Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B ►M6 AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2013/36/EU IRÁNYELVE

(2013. június 26.)

a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről ◄

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 176., 2013.6.27., 338. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.)	L 60	34	2014.2.28.
►M2	Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.)	L 173	190	2014.6.12.
►M3	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.)	L 337	35	2015.12.23.
►M4	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/843 irányelve (2018. május 30.)	L 156	43	2018.6.19.
►M5	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/878 irányelve (2019. május 20.)	L 150	253	2019.6.7.
►M6	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.)	L 314	64	2019.12.5.
►M7	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/338 irányelve (2021. február 16.)	L 68	14	2021.2.26.

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 208., 2013.8.2., 73. o. (2013/36/EU)
►C2 Helyesbítés, HL L 20., 2017.1.25., 1. o. (2013/36/EU)
►C3 Helyesbítés, HL L 212., 2020.7.3., 20. o. (2019/878)
►C4 Helyesbítés, HL L 48., 2023.2.16., 103. o. (2019/878)

▼B

▼M6

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2013/36/EU IRÁNYELVE

(2013. június 26.)

a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

▼B

(EGT-vonatkozású szöveg)

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOM-MEGHATÁROZÁSOK

▼M6

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv az alábbiakra vonatkozó szabályokat állapítja meg:

a) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférés;

b) felügyeleti hatáskörök és eszközök a hitelintézetek illetékes hatóságok általi prudenciális felügyeletéhez;

c) a hitelintézetek illetékes hatóságok általi prudenciális felügyelete az 575/2013/EU rendeletben meghatározott egységes szabályokkal összhangban;

d) az illetékes hatóságokra vonatkozó nyilvánosságra hozatali követelmények a hitelintézetek prudenciális szabályozása és felügyelete terén.

▼B

2. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv az intézményekre alkalmazandó.

▼M6

_____

▼B

(4) A 34. cikk és a VII. cím 3. fejezete azon pénzügyi holding társaságokra, vegyes pénzügyi holding társaságokra és vegyes tevékenységű holding társaságokra alkalmazandó, amelyek központi irodája az Unió területén található.

▼M5

(5) Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

▼M6

_____

▼M5

2. központi bankok;

3. postai elszámolóközpontok;

4. Dániában az „Eksport Kredit Fonden”, az „Eksport Kredit Fonden A/S”, a „Danmarks Skibskredit A/S” és a „KommuneKredit”;

▼M5

5. Németországban a „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, a „Landwirtschaftliche Rentenbank”, a „Bremer Aufbau-Bank GmbH”, a „Hamburgische Investitions- und Förderbank”, az „Investitionsbank Berlin”, az „Investitionsbank des Landes Brandenburg”, az „Investitionsbank Schleswig-Holstein”, az „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank”, az „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz”, a „Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank”, az „LfA Förderbank Bayern”, az „NRW.BANK”, a „Saarländische Investitionskreditbank AG”, a „Sächsische Aufbaubank – Förderbank”, a „Thüringer Aufbaubank”, a „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” alapján az állami lakáspolitika szerveiként elismert vállalkozások, amelyek túlnyomórészt nem banki ügyletekkel foglalkoznak, valamint az említett törvény értelmében non-profit lakásépítési vállalkozásként elismert vállalkozások;

6. Észtországban a „hoiu-laenuühistud”, azaz a „hoiu-laenuühistu seadus” alapján szövetkezeti vállalkozásoknak minősülő vállalkozások;

7. Írországban a „Strategic Banking Corporation of Ireland”, a „credit unions” és a „friendly societies”;

8. Görögországban a „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion);

9. Spanyolországban az „Instituto de Crédito Oficial”;

10. Franciaországban a „Caisse des dêpôts et consignations”;

11. Horvátországban a „kreditne unije” és a „Hrvatska banka za obnovu i razvitak”;

12. Olaszországban a „Cassa depositi e prestiti”;

13. Lettországban a „krājaizdevu sabiedrības”, a „Krājaizdevu sabiedrību” alapján szövetkezeti vállalkozásoknak minősülő vállalkozások, amelyek kizárólag a tagjaik részére nyújtanak pénzügyi szolgáltatásokat;

14. Litvániában a „centrinės kredito unijos”-on kívüli „kredito unijos”;

15. Magyarországon az „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság” és a „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság”;

16. Máltán a „The Malta Development Bank”;

17. Hollandiában a „Netherlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, az „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, az „NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering”, az „Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV” és a „kredietunies”;

18. Ausztriában a közhasznú lakásépítési egyesületként elismert vállalkozások, valamint az „Österreichische Kontrollbank AG”;

19. Lengyelországban a „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe” és a „Bank Gospodarstwa Krajowego”;

20. Portugáliában az 1986. január 1-jén létező „Caixas Económicas”, kivéve azokat, amelyeket részvénytársasági formában alapítottak, és a „Caixa Económica Montepio Geral”-t;

▼M5

21. Szlovéniában a „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”;

22. Finnországban a „Teollisen yhteisyön rahasto Oy/Fonden för industrielt samarbete AB” és a „Finnvera Oyj/Finnvera Abp”;

23. Svédországban a „Svenska Skeppshypotekskassan”;

24. az Egyesült Királyságban a „National Savings and Investments (NS&I)”, a „CDC Group plc”, az „Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, a „Crown Agents for overseas governments and administrations”, a „credit unions” és a „municipal banks”.

▼M6

(6) Az e cikk (5) bekezdésének 3–24. pontjában említett jogalanyok a 34. cikk és a VII. cím 3. fejezetének alkalmazásában pénzügyi vállalkozásnak minősülnek.

▼B

3. cikk

Fogalom-meghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalom-meghatározások alkalmazandók:

1. „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjában meghatározott hitelintézet;

2. „befektetési vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 2. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;

3. „intézmény”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 3. pontjában meghatározott intézmény;

▼M6

———————

▼B

5. „biztosító”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 5. pontjában meghatározott biztosító;

6. „viszontbiztosító”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 6. pontjában meghatározott viszontbiztosító;

7. „vezető testület”: valamely intézménynek a nemzeti joggal összhangban kinevezett testülete, vagy testületei, amely jogosult, vagy amelyek jogosultak az intézmény stratégiájának, célkitűzéseinek és általános irányításának a meghatározására, és amely felügyeli és monitorozza a vezetői döntéshozatalt, és amelybe beletartoznak azok a személyek, akik az intézmény üzleti tevékenységét ténylegesen irányítják;

8. „vezető testület felügyeleti funkcióban”: a vezető testületnek a vezetői döntéshozatal felügyeletét és monitorozását ellátó szerepe;

9. „felső vezetés”: az intézménynél vezetői feladatot ellátó természetes személyek, akik felelősek és elszámoltathatóak a vezető testület előtt az intézmény mindennapi vezetéséért;

▼B

10. „rendszerkockázat”: a pénzügyi rendszer olyan zavarának veszélye, amely potenciálisan súlyosan negatív következményekkel járhat a pénzügyi rendszerre és a reálgazdaságra nézve;

11. „modellkockázat”: az a potenciális veszteség, amelyet az intézmény az elsődlegesen a belső modellek eredményei alapján hozott döntések következményeként, az ilyen modellek kidolgozása, megvalósítása, vagy használata során elkövetett hibák miatt szenvedhet el;

12. „értékpapírosítást kezdeményező”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 13. pontjában meghatározott értékpapírosítást kezdeményező;

13. „szponzor”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 14. pontjában meghatározott szponzor;

14. „anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 15. pontjában meghatározott anyavállalat;

15. „leányvállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 16. pontjában meghatározott leányvállalat;

16. „fióktelep”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 17. pontjában meghatározott fióktelep;

17. „járulékos szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 18. pontjában meghatározott járulékos szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás;

18. „vagyonkezelő társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 19. pontjában meghatározott vagyonkezelő társaság;

19. „pénzügyi holding társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 20. pontjában meghatározott pénzügyi holding társaság;

20. „vegyes pénzügyi holding társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 21. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holding társaság;

21. „vegyes tevékenységű holding társaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 22. pontjában meghatározott vegyes tevékenységű holding társaság;

22. „pénzügyi vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 26. pontjában meghatározott pénzügyi vállalkozás;

23. „pénzügyi ágazatbeli szervezet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 27. pontjában meghatározott pénzügyi ágazatbeli szervezet;

24. „tagállami anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 28. pontjában meghatározott tagállami anyavállalat;

25. „EU-szintű anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 29. pontjában meghatározott EU-szintű anyavállalat;

26. „tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 30. pontjában meghatározott tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat;

▼B

27. „EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 31. pontjában meghatározott EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat;

28. „tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 32. pontjában meghatározott tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat;

29. „EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 33. pontjában meghatározott EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat;

30. „rendszerszinten jelentős intézmény”: uniós anyavállalat, uniós pénzügyi holding társaság anyavállalat, uniós vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, vagy olyan intézmény, amelynek felszámolása vagy hibás működése rendszerkockázathoz vezethet;

31. „központi szerződő fél”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 34. pontjában meghatározott központi szerződő fél;

32. „részesedés”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 35. pontjában meghatározott részesedés;

33. „befolyásoló részesedés”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 36. pontjában meghatározott befolyásoló részesedés;

34. „ellenőrzés”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 37. pontjában meghatározott ellenőrzés;

35. „szoros kapcsolat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 38. pontjában meghatározott szoros kapcsolat;

36. „illetékes hatóság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 40. pontjában meghatározott illetékes hatóság;

37. „összevont felügyeletet ellátó hatóság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 41. pontjában meghatározott összevont felügyeletet ellátó hatóság;

38. „engedély”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 42. pontjában meghatározott engedély;

39. „székhely szerinti tagállam”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 43. pontjában meghatározott székhely szerinti tagállam;

40. „fogadó tagállam”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 44. pontjában meghatározott fogadó tagállam;

41. „a KBER-hez tartozó központi bankok”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 45. pontjában meghatározott KBER-hez tartozó központi bankok;

42. „központi bankok”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 46. pontjában meghatározott központi bankok;

▼B

43. „konszolidált helyzet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 47. pontjában meghatározott konszolidált helyzet;

44. „konszolidált alapon”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 48. pontjában meghatározott konszolidált alapon;

45. „szubkonszolidált alapon”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 49. pontjában meghatározott szubkonszolidált alapon;

46. „pénzügyi instrumentum”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 50. pontjában meghatározott pénzügyi instrumentum;

47. „szavatolótőke”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 118. pontjában meghatározott szavatolótőke;

48. „működési kockázat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 52. pontjában meghatározott működési kockázat;

49. „hitelkockázat-mérséklés”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 57. pontjában meghatározott hitelkockázat-mérséklés;

50. „értékpapírosítás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 61. pontjában meghatározott értékpapírosítás;

51. „értékpapírosítási pozíció”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 62. pontjában meghatározott értékpapírosítási pozíció;

52. „különleges célú gazdasági egység”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 66. pontjában meghatározott különleges célú gazdasági egység;

53. „nem kötelező nyugdíjjuttatás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 73. pontjában meghatározott nem kötelező nyugdíjjuttatás;

54. „kereskedési könyv”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 86. pontjában meghatározott kereskedési könyv;

55. „szabályozott piac”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 92. pontjában meghatározott szabályozott piac;

56. „tőkeáttétel”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 93. pontjában meghatározott tőkeáttétel;

57. „túlzott tőkeáttétel kockázata”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 94. pontjában meghatározott túlzott tőkeáttétel kockázata;

58. „külső hitelminősítő intézet (KHMI)”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 98. pontjában meghatározott külső hitelminősítő intézet;

59. „belső módszer”: az 575/2013/EU rendelet 143. cikkének (1) bekezdésében említett belső minősítésen alapuló módszer, a 221. cikkében említett belső modell módszer, a 225. cikkében említett saját becslésen alapuló módszer, a 312. cikkének (2) bekezdésében említett fejlett mérési módszer, 283. és 363. cikkében említett belső modell módszer, és a 259. cikke (3) bekezdésében említett belső értékelési módszer;

▼M5

60. „szanálási hatóság”: a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott szanálási hatóság;

61. „globálisan rendszerszinten jelentős intézmény”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 133. pontjában meghatározott globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

62. „nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 134. pontjában meghatározott nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

63. „csoport”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 138. pontjában meghatározott csoport;

64. „harmadik országbeli csoport”: olyan csoport, amelynek anyavállalata harmadik országban letelepedett;

65. „nemi szempontból semleges javadalmazási politika”: a férfiak és a nők egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazásának elvén alapuló javadalmazási politika.

▼B

(2) Amikor ezen irányelv a vezető testületre hivatkozik és a nemzeti jog szerint a vezető testület ügyvezetői és felügyeleti funkcióit eltérő testületekre vagy egyetlen testületen belül eltérő tagokra bízzák, a tagállam a nemzeti jog szerint azonosítja a felelős testületeket vagy a vezető testület felelős tagjait, kivéve, ha azt ezen irányelv másképpen határozza meg.

▼M5

(3) Az ezen irányelvben vagy az 575/2013/EU rendeletben megállapított követelmények vagy felügyeleti hatáskörök összevont vagy szubkonszolidált alapon, ezen irányelvvel és az említett rendelettel összhangban történő alkalmazásának biztosítása érdekében az „intézmény”, a „tagállami anyavállalat”, az „EU-szintű anyavállalat” és az „anyavállalat” fogalmába bele kell érteni a következőket is:

a) azok a pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok, amelyek ezen irányelv 21a. cikkével összhangban megkapták a jóváhagyást;

b) EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött kijelölt intézmények, amelyek esetében ezen irányelv 21a. cikkének (4) bekezdésével összhangban az anyavállalatra nem vonatkozik a jóváhagyás követelménye; és

c) ezen irányelv 21a. cikke (6) bekezdésének d) pontja értelmében kijelölt pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság vagy intézmény.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

▼B

II. CÍM

ILLETÉKES HATÓSÁGOK

4. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése és hatáskörei

(1) A tagállamok kijelölik azokat az illetékes hatóságokat, amelyek ellátják az ezen irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben meghatározott funkciókat és feladatokat. A tagállamok erről tájékoztatják a Bizottságot és az EBH-t, feltüntetve a funkciók és feladatok esetleges megosztását.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok oly módon kísérjék figyelemmel az intézmények, illetve adott esetben a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok tevékenységeit, hogy értékelhessék, hogy azok megfelelnek-e az ezen irányelv és Az 575/2013/EU rendelet előírásainak.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő intézkedések álljanak az illetékes hatóságok rendelkezésére ahhoz, hogy megszerezzék a szükséges információkat, amelyekkel értékelhetik, hogy az intézmények, illetve adott esetben a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok teljesítik-e a (2) bekezdésben említett kötelezettségeket, valamint kivizsgálhatják a szóban forgó kötelezettségek esetleges megszegését.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ebben az irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben meghatározott prudenciális felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási feladatok elvégzéséhez szükséges szakértelemmel, forrásokkal, működési kapacitással, hatáskörrel és függetlenséggel.

(5) A tagállamok előírják, hogy az intézmények biztosítsák a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságai számára mindazt az információt, amely annak értékeléséhez szükséges, hogy az intézmények megfelelnek-e az ezen irányelvvel és az 575/2013/EU rendelettel összhangban elfogadott szabályoknak. A tagállamok azt is biztosítják, hogy az intézmények belső ellenőrzési mechanizmusai, illetve adminisztratív és számviteli eljárásai bármikor lehetővé tegyék annak ellenőrzését, hogy az említett szabályoknak megfelelnek-e.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmények nyilvántartják minden olyan tranzakciójukat, és dokumentálják azokat a rendszereket és eljárásokat, amelyek az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet hatálya alá tartoznak, mégpedig oly módon, hogy az illetékes hatóságok mindenkor ellenőrizhessék az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendeletnek való megfelelést.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet … szerinti felügyeleti funkciói és minden egyéb funkciói a szanáláshoz kapcsolódó funkcióktól elkülönültek és függetlenek legyenek. A tagállamok erről tájékoztatják a Bizottságot és az EBH-t, feltüntetve az esetleges feladatmegosztást.

▼M5

(8) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az illetékes hatóságoktól eltérő hatóságok rendelkeznek a szanálási hatáskörrel, ezek a szanálási hatáskörrel felruházott egyéb hatóságok szorosan együttműködjenek és konzultáljanak az illetékes hatóságokkal a szanálási tervek előkészítését illetően, és minden egyéb olyan esetben, amikor az ilyen együttműködést és konzultációt ez az irányelv, a 2014/59/EU irányelv vagy az 575/2013/EU rendelet előírja.

▼M6

5. cikk

A tagállamokon belüli koordináció

Azok a tagállamok, amelyekben több illetékes hatóság foglalkozik a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások prudenciális felügyeletével, megteszik a szükséges intézkedéseket az ilyen hatóságok közötti koordináció megszervezése érdekében.

▼B

6. cikk

A Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerén belül folytatott együttműködés

Feladataik teljesítése során, az ezen irányelv és a 575/2013/EU rendelet alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alkalmazásakor az illetékes hatóságok ügyelnek a felügyeleti eszközök és a felügyeleti gyakorlat közelítésére. Ennek érdekében a tagállamok biztosítják, hogy:

a) az illetékes hatóságok mint a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszere (PFER) tagjai – az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt lojális együttműködés elvének megfelelően – a bizalmon és a teljes körű kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködést alakítsanak ki, különösen az egymás közötti, valamint a PFER más tagjaira is kiterjedő megfelelő és megbízható információáramlás biztosítása terén;

b) az illetékes hatóságok részt vegyenek az EBH tevékenységeiben és adott esetben a felügyeleti kollégiumokban;

c) az illetékes hatóságok mindent elkövessenek azért, hogy megfeleljenek az EBH által az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kibocsátott iránymutatásoknak és ajánlásoknak, valamint reagáljanak az ERKT által az 1092/2010/EU rendelet 16. cikke szerint kiadott figyelmeztetésekre és ajánlásokra;

d) az illetékes hatóságok szorosan együttműködjenek az ERKT-val;

e) az illetékes hatóságok nemzeti megbízatásai ne akadályozzák az EBH vagy adott esetben az ERKT tagjaként, illetve az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet értelmében elvégzendő feladatok ellátását.

▼B

7. cikk

A felügyelet uniós dimenziója

Minden tagállam illetékes hatósága általános feladatai végrehajtása során – és különösen vészhelyzetekben – az adott időben rendelkezésre álló információk alapján kellően mérlegeli a döntéseik által az összes többi érintett tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt hatást.

III. CÍM

A HITELINTÉZETEK TEVÉKENYSÉGÉHEZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS KÖVETELMÉNYEI

1. FEJEZET

A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférés általános követelményei

8. cikk

Engedély

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a hitelintézetek a tevékenységük megkezdése előtt engedélyeztessék a tevékenység végzését. A tagállamok a 10–14. cikk sérelme nélkül megállapítják az ilyen engedélyezés követelményeit, és azokról tájékoztatják az EBH-t.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározására:

▼M5

a) a hitelintézetek engedély iránti kérelmében az illetékes hatóságok számára benyújtandó információ, a 10. cikkben előírt üzleti tervet, szervezeti felépítést és vállalatirányítási rendszert is ideértve;

b) a 14. cikk értelmében befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesekre és tagokra vonatkozó követelmények, illetve, amennyiben nincsenek befolyásoló részesedések, a 20 legnagyobb részvényesre vagy tagra vonatkozó követelmények; és

▼B

c) azon tényezők, amelyek akadályozhatják az illetékes hatóságot a 14. cikkben említett felügyeleti feladatok hatékony ellátásában.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az információnyújtás során a (2) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett alkalmazandó egységes formanyomtatványokra, mintadokumentumokra és eljárásokra vonatkozóan.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼B

(4) Az EBH a (2) és (3) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2015. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

▼M5

(5) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania az illetékes hatóságok számára, amelyekben meghatározza az engedélyek ezen irányelvvel összhangban történő megadásánál alkalmazandó közös értékelési módszertant.

▼M6

8a. cikk

Az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett hitelintézetek engedélyezésére vonatkozó egyedi követelmények

(1) A tagállamok előírják, hogy az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett azon vállalkozások, amelyek a 2014/65/EU irányelv II. címe alapján már szereztek engedélyt, a 8. cikkel összhangban engedély iránti kérelmet nyújtsanak be azon a napon, amikor a következő események bármelyike bekövetkezik:

a) az eszközeik havi összértékének 12 egymást követő hónapra számított átlaga legalább 30 milliárd EUR; vagy

b) az eszközeik havi összértékének 12 egymást követő hónapra számított átlaga legfeljebb 30 milliárd EUR, és a vállalkozás olyan csoport tagja, amely esetében a csoporthoz tartozó valamennyi vállalkozás egyedi szinten 30 milliárd EUR-nál kisebb összértékű eszközökkel rendelkezik és a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában említett valamely tevékenységet végzi, az említett vállalkozások konszolidált eszközeinek összértéke pedig legalább 30 milliárd EUR, és az említett összegek mindkét esetben a megelőző 12 egymást követő hónap átlagában kerültek kiszámításra.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett vállalkozások az e cikk (1) bekezdésében említett engedély megszerzéséig folytathatják az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett tevékenységek végzését.

(3) Az e cikk (1) bekezdésétől eltérve, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett azon vállalkozások, amelyek 2019. december 24-én a 2014/65/EU irányelv alapján engedélyezett befektetési vállalkozásként végzik tevékenységüket, 2020. december 27-ig kötelesek ezen irányelv 8. cikkével összhangban engedélyért folyamodni.

(4) Amennyiben az illetékes hatóság az információknak a 2014/65/EU irányelv 95a. cikkével összhangban történő kézhezvételét követően azt állapítja meg, hogy valamely vállalkozást hitelintézetként kell engedélyezni ezen irányelv 8. cikkével összhangban, értesítenie kell a vállalkozást és a 2014/65/EU 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontja szerinti illetékes hatóságot, és ezen értesítés napjától át kell vennie az engedélyezési eljárást.

▼M6

(5) Ismételt engedélyezés esetén az engedélyező illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy az eljárás a lehető legegyszerűbb legyen, és figyelembe vegyék a meglévő engedélyezésekből származó információkat.

(6) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők meghatározása érdekében:

a) az engedély iránti kérelmében az illetékes hatóságok számára a vállalkozás által benyújtandó információ, a 10. cikkben előírt üzleti tervet is ideértve;

b) az (1) bekezdésben említett küszöbértékek kiszámításának módszertana.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt az irányelvet az első albekezdés a) és b) pontjában említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. december 26-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

▼B

9. cikk

A betétek vagy egyéb visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő gyűjtésére irányuló üzletszerű tevékenység tilalma személyek és nem hitelintézeti vállalkozások számára

(1) A tagállamok megtiltják a személyek és a hitelintézetnek nem minősülő vállalkozások számára, hogy betétek vagy más visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő gyűjtésére irányuló, üzletszerű tevékenységet folytassanak.

(2) Az (1) bekezdés nem vonatkozik betétek és más visszafizetendő pénzeszközök olyan gyűjtésére, amelyet egy tagállam vagy annak regionális vagy helyi hatóságai, illetve olyan nemzetközi szervezetek végeznek, amelyeknek egy vagy több tagállam tagja, valamint olyan esetekre, amelyeket nemzeti vagy uniós jog kifejezetten szabályoz, feltéve, hogy a szóban forgó tevékenységek a betétesek és a befektetők védelmét szolgáló szabályozás és ellenőrzés alá tartoznak.

▼M5

(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot és az EBH-t azokról a nemzeti jogszabályokról, amelyek kifejezetten lehetővé teszik, hogy hitelintézetektől eltérő vállalkozások a nyilvánosságtól üzletszerűen betéteket és egyéb visszafizetendő pénzeszközöket gyűjtsenek.

(4) E cikk értelmében a tagállamok nem mentesíthetik a hitelintézeteket ennek az irányelvnek és az 575/2013/EU rendeletnek az alkalmazása alól.

10. cikk

Üzleti terv, szervezeti felépítés és vállalatirányítási rendszer

(1) A tagállamok előírják, hogy az engedély iránti kérelemhez olyan üzleti tervet kell csatolni, amely meghatározza a folytatni kívánt üzleti tevékenységek fajtáit és a hitelintézet szervezeti felépítését, és amelyben szerepeltetni kell a csoporton belüli anyavállalatokat, pénzügyi holding társaságokat és vegyes pénzügyi holding társaságokat is. A tagállamok azt is előírják, hogy az engedély iránti kérelmekhez csatolni kell a 74. cikk (1) bekezdésében említett rendszerek, eljárások és mechanizmusok leírását.

▼M5

(2) Az illetékes hatóságoknak meg kell tagadniuk a hitelintézet tevékenysége megkezdésének engedélyezését, amennyiben nincsenek meggyőződve arról, hogy a 74. cikk (1) bekezdésében említett rendszerek, eljárások és mechanizmusok lehetővé teszik az adott intézmény általi hatékony és eredményes kockázatkezelést.

▼B

11. cikk

Gazdasági igények

A tagállamok nem követelik meg az engedély iránti kérelemnek a piac gazdasági igényei szempontjából történő vizsgálatát.

12. cikk

Indulótőke

(1) A nemzeti jogszabályokban megállapított egyéb általános feltételek sérelme nélkül, az illetékes hatóságok megtagadják a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyt, ha a hitelintézet nem rendelkezik elkülönített szavatolótőkével, vagy ha az indulótőke nem éri el az 5 millió EUR-t.

(2) Az indulótőke az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (1) bekezdésének a)–e) pontjában meghatározott elemek közül egy vagy többől- áll.

(3) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy azok a hitelintézetek, amelyek nem felelnek meg az elkülönített szavatolótőkére vonatkozó feltételeknek, de 1979. december 15-én már működtek, tovább folytathatják üzleti tevékenységüket. A tagállamok felmentést adhatnak az ilyen hitelintézetek számára a 13. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében foglalt követelmény teljesítése alól.

(4) A tagállamoknak jogukban áll a következő feltételek mellett engedélyt adni adott hitelintézeti kategóriák számára, amelyeknek indulótőkéje nem éri el az (1) bekezdésben meghatározott összeget:

a) az indulótőke nem kevesebb, mint 1 millió EUR;

b) az érintett tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és az EBH-t azon indokaikról, amelyek alapján élnek ezzel a lehetőséggel.

13. cikk

Az üzleti tevékenység tényleges irányítása és a központi iroda helye

(1) Az illetékes hatóságok csak akkor adják meg az engedélyt a hitelintézeti tevékenység megkezdésére, ha a kérelmező hitelintézet üzleti tevékenységének tényleges irányítását legalább két személy végzi.

Az illetékes hatóságok megtagadják az engedélyt, ha a vezető testület tagjai nem teljesítik a 91. cikk (1) bekezdésében említett követelményeket.

▼B

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy:

a) a jogi személyiséggel és a rá vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező hitelintézetnek a központi irodája ugyanabban a tagállamban legyen, mint amelyikben a létesítő okirat szerinti székhelye található;

b) az a) pontban említettektől különböző hitelintézetnek abban a tagállamban legyen a központi irodája, amely számára az engedélyt kiadta, és ahol üzleti tevékenységét ténylegesen folytatja.

14. cikk

Részvényesek és tagok

(1) Az illetékes hatóságok csak akkor adnak engedélyt a hitelintézeti tevékenység megkezdésére, ha a hitelintézettől tájékoztatást kaptak azoknak az akár természetes, akár jogi személy részvényeseknek vagy tagoknak a személyazonosságáról, akik vagy amelyek közvetve vagy közvetlenül befolyásoló részesedéssel rendelkeznek, valamint az ilyen részesedések összegéről, illetve abban az esetben, ha nem létezik befolyásoló részesedés, a 20 legnagyobb részesedéssel rendelkező részvényes vagy tag személyazonosságáról.

Annak megállapítására, hogy teljesülnek-e a befolyásoló részesedés kritériumai, a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 9. és 10. cikkében említett szavazati jogokat, valamint az említett irányelv 12. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott, a szavazati jogok összesítésére vonatkozó feltételeket kell figyelembe venni.

A tagállamok nem veszik figyelembe azokat a szavazati jogokat vagy részvényeket, amelyekkel az intézmények a pénzügyi instrumentumok jegyzési garanciavállalása vagy a kibocsátás átvételére irányuló kötelezettségvállalás alapján történő kihelyezése révén rendelkeznek, beleértve a 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 6. pontjában foglaltakat is, feltéve, hogy az említett jogokat nem gyakorolják vagy egyéb módon nem használják a kibocsátó vezetésébe való beavatkozásra, és azokat a részesedésszerzéstől számított egy éven belül elidegenítik.

▼M5

(2) Az illetékes hatóságoknak meg kell tagadniuk a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyt, ha – figyelembe véve, hogy biztosítani kell a hitelintézet megbízható és prudens vezetését – nincsenek meggyőződve a részvényeseknek vagy tagoknak a 23. cikk (1) bekezdésében megállapított kritériumok szerinti alkalmasságáról. A 23. cikk (2) és (3) bekezdését, valamint a 24. cikket alkalmazni kell.

▼B

(3) Amennyiben szoros kapcsolatok állnak fenn a hitelintézet és más természetes vagy jogi személyek között, az illetékes hatóságok csak akkor adnak engedélyt, ha ezek a kapcsolatok nem gátolják a felügyeleti feladataik hatékony ellátását.

([1]) HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

▼B

Az illetékes hatóságok megtagadják a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyt, ha egy harmadik ország törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, amelyek a hitelintézettel szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre vonatkoznak, illetve az említett törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések végrehajtási nehézségei akadályozzák a felügyeleti feladataik hatékony ellátását.

Az illetékes hatóságok előírják a hitelintézetek számára, hogy bocsássák rendelkezésükre azokat az információkat, amelyek az e bekezdésben említett feltételek teljesítésének folyamatos figyelemmel kíséréséhez szükségesek.

15. cikk

Az engedély megadásának megtagadása

Ha az illetékes hatóság megtagadja a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyt, a kérelmezőt a kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül, vagy, amennyiben a kérelem hiányos, a határozathoz szükséges összes információk kézhezvételétől számított hat hónapon belül tájékoztatja a döntésről és annak indokairól.

Az engedély megadására vagy megtagadására vonatkozó határozatot a kérelem kézhezvételétől számított 12 hónapon belül mindenképpen meg kell hozni.

16. cikk

Előzetes konzultáció más tagállamok illetékes hatóságaival

(1) Az illetékes hatóságnak valamely hitelintézet engedélyezése előtt konzultálnia kell a másik tagállam illetékes hatóságaival, ha az érintett hitelintézet:

a) a másik tagállamban engedélyezett hitelintézet leányvállalata;

b) a másik tagállamban engedélyezett hitelintézet anyavállalatának a leányvállalata;

c) ugyanazon természetes vagy jogi személyek ellenőrzése alatt áll, mint akik ellenőrzése alatt a másik tagállamban engedélyezett hitelintézet áll.

(2) Az illetékes hatóságnak, mielőtt kiadná a hitelintézetnek az engedélyt, konzultációt kell folytatnia a hitelintézet székhelye szerinti érintett tagállamnak a biztosítók, illetve a befektetési vállalkozások felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatóságával, ha az érintett hitelintézet:

a) az Unióban engedélyezett biztosító vagy befektetési vállalkozás leányvállalata;

b) az Unióban engedélyezett biztosító vagy befektetési vállalkozás anyavállalatának leányvállalata;

c) ugyanazon természetes vagy jogi személy ellenőrzése alatt áll, mint akinek, vagy amelynek az ellenőrzése alatt az Unióban engedélyezett valamely biztosító vagy befektetési vállalkozás áll.

▼B

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett érintett illetékes hatóságok konzultációt folytatnak egymással különösen az ugyanazon csoporthoz tartozó másik szervezet részvényesei alkalmasságának, valamint a vállalkozás vezetésében részt vevő vezető testületi tagok jó hírnevének és tapasztalatának értékelése során. Az illetékes hatóságoknak át kell adniuk egymásnak a részvényesek alkalmasságára, valamint a vezető testületi tagok jó hírnevére és tapasztalatára vonatkozó információkat, amelyek fontosak lehetnek egy engedély kiadásához, továbbá a működési feltételek betartásának folyamatos értékeléséhez.

17. cikk

Másik tagállamban engedélyezett hitelintézetek fióktelepei

A fogadó tagállamok nem írnak elő engedélyezési, illetve dotációs tőkére vonatkozó követelményeket más tagállamban engedélyezett hitelintézetek fióktelepei részére. Az ilyen fióktelepek létesítése és felügyelete a 35. cikkel, a 36. cikk (1), (2) és (3) bekezdésével, a 37. cikkel, a 40–46. cikkel, a 49. cikkel, a 74. cikkel és a 75. cikkel összhangban történik.

18. cikk

Az engedély visszavonása

Az illetékes hatóságok csak akkor vonhatják vissza a hitelintézetnek kiadott engedélyt, ha a szóban forgó intézmény:

a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy hat hónapnál hosszabb időre felhagyott üzleti tevékenységének folytatásával, kivéve, ha az érintett tagállam rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;

▼M6

aa) kizárólag az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett tevékenységek végzésére használja az engedélyét, és eszközei összértékének öt egymást követő évre számított átlaga az említett cikkben meghatározott küszöbértékek alatt van;

▼B

b) valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;

c) már nem felel meg az engedély kiadásának alapjául szolgáló feltételeknek;

▼M5

d) már nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik vagy hatodik részében – a 92a. és a 92b. cikk kivételével –, vagy az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában vagy 105. cikkében megállapított prudenciális követelményeket, vagy már nem lehet számítani arra, hogy eleget tesz a hitelezőivel szemben fennálló kötelezettségeinek és különösen akkor, ha már nem képes tovább szavatolni a betétesei által rábízott eszközök biztonságát;

▼B

e) egyéb olyan helyzetbe kerül, amelyre vonatkozóan a nemzeti jogszabályok az engedély visszavonásáról rendelkeznek; vagy

▼B

f) elköveti a 67. cikk (1) bekezdésében említett valamelyik jogsértést.

19. cikk

A hitelintézetek neve

Tevékenységük gyakorlásához a hitelintézetek – a „bank”, „takarékpénztár” vagy egyéb banki elnevezések használatát szabályozó fogadó tagállami rendelkezésektől függetlenül – az Unió egész területén ugyanazt a nevet használhatják, mint amelyet abban a tagállamban használnak, amelyben központi irodájuk található. Az összetéveszthetőség veszélye esetén a fogadó tagállam az egyértelműség céljából előírhatja, hogy a nevet egy meghatározott magyarázó résszel egészítsék ki.

20. cikk

Értesítés az engedély megadásáról és visszavonásáról

(1) Az illetékes hatóságok a 8. cikk alapján kiadott minden engedélyről értesítik az EBH-t.

▼M6

(2) Az EBH nyilvánosságra hozza és legalább évente frissíti a honlapján a mindazon hitelintézetek nevét tartalmazó jegyzéket, amelyek számára engedélyt adtak ki.

▼B

(3) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság az érintett illetékes hatóságok és az EBH rendelkezésére bocsát a hitelintézet-csoportra vonatkozó minden információt a 14. cikk (3) bekezdésével, a 74. cikk (1) bekezdésével és a 109. cikk (2) bekezdésével összhangban, különös tekintettel a csoport jogi és szervezeti felépítésére és irányítására.

▼M6

(3a) Az e cikk (2) bekezdésében említett jegyzéknek tartalmaznia kell az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett vállalkozások nevét is, és ezeket hitelintézetként kell azonosítania. Az említett jegyzéknek ezenkívül tükröznie kell az előző változathoz képest történt esetleges változásokat is.

▼B

(4) Az e cikk (2) bekezdésében említett jegyzéknek tartalmaznia kell az olyan hitelintézetek nevét, amelyek nem rendelkeznek a 12. cikk (1) bekezdésében meghatározott tőkével és ilyenként azonosítania kell e hitelintézeteket.

(5) Az illetékes hatóságok minden esetben értesítik az EBH-t az engedély visszavonásáról, közölve a visszavonás indokait is.

21. cikk

Központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek mentessége

(1) Az illetékes hatóságok az 575/2013/EU rendelet 9. cikkében említett hitelintézeteket – az abban meghatározott feltételek mellett – mentesíthetik az ezen irányelv 10. és 12. cikkében, valamint a 13. cikkének (1) bekezdésében foglalt, a hitelintézetekre vonatkozó követelmények alól.

▼B

Az ilyen mentesítésre vonatkozó nemzeti jogot a tagállamok mindaddig érvényben tarthatják és alkalmazhatják, amíg nem ütközik az ezen irányelvvel vagy az 575/2013/EU rendelettel.

(2) Az (1) bekezdésben említett mentesség az illetékes hatóságok által valóalkalmazása esetén a 17., 33., 34., 35. cikk, a 36. cikk (1)–(3) bekezdése, a 39–46. cikk, a VII. cím 2. fejezetének II. szakasza, valamint a VII. cím 4. fejezete a központi szerv és a kapcsolt intézmények által együttesen alkotott egységre alkalmazandó.

▼M5

21a. cikk

Pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok jóváhagyása

(1) A tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak, a tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak és az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak e cikkel összhangban jóváhagyást kell szerezniük. Az egyéb pénzügyi holding társaságoknak, illetve a vegyes pénzügyi holding társaságoknak abban az esetben kell e cikkel összhangban jóváhagyást szerezniük, ha szubkonszolidált alapon kell megfelelniük ennek az irányelvnek vagy az 575/2013/EU rendeletnek.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az ott említett pénzügyi holding társaságoknak és vegyes pénzügyi holding társaságoknak az összevont felügyeletet ellátó hatóság vagy – amennyiben ezek eltérnek egymástól – a letelepedési helyük szerinti tagállam illetékes hatósága rendelkezésére kell bocsátaniuk a következő információkat:

a) a pénzügyi holding társaságot vagy a vegyes pénzügyi holding társaságot magában foglaló csoport szervezeti felépítése, egyértelműen feltüntetve a leányvállalatokat és adott esetben az anyavállalatokat, valamint a csoportba tartozó összes szervezet által folytatott tevékenységek típusa és helye;

b) tájékoztatás a pénzügyi holding társaságot vagy a vegyes pénzügyi holding társaságot ténylegesen irányító legalább két személy kinevezéséről, valamint az igazgatók alkalmasságáról szóló 121. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelésről;

c) információ a 14. cikkben a részvényesekre és a tagokra vonatkozóan meghatározott kritériumoknak való megfelelésről, amennyiben a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság hitelintézet leányvállalattal rendelkezik;

d) a csoport belső szervezeti felépítése és a feladatok csoporton belüli megosztása;

e) bármely olyan egyéb információ, amelyre az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett értékelések elvégzéséhez szükség lehet.

▼M5

Amennyiben valamely pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság jóváhagyására a 22. cikkben említett értékeléssel egyidejűleg kerül sor, az illetékes hatóságnak az említett cikk alkalmazása során szükség szerint koordinálnia kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, illetve – amennyiben ezek eltérnek egymástól – annak a tagállamnak az illetékes hatóságával, ahol a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett. ►C3 Ebben az esetben a 22. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett értékelési időszakot 20 munkanapot meghaladó időtartamra fel kell függeszteni, mindaddig, amíg az ebben a cikkben meghatározott eljárás le nem zárul. ◄

(3) A pénzügyi holding társaságok vagy a vegyes pénzügyi holding társaságok csak akkor kaphatják meg az e cikk szerinti jóváhagyást, ha valamennyi következő feltétel teljesül:

a) a csoporton belüli belső szabályok és feladatmegosztás alkalmasak annak biztosítására, hogy a csoport összevont vagy szubkonszolidált alapon megfeleljen az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet által előírt követelményeknek, és hatékony eszközt jelentenek különösen a következők tekintetében:

   i. a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság valamennyi leányvállalata közötti koordináció, többek között szükség esetén a feladatoknak a leányintézmények közötti megfelelő megosztásával;

   ii. a csoporton belüli konfliktusok megelőzése és kezelése; és

   iii. a pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy a vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által meghatározott csoportszintű előírások végrehajtása az egész csoportban;

b) annak a csoportnak a szervezeti felépítése, amelynek a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság a része, nem hátráltatja, illetve egyéb módon nem akadályozza a leány- vagy anyavállalatoknak az egyedi, összevont vagy adott esetben szubkonszolidált alapon általuk teljesítendő kötelezettségekre irányuló hatékony felügyeletét. E kritérium teljesülésének értékelésekor figyelembe kell venni különösen a következőket:

   i. azt, hogy a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság milyen helyet foglal el a többszintű csoporton belül;

   ii. a részvényesi struktúrát; és

   iii. a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság csoporton belül betöltött szerepét;

c) megfelelnek a 14. cikkben meghatározott kritériumoknak és a 121. cikkben megállapított követelményeknek.

(4) Nem kell előírni a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság e cikk szerinti jóváhagyását, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

▼M5

a) a pénzügyi holding társaság fő tevékenysége tulajdoni részesedés szerzése leányvállalatokban, illetve a vegyes pénzügyi holding társaság esetében annak intézményeket vagy pénzügyi vállalkozásokat érintő fő tevékenysége tulajdoni részesedés szerzése leányvállalatokban;

b) a pénzügyi holding társaságot vagy a vegyes pénzügyi holding társaságot az érintett szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv értelmében meghatározott szanálási stratégiának megfelelően nem jelölték ki a csoport valamely szanálás alá vonható csoportján belüli szanálás alá vonható szervezetnek;

c) valamely hitelintézet leányvállalatát jelölték ki felelősként azért, hogy biztosítsa a prudenciális követelményeknek összevont alapon történő csoportszintű megfelelést, és felruházták minden eszközzel és jogi hatáskörrel ahhoz, hogy ezeket a kötelezettségeket eredményesen tudja teljesíteni;

d) a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság nem hoz olyan irányítási, működési vagy pénzügyi döntéseket, amelyek a csoport egészét vagy annak olyan leányvállalatait érintik, amelyek intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülnek;

e) semmi nem akadályozza, hogy a csoport tényleges felügyeletét összevont alapon végezzék.

Azok a pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok, amelyeket e bekezdéssel összhangban mentesítettek a jóváhagyás megszerzése alól, nem zárhatók ki az ezen irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben megállapítottak szerinti konszolidációs körből.

(5) Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak folyamatosan nyomon kell követnie a (3) vagy adott esetben a (4) bekezdésben említett feltételek teljesülését. A pénzügyi holding társaságoknak és a vegyes pénzügyi holding társaságoknak az összevont felügyeletet ellátó hatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk az ahhoz szükséges információkat, hogy a hatóság folyamatosan nyomon tudja követni egyrészt a csoport szervezeti felépítését, másrészt a (3) vagy adott esetben a (4) bekezdésben említett feltételek teljesülését. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak meg kell osztania ezeket az információkat annak a tagállamnak az illetékes hatóságával, amelyben a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett.

(6) Ha az összevont felügyeletet ellátó hatóság azt állapítja meg, hogy a (3) bekezdésben meghatározott feltételek nem teljesülnek vagy már nem teljesülnek, a pénzügyi holding társaságra vagy a vegyes pénzügyi holding társaságra vonatkozóan megfelelő felügyeleti intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy esettől függően biztosítani lehessen vagy helyre lehessen állítani az összevont felügyelet folyamatosságát és integritását, valamint az ezen irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben megállapított követelményeknek összevont alapon történő megfelelést. Vegyes pénzügyi holding társaságok esetében a felügyeleti intézkedések megállapításakor figyelembe kell venni különösen azt, hogy azok milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi konglomerátumra.

Az első albekezdésben említett felügyeleti intézkedések magukban foglalhatják a következőket:

a) a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság által birtokolt leányvállalati részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése;

▼M5

b) a rendelkezések megsértésének megszüntetésére irányuló határozatok meghozatala vagy szankciók alkalmazása a pénzügyi holding társasággal, a vegyes pénzügyi holding társasággal vagy a vezető testület tagjaival és a vezetőkkel szemben, a 65–72. cikkre figyelemmel;

c) a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság utasítása arra, hogy adja át részvényeseinek a leányintézményeiben meglévő tulajdoni részesedéseit, vagy ilyen értelmű útmutatás adása;

d) a csoporton belüli másik pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság vagy intézmény ideiglenes kijelölése arra, hogy felelősséget vállaljon az ezen irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben megállapított követelményeknek összevont alapon történő megfelelés biztosításáért;

e) a részvényesek részére történő nyereség- vagy kamatkifizetések korlátozása vagy megtiltása;

f) annak előírása a pénzügyi holding társaságok, illetve a vegyes pénzügyi holding társaságok számára, hogy váljanak meg az intézményekben vagy más pénzügyi ágazatbeli szervezetekben meglévő részesedéseiktől, vagy csökkentsék azokat;

g) annak előírása a pénzügyi holding társaságok, illetve a vegyes pénzügyi holding társaságok számára, hogy haladéktalanul nyújtsanak be tervet arra vonatkozóan, hogy hogyan fogják mihamarabb ismét biztosítani a megfelelést.

(7) Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság azt állapítja meg, hogy már nem teljesülnek a (4) bekezdésben meghatározott feltételek, a pénzügyi holding társaságnak vagy a vegyes pénzügyi holding társaságnak e cikkel összhangban kérelmeznie kell a jóváhagyást.

(8) A (3) bekezdésben említett jóváhagyásra és a jóváhagyás alóli, a (4) bekezdésben említett mentesítésre, valamint a (6) és a (7) bekezdésben említett felügyeleti intézkedésekre vonatkozó határozathozatal céljára, amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság eltér annak a tagállamnak az illetékes hatóságától, ahol a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett, a két hatóságnak teljeskörű konzultáció mellett együtt kell működnie. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értékelést kell készítenie az adott esettől függően a (3), a (4), a (6) és a (7) bekezdésben említett kérdésekről, és továbbítania kell ezt az értékelést annak a tagállamnak az illetékes hatóságához, ahol a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett. A két hatóságnak minden tőle telhetőt meg kell tennie annak érdekében, hogy az említett értékelés kézhezvételétől számított két hónapon belül együttes határozatot hozzon.

Az együttes határozatot megfelelően dokumentálni és indokolni kell. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak közölnie kell az együttes határozatot a pénzügyi holding társasággal vagy a vegyes pénzügyi holding társasággal.

Véleménykülönbség esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak, illetve azon tagállam illetékes hatóságának, ahol a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett, tartózkodnia kell a határozathozataltól és az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé kell terjesztenie. Az EBH-nak az ügy előterjesztésének kézhezvételétől számított egy hónapon belül kell határozatot hoznia. Az érintett illetékes hatóságoknak az EBH határozatával összhangban álló együttes határozatot kell hozniuk. A kéthónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem terjeszthető az EBH elé.

▼M5

(9) Vegyes pénzügyi holding társaságok esetében, amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság vagy annak a tagállamnak az illetékes hatósága, ahol a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett, nem azonos a 2002/87/EK irányelv 10. cikkével összhangban meghatározott koordinátorral, az adott esettől függően az e cikk (3), (4), (6) és (7) bekezdésében említett kérdésekben hozott határozatokhoz vagy együttes határozatokhoz a koordinátor jóváhagyása szükséges. Amikor a koordinátor jóváhagyására van szükség, a véleménykülönbségeket az érintett európai felügyeleti hatóságokhoz – nevezetesen az EBH-hoz vagy az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott európai felügyeleti hatósághoz (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) (EIOPA) – kell utalni, amelyeknek az ügy előterjesztésének kézhezvételétől számított egy hónapon belül kell határozatot hozniuk. Az e bekezdéssel összhangban hozott határozatok nem érintik a 2002/87/EK, illetve a 2009/138/EK irányelv szerinti kötelezettségeket.

(10) Ha egy pénzügyi holding társaság vagy egy vegyes pénzügyi holding társaság e cikk szerinti jóváhagyása megtagadásra kerül, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak a kérelmezőt a kérelem kézhezvételétől számított négy hónapon belül, vagy amennyiben a kérelem hiányos, a határozathoz szükséges összes információ kézhezvételétől számított négy hónapon belül kell értesítenie a határozatról és annak indokairól.

A jóváhagyás megadására vagy megtagadására vonatkozó határozatot a kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül mindenképpen meg kell hozni. A jóváhagyás megtagadása esetén – amennyiben erre szükség van – a (6) bekezdésben említett intézkedések bármelyike elrendelhető.

21b. cikk

Közbenső EU-szintű anyavállalat

(1) Az ugyanazon harmadik országbeli csoporthoz tartozó kettő vagy több unióbeli intézménynek egyetlen, az Unióban letelepedett közbenső EU-szintű anyavállalattal kell rendelkeznie.

(2) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik az (1) bekezdésben említett intézmények számára, hogy két közbenső EU-szintű anyavállalattal rendelkezzenek, amennyiben megállapítják, hogy egyetlen közbenső EU-szintű anyavállalat létrehozása:

a) nem lenne összeegyeztethető a tevékenységek különválasztását előíró, kötelező előírással, amelyet azon harmadik ország szabályai vagy felügyeleti hatóságai írnak elő, ahol a harmadik országbeli csoport legfelső szintű anyavállalatának központi irodája található; vagy

b) a közbenső EU-szintű anyavállalat illetékes szanálási hatósága által elvégzett értékelés szerint kevésbé hatékony szanálást tenne lehetővé, mint két közbenső EU-szintű anyavállalat esetén.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

▼M5

(3) A közbenső EU-szintű anyavállalat a 8. cikkel összhangban engedélyezett hitelintézet, vagy a 21a. cikkel összhangban jóváhagyott pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság lehet.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, ha az e cikk (1) bekezdésében említett intézmények közül egyik sem hitelintézet, vagy ha az e cikk (2) bekezdésében említett kötelező előírás teljesítése érdekében a befektetési tevékenységekkel összefüggésben egy második közbenső EU-szintű anyavállalatot kell létrehozni, a közbenső EU-szintű anyavállalat vagy a második közbenső EU-szintű anyavállalat a 2014/65/EU irányelv 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban engedélyezett, a 2014/59/EU irányelv hatálya alá tartozó befektetési vállalkozás is lehet.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés nem alkalmazandó, ha a harmadik országbeli csoport unióbeli eszközeinek összértéke kevesebb mint 40 milliárd EUR.

▼M6

(5) E cikk alkalmazásában:

a) a harmadik országbeli csoport unióbeli eszközeinek összértékét a következők összegeként kell meghatározni:

i. a harmadik országbeli csoporthoz tartozó minden unióbeli intézmény eszközeinek összértéke az összevont mérlege alapján, illetve az egyéni mérlegük alapján, ha egy intézmény mérlegét nem konszolidálják; és

ii. a harmadik országbeli csoportnak az ezen irányelvvel, a 600/2014/EU európai parlament és tanácsi rendelettel ([1]), illetve a 2014/65/EU irányelvvel összhangban az Unióban engedélyezett összes fióktelepe eszközeinek összértéke;

b) az „intézmény” fogalma magában foglalja a befektetései vállalkozásokat is.

▼M5

(6) Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az EBH-t a joghatóságuk alatt működő minden egyes harmadik országbeli csoporttal kapcsolatban a következő információkról:

a) a harmadik országbeli csoporthoz tartozó felügyelt intézmények neve és eszközeik összértéke;

b) az adott tagállamban ezzel az irányelvvel, a 2014/65/EU irányelvvel, illetve a 600/2014/EU rendelettel összhangban engedélyezett fióktelepek neve és a hozzájuk kapcsolódó eszközök összértéke, valamint azoknak a tevékenységeknek a típusai, amelyeknek a végzésére engedéllyel rendelkeznek;

c) az adott tagállamban létrehozott közbenső EU-szintű anyavállalat neve és a (3) bekezdésben említett típusa, valamint annak a harmadik országbeli csoportnak a neve, amelynek részét képezi.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

▼M5

(7) Az EBH-nak a honlapján közzé kell tennie az Unióban működő valamennyi harmadik országbeli csoportot és azok közbenső EU-szintű anyavállalatát vagy adott esetben anyavállalatait tartalmazó listát.

Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alatt működő valamennyi olyan intézmény, amely harmadik országbeli csoport része, megfeleljen a következő feltételek egyikének:

a) közbenső EU-szintű anyavállalata van;

b) közbenső EU-szintű anyavállalatnak minősül;

c) a harmadik országbeli csoport egyetlen intézménye az Unióban; vagy

d) egy olyan harmadik országbeli csoport része, amelynek esetében az unióbeli eszközök összértéke kevesebb mint 40 milliárd EUR.

▼C3

(8) Az (1) bekezdéstől eltérve, azoknak a harmadik országbeli csoportoknak, amelyek több intézményen keresztül működnek az Unióban, és az Unióban levő eszközeik összértéke 2019. június 27-én eléri vagy meghaladja a 40 milliárd EUR-t, 2023. december 30-tól rendelkezniük kell egy közbenső EU-szintű anyavállalattal, vagy ha a (2) bekezdés alkalmazandó, két közbenső EU-szintű anyavállalattal.

▼M5

(9) A Bizottság 2026. december 30-ig – az EBH-val való konzultációt követően – felülvizsgálja az e cikkben az intézmények számára előírt követelményeket, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. E jelentésben ki kell térni legalább a következőkre:

a) kivitelezhetők, szükségesek és arányosak-e az e cikkben megállapított követelmények, illetve más intézkedések alkalmasabbak lennének-e;

b) kell-e módosítani az e cikkben az intézmények számára előírt követelményeket a legjobb nemzetközi gyakorlatok követése érdekében.

(10) Az EBH-nak 2021. június 28-ig jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak arról, hogy a tagállamok nemzeti jogszabályai értelmében milyen elbánásban részesülnek a harmadik országbeli fióktelepek. E jelentésben ki kell térni legalább a következőkre:

a) az egyes tagállamok harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó, nemzeti jog szerinti felügyeleti gyakorlata eltér-e, és ha igen, milyen mértékben;

b) a harmadik országbeli fióktelepeknek a nemzeti jog szerinti eltérő kezelése szabályozási arbitrázshoz vezethet-e;

c) szükséges és indokolt lenne-e a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó nemzeti rendszerek további harmonizációja, különös tekintettel a jelentős harmadik országbeli fióktelepekre.

▼M5

A Bizottság az EBA által tett ajánlások alapján adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé.

▼B

2. FEJEZET

Befolyásoló részesedés hitelintézetben

22. cikk

A szándékolt részesedésszerzés bejelentése és értékelése

(1) A tagállamok minden olyan természetes vagy jogi személy, vagy összehangoltan fellépő több ilyen személy (a részesedést szerezni kívánó személy) részére, aki döntést hozott befolyásoló részesedésnek egy hitelintézetben való közvetlen vagy közvetett megszerzéséről vagy egy hitelintézetben meglévő befolyásoló részesedésnek a közvetlen vagy közvetett további növeléséről, aminek eredményeképpen szavazati jogainak vagy tőkerészesedésének aránya elérné vagy meghaladná a 20, 30 vagy 50 %-ot, vagy a hitelintézet a leányvállalatává válna (szándékolt részesedésszerzés), előírják, hogy a 23. cikk (4) bekezdésében említett releváns információkat a részesedés megszerzése előtt írásban jelentse be annak a hitelintézetnek az illetékes hatósága számára, amelyben befolyásoló részesedés megszerzésére vagy ilyen részesedés növelésére törekszik. A tagállamoknak nem kötelesek a 30 %-os határértéket alkalmazni abban az esetben, ha a 2004/109/EK irányelv 9. cikke (3) bekezdése a) pontjának megfelelően az egyharmados határértéket alkalmazzák.

(2) Az illetékes hatóságok az (1) bekezdésben említett értesítés, vagy a (3) bekezdésben említett további információk átvételét haladéktalanul, és minden esetben az átvételt követő két munkanapon belül írásban igazolják a részesedést szerezni kívánó személy számára.

Az illetékes hatóságoknak a bejelentés és a tagállam által a 23. cikk (4) bekezdésében említett lista alapján előírt, a bejelentéshez csatolandó valamennyi dokumentum átvételét igazoló írásbeli elismervény kiadásának napjától számított legfeljebb 60 munkanap (értékelési időszak) áll a rendelkezésére a 23. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés (értékelés) elvégzésére.

Az illetékes hatóságok az átvétel elismerésekor tájékoztatják a részesedést szerezni kívánó személyt az értékelési időszak lejártának időpontjáról.

(3) Az illetékes hatóságok az értékelési időszak során – de legkésőbb az értékelési időszak 50. munkanapján – szükség esetén további információt bekérhetnek, amely az értékelés elvégzéséhez szükséges. Az igényelt pótlólagos információkat azok pontos megjelölésével, írásban kell bekérni.

Az illetékes hatóságok általi információkérés napja és a részesedést szerezni kívánó személy arra adott válaszának átvétele közötti időszakban az értékelési időszakot felfüggesztik. A felfüggesztés nem tarthat tovább 20 munkanapnál. Az illetékes hatóságok általi bármely – az információk kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérésről az illetékes hatóságok szabad mérlegelésük szerint döntenek, azonban ez nem járhat az értékelési időszak felfüggesztésével.

▼B

(4) Az illetékes hatóságok a (3) bekezdés második albekezdésében említett felfüggesztést legfeljebb 30 munkanapra meghosszabbíthatják, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy harmadik országban található, vagy annak szabályozása alá tartozik, vagy olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem tartozik ezen irányelv, vagy a 2009/65/EK, a 2009/138/EK vagy a 2004/39/EK irányelv szerinti felügyelet alá.

(5) Ha az illetékes hatóságok a szándékolt részesedésszerzés ellenzése mellett döntenek, erről az értékelés befejezésétől számított két munkanapon belül és az értékelési időszakot nem meghaladva írásban értesítik a részesedést szerezni kívánó személyt, megadva annak indokait. A nemzeti jog függvényében, a részesedést szerezni kívánó személy kérésére a döntés indokait megfelelően tartalmazó nyilatkozatot a nyilvánosság számára hozzáférhetővé lehet tenni. Ez nem akadályozza, hogy a tagállam lehetővé tegye az illetékes hatóság számára, hogy az információt a részesedést szerezni kívánó személy kérése nélkül is nyilvánosságra hozza.

(6) Ha az illetékes hatóságok az értékelési időszakon belül nem ellenzik írásban az (1) bekezdésben említett szándékolt részesedésszerzést, akkor a szándékolt részesedésszerzést jóváhagyottnak kell tekinteni.

(7) Az illetékes hatóságok megszabhatják a szándékolt részesedésszerzés végrehajtásának maximális időtartamát, és azt adott esetben meghosszabbíthatják.

(8) A szavazati jogok vagy tőkerészesedés közvetlen vagy közvetett megszerzése tekintetében a tagállamok nem szabhatnak meg az illetékes hatóságoknak történő bejelentésre vagy az azok általi jóváhagyásra vonatkozó, az ebben az irányelvben megállapítottnál szigorúbb követelményeket.

(9) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az érintett illetékes hatóságok közötti, a 24. cikkben említett konzultációs folyamatra vonatkozó egységes eljárások, formanyomtatványok és mintadokumentumok kialakítása céljából.

Az EBH a (9) és (10) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2015. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

23. cikk

Értékelési kritériumok

(1) A 22. cikk (1) bekezdésében előírt bejelentés és a 22. cikk (3) bekezdésében említett információ értékelésekor az illetékes hatóságok – a részesedésszerzés tárgyát képező hitelintézet hatékony, eredményes és prudens irányításának érdekében és a részesedést szerezni kívánó személynek a hitelintézetre gyakorolt valószínűsíthető befolyását figyelembe véve – az alábbi kritériumok alapján értékelik a részesedést szerezni kívánó személy alkalmasságát és a szándékolt részesedésszerzés pénzügyi megbízhatóságát:

a) a részesedést szerezni kívánó személy jó hírneve;

▼M5

b) a vezető testület bármely olyan tagjának a 91. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerinti jó hírneve, szaktudása, készségei és tapasztalata, aki a tervezett részesedésszerzés eredményeképpen a hitelintézet üzleti tevékenységét irányítani fogja;

▼B

c) a részesedést szerezni kívánó személy pénzügyi megbízhatósága, különösen a részesedésszerzés tárgyát képező hitelintézetben folytatott és tervezett üzleti tevékenység típusával kapcsolatban;

d) annak kérdése, hogy a hitelintézet képes lesz-e teljesíteni és képes-e folyamatosan teljesíteni az ezen az irányelven, az 575/2013/EU rendeleten és adott esetben egyéb uniós jogon – különösen a 2002/87/EK és a 2009/110/EK irányelven – alapuló prudenciális követelményeket, beleértve azt, hogy az a csoport, amelynek részévé válik, olyan szerkezetű-e, amely lehetővé teszi a hatékony felügyelet gyakorlását, az illetékes hatóságok közötti hatékony információcserét és az azok közötti hatáskörmegosztás meghatározását;

e) ésszerűen feltételezhető-e, hogy a tervezett részesedésszerzéssel kapcsolatban pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 1. cikke értelmében, vagy hogy a tervezett részesedésszerzés növelheti annak kockázatát.

(2) Az illetékes hatóságok csak akkor ellenezhetik a szándékolt részesedésszerzést, ha erre az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok alapján ésszerű okuk van, vagy ha a részesedést szerezni kívánó személy által szolgáltatott információ hiányos.

(3) A tagállamok nem szabhatnak előzetes feltételeket a megszerzendő részesedési arány tekintetében, és nem engedélyezhetik illetékes hatóságaik számára a szándékolt részesedésszerzésnek a piac gazdasági igényei alapján való vizsgálatát.

(4) A tagállamok közzéteszik az értékeléshez szükséges és a 22. cikk (1) bekezdésében említett bejelentés időpontjában az illetékes hatóságok számára nyújtandó információk listáját. A kért információknak arányosnak kell lenniük, és azokat a részesedést szerezni kívánó személy és a szándékolt részesedésszerzés jellegéhez kell igazítani. A tagállamok nem kérhetnek a prudenciális értékelés szempontjából nem a tárgyhoz tartozó információkat.

(5) A 22. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében foglaltaktól függetlenül, amennyiben ugyanazon hitelintézet tekintetében kettő vagy több, befolyásoló részesedés szerzésére vagy növelésére vonatkozó ajánlatról érkezik bejelentés az illetékes hatósághoz, úgy az utóbbinak a részesedést szerezni kívánó személyeket megkülönböztetéstől mentes módon kell kezelnie.

([1]) HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

▼B

24. cikk

Az illetékes hatóságok közötti együttműködés

(1) Az érintett illetékes hatóságoknak az értékeléskor teljes körűen együtt kell működniük egymással, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy az alábbiak egyike:

a) egy másik tagállamban vagy a szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti alapkezelő társaság (ÁÉKBV alapkezelő társaság);

b) egy másik tagállamban vagy a szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV alapkezelő társaság anyavállalata;

c) egy másik tagállamban vagy a szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV alapkezelő társaság felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személy.

(2) Az illetékes hatóságok haladéktalanul egymás rendelkezésére bocsátanak minden – az értékelés szempontjából alapvető vagy lényeges – információt. E tekintetben az illetékes hatóságok a releváns információkat kérésre, az alapvető információkat pedig saját kezdeményezésükre közlik egymással. A szándékolt részesedésszerzésben érintett hitelintézetet engedélyező illetékes hatóságnak a határozatában fel kell tüntetnie a részesedést szerezni kívánó személy felügyeletéért felelős illetékes hatóság által kinyilvánított bármilyen véleményt vagy fenntartást.

25. cikk

Bejelentés elidegenítés esetén

A tagállamok minden természetes vagy jogi személytől, aki vagy amely döntést hozott egy hitelintézetben fennálló befolyásoló részesedésének közvetlen vagy közvetett elidegenítéséről, megkövetelik, hogy ezt a tényt az elidegenítés előtt írásban jelentse be az illetékes hatóságoknak, az érintett részesedés nagyságának megjelölésével. Hasonlóképpen be kell jelenteni az illetékes hatóságoknak azt is, ha egy személy a befolyásoló részesedésének oly mértékű csökkentéséről döntött, hogy ezáltal szavazati jogának, vagy a tőkerészesedésének az aránya 20, 30 vagy 50 % alá csökkenne, vagy a hitelintézet megszűnne a befolyásoló részesedéssel rendelkező személy leányvállalata lenni. A tagállamok nem kötelesek a 30 %-os határértéket alkalmazniuk abban az esetben, ha a 2004/109/EK irányelv 9. cikke (3) bekezdése a) pontjának megfelelően az egyharmados határértéket alkalmazzák.

26. cikk

Tájékoztatási kötelezettségek és szankciók

(1) A hitelintézetek, ha a tudomásukra jut a tőkéjüket érintő bármely olyan részesedésszerzés, illetve -elidegenítés, amelynek következtében a részesedés a 22. cikk (1) bekezdésében és a 25. cikkben említett valamelyik küszöbértéket meghaladja vagy az alá csökken, kötelesek tájékoztatni az illetékes hatóságokat az ilyen részesedésszerzésről, illetve -elidegenítésről.

▼B

A szabályozott piacokra bevezetett hitelintézetek évente legalább egyszer tájékoztatják az illetékes hatóságokat a befolyásoló részesedéseket birtokló részvényesek, illetve tagok nevéről és a részesedésük nagyságáról, amint az például a részvényesek, illetve tagok éves közgyűlésein vagy a szabályozott piacokra bevezetett vállalatokkal kapcsolatos rendeletek teljesítése során kapott információkból kiderül.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy amennyiben a 22. cikk (1) bekezdésében említett személyek által gyakorolt befolyás várhatóan az intézmény prudens és megbízható vezetésének rovására érvényesülhet, az illetékes hatóságok hozzák meg a szükséges intézkedéseket az ilyen helyzet megszüntetése érdekében. Ezek az intézkedések jelenthetnek ideiglenes intézkedéseket, a vezető testület tagjaival és a vezetőkkel szemben elrendelt, a 65–72. cikk szerinti szankciókat, vagy az illető hitelintézet részvényesei vagy tagjai által birtokolt részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztését.

Hasonló – a 65–72. cikk figyelembevételével hozott – intézkedések alkalmazandók azokra a természetes vagy jogi személyekre, akik vagy amelyek nem teljesítik a 22. cikk (1) bekezdésében megállapított előzetes bejelentési kötelezettségüket.

Ha egy tulajdoni részesedést az illetékes hatóságok kifogása ellenére szereznek meg, a tagállamok – minden egyéb meghozandó szankciótól függetlenül – gondoskodnak az ahhoz kapcsolódó szavazati jogok felfüggesztéséről, vagy a leadott szavazatok érvénytelenségéről, illetve érvénytelenítésének lehetőségéről.

27. cikk

A befolyásoló részesedések kritériumai

Annak megállapítására, hogy a befolyásoló részesedés 22., 25. és 26. cikkben említett kritériumai teljesülnek-e, a 2004/109/EK irányelv 9., 10. és 11. cikkében említett szavazati jogokat, valamint az említett irányelv 12. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott, a szavazati jogok összesítésére vonatkozó feltételeket kell figyelembe venni.

Annak megállapítására, hogy teljesülnek-e a befolyásoló részesedésnek a 26. cikkben említett kritériumai, a tagállamok nem veszik figyelembe azokat a szavazati jogokat vagy részvényeket, amelyekkel az intézmények – a 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 6. pontjában foglaltak értelmében – a pénzügyi instrumentumok jegyzési garanciavállalása vagy a kibocsátás átvételére irányuló kötelezettségvállalás alapján történő kihelyezése révén rendelkezhetnek, feltéve, hogy az említett jogokat nem gyakorolják, vagy egyéb módon nem használják a kibocsátó vezetésébe való beavatkozásra és azokat a részesedésszerzéstől számított egy éven belül elidegenítik.

▼M6

———————

▼B

V. CÍM

A LETELEPEDÉS SZABADSÁGÁRA ÉS A SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS SZABADSÁGÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

Általános elvek

33. cikk

Hitelintézetek

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy területükön az I. mellékletben felsorolt tevékenységeket a 35. cikk, a 36. cikk (1), (2) és (3) bekezdése, a 39. cikk (1) és (2) bekezdése valamint a 40–46. cikk értelmében fióktelep létesítésével vagy szolgáltatásnyújtás útján egy másik tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett és felügyelt bármely hitelintézet folytathassa, feltéve, hogy engedélye kiterjed ezekre a tevékenységekre.

34. cikk

Pénzügyi vállalkozások

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy területükön az I. mellékletben felsorolt tevékenységeket a 35. cikk, a 36. cikk (1), (2) és (3) bekezdése, a 39. cikk (1) és (2) bekezdése valamint a 40–46. cikk értelmében fióktelep létesítésével vagy szolgáltatásnyújtás útján folytathassa bármely, egy másik tagállamból származó pénzügyi vállalkozás – akár hitelintézet leányvállalata, akár két vagy több hitelintézet közös tulajdonában lévő leányvállalat – amelynek alapító okirata és alapszabálya lehetővé teszi az említett tevékenységek folytatását, és amely megfelel a következő feltételek mindegyikének:

a) az anyavállalat vagy anyavállalatok hitelintézeti engedéllyel rendelkeznek abban a tagállamban, amelynek joga a pénzügyi vállalkozásra nézve irányadó;

b) a szóban forgó tevékenységeket ténylegesen ugyanannak a tagállamnak a területén folytatják;

c) az anyavállalat vagy anyavállalatok a pénzügyi vállalkozás tőkéjét képviselő részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok 90 %-át vagy annál nagyobb hányadát birtokolják;

d) az anyavállalat vagy anyavállalatok biztosítják az illetékes hatóságokat a pénzügyi vállalkozás prudens vezetése felől, és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak hozzájárulásával nyilatkoznak arról, hogy egyetemlegesen garantálják a pénzügyi vállalkozás kötelezettségvállalásait;

e) a pénzügyi vállalkozást ténylegesen be vonják az anyavállalat vagy az anyavállalatok mindegyikének összevont felügyeletébe – különösen a szóban forgó tevékenységek tekintetében –, az ezen irányelv VII. címe 3. fejezetének, és az 575/2013/EU rendelet első része II. címe 2. fejezetének megfelelően, és különösen az említett rendelet 92. cikkében előírt minimális tőkekövetelmények tekintetében, valamint az említett rendelet negyedik részében előírtak szerint a nagykockázatok ellenőrzésére és az említett rendelet 89. és 90. cikkében meghatározott részesedésszerzési korlátra vonatkozóan.

▼B

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ellenőrzik az első albekezdésben előírt feltételeknek való megfelelést, és a megfelelésről szóló igazolást – amely igazolásnak a 35. és 39. cikkben említett értesítés részét kell képeznie – a pénzügyi vállalkozás rendelkezésére bocsátják.

(2) Ha egy az (1) bekezdés első albekezdése szerinti pénzügyi vállalkozás már nem felel meg az előírt feltételeknek, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai értesítik a fogadó tagállam illetékes hatóságait, és a szóban forgó pénzügyi vállalkozás által a fogadó tagállamban folytatott tevékenységek a fogadó tagállam jogának hatálya alá kerülnek.

(3) Az (1) és (2) bekezdést megfelelően kell alkalmazni az (1) bekezdés első albekezdése szerinti pénzügyi vállalkozás leányvállalataira.

2. FEJEZET

A hitelintézetek letelepedési joga

35. cikk

Bejelentési kötelezettség és az illetékes hatóságok közötti kapcsolat

(1) Az a hitelintézet, amely egy másik tagállam területén kíván fióktelepet létesíteni, köteles bejelenteni ezt a szándékát a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

(2) A tagállamok minden hitelintézettől, amely egy másik tagállamban fióktelepet kíván létesíteni, megkövetelik, hogy az (1) bekezdésben említett bejelentési kötelezettségének teljesítése során valamennyi alábbi információt bocsássa rendelkezésre:

a) a tagállam, amelynek területén fióktelep létesítését tervezi;

b) üzleti terv, amely többek között tartalmazza a folytatni kívánt tevékenységtípusokat és a fióktelep szervezeti felépítését;

c) az a cím a fogadó tagállamban, ahonnan a dokumentumok beszerezhetők;

d) a fióktelep vezetéséért felelős személyek neve.

(3) Amennyiben a folytatni kívánt tevékenységeket figyelembe véve a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak nincs okuk kételkedni a hitelintézet adminisztratív felépítésének és pénzügyi helyzetének megfelelőségében, a (2) bekezdésben említett információk kézhezvételétől számított három hónapon belül közlik azokat a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, és ennek megfelelően tájékoztatják a hitelintézetet.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közlik a hitelintézet szavatolótőkéjének összegét és összetételét, valamint az 575/2013/EU rendelet 92. cikke szerinti tőkekövetelményeknek az összegét.

▼B

A második albekezdéstől eltérve, a 34. cikkben említett esetben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közlik a pénzügyi vállalkozás szavatolótőkéjének összegét és összetételét, valamint az anyavállalatát jelentő hitelintézetnek az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) és (4) bekezdése szerint számított teljes kockázati kitettség értékét.

(4) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai megtagadják, hogy a (2) bekezdésben említett információkat közöljék a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, a tájékoztatás megtagadását az összes információ kézhezvételétől számított három hónapon belül megindokolják az érintett hitelintézet számára

A tájékoztatás megtagadása vagy a válasz elmulasztása esetén a székhely szerinti tagállam bíróságához lehet fordulni.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az említett értesítés során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az EBH a (5) és (6) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

36. cikk

A tevékenység megkezdése

(1) Mielőtt a hitelintézet fióktelepe megkezdi tevékenységét, a fogadó tagállam illetékes hatóságai a 35. cikkben említett információk kézhezvételétől számított két hónapon belül, a 4. fejezetnek megfelelően felkészülnek a hitelintézet felügyeletére, és szükség esetén megnevezik azokat a feltételeket, amelyeket a szóban forgó tevékenységek folytatása során a fogadó tagállamban a közjó érdekében be kell tartani.

(2) A fogadó tagállam illetékes hatóságaitól származó értesítés kézhezvételekor, vagy abban az esetben, ha az (1) bekezdésben előírt határidő anélkül telik le, hogy ilyen értesítés érkezett volna, a fióktelep létrehozható, és megkezdheti tevékenységét.

(3) Abban az esetben, ha a 35. cikk (2) bekezdésének b), c) vagy d) pontja alapján közölt bármelyik adatban változás következik be, a hitelintézet legalább egy hónappal a változtatást megelőzően írásban értesíti a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságait a szóban forgó változásról, abból a célból, hogy lehetővé tegye a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai számára, hogy a 35. cikk szerinti értesítést követően határozatot hozzanak, valamint a fogadó tagállam illetékes hatóságai számára, hogy e cikk (1) bekezdése alapján a változtatás végrehajtásának feltételeit meghatározó határozatot hozzanak.

▼B

(4) Azokat a fióktelepeket, amelyek 1993. január 1-jét megelőzően a fogadó tagállamok hatályos rendelkezéseivel összhangban kezdték meg tevékenységüket, úgy kell tekinteni, mintha a 35. cikkben és az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott eljárást alkalmazták volna rájuk. 1993. január 1-jétől kezdődően ezekre a fióktelepekre e cikk (3) bekezdése, a 33. cikk, az 52. cikk és a 4. fejezet szabályai alkalmazandók.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az említett értesítés során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az EBH a (5) és (6) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

37. cikk

Tájékoztatás az elutasításokról

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és az EBH-t azon esetek számáról és jellegéről, amelyekben a 35. cikk, valamint a 36. cikk (3) bekezdése alapján elutasításra került sor.

38. cikk

A fióktelepek összesítése

Egyetlen fióktelepnek tekintendő valamennyi üzletviteli hely, amelyet ugyanabban a tagállamban létesített egy olyan hitelintézet, amelynek székhelye egy másik tagállamban van.

3. FEJEZET

A szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása

39. cikk

Bejelentési eljárás

(1) Minden olyan hitelintézet, amely első alkalommal kíván a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján egy másik tagállam területén tevékenységet folytatni, bejelenti a székhely szerinti tagállama illetékes hatóságainak, hogy az I. mellékletben felsorolt tevékenységek közül melyeket szándékozik ott végezni.

▼B

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdésben előírt bejelentés kézhezvételétől számított egy hónapon belül megküldik azt a fogadó tagállam illetékes hatóságainak.

(3) Ez a cikk nem érinti az 1993. január 1-jét megelőzően szolgáltatásokat nyújtó hitelintézetek által szerzett jogokat.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az említett értesítés során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) Az EBH a (4) és (5) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

4. FEJEZET

A fogadó tagállam illetékes hatóságainak hatáskörei

40. cikk

Adatszolgáltatási követelmények

A fogadó tagállamok illetékes hatóságai előírhatják, hogy minden hitelintézet, amely a területükön fiókteleppel rendelkezik, rendszeresen adatszolgáltatást teljesítsen a fogadó tagállamban folytatott tevékenységeiről.

Az ilyen adatszolgáltatás kizárólag tájékoztatási vagy statisztikai célból, az 51. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából, vagy az e fejezet szerinti felügyeleti célokból követelhető meg. Az adatszolgáltatásra legalább az 53. cikk (1) bekezdésében említettekkel egyenértékű szakmai titoktartási követelmények vonatkoznak.

A fogadó tagállam illetékes hatóságai az első albekezdésben említett hitelintézetektől információt kérhetnek különösen annak érdekében, hogy az említett illetékes hatóságok értékelhessék, hogy egy adott fióktelep az 51. cikk (1) bekezdése alapján jelentősnek minősül-e.

▼B

41. cikk

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által a fogadó tagállamban végzett tevékenységekkel kapcsolatban hozott intézkedések

(1) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai az 50. cikk értelmében a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaitól kapott információ alapján megállapítják, hogy egy hitelintézet esetében, amely a területükön fiókteleppel rendelkezik vagy szolgáltatást nyújt, a fogadó tagállamban végzett tevékenységekkel kapcsolatban a következők valamelyike teljesül, erről tájékoztatják a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait:

a) a hitelintézet nem felel meg az ezt az irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek vagy az 575/2013/EU rendeletnek;

b) jelentős veszélye áll fenn annak, hogy a hitelintézet nem fog megfelelni az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek vagy az 575/2013/EU rendeletnek.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy az érintett hitelintézet megszüntesse a meg nem felelés okait, illetve intézkedéseket hozzon a meg nem felelés kockázatának elkerülésére. Ezekről az intézkedésekről a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul értesítik a fogadó tagállam illetékes hatóságait.

(2) Ha a fogadó tagállam illetékes hatóságai feltételezik, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem teljesítették vagy nem fogják teljesíteni az (1) bekezdés második albekezdése szerinti kötelezettségeiket, az ügyet az EBH elé utalhatják, és az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően kérhetik az EBH segítségét. Ha az EBH az említett cikknek megfelelően eljár, akkor az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdése alapján 24 órán belül határozatot kell hoznia. Az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban, az EBH saját kezdeményezésére is közreműködhet az illetékes hatóságokkal a megállapodás elérésében.

42. cikk

Indokolás és közlés

A 41. cikk (1) bekezdése, a 43. cikk vagy a 44. cikk alapján meghozott, szankcióval kapcsolatos vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságára vagy a letelepedés szabadságára vonatkozó korlátozásokat alkalmazó minden intézkedést megfelelően meg kell indokolni, és közölni kell az érintett hitelintézettel.

43. cikk

Óvintézkedések

(1) Vészhelyzet esetén a fogadó tagállam illetékes hatóságai a 41. cikk szerinti eljárás lefolytatását megelőzően, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai általi intézkedésig vagy a 2001/24/EK irányelv 3. cikkében említett reorganizációs intézkedések meghozataláig megtehetik a betétesek, befektetők és ügyfelek érdekeit potenciálisan súlyosan fenyegető pénzügyi instabilitás megelőzéséhez szükséges óvintézkedéseket.

▼B

(2) Az 1) bekezdés szerinti óvintézkedéseknek arányosnak kell lenniük céljukkal, amely szerint védeniük kell a fogadó tagállambeli betétesek, befektetők és ügyfelek kollektív érdekeit potenciálisan súlyosan fenyegető pénzügyi instabilitással szemben. Az intézkedések magukban foglalhatják a kifizetés felfüggesztését. Ezen óvintézkedések eredményeként a hitelintézetnek a fogadó tagállambeli hitelezői nem részesülhetnek előnyben a más tagállambeli hitelezőkkel szemben.

(3) Az (1) bekezdés szerinti óvintézkedések hatálya megszűnik, amikor a székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai a 2001/24/EK irányelv 3. cikke alapján reorganizációs intézkedéseket fogadnak el.

(4) A fogadó tagállam illetékes hatóságai megszüntetik az óvintézkedéseket, ha úgy tartják, hogy azok a 41. cikk alapján már nem indokoltak, kivéve ha az e cikk (3) bekezdésének megfelelően azok hatályukat vesztik.

(5) Az (1) bekezdés szerinti óvintézkedésekről haladéktalanul tájékoztatni kell a Bizottságot, az EBH-t és a többi tagállam illetékes hatóságait.

Ha a székhely szerinti tagállam vagy más érintett tagállam illetékes hatósága kifogásolja a fogadó tagállam illetékes hatóságai által hozott intézkedéseket, az ügyet az EBH elé utalhatják és az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérhetik a segítségét. Ha az EBH az említett cikknek megfelelően eljár, az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdése alapján 24 órán belül határozatot kell hoznia. Az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban, az EBH saját kezdeményezésére is segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.

44. cikk

A fogadó tagállamok hatáskörei

A fogadó tagállamok – a 40. és a 41. cikk sérelme nélkül – gyakorolhatják az ezen irányelv által rájuk ruházott hatásköröket abból a célból, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak a területükön elkövetett, az ezen irányelv alapján vagy a közjó érdekében elfogadott szabályokba ütköző jogsértések megakadályozása vagy szankcionálása érdekében. Ez magában foglalja annak lehetőségét is, hogy a szabálysértő hitelintézeteket megakadályozzák abban, hogy bármilyen további ügyletet kezdeményezzenek a fogadó állam területén.

45. cikk

Az engedély visszavonását követő intézkedések

Az engedély visszavonása esetén a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai késedelem nélkül tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes hatóságait. A fogadó tagállam illetékes hatóságai megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy megakadályozzák az érintett jogsértő hitelintézetet abban, hogy további ügyleteket kezdeményezzen a területükön, és megvédjék a betétesek érdekeit.

▼B

46. cikk

Reklám

E fejezet egyetlen rendelkezése sem akadályozza azokat a hitelintézeteket, amelyeknek a központi irodája más tagállamban van, hogy szolgáltatásaikat a fogadó tagállamban az összes rendelkezésre álló kommunikációs eszköz segítségével hirdessék, betartva a közjó érdekében elfogadott, az ilyen reklámozás formájára és tartalmára nézve irányadó jogszabályokat.

VI. CÍM

KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

47. cikk

Harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó bejelentés és a hozzáférés feltételei az említett fióktelepekkel rendelkező hitelintézetek számára

(1) Az Unión kívüli központi irodával rendelkező hitelintézetek harmadik országban lévő fióktelepeire azok tevékenységének megkezdésekor vagy folytatásakor a tagállamok nem alkalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek kedvezőbb bánásmódot eredményeznek, mint amelyben azoknak a hitelintézeteknek a fióktelepei részesülnek, amelyek központi irodája az Unióban van.

▼M5

(1a) A tagállamok előírják a harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézetek fióktelepei számára, hogy legalább évente nyújtsanak be a következő információkat tartalmazó jelentést az illetékes hatóságoknak:

a) az adott tagállamban engedéllyel rendelkező fióktelep tevékenységeihez kapcsolódó összes eszköz;

b) a fióktelep rendelkezésére álló likvid eszközökre és különösen a tagállami pénznemekben meglévő likvid eszközök rendelkezésre állására vonatkozó információk;

c) a fióktelep rendelkezésére álló saját források;

d) a fióktelep betétesei számára hozzáférhető betétvédelmi rendszerek;

e) a kockázatkezelésre vonatkozó szabályok;

f) a vállalatirányítási rendszer, beleértve a fióktelep tevékenységeihez kapcsolódóan kiemelten fontos feladatkört betöltő személyeket;

g) a fióktelepre vonatkozó helyreállítási tervek; és

h) bármely olyan egyéb információ, amelyet az illetékes hatóság szükségesnek ítél ahhoz, hogy megvalósulhasson a fióktelep tevékenységeinek átfogó nyomon követése.

(2) Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az EBH-t a következőkről:

a) minden olyan fiókengedély, amelyet harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézeteknek adtak ki, és az engedélyekben bekövetkezett valamennyi változás;

▼M5

b) a harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézetek engedéllyel rendelkező fióktelepei összes eszköze és kötelezettsége a rendszeres beszámolóknak megfelelően;

c) annak a harmadik országbeli csoportnak a megnevezése, amelyhez az engedéllyel rendelkező fióktelep tartozik.

Az EBH-nak a honlapján közzé kell tennie azon harmadik országbeli fióktelepek listáját, amelyek működését a tagállamokban engedélyezték, és fel kell tüntetnie azt a tagállamot, amelyben a működést engedélyezték.

(2a) A harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézetek fióktelepeit felügyelő illetékes hatóságoknak és az ugyanazon harmadik országbeli csoporthoz tartozó intézményeket felügyelő illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük, hogy biztosítsák ezen harmadik országbeli csoport Unióban folytatott valamennyi tevékenységének átfogó felügyeletét annak érdekében, hogy megakadályozzák az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet értelmében a harmadik országbeli csoportokra vonatkozóan előírt követelmények megkerülését, valamint az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolt bármely káros hatást.

Az EBH-nak elő kell segítenie az illetékes hatóságok által az e bekezdés első albekezdése alkalmazásában folytatott együttműködést, többek között annak megállapítására vonatkozóan is, hogy teljesül-e a 21b. cikk (4) bekezdésében említett küszöbérték.

▼B

(3) Az Unió egy vagy több harmadik országgal kötött megállapodásokban hozzájárulhat olyan rendelkezések alkalmazásához, amelyek harmadik országban központi irodával rendelkező valamely hitelintézet fióktelepei számára azonos bánásmódot biztosítanak az Unió egész területén.

48. cikk

Harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal való együttműködés az összevont alapú felügyeletet illetően

(1) A Bizottság – valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére – egy vagy több harmadik országgal kötendő megállapodások megtárgyalására irányuló javaslatokat nyújthat be a Tanácsnak, amely megállapodások az összevont alapú felügyelet alábbiak feletti gyakorlásának módjára vonatkoznak:

a) olyan intézmények, amelyek anyavállalatainak központi irodája harmadik országban van;

b) olyan harmadik országbeli intézmények, amelyek anyavállalatainak – akár intézmények, akár pénzügyi holding társaságok, akár vegyes pénzügyi holding társaságok – az Unió területén található a központi irodájuk.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodások célja különösen, hogy biztosítsák, hogy:

▼B

a) a tagállamok illetékes hatóságai hozzájussanak az Unió területén elhelyezkedő olyan intézményeknek, pénzügyi holding társaságoknak vagy vegyes pénzügyi holding társaságoknak az összevont pénzügyi helyzetük alapján történő felügyeletéhez szükséges információkhoz, amelyek intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülő leányvállalatokkal rendelkeznek harmadik országban, vagy részesedésük van ilyen vállalkozásokban;

b) harmadik országok felügyeleti hatóságai hozzájussanak az olyan anyavállalatok felügyeletéhez szükséges információkhoz, amelyek központi irodája a területükön található, és amelyek intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülő leányvállalatokkal rendelkeznek egy vagy több tagállam területén, vagy részesedésük van ilyen vállalkozásokban;

c) az EBH az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően megkapja a tagállamok illetékes hatóságaitól a harmadik országok nemzeti hatóságaitól származó információkat.

(3) Az EUMSZ 218. cikkének sérelme nélkül, a Bizottság – az európai bankbizottság segítségével – megvizsgálja az (1) bekezdésben említett tárgyalások kimenetelét és az ebből fakadó helyzetet.

(4) E cikk alkalmazásában az EBH az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően segíti a Bizottságot.

VII. CÍM

PRUDENCIÁLIS FELÜGYELET

1. FEJEZET

A prudenciális felügyelet elvei

I. szakasz

A székhely szerinti és a fogadó tagállam hatásköre és feladatai

49. cikk

A székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam hatásköre

(1) Valamely intézmény prudenciális felügyelete – beleértve azoknak a tevékenységeknek a felügyeletét is, amelyeket a szóban forgó intézmény a 33. és 34. cikknek megfelelően végez – a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a feladata, az ezen irányelvben foglalt azon rendelkezések sérelme nélkül, amelyek a fogadó tagállam illetékes hatóságaira ruháznak felelősséget.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki az összevont alapú felügyeletet.

(3) A fogadó tagállam által hozott intézkedések nem részesíthetnek diszkriminatív vagy korlátozó jellegű bánásmódban egy intézményt azon az alapon, hogy azt másik tagállamban engedélyezték.

▼B

50. cikk

Felügyeleti együttműködés

(1) Az érintett tagállamok illetékes hatóságai szorosan együttműködnek abból a célból, hogy felügyeljék az olyan intézmények tevékenységeit, amelyek azon a tagállamon kívül, amelyikben központi irodájuk van, más tagállamban vagy tagállamokban is működnek, különösen fióktelepen keresztül. Az illetékes hatóságok kölcsönösen ellátják egymást az ilyen intézmények irányítására és tulajdoni viszonyaira vonatkozó minden információval, amely várhatóan megkönnyíti felügyeletüket és az engedélyezési feltételek vizsgálatát, továbbá minden olyan információval, amely feltehetőleg megkönnyíti az ilyen intézmények ellenőrzését, különös tekintettel a likviditásra, a fizetőképességre, betétgaranciára, a nagykockázatok vállalásának korlátozására, az intézmény rendszerkockázatát potenciálisan befolyásoló egyéb tényezőkre, az adminisztratív és számviteli eljárásokra és belső ellenőrzési mechanizmusokra.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az intézmény által a fióktelepein keresztül végzett tevékenységeknek – az 575/2013/EU rendelet hatodik része és ezen irányelv VII. címének 3. fejezete szerinti – likviditási felügyeletéhez kapcsolódó minden információt és megállapítást azonnal a fogadó tagállam illetékes hatóságai rendelkezésére bocsátanak, amennyiben az adott információ és megállapítás lényeges a fogadó tagállambeli betétesek vagy befektetők védelme szempontjából.

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai azonnal tájékoztatják az összes fogadó tagállam illetékes hatóságait, ha likviditási zavar következik be, vagy bekövetkezése valószínűsíthető. Ennek az információnak a helyreállítási terv megtervezésére és végrehajtására, valamint az ebben az összefüggésben hozott prudenciális felügyeleti intézkedésekre vonatkozó részleteket is tartalmaznia kell.

(4) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai kérésre tájékoztatást és magyarázatot adnak a fogadó tagállam illetékes hatóságainak arról, hogy az utóbbi által átadott információkat és megállapításokat hogyan vették figyelembe. Ha az információk és megállapítások közlését követően a fogadó tagállam illetékes hatóságai fenntartják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem hoztak megfelelő intézkedéseket, a fogadó tagállam illetékes hatóságai a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága és az EBH tájékoztatását követően meghozhatják a megfelelő intézkedéseket a további jogsértések megelőzése és a betétesek, a befektetők és a szolgáltatásokat igénybe vevő egyéb személyek érdekeinek védelme, illetve a pénzügyi rendszer stabilitásának védelme érdekében.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem értenek egyet a fogadó tagállam illetékes hatóságai által meghozandó intézkedésekkel, az ügyet az EBH elé utalhatják és az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérhetik a segítségét. Ha az EBH az említett cikknek megfelelően eljár, akkor egy hónapon belül határoznia kell.

(5) Az illetékes hatóságok az EBH elé utalhatják azokat az eseteket, amelyekben valamely együttműködés – különösen információcsere – iránti megkeresést elutasítottak, vagy arra ésszerű időn belül nem reagáltak. Az EUMSZ 258. cikkének sérelme nélkül, az EBH az említett esetekben az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke által rá ruházott hatásköröknek megfelelően járhat el. Az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban, az EBH saját kezdeményezésére is segítheti az illetékes hatóságokat az e cikk szerinti információcserére vonatkozó megállapodás elérésében.

▼B

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikkben említett információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az információmegosztási követelményekhez szükséges, az intézmények felügyeletét várhatóan megkönnyítő egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(8) Az EBH a (6) és (7) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

51. cikk

Jelentős fióktelepek

▼M6

(1) A fogadó tagállam illetékes hatóságai a 112. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóságtól vagy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaitól kérhetik, hogy egy hitelintézet fióktelepét tekintsék jelentősnek.

▼B

A kérésben meg kell indokolni, hogy a fióktelep mi alapján tekinthető jelentősnek, különös tekintettel a következő szempontokra:

a) a fióktelepének fogadó tagállambeli piaci részesedése a betétállományokat tekintve meghaladja-e a 2 %-ot;

b) az intézmény tevékenységének felfüggesztése vagy megszüntetése milyen hatást gyakorolna a fogadó tagállam rendszerszintű likviditására, valamint fizetési, klíring és elszámolási rendszereire;

c) az ügyfélszámot tekintve mekkora a fióktelep mérete és jelentősége a fogadó tagállam banki vagy pénzügyi rendszerében.

A székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai, és a 112. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóság minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy a fióktelep jelentőssé minősítésének ügyében együttesen határozzanak.

Ha az első albekezdésben említett kérés kézhezvételétől számított két hónapon belül nem hoznak együttes határozatot, akkor a fogadó tagállam illetékes hatóságai újabb két hónapos határidőn belül egyedül döntenek arról, hogy a fióktelep jelentősnek minősül-e. A fogadó tagállam illetékes hatóságai határozatukban figyelembe veszik az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak vagy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a véleményét és fenntartásait.

▼B

A harmadik és a negyedik albekezdésben említett határozatokat egy, a teljes körű indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni és meg kell küldeni az érintett illetékes hatóságoknak, továbbá kötelező érvényűnek minősülnek, és az érintett tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazandók.

A fióktelep jelentőssé minősítése nem érinti az illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti jogait és kötelességeit.

(2) Egy jelentős fióktelep letelepedésekor a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai továbbítják a fogadó tagállam illetékes hatóságainak a 117. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett információt, és a fogadó tagállam illetékes hatóságaival együttműködve végrehajtják a 112. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett feladatokat.

Ha egy székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a 114. cikk (1) bekezdésében említett vészhelyzetről szerez tudomást, akkor haladéktalanul figyelmezteti az 58. cikk (4) bekezdésében és az 59. cikk (1) bekezdésében említett hatóságokat.

Jelentős fióktelepek letelepedésekor a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közlik a fogadó tagállam illetékes hatóságaival a 97. cikkben, és adott esetben a 113. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett, az ilyen fióktelepekkel rendelkező intézmények kockázatértékelésének eredményeit. A hatóságok továbbítják a 104. és a 105. cikk szerinti határozatokat is, amennyiben ezek az értékelések és határozatok a fióktelepek szempontjából lényegesek.

Jelentős fióktelepek letelepedésekor a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai konzultációt folytatnak a fogadó tagállam illetékes hatóságaival a 86. cikk (11) bekezdésében előírt működési intézkedésekről, ha ez releváns a fogadó tagállam pénznemét érintő likviditási kockázatok szempontjából.

Ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem folytattak konzultációt a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, vagy ha a fogadó tagállam illetékes hatóságai a konzultációt követően még mindig úgy ítélik meg, hogy a 86. cikk (11) bekezdésében előírt működési intézkedések nem megfelelőek, a fogadó tagállam illetékes hatóságai az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé utalhatják és segítségét kérhetik.

(3) Amennyiben a 116. cikk nem alkalmazandó, a más tagállamokban jelentős fióktelepekkel rendelkező intézményt felügyelő illetékes hatóságok az e cikk (2) bekezdésében és az 50. cikkben említett együttműködés megkönnyítése céljából felügyeleti kollégiumot hoznak létre, és betöltik annak elnöki posztját. A kollégium a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által, az érintett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően kidolgozandó írásbeli megállapodás alapján jön létre és működik. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága dönt arról, hogy mely illetékes hatóságok vegyenek részt a kollégium adott ülésén vagy adott tevékenységeiben.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a döntésében figyelembe veszi, hogy a tervezendő vagy koordinálandó felügyeleti tevékenység az említett hatóságok szempontjából mennyire lényeges, különös tekintettel az érintett tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt, a 7. cikkben említett lehetséges hatásokra, valamint az e cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségekre.

▼B

A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága teljes körűen, előre tájékoztatja a kollégium valamennyi tagját az ülések megszervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a megtárgyalandó tevékenységekről. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága teljes körűen, megfelelő időben tájékoztatja továbbá a kollégium valamennyi tagját az ülések során tett lépésekről vagy a végrehajtott intézkedésekről.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a felügyeleti kollégiumok működésére vonatkozó általános feltételek pontos meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a felügyeleti kollégiumok operatív működésének meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) Az EBH a (4) és (5) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

52. cikk

Másik tagállamban létesített fióktelepek helyszíni ellenőrzése és vizsgálata

(1) A fogadó tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben egy másik tagállamban engedélyezett intézmény fióktelepen keresztül folytat tevékenységet, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fogadó tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatását követően maguk elvégezhessék, vagy az általuk erre a célra kijelölt személyek közvetítésével végrehajtathassák az 50. cikkben említett információk helyszíni ellenőrzését és a fióktelepek vizsgálatát.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fióktelepek vizsgálata céljából szintén alkalmazhatják a 118. cikkben megállapított egyéb eljárások valamelyikét.

(3) A fogadó tagállam illetékes hatóságai hatáskörrel rendelkeznek az intézmények fióktelepei által a területükön végzett tevékenységek eseti alapú ellenőrzésének és vizsgálatának lefolytatására és a fiókteleptől annak tevékenységeire vonatkozó, valamint felügyeleti célú információk bekérésére, amennyiben azt a fogadó tagállam pénzügyi rendszerének stabilitása szempontjából lényegesnek ítélik. Az ellenőrzés és vizsgálat elvégzése előtt a fogadó tagállam illetékes hatóságai konzultációt folytatnak a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival. Az ellenőrzést és vizsgálatot követően a fogadó tagállam illetékes hatóságai továbbítják a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak azokat az információkat és megállapításokat, amelyek az intézmény kockázatértékelése vagy a fogadó tagállamban a pénzügyi rendszer stabilitása szempontjából lényegesek. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai kellően figyelembe veszik ezt az információt és ezeket a megállapításokat a 99. cikkben említett felügyeleti vizsgálati programjuk meghatározásakor, tekintettel a fogadó tagállamban a pénzügyi rendszer stabilitására is.

▼B

(4) A fióktelepek helyszíni ellenőrzését és vizsgálatát annak a tagállamnak a joga szerint kell elvégezni, amelyben az ellenőrzést vagy a vizsgálatot végzik.

II. szakasz

Információcsere és szakmai titoktartás

53. cikk

Szakmai titoktartás

(1) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró könyvvizsgálók vagy szakértők szakmai titoktartásra kötelezettek.

A hivatali kötelezettségeik teljesítése során e személyek, könyvvizsgálók vagy szakértők tudomására jutó bizalmas természetű információ csak olyan összefoglaló vagy összesített formában hozható nyilvánosságra, amelyből az egyes hitelintézeteket nem lehet azonosítani, a büntetőjog hatálya alá tartozó esetek kivételével.

Mindazonáltal, ha egy hitelintézetet fizetésképtelennek nyilvánítottak, vagy kényszerfelszámolására kerül sor, az a bizalmas természetű információ, amely nem érinti a hitelintézet megmentésére irányuló kísérletekben részt vevő harmadik feleket, nyilvánosságra hozható a polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárás során.

▼M6

(2) Az (1) bekezdés nem akadályozhatja az illetékes hatóságokat abban, hogy az ezen irányelvnek, az 575/2013/EU rendeletnek, az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([1]), valamint az 1092/2010/EU rendelet 15. cikkének, az 1093/2010/EU rendelet 31., 35. és 36. cikkének és az 1095/2010/EU rendelet 31. és 36. cikkének, az (EU) 2019/2034 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([2]) és a hitelintézetekre alkalmazandó egyéb irányelveknek megfelelően információkat cseréljenek egymással, vagy információkat továbbítsanak az ERKT-nak, az EBH-nak és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([3]) létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (a továbbiakban: EÉPH). Az így továbbított információkra is az (1) bekezdés vonatkozik.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314, 2019.12.5., 1 o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 314, 2019.12.5., 64. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

▼B

(3) Az (1) bekezdés nem akadályozza az illetékes hatóságokat abban, hogy nyilvánosságra hozzák az ezen irányelv 100. cikkének vagy az 1093/2010/EU rendelet 32. cikkének megfelelően elvégzett stressztesztek eredményeit, sem abban, hogy továbbítsák a stressztesztek eredményeit az EBH-nak az uniós szintű stressztesztek eredményeinek EBH általi nyilvánosságra hozatala céljából.

54. cikk

A bizalmas információ felhasználása

Az 53. cikk alapján bizalmas információkhoz jutó illetékes hatóságok ezt az információt kizárólag hivatali kötelességük ellátása során használhatják fel, és csak a következő célok valamelyikére:

a) hogy ellenőrizzék a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésre vonatkozó feltételek betartását, és megkönnyítsék az ilyen tevékenység elkülönített vagy összevont alapú felügyeletét, különös tekintettel a likviditás, a fizetőképesség, a nagykockázatok vállalásának megfigyelésére, az igazgatási és számviteli eljárásokra és a belső ellenőrzési mechanizmusokra;

b) szankciók alkalmazása céljából;

c) az illetékes hatóság határozatával szembeni közigazgatási jogorvoslati eljárásban, beleértve a 72. cikk szerinti bírósági eljárásokat;

d) a hitelintézetek terén elfogadott uniós jogban meghatározott különös rendelkezések alapján kezdeményezett bírósági eljárásokban.

▼M1

54a. cikk

Az 53. és 54. cikk nem érinti az EUMSZ 226. cikke szerint az Európai Parlamentre ruházott vizsgálati jogokat.

▼B

55. cikk

Együttműködési megállapodások

A tagállamok és az EBH – az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően – csak abban az esetben köthetnek információcserét előíró együttműködési megállapodásokat harmadik országok felügyeleti hatóságaival vagy harmadik országbeli hatóságokkal vagy szervekkel az ezen irányelv 56. cikkével és 57. cikke (1) bekezdésével összhangban, ha a közölt információkra olyan garancia vonatkozik, amelynek keretében a szakmai titoktartási követelmények legalább olyan szigorúak, mint az ezen irányelv 53. cikke (1) bekezdésében meghatározottak. A szóban forgó információcserének az említett hatóságok vagy szervek felügyeleti feladatainak ellátását kell szolgálnia.

▼B

Amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az kizárólag azon illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulásával hozható nyilvánosságra, akik azt nyilvánosságra hozták, és csak abból a célból, amelyhez az említett hatóságok hozzájárulásukat adták.

56. cikk

Hatóságok közötti információcsere

Az 53. cikk (1) bekezdése és az 54. cikk nem zárja ki a felügyeleti feladatok ellátása során végzett, az egy tagállamon belüli illetékes hatóságok vagy különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti információcserét, és/vagy az illetékes hatóságok és az alábbiak közötti információcserét:

a) olyan hatóságok, amelyeket más pénzügyi szektorbeli szervezetek állami felügyeletével bíztak meg, továbbá a pénzügyi piacok felügyeletéért felelős hatóságok;

b) olyan hatóságok vagy szervek, amelyeknek feladata, hogy a makroprudenciális szabályok révén megőrizzék a pénzügyi rendszer stabilitását a tagállamokban;

c) olyan reorganizációs hatóságok vagy szervek, amelyek feladata a pénzügyi rendszer stabilitásának megőrzése;

d) Az 575/2013/EU rendelet 113. cikke (7) bekezdésében említett szerződéses alapon létrehozott vagy intézményvédelmi rendszerek;

e) olyan szervek, amelyek az intézmények felszámolási és csődeljárásában, valamint más hasonló eljárásokban vesznek részt;

f) olyan személyek, akik intézmények, biztosítók és pénzügyi vállalkozások jogszabályban előírt könyvvizsgálatát végzik;

▼M5

g) az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában felsorolt kötelezett szolgáltatóknak az említett irányelvnek való megfelelés tekintetében történő felügyeletéért felelős hatóságok, valamint a pénzügyi információs egységek;

h) a bankcsoporton belüli strukturális elkülönítésre vonatkozó szabályok alkalmazásáért felelős illetékes hatóságok vagy szervek.

▼B

Az 53. cikk (1) bekezdése és az 54. cikk nem zárja ki az olyan szervek tájékoztatását, amelyek betétbiztosítási rendszereket és befektetővédelmi rendszereket működtetnek, és a továbbított információkra feladataik ellátásához van szükségük.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

▼B

A kapott információra minden esetben az 53. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelmények vonatkoznak.

57. cikk

Felvigyázó szervekkel való információcsere

▼M5

(1) Az 53., az 54. és az 55. cikktől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy információcsere történhessen az illetékes hatóságok és a következők felügyeletét ellátó hatóságok között:

▼B

a) az intézmények felszámolásában és csődeljárásában, valamint más hasonló eljárásokban részt vevő szervek;

b) a 575/2013/EU rendelet 113. cikke (7) bekezdésében említett, szerződéses alapon létrehozott vagy intézményvédelmi rendszerek;

c) az intézmények, biztosítók és pénzügyi vállalkozások jogszabályban előírt könyvvizsgálatát végző személyek.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a tagállamok legalább a következő feltételek teljesülését megkövetelik:

a) az információcsere az (1) bekezdésben említett feladatok ellátását szolgálja;

b) a kapott információra az 53. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelmények vonatkoznak;

c) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az kizárólag azon illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulásával hozható nyilvánosságra, akik azt nyilvánosságra hozták, és csak abból a célból, amelyhez az említett hatóságok hozzájárulásukat adták.

(3) Az 53–55. cikktől függetlenül, a pénzügyi rendszer stabilitásának és integritásának erősítése céljából a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az illetékes hatóságok és a jogszabály alapján a társasági jog megsértésének felderítéséért és kivizsgálásáért felelős hatóságok vagy szervek között.

Ilyen esetekben a tagállamok legalább a következő feltételek teljesülését követelik meg:

a) az információcsere a társasági jog megsértésének felderítését és kivizsgálását szolgálja;

b) a kapott információra az 53. cikk (1) bekezdésében meghatározott szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelmények vonatkoznak;

c) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az kizárólag azon illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulásával hozható nyilvánosságra, akik azt nyilvánosságra hozták, és csak abból a célból, amelyhez az említett hatóságok hozzájárulásukat adták.

▼B

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett hatóságok vagy szervek felderítési vagy nyomozási feladataikat olyan személyek segítségével végzik, akiket különleges szakértelmükre tekintettel bíztak meg, de nem közszolgálati alkalmazottak, a (3) bekezdés első albekezdésében biztosított információcsere lehetőségét a (3) bekezdés második albekezdésében meghatározott feltételekkel a tagállam rájuk is kiterjesztheti.

(5) Az illetékes hatóságok közlik az EBH-val azoknak a hatóságoknak vagy szerveknek a nevét, amelyek e cikk értelmében információt kaphatnak.

(6) A (4) bekezdés végrehajtása érdekében a (3) bekezdésben említett hatóságok vagy szervek közlik az információt továbbító illetékes hatóságokkal azoknak a személyeknek a nevét és pontos feladatkörét, akik részére az információt meg kell küldeni.

58. cikk

Monetáris, betétvédelmi, rendszerszintű és fizetési szempontokat érintő információk továbbítása

(1) E fejezet rendelkezései semmilyen tekintetben nem korlátozzák az illetékes hatóságot abban, hogy továbbítsa az alábbiak részére a feladataik ellátását szolgáló információkat:

a) a KBER központi bankjai és más, monetáris hatósági minőségükben hasonló feladatokat ellátó szervek, ha az információk a jogszabályban előírt feladataik teljesítéséhez szükségesek, beleértve a monetáris politika irányítását és a kapcsolódó likviditási intézkedéseket, a fizetési, klíring és elszámolási rendszerek felügyeletét és a pénzügyi rendszerek stabilitásának védelmét;

b) a 575/2013/EU rendelet 113. cikke (7) bekezdésében említett, szerződéses alapon létrehozott vagy intézményvédelmi rendszerek;

c) szükség szerint más, a fizetési rendszerek felvigyázásáért felelős hatóságok;

d) az ERKT, az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-Hatóság) (EBFH) és az EÉPH, amennyiben az információk az 1092/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendeletben előírt feladataik ellátásához szükségesek.

A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket azoknak az akadályoknak az elhárítására, amelyek korlátozzák az illetékes hatóságokat abban, hogy az első bekezdéssel összhangban továbbítsák az információkat.

(2) E fejezet rendelkezései semmilyen tekintetben nem korlátozzák az (1) bekezdésben említett hatóságokat vagy szerveket abban, hogy közöljék az illetékes hatóságokkal azokat az információkat, amelyekre az 54. cikk alkalmazásához szükségük lehet.

([1]) HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

▼B

(3) Az (1) és (2) bekezdéssel összhangban megkapott információkra az 53. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelmények vonatkoznak.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 114. cikk (1) bekezdése szerinti vészhelyzetben az illetékes hatóságok haladéktalanul továbbítsák az információkat a KBER központi bankjainak, ha az információk a jogszabályban előírt feladataik teljesítéséhez szükségesek, beleértve a monetáris politika irányítását és a kapcsolódó likviditási intézkedéseket, a fizetési, klíring és elszámolási rendszerek felügyeletét, és a pénzügyi rendszer stabilitásának védelmét, illetve az ERKT-nak, ha az ilyen információk a jogszabályban előírt feladatai teljesítéséhez szükségesek.

▼M5

58a. cikk

Információk továbbítása nemzetközi szervezeteknek

(1) Az 53. cikk (1) bekezdésétől és az 54. cikktől eltérve az illetékes hatóságok az e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelően továbbíthatnak bizonyos információkat a következőknek vagy megoszthatják azokat a következőkkel:

a) a Nemzetközi Valutaalap és a Világbank, az uniós pénzügyi szektort értékelő program keretében végzett értékelések céljaira;

b) a Nemzetközi Fizetések Bankja, a mennyiségi hatásvizsgálatok céljaira;

c) a Pénzügyi Stabilitási Tanács, annak felügyeleti tevékenységei céljaira.

(2) Az illetékes hatóságok csak az érintett szervezet kifejezett kérésére oszthatnak meg bizalmas információkat, és csak akkor, ha legalább a következő feltételek teljesülnek:

a) a kérés kellőképpen indokolt annak fényében, hogy a megkereső szervezet a jogszabályban foglalt hatáskörével összhangban milyen konkrét feladatokat lát el;

b) a kérésben kellő pontossággal szerepel a szükséges információk jellege, köre és formátuma, valamint a nyilvánosságra hozatal vagy továbbítás módja;

c) a megkereső szervezet konkrét feladatainak elvégzéséhez feltétlenül szükség van a kért információkra, és azok köre nem terjed túl azon, ami a megkereső szervezet jogszabályban előírt feladatainak elvégzéséhez szükséges;

d) az információt kizárólag az adott feladat elvégzésében közvetlenül részt vevő személyeknek továbbítják, illetve velük közlik;

e) az információhoz hozzáférő személyekre legalább az 53. cikk (1) bekezdésében említettel egyenértékű szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik.

▼M5

(3) Amennyiben a megkeresés az (1) bekezdésben említett valamely szervezettől érkezik, az illetékes hatóságok csak összesített vagy anonimizált információt továbbíthatnak, más információt pedig csak az illetékes hatóság létesítményeiben oszthatnak meg.

(4) Amennyiben az információk nyilvánosságra hozatala személyes adatok kezelésével jár együtt, a megkereső szerv általi személyesadat-kezelésnek összhangban kell lennie az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([1]) megállapított követelményekkel.

▼B

59. cikk

Információtovábbítás egyéb szerveknek

(1) Az 53. cikk (1) bekezdése és az 54. cikk ellenére, a nemzeti jogban megállapított rendelkezések alapján a tagállamok engedélyezhetik bizonyos adatok továbbítását a központi kormányzati szervezet más szervei számára, amelyek az intézmények, pénzügyi vállalkozások és biztosítók felügyeletére vonatkozó jogszabályokért felelősek, továbbá az ilyen szervek nevében eljáró felügyelők számára.

Az ilyen információk azonban csak abban az esetben továbbíthatók, ha arra a prudenciális felügyelet, illetve a fizetésképtelenné váló intézmények megelőző vagy helyreállító kezelése miatt szükség van. Az e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül az információhoz hozzáférő személyekre legalább az 53. cikk (1) bekezdésében említettel egyenértékű szakmai titoktartási követelmények vonatkoznak.

A 114. cikk (1) bekezdése szerinti vészhelyzetben a tagállamok engedélyezik, hogy az illetékes hatóságok bármely olyan információt továbbítsanak valamennyi érintett tagállamnak az e bekezdés első albekezdésében említett hivatali szervei részére, amely azok számára lényeges.

(2) A tagállamok a következő feltételekkel engedélyezhetik az intézmények prudenciális felügyeletéhez kapcsolódó bizonyos információk továbbítását a saját tagállamuk parlamenti vizsgálóbizottságai, a saját tagállamuk számvevőszéke vagy a saját tagállamuk egyéb vizsgálati szervei számára:

a) a szerveknek az intézmények felügyeletéért felelős hatóságok intézkedéseinek kivizsgálására vagy ellenőrzésére vagy az ilyen felügyeletre vonatkozó jogszabályalkotásra a nemzeti jogban pontosan meghatározott megbízása van;

b) az a) pontban említett megbízás teljesítéséhez feltétlenül szükség van az információra;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

▼B

c) az információhoz hozzáférő személyekre a nemzeti jog alapján legalább az 53. cikk (1) bekezdésében említettel egyenértékű szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik;

d) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az kizárólag azon illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulásával hozható nyilvánosságra, akik azt nyilvánosságra hozták, és csak abból a célból, amelyhez az említett hatóságok hozzájárulásukat adták.

Amennyiben a prudenciális felügyelethez kapcsolódó információk közlése személyes adatok feldolgozását is magában foglalja, az első albekezdésben említett szervek általi feldolgozásnak összhangban kell lennie a 95/46/EK irányelvet átültető, alkalmazandó nemzeti jogszabályokkal.

60. cikk

Helyszíni ellenőrzés és vizsgálat során szerzett információk közlése

A tagállamok biztosítják, hogy az 52. cikk (4) bekezdése, az 53. cikk (2) bekezdése és az 56. cikk alapján kapott információkat, valamint az 52. cikk (1) és (2) bekezdésében említett helyszíni ellenőrzés útján nyert információkat az 59. cikkben említett esetekben nem közlik, kivéve ha az információt átadó illetékes hatóságok vagy az ilyen helyszíni ellenőrzés és vizsgálat helye szerinti tagállam illetékes hatóságai ehhez kifejezetten hozzájárulnak.

61. cikk

A klíring és elszámolási szolgáltatásokat érintő információk közlése

(1) E fejezet rendelkezései semmilyen tekintetben nem korlátozzák a tagállamok illetékes hatóságait abban, hogy az 53., 54. és 55. cikkben említett információt olyan elszámolóházzal vagy a nemzeti jogszabályok által elismert hasonló szervvel közöljék, amely klíring, illetve elszámolási szolgáltatásokat nyújt valamelyik nemzeti piacukon, amennyiben úgy ítélik meg, hogy az információ közlésére szükség van e szervek megfelelő működésének biztosításához a piaci résztvevők mulasztásai vagy lehetséges mulasztásai esetén. A kapott információra az 53. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelményeket kell alkalmazni.

(2) A tagállamok ugyanakkor biztosítják, hogy az 53. cikk (2) bekezdése értelmében kapott információkat az (1) bekezdésben meghatározott körülmények között ne lehessen nyilvánosságra hozni az adatokat kiszolgáltató illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül.

62. cikk

A személyes adatok feldolgozása

A személyes adatok ezen irányelv céljaira történő feldolgozását a 95/46/EK irányelvvel és adott esetben a 45/2001/EK rendelettel összhangban kell végezni.

▼B

III. szakasz

Az éves és összevont beszámolók jogi ellenőrzéséért felelős személyek feladatai

63. cikk

Az éves és összevont beszámolók jogi ellenőrzéséért felelős személyek feladatai

(1) A tagállamok előírják, hogy az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló, 2006. május 17-i 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([1]) megfelelően engedéllyel rendelkező személy, aki valamely intézményben a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK tanácsi irányelv ([2]) 51. cikkében, az összevont (konszolidált) éves beszámolóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK irányelv ([3]) 37. cikkében, a 2009/65/EK irányelv 73. cikkében meghatározott feladatokat vagy bármely más jogszabályban előírt feladatokat végez, köteles haladéktalanul jelenteni az illetékes hatóságoknak minden olyan, az adott intézménnyel kapcsolatos tényt vagy döntést, amely e feladatok teljesítése során jutott tudomására, és amely:

a) azoknak a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek az érdemi megsértését jelentheti, amelyek megszabják az engedélyezésre vonatkozó feltételeket, vagy amelyek konkrétan az intézményi tevékenység gyakorlását szabályozzák;

b) befolyásolhatja az intézmény folyamatos működését;

c) a beszámoló hitelesítésének megtagadásához vagy fenntartások kifejezéséhez vezethet.

A tagállamok biztosítják legalább azt, hogy az első albekezdésben említett személy szintén köteles legyen jelenteni minden olyan tényt vagy döntést, amely egy, az első albekezdésben leírt feladat végzése során olyan vállalkozásnál jut tudomására, amely az ellenőrzési viszonyból eredően szoros kapcsolatban van azzal az intézménnyel, amelyben az illető az adott feladatot végzi.

▼M5

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok előírhassák legalább azt, hogy az első albekezdésben említett személyt le kell váltani, amennyiben az első albekezdés szerinti kötelezettségeit megsértve jár el.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett tények vagy döntések jóhiszemű közlése az illetékes hatóságokkal a 2006/43/EK irányelv értelmében engedéllyel rendelkező személyek részéről nem képezi az információ közlésére vonatkozó olyan korlátozások megszegését, amelyeket szerződés vagy törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezés ír elő, és nem alapozza meg e személyek bárminemű felelősségét. Hacsak nincs ezzel ellentétes kényszerítő ok, az ilyen információt egyidejűleg az intézmény vezető testületével is közölni kell.

([1]) HL L 157., 2006.6.9., 87. o.
([2]) HL L 222., 1978.8.14., 11. o.
([3]) HL L 193., 1983.7.18., 1. o.

▼B

IV. szakasz

Felügyeleti hatáskörök, szankcionálási hatáskör és jogorvoslathoz való jog

64. cikk

Felügyeleti és szankcionálási hatáskörök

▼M5

(1) Az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a feladataik ellátásához szükséges minden olyan felügyeleti hatáskörrel, amely révén beavatkozhatnak az intézmények, a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok tevékenységébe, beleértve különösen a 18. cikk szerinti engedély-visszavonási jogot, a 18., a 102., a 104. és a 105. cikkben említett hatásköröket, valamint a 21a. cikk (6) bekezdésében említett intézkedések meghozatalára vonatkozó hatáskört.

▼B

(2) Az illetékes hatóságok ezen irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban, a következők bármelyike szerint gyakorolják felügyeleti és szankcionálási hatásköreiket:

a) közvetlenül,

b) más hatóságokkal együttműködve,

c) oly módon, hogy felelősségüket megtartva más hatóságokra ruházzák át hatásköreiket,

d) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresésével.

▼M5

(3) Az illetékes hatóságok által a felügyeleti hatáskörük és a szankcionálási hatáskörük gyakorlása során hozott határozataikban meg kell jelölni, hogy azok milyen indokokon alapulnak.

▼B

65. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések

(1) Az illetékes hatóságok 64. cikkben említett felügyeleti hatásköreinek, valamint a büntetőjogi szankciókról való rendelkezés és a szankciók kivetése tagállami jogának a sérelme nélkül, a tagállamok megállapítják azokat a szabályokat, amelyek az ezen irányelv átültetése során elfogadott és az 575/2013/EU rendelet vagy nemzeti rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és egyéb közigazgatási intézkedésekre vonatkoznak, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtása érdekében. Amennyiben a tagállamok úgy határoznak, hogy a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozó közigazgatási szankciók tekintetében nem határoznak meg szabályokat; közlik a Bizottsággal a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket. A közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az (1) bekezdésben említett kötelezettségek intézményekre, pénzügyi holding társaságokra és vegyes pénzügyi holding társaságokra vonatkoznak, Az 575/2013/EU rendeletet átültető nemzeti rendelkezések megsértése esetén – a nemzeti jogban megállapított feltételekkel – szankciókat lehessen alkalmazni a vezető testület tagjaira és más olyan természetes személyekre, akik a nemzeti jog alapján felelősek a jogsértésért.

▼B

(3) Az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan információgyűjtési és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. Ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet egyéb releváns rendelkezéseinek sérelme nélkül, ezek a hatáskörök a következőket foglalják magukban:

a) az alábbi természetes vagy jogi személyek felkérése arra, hogy minden olyan információt bocsássanak az illetékes hatóságok rendelkezésére, amely az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtásához szükséges, beleértve a rendszeres időközönként és meghatározott formátumban, felügyeleti és kapcsolódó statisztikai célokra nyújtandó információkat is:

   i. az adott tagállamban székhellyel rendelkező intézmények;

   ii. az adott tagállamban székhellyel rendelkező pénzügyi holding társaságok;

   iii. az adott tagállamban székhellyel rendelkező vegyes pénzügyi holding társaságok;

   iv. az adott tagállamban székhellyel rendelkező vegyes tevékenységű holding társaságok;

   v. az i-vi. alpontban említett szervezetekhez tartozó személyek;

   vi. olyan harmadik felek, amelyekhez az i-vi. alpontban említett szervezetek operatív funkciókat vagy tevékenységeket szerveztek ki;

b) az adott tagállamban székhellyel, illetve tartózkodási hellyel rendelkező, az a) pont i-vi. alpontjaiban említett természetes vagy jogi személyekre vonatkozó teljes körű vizsgálat lefolytatása, amennyiben az az illetékes hatóságok feladatainak ellátásához szükséges, beleértve a következőket:

   i. iratok benyújtásának előírása;

   ii. az a) pont i-vi. alpontjaiban említett személyek könyveinek és nyilvántartásainak vizsgálata, valamint azokról másolat vagy kivonat készítése;

   iii. az a) pont i-vi. alpontjaiban említett személyektől, illetve azok képviselőitől vagy alkalmazottaitól írásos vagy szóbeli nyilatkozat beszerzése;

   iv. minden olyan egyéb személy kikérdezése, aki beleegyezik abba, hogy a vizsgálat tárgyára vonatkozó információk gyűjtése céljából kérdéseket tegyenek fel neki;

c) hatáskör arra, hogy az illetékes hatóság az uniós jog szerinti egyéb feltételek teljesítése mellett lefolytassa a szükséges vizsgálatokat az a) pont i–vi. alpontjaiban említett jogi személyek, illetve – amennyiben az illetékes hatóság összevont felügyeletet ellátó hatóság – az összevont felügyelet alá tartozó egyéb vállalkozások helyiségeiben, az érintett illetékes hatóságok előzetes értesítése mellett, és amennyiben a vizsgálathoz a nemzeti jog alapján igazságügyi hatóság engedélye szükséges, ezt az engedélyt meg kell kérni.

▼B

66. cikk

Az engedélyezési követelmények és a befolyásoló részesedés szerzésére vonatkozó követelmények megsértése esetén kivethető közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket írjanak elő legalább az alábbi esetekre:

a) a 9. cikket megsértve, betétgyűjtésre vagy más visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő elfogadására irányuló üzleti tevékenység folytatása nem hitelintézet által;

▼M6

aa) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett tevékenységek legalább egyikének végzése és az említett cikk szerinti küszöbértékek elérése hitelintézeti engedély hiányában;

▼B

b) a 9. cikket megsértve, hitelintézeti tevékenység megkezdése engedély megszerzése nélkül;

c) a 22. cikk (1) bekezdését megsértve, az értékelési időszak alatt vagy az illetékes hatóságok elutasítása ellenére befolyásoló részesedésnek egy hitelintézetben való közvetlen vagy közvetett megszerzése vagy ilyen befolyásoló részesedésnek egy hitelintézetben való közvetlen vagy közvetett további növelése, aminek eredményeképpen a szavazati jogoknak vagy a tőkerészesedésnek az aránya elérné vagy meghaladná a 22. cikk (1) bekezdésében említett küszöbértékeket, vagy a hitelintézet leányvállalattá válna anélkül, hogy írásban értesítenék annak a hitelintézetnek az illetékes hatóságait, amelyben befolyásoló részesedés megszerzésére vagy ilyen részesedés növelésére törekszenek;

d) egy hitelintézetben lévő befolyásoló részesedés közvetlen vagy közvetett elidegenítése vagy a befolyásoló részesedés csökkentése, aminek következtében a szavazati jogok vagy a tőkerészesedés aránya a 25. cikkben említett küszöbértékek alá csökkenne, vagy aminek következtében a hitelintézet megszűnne leányvállalat lenni, anélkül, hogy az illetékes hatóságokat írásban értesítenék;

▼M5

e) a 21a. cikket megsértve, jóváhagyás kérésének elmulasztása, illetve az említett cikkben meghatározott követelmények bármilyen egyéb megszegése.

▼B

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben legalább a következő közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések legyenek alkalmazhatók:

a) nyilvános nyilatkozat, amely azonosítja a felelős természetes személyt, intézményt, pénzügyi holding társaságot vagy vegyes pénzügyi holding társaságot, valamint a jogsértés természetét;

b) végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;

▼B

c) jogi személy esetén az 575/2013/EU rendelet 316. cikkében foglaltaknak megfelelően az előző üzleti évi összes nettó árbevétel – beleértve a kapott kamatok és kamatjellegű bevételek bruttó összegét, a részvényekből és egyéb rögzített kamatozású/változó hozamú értékpapírokból származó bevételt, valamint a kapott jutalékokat vagy díjakat – 10 %-áig terjedő közigazgatási pénzbírság;

d) természetes személy esetében a közigazgatási pénzbírság 5 000 000 EUR-ig terjedő összeg, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2013. július 17-én az említett összegnek megfelelő érték;

e) közigazgatási pénzbírság a jogsértésből származó haszon összegének legfeljebb kétszereséig, ha a haszon meghatározható;

f) az (1) bekezdésben említett jogsértésekért felelősségre vont részvényes vagy részvényesek szavazati jogának felfüggesztése.

Ha az első albekezdés c) pontjában említett vállalkozás egy anyavállalat leányvállalata, a bruttó bevétel a végső anyavállalat konszolidált beszámolója alapján számított, előző üzleti évi bruttó bevétel;

67. cikk

Egyéb rendelkezések

(1) Ez a cikk legalább a következő esetek valamelyikében alkalmazandó, ha:

a) egy intézmény valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;

b) a 26. cikk (1) bekezdésének első albekezdését megsértve, egy intézmény, miután a tudomására jutott a tőkéjét érintő bármely olyan részesedésszerzés, illetve -elidegenítés, amelynek következtében a részesedés a 22. cikk (1) bekezdésében vagy a 25. cikkben említett küszöbértékek valamelyikét meghaladja vagy az alá csökken, nem tájékoztatja az illetékes hatóságokat az ilyen részesedésszerzésről, illetve –elidegenítésről;

c) az ezen irányelv 26. cikke (1) bekezdésének második albekezdését megsértve, a 2004/39/EK irányelv 47. cikkének megfelelően az EÉPH által közzéteendő jegyzéken említett, szabályozott piacon jegyzett intézmény nem tájékoztatja évente legalább egyszer az illetékes hatóságokat a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesek, illetve tagok nevéről és a részesedésük nagyságáról;

d) egy intézmény nem rendelkezik a 74. cikket átültető nemzeti rendelkezésekkel összhangban az illetékes hatóságok által megkövetelt megbízható vállalatirányítási rendszerrel;

e) egy intézmény az 575/2013/EU rendelet 99. cikke (1) bekezdését megsértve elmulasztja az adatszolgáltatást, illetve hiányos vagy pontatlan adatokat szolgáltat az illetékes hatóságoknak az említett rendelet 92. cikkében meghatározott tőkekövetelmény teljesítéséről;

▼B

f) egy intézmény elmulasztja az adatszolgáltatást, illetve hiányos vagy pontatlan adatokat szolgáltat az illetékes hatóságoknak az 575/2013/EU rendelet 101. cikkében említettekkel kapcsolatban;

g) egy intézmény az 575/2013/EU rendelet 394. cikkének (1) bekezdését megsértve elmulasztja az adatszolgáltatást, illetve hiányos vagy pontatlan adatokat szolgáltat az illetékes hatóságoknak a nagykockázat-vállalásról;

h) egy intézmény az 575/2013/EU rendelet 415. cikkének (1) és (2) bekezdését megsértve elmulasztja az adatszolgáltatást, illetve hiányos vagy pontatlan adatokat szolgáltat az illetékes hatóságoknak a likviditásról;

i) egy intézmény az 575/2013/EU rendelet 430. cikkének (1) bekezdését megsértve elmulasztja az adatszolgáltatást, illetve hiányos vagy pontatlan adatokat szolgáltat az illetékes hatóságoknak a tőkeáttételi arányról;

j) egy intézmény az 575/2013/EU rendelet 412. cikkét megsértve ismételten vagy tartósan megszegi a likvid eszközök tartására vonatkozó követelményt;

k) egy intézménynél a kitettség mértéke meghaladja Az 575/2013/EU rendelet 395. cikkében meghatározott értékeket;

l) egy intézmény értékpapírosítási pozíció hitelkockázatának van kitéve anélkül, hogy teljesítené az 575/2013/EU rendelet 405. cikkében meghatározott feltételeket;

m) egy intézmény az 575/2013/EU rendelet 431. cikke (1), (2) és (3) bekezdésében vagy 451. cikke (1) bekezdésében előírtakat megsértve elmulasztja a nyilvánosságra hozatalt, illetve hiányos vagy pontatlan információt hoz nyilvánosságra;

n) egy intézmény kifizetéseket teljesít a szavatolótőke részét képező tőkeinstrumentumok tulajdonosainak az ezen irányelv 141. cikkét megsértve, ►C2 vagy olyan esetekben, amikor az 575/2013/EU rendelet 28., 52. vagy 63. cikke megtiltja az ilyen kifizetéseket; ◄

o) megállapítást nyer, hogy egy intézmény súlyosan megsértette a 2005/60/EK irányelv alapján elfogadott tagállami rendelkezéseket;

p) egy intézmény lehetővé teszi egy vagy több olyan személy számára, aki vagy akik nem felelnek meg a 91. cikkben előírt követelményeknek, hogy a vezető testület tagjai legyenek vagy maradjanak;

▼M5

q) valamely anyavállalat, pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat nem hozza meg az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, hatodik vagy hetedik részében meghatározott prudenciális követelmények, vagy az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja vagy 105. cikke alapján előírt követelmények összevont vagy szubkonszolidált alapon történő teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

▼B

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben legalább a következő közigazgatási szankciók és más közigazgatási intézkedések legyenek alkalmazhatók:

▼B

a) nyilvános nyilatkozat, amely azonosítja a felelős természetes személyt, intézményt, pénzügyi holding társaságot vagy vegyes pénzügyi holding társaságot, valamint a jogsértés természetét;

b) végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon e magatartás megismétlésétől;

c) intézmény esetében az intézmény engedélyének visszavonása a 18. cikknek megfelelően;

d) a 65. cikk (2) bekezdését betartva, az intézmény vezető testületébe tartozó tagnak vagy bármely más felelősnek tartott természetes személynek az intézményi funkciók gyakorlásától való ideiglenes eltiltása;

e) jogi személy esetén az 575/2013/EU rendelet 316. cikkében foglaltaknak megfelelően az előző üzleti évi összes nettó árbevétel – beleértve a kapott kamatok és kamatjellegű bevételek bruttó összegét, a részvényekből és egyéb változó hozamú vagy rögzített kamatozású értékpapírokból származó bevételt, valamint a kapott jutalékokat, vagy díjakat – 10 %-áig terjedő közigazgatási pénzbírság;

f) természetes személy esetében a közigazgatási pénzbírság 5 000 000 EUR-ig terjedő összeg, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2013. július 17-én az említett összegnek megfelelő érték;

g) közigazgatási pénzbírság a jogsértésből származó haszon vagy elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszereséig, ha ezek összege meghatározható.

Ha az első albekezdés e) pontjában említett vállalkozás egy anyavállalat leányvállalata, a szóban forgó bruttó bevétel a végső anyavállalat konszolidált beszámolója alapján számított, előző üzleti évi bruttó bevétel.

68. cikk

A közigazgatási szankciók nyilvánosságra hozatala

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok az érintett személyeknek a szankciókról való értesítését követően haladéktalanul nyilvánosságra hozzák hivatalos honlapjukon legalább azokat a jogerős közigazgatási szankciókat, amelyeket az ezen irányelv átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezéseknek vagy az 575/2013/EU rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén kivetettek, megjelölve a jogsértés fajtáját és jellegét, valamint azon természetes vagy jogi személy azonosságát is, akire vagy amelyre a szankciót kivetették.

Ha a tagállamok engedélyezik a nem jogerős szankciók nyilvánosságra hozatalát, az illetékes hatóságoknak haladéktalanul közzé kell tenniük honlapjukon az azzal kapcsolatos információkat is, hogy a fellebbezés milyen szakaszban van, és mi lett annak az eredménye.

(2) Az illetékes hatóságok a tagállami jognak megfelelő módon, név nélkül hozzák nyilvánosságra a szankciókat a következő körülmények valamelyikének fennállása esetén:

▼B

a) természetes személyekre kiszabott szankció esetében - kötelező előzetes értékelést követően - a személyes adatok nyilvánosságra hozatala aránytalannak bizonyul;

b) ha a nyilvánosságra hozatal veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő bűnügyi nyomozást;

c) ha a nyilvánosságra hozatal, amennyiben meghatározható, aránytalan veszteséget okozna az érintett intézményeknek vagy természetes személyeknek.

Alternatív megoldásként, amennyiben az első albekezdésben említett körülmények előreláthatólag meg fognak szűnni, az (1) bekezdés szerinti nyilvánosságra hozatal erre az időtartamra elhalasztható.

(3) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az (1) és (2) bekezdés szerint nyilvánosságra hozott információk legalább öt évig fenn maradjanak a hivatalos honlapjukon. Személyes adatokat csak annyi ideig lehet az illetékes hatóság honlapján tartani, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályok alapján szükséges.

(4) Az EBH 2015. július 18-ig jelentést tesz a Bizottságnak a szankciók tagállamok általi, (2) bekezdés szerinti név nélküli nyilvánosságra hozataláról, és különösen arról, ha e tekintetben jelentős eltérések mutatkoztak a tagállamok között. Ezenkívül az EBH jelentést tesz a Bizottságnak minden olyan jelentős eltérésről, amely a nemzeti jog alapján a szankciók nyilvánosságra hozatalának időtartama tekintetében fennáll.

69. cikk

A szankciókkal kapcsolatos információcsere és egy központi adatbázis EBH általi fenntartása

(1) Az illetékes hatóságok az 53. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelmények mellett tájékoztatják az EBH-t a 65., 66. és 67. cikk alapján elrendelt összes közigazgatási szankcióról, beleértve a végleges eltiltásokat is, valamint a kapcsolódó fellebbezésekről és azok eredményéről. Az EBH kizárólag az illetékes hatóságok közötti információcsere céljából központi adatbázist tart fenn a hozzá bejelentett közigazgatási szankciókról. Ehhez az adatbázishoz kizárólag az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és azt az általuk szolgáltatott információk alapján naprakésszé kell tenni.

(2) Amikor egy illetékes hatóság a 13. cikk (1) bekezdése, a 16. cikk (3) bekezdése, a 91. cikk (1) bekezdése és a 121. cikk szerinti célból a jó hírnevet értékeli, megtekinti az EBH közigazgatási szankciókról vezetett adatbázisát. Ha változott a fellebbezési szakasz, vagy a fellebbezés sikeres volt, az EBH törli vagy naprakésszé teszi az adatbázisban az érintett bejegyzést az illetékes hatóságok kérésére.

(3) Az illetékes hatóságok a nemzeti joggal összhangban azt is ellenőrzik, hogy szerepel-e a bűnügyi nyilvántartásban az érintett személyre vonatkozó releváns ítélet. Az információcserét ebből a célból a nemzeti jogszabályokba átültetett 2009/316/IB határozattal és 2009/315/IB kerethatározattal összhangban kell folytatni.

▼B

(4) Az EBH honlapot tart fenn, amelyen linkek találhatók az egyes illetékes hatóságok által a 68. cikk szerint nyilvánosságra hozott közigazgatási szankciókhoz, és amely feltünteti, hogy az egyes tagállamok mennyi időre hozzák nyilvánosságra ezeket a közigazgatási szankciókat.

70. cikk

Szankciók hatékony alkalmazása és a szankcionálási hatáskör illetékes hatóságok általi gyakorlása

A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és a közigazgatási pénzbírság mértékének meghatározásakor az illetékes hatóságok vegyenek figyelembe minden lényeges körülményt, többek között adott esetben a következőket:

a) a jogsértés súlyossága és fennállásának időtartama;

b) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;

c) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi lehetőségei, például a jogi személy teljes árbevételében vagy a természetes személy éves jövedelmében kifejezve;

d) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által elért haszon vagy elkerült veszteség nagysága, amennyiben ezek meghatározhatók;

e) a jogsértéssel harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;

f) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje;

g) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések;

h) a jogsértés esetleges rendszerszintű következményei.

71. cikk

A jogsértések jelentése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatékony és megbízható mechanizmusokat hozzanak létre, amelyekkel ösztönzik az ezen irányelvet átültető és Az 575/2013/EU rendelet nemzeti rendelkezéseinek potenciális vagy tényleges megsértése esetén az illetékes hatóság részére történő jelentéstételt.

(2) Az (1) bekezdésben említett mechanizmusok közé tartoznak legalább a következők:

a) a jogsértésekről szóló jelentések átvételére és nyomon követésére vonatkozó konkrét eljárások;

b) az intézményen belüli jogsértést jelentő intézményi alkalmazottak megfelelő védelme legalább a megtorlással, a diszkriminációval vagy másfajta tisztességtelen bánásmóddal szemben;

▼B

c) a személyes adatok védelme a jogsértést bejelentő személy, valamint a jogsértésért feltehetően felelős természetes személy vonatkozásában, a 95/46/EK irányelvvel összhangban;

d) olyan egyértelmű szabályok, amelyek biztosítják azt, hogy garantált legyen az intézményen belül az elkövetett jogsértést bejelentő személy személyazonosságának titokban tartása, kivéve, ha a nemzeti jogszabályok további vizsgálatok vagy későbbi bírósági eljárások keretében előírják annak felfedését.

(3) A tagállamok megkövetelik az intézményektől, hogy olyan megfelelő eljárásokat alakítsanak ki, amelyekkel az alkalmazottaik egy meghatározott, független és önálló csatornán keresztül belsőleg jelenthetik a jogsértéseket.

Ilyen csatornát szolgáltathatnak a szociális partnerek által kialakított eljárások is. Ebben az esetben a (2) bekezdés b), c) és d) pontjában említettel azonos védelem alkalmazandó.

72. cikk

A jogorvoslathoz való jog

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvvel vagy Az 575/2013/EU rendelettel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alapján hozott határozatok és intézkedések ellen jogorvoslattal lehessen élni. A tagállamoknak biztosítaniuk kell a jogorvoslathoz való jogot abban az esetben is ha az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek megfelelően minden szükséges információt tartalmazó engedélykérelem benyújtásától számított hat hónapon belül nem született határozat.

2. FEJEZET

Felülvizsgálati eljárások

I. szakasz

A tőkemegfelelés belső értékelési eljárása

73. cikk

Belső tőke

Az intézményeknek megalapozott, hatékony és átfogó stratégiákkal és eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyekkel folyamatosan értékelik és fenntartják a belső tőke azon összegét, fajtáját és eloszlását, amelyet megfelelőnek tartanak az olyan jellegű és szintű kockázatok fedezésére, amelyekkel szembesülnek vagy szembesülhetnek.

E stratégiákat és eljárásokat rendszeresen belső felülvizsgálatnak kell alávetni annak érdekében, hogy átfogóak és az érintett intézmény tevékenységeinek jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányosak maradjanak.

▼B

II. szakasz

Az intézmények rendszerei, eljárásai és mechanizmusai

1. alszakasz

Általános elvek

▼M5

74. cikk

Belső irányítás, valamint helyreállítási tervek és szanálási tervek

(1) Az intézményeknek olyan megbízható vállalatirányítási rendszerrel kell rendelkezniük, amely áttekinthető szervezeti felépítést, egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, a fennálló vagy esetlegesen felmerülő kockázatok azonosítására, kezelésére, felügyeletére és jelentésére szolgáló hatékony eljárásokat, megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat – beleértve a megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat –, valamint a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel összhangban álló, azt előmozdító javadalmazási szabályokat és gyakorlatokat foglal magában.

Az első albekezdésben említett javadalmazási szabályoknak és gyakorlatoknak nemi szempontból semlegeseknek kell lenniük.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett rendszereknek, eljárásoknak és mechanizmusoknak átfogónak és az üzleti modellben rejlő kockázatoknak, valamint az intézmény tevékenységeinek a jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányosnak kell lenniük. Figyelembe kell venni a 76–95. cikkben megállapított technikai kritériumokat.

(3) Az EBH-nak – e cikk (2) bekezdésének figyelembevételével – az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania az e cikk (1) bekezdésében említett rendszerekről, eljárásokról és mechanizmusokról.

Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania az intézményeknek a nemi szempontból semleges javadalmazási szabályokról.

A második albekezdésben említett iránymutatások közzétételének időpontját követő két éven belül, az illetékes hatóságok által összegyűjtött információk alapján az EBH-nak jelentést kell készítenie a nemi szempontból semleges javadalmazási szabályoknak az intézmények általi alkalmazásáról.

▼B

75. cikk

A javadalmazási szabályok felügyelete

▼M5

(1) Az illetékes hatóságoknak össze kell gyűjteniük az 575/2013/EU rendelet 450. cikke (1) bekezdésének g), h), i) és k) pontjában megállapított nyilvánosságra hozatali kritériumoknak megfelelően nyilvánosságra hozott információkat, valamint az intézmények által a nemek közötti bérkülönbségről szolgáltatott információkat, és ezeket az információkat fel kell használniuk a javadalmazási trendek és gyakorlatok értékelésére. Az illetékes hatóságoknak az EBH rendelkezésére kell bocsátaniuk ezeket az információkat.

▼B

(2) Az EBH a 92–95. cikknek megfelelő iránymutatásokat bocsát ki a megbízható javadalmazási szabályokról. Az iránymutatásokban figyelembe kell venni a megbízható javadalmazásnak a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról szóló, 2009. április 30-i 2009/384/EK bizottsági ajánlásban ([1]) meghatározott elveit.

Az EÉPH szorosan együttműködik az EBH-val a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontja értelmében vett befektetési szolgáltatások és tevékenységek végzésében részt vevő munkavállalói kategóriákra vonatkozó javadalmazási szabályokról szóló iránymutatások kidolgozása érdekében.

Az EBH az illetékes hatóságoktól az (1) bekezdésnek megfelelően kapott információt arra használja fel, hogy uniós szinten értékelje a javadalmazási trendeket és gyakorlatokat.

(3) Az illetékes hatóságok információt gyűjtenek intézményenként azon természetes személyek létszámáról, akik üzleti évenként 1 millió EUR vagy azt meghaladó javadalmazásban részesülnek (1 millió eurónkénti kategóriákra bontva), kiegészítve munkaköri feladataikkal, az érintett üzletággal, valamint a javadalmazás fő elemeivel, a teljesítményjavadalmazásokkal, a hosszú távú juttatásokkal és a nyugdíjjuttatásokkal. Ezt az információt továbbítják az EBH-nak, amely egységes formátumban, székhely szerinti tagállamonként összesítve közzéteszi azt. Az EBH iránymutatásokat dolgozhat ki e bekezdés végrehajtásának a megkönnyítésére és az összegyűjtött információ következetességének biztosítására.

2. alszakasz

A kockázatok szervezésének és kezelésének technikai kritériumai

76. cikk

A kockázatok kezelése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület jóváhagyja és rendszeresen felülvizsgálja az azon kockázatok vállalására, kezelésére, felügyeletére és csökkentésére szolgáló stratégiákat és politikákat, amelyeknek az intézmény az üzleti ciklusán belüli szakasztól függően ki van vagy ki lehet téve, beleértve az intézmény működési keretét jelentő makrogazdasági környezetből fakadókat is.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület elegendő időt fordítson a kockázatok mérlegelésére. A vezető testületnek aktív szerepet kell vállalnia, és biztosítania kell, hogy elegendő forrást fordítsanak az ezen irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben tárgyalt, valamint az eszközök értékelése, az 1060/2009/EK rendelet 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott hitelminősítő intézetek által kibocsátott hitelminősítések (külső hitelminősítések) és a szóban forgó kockázatokra vonatkozó belső modellek alkalmazása során feltárt minden jelentős kockázat kezelésére. Az intézményeknek olyan szervezeti hierarchiát kell kialakítaniuk, amelynek csúcsán a vezető testület áll, és amelynek egyes szintjei az intézmény minden jelentős kockázatát, kockázatkezelési politikáját és ezek változásait is felügyelik.

([1]) HL L 120., 2009.5.15., 22. o.

▼B

(3) A tagállamok biztosítják, hogy azok az intézmények, amelyek méretüknél, belső szervezetüknél, valamint tevékenységük jellegénél, nagyságrendjénél és összetettségénél fogva jelentősek, a vezető testület olyan tagjaiból álló kockázati bizottságot hozzanak létre, akik az érintett intézményben nem látnak el ügyvezetői feladatokat. A kockázati bizottság tagjainak megfelelő tudással, készségekkel és szakértelemmel kell rendelkezniük ahhoz, hogy teljes mértékben megértsék és figyelemmel kísérjék az intézmény kockázatvállalási stratégiáját és kockázatvállalási hajlandóságát.

A kockázati bizottság szakvéleményt ad a vezető testületnek az intézmény általános jelenlegi és jövőbeli kockázatvállalási hajlandóságáról és kockázatvállalási stratégiájáról, és segíti a vezető testületet abban, hogy felügyelje a stratégiának a felső vezetés általi végrehajtását. A kockázatokért a vezető testület viseli az általános felelősséget.

A kockázati bizottság felülvizsgálja, hogy az ügyfeleknek kínált források és eszközök ára teljes mértékben tükrözi-e az intézmény üzleti modelljét és kockázatvállalási stratégiáját. Amennyiben az árak nem tükrözik tökéletesen az üzleti modell és a kockázatvállalási stratégia szerinti kockázatokat, a kockázati bizottság helyreigazítási tervet terjeszt a vezető tesület elé.

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik azoknak az intézményeknek, amelyek az első albekezdés alapján nem minősülnek jelentősnek, hogy a 2006/43/EK irányelv 41. cikkében említett közös kockázati és audit bizottságot hozzanak létre. A közös bizottság tagjainak rendelkezniük kell mind a kockázati bizottság, mind az audit bizottság vonatkozásában szükséges tudással, készségekkel és szakértelemmel.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület felügyeleti funkciójának ellátása keretében és a kockázati bizottság – amennyiben létrehoztak ilyen bizottságot – megfelelően hozzáférjen az intézmény kockázati helyzetére vonatkozó információkhoz, továbbá, ha szükséges és helyénvaló, a kockázatkezelési funkcióhoz és a külső szakértők szakvéleményéhez.

A vezető testület a felügyeleti funkciójának ellátása keretében és a kockázati bizottság – amennyiben létrehoztak ilyen bizottságot – meghatározza a kockázatra vonatkozóan általa igényelt információ természetét, mennyiségét, formátumát és gyakoriságát. A helytálló javadalmazási szabályok és gyakorlatok kialakításának elősegítése érdekében a kockázati bizottság – a javadalmazási bizottság feladatkörének sérelme nélkül – megvizsgálja, hogy a javadalmazási rendszer által biztosított ösztönzők figyelembe veszik-e a kockázatot, a tőkét, a likviditást, valamint a bevételek valószínűségét és ütemezését.

(5) A tagállamok a 2006/73/EK bizottsági irányelv ([1]) 7. cikkének (2) bekezdésében megállapított arányossági követelménnyel összhangban biztosítják, hogy az intézményeknek a működési funkcióktól független kockázatkezelési funkciója legyen, amely elegendő hatáskörrel, forrásokkal, megfelelő mérettel rendelkezik és kapcsolatban áll a vezető testülettel.

([1]) A Bizottság 2006. augusztus 10-i 2006/73/EK irányelve a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások szervezeti követelményei és működési feltételei, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 26. o.).

▼B

A tagállamok biztosítják, hogy a kockázatkezelési funkciót betöltő egység biztosítja, hogy minden jelentős kockázatot azonosítsanak, mérjenek és megfelelően jelentsenek. A tagállamok biztosítják, hogy a kockázatkezelési funkciót betöltő egység aktívan részt vegyen az intézmény kockázatkezelési stratégiájának kidolgozásában és minden jelentős kockázatkezelési döntésben, valamint képes legyen teljes áttekintést nyújtani az intézmény kockázatainak teljes köréről.

Amennyiben szükséges, a tagállamok biztosítják, hogy a kockázatkezelési funkciót betöltő egység – anélkül, hogy sértené a felügyeleti és/vagy vezetői funkciót ellátó vezető testületnek az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti hatásköreit – szükség esetén képes közvetlenül a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testületnek jelenést tenni, a felső vezetéstől függetlenül, valamint problémákat felvetni és figyelmeztetni a testületet amennyiben egyedi kockázatok kialakulása befolyásolja vagy befolyásolhatja az intézményt.

A kockázatkezelési funkciót betöltő egység élén a kockázatkezelési funkcióért külön felelősséggel tartozó független felső vezető áll. Ha az intézmény tevékenységeinek jellege, nagyságrendje és összetettsége nem indokolja külön személy kinevezését, az intézményen belül egy másik vezető személy is betöltheti ezt a funkciót, feltéve, hogy nem áll fenn összeférhetetlenség.

A kockázatkezelési funkciót betöltő egység vezetőjét nem lehet a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testület jóváhagyása nélkül elmozdítani, és lehetővé kell tenni számára, hogy szükség esetén közvetlenül hozzáférjen a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testülethez.

▼M6

_____

▼B

77. cikk

A tőkekövetelmény kiszámításának belső módszerei

(1) Az illetékes hatóságoknak ösztönözniük kell a nagyságukat, belső szervezeti felépítésüket, tevékenységeik jellegét, nagyságrendjét és összetettségét tekintve jelentős intézményeket, hogy fejlesszék a belső hitelkockázat-értékelési képességüket, és a hitelkockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmények kiszámításához növekvő mértékben alkalmazzanak belső minősítésen alapuló módszereket, amennyiben kitettségeik abszolút értelemben jelentősek, és egyidejűleg számos jelentős partnerrel rendelkeznek. E cikk nem sértheti Az 575/2013/EU rendelet harmadik része, 1. címe 3. fejezetének 1. szakaszában megállapított kritériumok teljesülését.

(2) Az illetékes hatóságok – az intézmények tevékenységeinek jellegét, nagyságrendjét és összetettségét figyelembe véve – figyelemmel kísérik, hogy az intézmények valamely szervezet vagy pénzügyi instrumentumok hitelképességének értékelése során ne hagyatkozzanak kizárólag vagy automatikusan a külső hitelminősítésekre.

▼B

(3) Az illetékes hatóságoknak ösztönözniük kell az intézményeket – figyelembe véve azok méretét és belső szervezetét, valamint tevékenységeik jellegét, nagyságrendjét és összetettségét –, hogy fejlesszék a belső egyedi kockázatokat értékelő kapacitásukat, növekvő mértékben alkalmazzanak belső modelleket a kereskedési könyvbe bevezetett, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatához kapcsolódó tőkekövetelmények kiszámítására, továbbá a nemteljesítési és átminősítési kockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmények kiszámítása tekintetében is belső modelleket alkalmazzanak, amennyiben az egyedi kockázatoknak való kitettségeik abszolút értelemben lényegesek, és a különböző kibocsátók hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaiból nagy számú jelentős pozícióval rendelkeznek.

E cikk nem sértheti az 575/2013/EU rendelet harmadik része IV. címe 5. fejezetének 1–5. szakaszában megállapított kritériumok teljesülését.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (3) bekezdés első albekezdésében említett „egyedi kockázattal szembeni abszolút értelemben lényeges kitettségek” fogalmának, és a lényeges partnerek és különböző kibocsátók adósságinstrumentumaiban lévő pozíciók nagy számára vonatkozó küszöbértékeknek a részletes meghatározása érdekében.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10-14. cikkével összhangban történő elfogadására.

78. cikk

A tőkekövetelmény kiszámításához alkalmazott belső módszerek felügyeleti összevetése

(1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy azok az intézmények, amelyek számára engedélyezett, hogy – a működési kockázat kivételével – a kockázattal súlyozott kitettségérték vagy a tőkekövetelmény kiszámítására belső módszereket alkalmazzanak, benyújtják a referenciaérték (benchmark)-portfóliókban szereplő kitettségeikre vagy pozícióikra vonatkozóan a belső módszereikkel végzett számítások eredményeit. Az intézmények a számításaik eredményeit a számítások során alkalmazott módszerek magyarázatával együtt megfelelő gyakorisággal, de legalább évente kötelesek benyújtani az illetékes hatóságoknak.

(2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények az (1) bekezdésben említett számítási eredményeket az EBH által a (8) bekezdésnek megfelelően kialakított mintadokumentummal összhangban nyújtsák be az illetékes hatóságoknak és az EBH-nak. Amennyiben az illetékes hatóságok külön portfóliókat kívánnak kialakítani, erről egyeztetniük kell az EBH-val, és biztosítaniuk kell, hogy ezen számítások eredményeit az intézmények az EBH-portfóliókra vonatkozó számítások eredményeitől elkülönítve közöljék.

(3) Az illetékes hatóságok az intézmények által az (1) bekezdés szerint benyújtott tájékoztatás alapján figyelemmel kísérik a referenciaérték (benchmark)-portfóliókban szereplő kitettségekre vagy tranzakciókra vonatkozóan az intézmények belső módszereivel kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségértékeket vagy – az esettől függően – tőkekövetelményeket, a működési kockázat kivételével. Az illetékes hatóságok legalább évente egyszer értékelik ezen módszerek minőségét, különös figyelmet fordítva az alábbiakra:

▼B

a) azon módszerek, amelyek ugyanazon kitettségre vonatkozóan jelentős eltérést mutatnak a tőkekövetelmények tekintetében;

b) azon módszerek, amelyeknél az eltérés rendkívül magas vagy rendkívül alacsony, és amelyek esetében a tőkekövetelményt jelentősen és szisztematikusan alulbecsülik.

A (2) bekezdésben említett információk alapján az EBH jelentést készít annak érdekében, hogy segítse az illetékes hatóságokat a belső eljárások minőségének értékelésében.

(4) Amennyiben egyes intézmények az intézmények többségéhez képest jelentős eltérést mutatnak, vagy a módszerekben kevés a közös vonás, és ez jelentősen eltérő eredményekhez vezet, az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk ennek okait, és ha egyértelműen megállapítható, hogy az intézmény által alkalmazott módszer a tőkekövetelmények alulbecsléséhez vezet, és ez az alulbecslés nem tulajdonítható a kitettségek vagy pozíciók kockázatai közötti eltéréseknek, az illetékes hatóságoknak korrekciós intézkedéseket kell tenniük.

(5) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy amikor a (4) bekezdésben említett korrekciós intézkedés helyénvaló voltáról döntenek, tiszteletben tartsák azt az elvet, hogy ezeknek az intézkedéseknek igazodniuk kell a belső módszer célkitűzéseihez, és ezért az intézkedések:

a) nem vezethetnek uniformizáláshoz vagy bizonyos módszerek előnyben részesítéséhez;

b) nem adhatnak rossz irányba mutató ösztönzést, valamint

c) nem vezethetnek csordaszellemű magatartáshoz.

(6) A felügyeleti gyakorlatoknak vagy az intézmények belső módszerekkel kapcsolatos gyakorlatainak továbbfejlesztése érdekében az EBH iránymutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban, amennyiben ezt az e cikk (2) és a (3) bekezdésében említett információk és értékelések alapján szükségesnek ítéli.

(7) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) a (3) bekezdés szerinti értékeléseknek az illetékes hatóságok közötti, illetve az EBH-val történő megosztására vonatkozó eljárások;

b) a (3) bekezdésben említett, illetékes hatóságok által elvégzett értékelés standardjai.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(8) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása céljából:

a) a (2) bekezdésben említett jelentéshez szükséges, uniós szinten alkalmazandó mintadokumentum, fogalom-meghatározások és IT-megoldások;

▼B

b) az (1) bekezdésben említett referenciaérték (benchmark)-portfólió vagy portfóliók.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(9) A Bizottság 2015. április 1-jéig, az EBH-val történő egyeztetést követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a belső modellek – többek között azok hatóköre – összevetésének működéséről. Adott esetben a jelentést jogalkotási javaslat követi.

79. cikk

Hitel- és partnerkockázat

Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy:

a) a hitelnyújtás megbízható és jól meghatározott kritériumokon alapul és a hitelek jóváhagyási, módosítási, megújítási és refinanszírozási eljárása egyértelműen megállapított;

b) az intézmények olyan belső módszerekkel rendelkeznek, amelyek lehetővé teszik számukra az egyes kötelezettek, értékpapírok vagy értékpapírosítási pozíciók jelentette hitelkockázat, valamint a portfóliószintű hitelkockázat felmérését. A belső módszerek mindenekelőtt nem hagyatkozhatnak kizárólag vagy automatikusan a külső hitelminősítésekre. Ha a tőkekövetelmény valamely külső hitelminősítő intézet minősítésén alapul, vagy azon a tényen, hogy egy kitettség nem minősített, ez nem mentesíti az intézményeket az alól, hogy kiegészítésképpen más releváns információkat is mérlegeljenek a belsőtőke-allokálás értékelésekor;

c) az intézmények különböző hitelkockázatot hordozó portfólióinak és kitettségeinek folyamatos nyomon követését és ellenőrzését, beleértve a problémás hitelek azonosítását és kezelését, illetve a megfelelő értékkorrekciók végrehajtását és céltartalékok képzését hatékony rendszerek működtetésével hajtják végre;

d) a hitelportfóliók diverzifikációja az intézmény célpiacaihoz és átfogó hitelstratégiájához illeszkedik.

80. cikk

Reziduális kockázat

Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy annak kockázatát, hogy az intézmények által alkalmazott, elismert hitelkockázat-mérséklési technikák a vártnál kevésbé bizonyulnak hatékonynak, többek között írásbeli eljárásrendekkel és szabályzatokkal kezeljék és szabályozzák.

▼B

81. cikk

Koncentrációs kockázat

Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy minden partnerrel, köztük központi szerződő felekkel, egymással kapcsolatban álló partnerek csoportjaival és ugyanazon gazdasági ágazatbeli, földrajzi régióbeli vagy ugyanazon tevékenységbeli vagy árucsoportbeli partnerekkel szembeni kitettségekből, a hitelkockázat-mérséklési technikák alkalmazásából és különösen a közvetett nagymértékű kockázatvállalásból – például egyetlen biztosítéknyújtó – származó koncentrációs kockázatot többek között írásbeli eljárásrendekkel és szabályzatokkal kezeljék és szabályozzák.

82. cikk

Értékpapírosítási kockázat

(1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az olyan értékpapírosítási ügyletekből fakadó kockázatokat, amelyekkel kapcsolatban a hitelintézetek befektetőként, kezdeményezőként vagy szponzorként lépnek fel – beleértve a hírnévkockázatokat is –, például a bonyolult struktúrákkal vagy termékekkel kapcsolatban felmerülő kockázatokat, megfelelő szabályzatokkal és eljárásrendekkel értékeljék és kezeljék, annak biztosítására, hogy az ügylet gazdasági tartalma teljes mértékben tükröződjön a kockázatértékelési és -kezelési döntésekben.

(2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a lejárat előtti visszafizetést biztosító rendelkezést tartalmazó, rulírozó megállapodásból származó kitettségek értékpapírosítását kezdeményező intézmények a terv szerinti és a lejárat előtti visszafizetés hatásait is kezelő likviditási tervekkel rendelkezzenek.

83. cikk

Piaci kockázat

(1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy szabályzatokat és eljárásokat vezessenek be a piaci kockázatok valamennyi lényeges forrásának és hatásának azonosítására, mérésére és kezelésére.

(2) Ha a rövid pozíció a hosszú pozíciót megelőzően válik esedékessé, az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények a likviditáshiány kockázata ellen is hozzanak intézkedéseket.

(3) A belső tőkének megfelelőnek kell lennie azon lényeges piaci kockázatok tekintetében, amelyekre nem vonatkozik tőkekövetelmény.

Azoknak az intézményeknek, amelyek Az 575/2013/EU rendelet rendelet harmadik része IV. címének 2. fejezetével összhangban a pozíciókockázatra vonatkozó tőkekövetelmények kiszámítása során egy vagy több, részvényindexben szereplő részvény pozícióját nettósították egy vagy több határidős részvényindex-ügylet vagy más származtatott indexügylet pozíciójával szemben, megfelelő belső tőkével kell rendelkezniük ahhoz, hogy fedezzék az abból származó veszteség báziskockázatát, hogy a határidős vagy egyéb ügyletek értéke nem mozog teljesen összhangban az azokat alkotó részvényekével; az intézményeknek akkor is rendelkezniük kell megfelelő belső tőkével, ha ellentétes pozícióik vannak olyan határidős részvényindex-ügyletekben, amelyek nem egyeznek meg lejáratuk, összetételük vagy mindkettő tekintetében.

▼B

Az 575/2013/EU rendelet 345. cikkében foglalt módszer alkalmazásakor az intézmények biztosítják, hogy megfelelő nagyságú belső tőkével rendelkezzenek a kezdeti kötelezettségvállalás időpontja és a következő munkanap között keletkező veszteség kockázatának fedezésére.

▼M5

84. cikk

Nem kereskedési könyvi tevékenységekből származó kamatkockázat

(1) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények belső rendszereket működtessenek, illetve a sztenderd módszert vagy az egyszerűsített sztenderd módszert alkalmazzák a tőke gazdasági értékére és a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó nettó kamatbevételre egyaránt kiható esetleges kamatlábváltozásokból származó kockázatok azonosítására, értékelésére, kezelésére és mérséklésére.

(2) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények rendszereket működtessenek a hitelkockázati feláraknak a tőke gazdasági értékére és a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó nettó kamatbevételre egyaránt kiható esetleges változásaiból származó kockázatok értékelésére és nyomon követésére.

(3) Az illetékes hatóságok előírhatják valamely intézmény számára az (1) bekezdésben említett szabványosított módszer alkalmazását, amennyiben az intézmény által az említett bekezdésben említett kockázatok értékelésére alkalmazott belső rendszerek nem kielégítők.

(4) Az illetékes hatóságok előírhatják valamely, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 145. pontjában meghatározott kis méretű és nem összetett intézmény számára a szabványosított módszer alkalmazását, amennyiben úgy ítélik meg, hogy az egyszerűsített szabványosított módszer nem megfelelő az intézmény nem kereskedési könyvi tevékenységéből eredő kamatlábkockázat értékelésére.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak érdekében, hogy e cikk alkalmazása céljából részletesen meghatározzon egy olyan szabványosított módszert, amelyet az intézmények az e cikk (1) bekezdésében említett kockázatok értékelésére alkalmazhatnak, ideértve egy – az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 145. pontjában meghatározott kis méretű és nem összetett intézmények által alkalmazható – egyszerűsített szabványosított módszer meghatározását is, amely legalább annyira konzervatív, mint a szabványosított módszer.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelvet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse.

(6) Az EBH-nak iránymutatásokat kell kibocsátania a következőkre vonatkozó kritériumok meghatározása céljából:

▼M5

a) az (1) bekezdésben említett kockázatoknak az intézmények belső rendszere által végzett értékelése;

b) az (1) bekezdésben említett kockázatok intézmények általi azonosítása, kezelése és mérséklése;

c) a (2) bekezdésben említett kockázatok intézmények általi értékelése és nyomon követése;

d) annak megállapítása, hogy az intézmények által az (1) bekezdéssel összhangban működtetett belső rendszerek közül melyek nem kielégítőek a (3) bekezdésben említettek szerint.

Az EBH-nak ezeket az iránymutatásokat 2020. június 28-ig kell kibocsátania.

▼B

85. cikk

Működési kockázat

▼M5

(1) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények a működési kockázatnak – beleértve a modellkockázatot és a kiszervezésből eredő kockázatot is – való kitettségek értékelésére és kezelésére, valamint a ritkán előforduló, de súlyos következményekkel járó események lefedésére szabályzatokat és eljárásokat alkalmazzanak. Az intézményeknek meg kell határozniuk, hogy e szabályzatok és eljárások alkalmazásában mi minősül működési kockázatnak.

▼B

(2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy vészhelyzeti és üzletmenet-folytonossági tervek készüljenek az intézmény folyamatos működésének biztosítására, valamint a súlyos üzletviteli fennakadások esetén bekövetkező veszteségek mérséklésére.

86. cikk

Likviditási kockázat

(1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények a likviditási kockázat megfelelő – akár egy napon belüli – időtávokon történő azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére szolgáló megbízható stratégiákat, szabályzatokat, eljárásokat és rendszereket vezessenek be annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények megfelelő szintű likviditási tartalékokat tartsanak. Ezeket a stratégiákat, szabályzatokat, eljárásokat és rendszereket az üzletágakhoz, a pénznemekhez, a fióktelepekhez és a szervezetekhez igazítva kell kialakítani, és azoknak megfelelő likviditási költség-, nyereség- és kockázat-allokációs eljárásokat kell tartalmazniuk.

(2) Az (1) bekezdésben említett stratégiáknak, szabályzatoknak, eljárásoknak és rendszereknek arányban kell állniuk az intézmény összetettségével, kockázati profiljával és tevékenységi körével, továbbá a vezető testület által meghatározott kockázatvállalási limittel, valamint tükrözniük kell az intézmény rendszerszintű jelentőségét minden olyan tagállamban, amelyben tevékenykedik. Az intézmények minden érintett üzletág tekintetében kockázattűrési mértéket határoznak meg.

▼B

(3) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények – figyelembe véve tevékenységeik jellegét, nagyságrendjét és összetettségét – olyan likviditási kockázati profillal rendelkezzenek, amely összhangban áll a jól működő és megbízható rendszerhez szükséges profillal, és azt nem lépi túl.

Az illetékes hatóságok figyelemmel kísérik a likviditási kockázati profilokkal kapcsolatos fejleményeket, például a terméktervezés és a volumenek, a kockázatkezelés, a finanszírozási politikák és a finanszírozási koncentráció alakulását.

Az illetékes hatóságok hathatós lépéseket tesznek, amennyiben a második albekezdésben említett fejlemények egyedi intézményi vagy rendszerbeli instabilitáshoz vezethetnek.

Az illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t a harmadik albekezdés alapján tett minden intézkedésről.

Az EBH adott esetben az 1093/2010/EU rendelettel összhangban ajánlásokat bocsát ki.

(4) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények módszereket dolgozzanak ki a finanszírozási pozíciók azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére. E módszerek tartalmazzák az eszközökben, a forrásokban és a mérlegen kívüli tételekben – beleértve a függő kötelezettségeket is – történő és azokból eredő aktuális és várható lényeges pénzáramlásokat, valamint a hírnévkockázat esetleges hatásait.

(5) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények különbséget tegyenek a dologi biztosítékkal terhelt, illetve a mindenkor – különösen vészhelyzetekben – rendelkezésre álló, szabadon felhasználható eszközök között. Biztosítják továbbá, hogy az intézmények figyelembe vegyék azt a szervezetet is, amelynek az eszköz a birtokában van, azt az országot, amelyben az eszköz nyilvántartásban vagy számlán szerepel, valamint az eszközök beszámíthatóságát, és figyelemmel kísérjék, hogy az eszköz kellő idő alatt mozgósítható-e.

(6) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények azokat a hatályos jogi, szabályozói vagy működési korlátozásokat is figyelembe vegyék, amelyek a likviditás és a szabadon felhasználható eszközök szervezetek közötti – az Európai Gazdasági Térségen belüli és kívüli – esetleges átruházására vonatkoznak.

(7) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények megfontolják különböző, likviditási kockázatot mérséklő eszközök bevezetését, ilyenek például a korlátozási rendszerek és a különböző nehezebb időszakok átvészelésében segítő likviditási tartalékok, valamint a megfelelően diverzifikált finanszírozási struktúrák és a finanszírozási forrásokhoz való hozzáférés. E lehetőségeket rendszeresen felül kell vizsgálni.

(8) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a likviditási pozíciók és a kockázatmérséklő eszközök tekintetében az intézmények alternatív forgatókönyveket is mérlegeljenek, továbbá hogy legalább évente felülvizsgálják a finanszírozási pozícióval kapcsolatos döntések alapjául szolgáló feltételezéseket. Ennek érdekében az alternatív forgatókönyvekben különösen a mérlegen kívüli tételekre és más függő kötelezettségekre kell összpontosítani, beleértve – az 575/2013/EU rendeletben említett – azon különleges célú gazdasági egységekét és más különleges célú gazdasági egységekét is, amelyekkel kapcsolatban az intézmény szponzorként lép fel, vagy amelyeknek lényeges likviditási támogatást nyújt.

▼B

(9) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények mérlegeljék az intézményspecifikus, a piaci szintű és a kombinált alternatív forgatókönyvek lehetséges hatásait. Ennek során különböző időtávokat és különféle szintű stresszhelyzeteket kell számításba venni.

(10) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények stratégiáikat, belső szabályzataikat és kockázatvállalási limitjeiket a likviditási kockázattal összhangban határozzák meg, továbbá a (8) bekezdésben említett alternatív forgatókönyvek kimenetelét figyelembe vevő hatékony vészhelyzeti terveket dolgozzanak ki.

▼M6

(11) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények az esetleges likviditási hiányok megszüntetésére irányuló stratégiákat és végrehajtási intézkedéseket tartalmazó tervekkel rendelkezzenek, a más tagállamban létrehozott fióktelepekre vonatkozóan is. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a belső szabályzatok és eljárások megfelelő kiigazítása érdekében ezeket a terveket az intézmények legalább évente teszteljék és a (8) bekezdésben említett alternatív forgatókönyvek kimenetele alapján aktualizálják, majd pedig nyújtsák be a felső vezetésnek, amely jóváhagyja azokat. Az intézményeknek előzetesen meg kell hozniuk a likvidforrás-ellátottság helyreállítására vonatkozó tervek azonnali végrehajtásához szükséges működési intézkedéseket. Az ilyen működési intézkedéseknek magukban kell foglalniuk a központi banki finanszírozás számára azonnal rendelkezésre álló biztosíték tartását. Ebbe szükség esetén beletartozik a biztosíték más tagállam pénznemében való tartása, vagy egy olyan harmadik ország pénznemében való tartása, amellyel szemben az intézetnek követelései vannak, illetve ha működési szempontból szükséges, egy olyan fogadó tagállam vagy harmadik ország területén való tartása, amelynek pénznemében követelés áll fenn.

▼B

87. cikk

A túlzott tőkeáttétel kockázata

(1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények a túlzott tőkeáttételi kockázat azonosítása, kezelése és ellenőrzése céljából szabályzatokkal és eljárásokkal rendelkezzenek. A túlzott tőkeáttétel mutatószámai közé tartozik Az 575/2013/EU rendelet 429. cikkének megfelelően számított tőkeáttételi mutató, valamint az eszközök és kötelezettségek közötti eltérések.

(2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények elővigyázatos módon kezeljék a túlzott tőkeáttétel kockázatát oly módon, hogy kellően figyelembe veszik a túlzott tőkeáttételi kockázat esetleges növekedését, amelyet – az alkalmazandó számviteli szabályoktól függően – az intézmény szavatolótőkéjének a várt vagy realizált veszteségek miatti csökkenése okozhat. E célból az intézményeknek képesnek kell lenniük különböző nehezebb időszakok átvészelésére a túlzott tőkeáttétel kockázata tekintetében.

▼B

3. alszakasz

Irányítás

88. cikk

Vállalatirányítási rendszer

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület az intézmény hatékony és prudens vezetését biztosító vállalatirányítási rendszert határozzon meg – beleértve a szervezeten belüli feladatok elkülönítését és az összeférhetetlenség megelőzését –, felügyelje annak végrehajtását, és legyen érte elszámoltatható.

A fenti rendszernek meg kell felelnie a következő elveknek:

a) a vezető testület átfogó felelősséggel tartozik az intézményért, jóváhagyja az intézmény stratégiai célkitűzéseit, kockázatkezelési stratégiáját és belső irányítását, és felügyeli ezek végrehajtását;

b) a vezető testület biztosítja a számviteli és a pénzügyi beszámolási rendszerek integritását, beleértve a pénzügyi és operatív ellenőrizést és a jogszabályoknak és a vonatkozó standardoknak való megfelelést;

c) a vezető testület felügyeli a nyilvánosságra hozatal és a kommunikáció folyamatát;

d) a vezető testület felelős a felső vezetés tényleges felügyeletéért;

e) valamely intézményben a felügyeleti funkcióért felelős vezető testület elnöke nem töltheti be egyidejűleg ugyanazon intézményen belül a vezérigazgatói funkciót, kivéve ha ezt az intézmény megindokolja, és az illetékes hatóságok engedélyezték;

A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület figyelemmel kísérje és rendszeres időközönként értékelje az intézmény irányítási rendszerének hatékonyságát, és az esetleges hiányosságok kezelésére megfelelő lépéseket tegyen.

▼M5

A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület tagjainak és a kapcsolt feleiknek nyújtott hitelekre vonatkozó adatokat pontosan dokumentálják és kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsássák.

E cikk alkalmazásában „kapcsolt fél”:

a) a vezető testület valamely tagjának házastársa, a nemzeti jognak megfelelően bejegyzett élettársa, gyermeke vagy szülője;

b) olyan kereskedelmi szervezet, amelyben a vezető testület tagja vagy az a) pontban említett közeli családtagja az adott szervezet tőkéjének vagy szavazati jogainak legalább 10 %-át képviselő minősített részesedéssel rendelkezik, vagy amelyben az említett személyek jelentős befolyást gyakorolhatnak, vagy amelyben az említett személyek vezető pozíciót töltenek be vagy a vezető testület tagjai.

▼B

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azok az intézmények, amelyek méretüknél, belső szervezetüknél, valamint tevékenységük jellegénél, nagyságrendjénél és összetettségénél fogva jelentősek, a vezető testület olyan tagjaiból álló jelölő bizottságot hozzanak létre, akik az érintett intézményben nem látnak el ügyvezetői feladatokat.

A jelölőbizottság:

a) a vezető testületben lévő üres helyekre jelölteket állít és ajánl, amely a jelöléseket a vezető testületnek vagy a közgyűlésnek kell jóváhagynia, értékeli a vezető testület ismereteinek, készségeinek, sokrétűségének és tapasztalatának egyensúlyát, valamint elkészíti a feladatok és képességek leírását egy adott kinevezéshez és felméri a várható időráfordítást.

A jelölőbizottság dönt továbbá a vezető testületben alulreprezentált nem képviseletére vonatkozó célszámról, és e célszám elérése érdekében stratégiát dolgoz ki az alulreprezentált nem létszámának a vezető testületben való növelésére vonatkozóan. A célszámot, a stratégiát és annak végrehajtását az 575/2013/EU rendelet 435. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban közzé kell tenni;

b) rendszeres időközönként, de legalább évente értékeli a vezető testület szerkezetét, méretét, összetételét és teljesítményét, és ajánlásokat tesz a vezető testületnek az esetleges változtatásokra;

c) rendszeres időközönként, de legalább évente értékeli a vezető testület egyes tagjainak és a teljes vezető testületnek az ismereteit, készségeit és tapasztalatát, és ennek megfelelően jelentést tesz a vezető testületnek;

d) rendszeres időközönként felülvizsgálja a vezető testületnek a felső vezetők kiválasztására és kinevezésére vonatkozó politikáját, és ajánlásokat tesz a vezető testületnek.

A jelölő bizottság a feladatai ellátása során amennyire lehetséges, folyamatosan figyelembe veszi annak szükségességét, hogy a vezető testületen belüli döntéshozatalra egyetlen személy vagy személyek csoportja se gyakoroljon olyan befolyást, amely az intézmény általános érdekeire káros lenne.

A jelölő bizottság számára biztosítani kell, hogy az általa alkalmasnak ítélt minden erőforrást felhasználhasson, beleértve a külső tanácsadást, és az ehhez szükséges finanszírozást rendelkezésére kell bocsátani.

Ha a vezető testületnek a nemzeti jog alapján nincs hatásköre bármely tagjának kiválasztási és kinevezési eljárásában, akkor ez a bekezdés nem alkalmazandó.

▼B

89. cikk

Országonkénti adatszolgáltatás

(1) 2015. január 1-jétől a tagállamok előírják, hogy minden intézmény összevont alapon évente nyilvánosságra hozza az üzleti évre vonatkozó alábbi információkat, azon tagállamok és harmadik országok szerinti bontásban, ahol székhellyel rendelkezik:

a) név/nevek, a tevékenység jellege és földrajzi hely;

b) árbevétel;

c) az alkalmazottak száma teljes munkaidős egyenértékben kifejezve;

d) adózás előtti eredmény;

e) eredményt terhelő adó;

f) kapott állami támogatások.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, a tagállamok előírják, hogy az intézmények első alkalommal 2014. július 1-től hozzák nyilvánosságra az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett információkat.

(3) Az Unióban globálisan rendszerszinten jelentős intézményként engedélyezett, nemzetközi szinten elismert intézményeknek 2014. július 1-től bizalmas alapon továbbítaniuk kell a Bizottságnak az (1) bekezdés d)–f) pontjában említett információkat. A Bizottság szükség szerint EBH-val, az EBFH-val és az EÉPH-val konzultálva általános értékelést készít az ezen információk nyilvánosságra hozatalából eredő lehetséges negatív gazdasági következményekről, ideértve a versenyképességre, a befektetésekre, a hitelhez jutásra és a pénzügyi rendszer stabilitására kifejtett hatást is. A Bizottság legkésőbb 2014. december 31-ig benyújtja jelentését az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

Abban az esetben, ha a bizottsági jelentés jelentős negatív hatásokról számol be, a Bizottság mérlegeli, hogy megfelelő jogalkotási javaslatot nyújt be az (1) bekezdésben megállapított nyilvánosságra hozatali kötelezettségek módosítása érdekében és dönthet úgy, hogy a 145. cikk h) pontjának megfelelően elhalasztja e kötelezettségeket. A Bizottság évente felülvizsgálja, hogy szükséges-e meghosszabbítani ezt a halasztást.

(4) Az (1) bekezdésben említett információkat a 2006/43/EK irányelvben foglaltakkal összhangban ellenőrizni kell, és – amennyiben lehetséges – az érintett intézmények éves pénzügyi kimutatásának vagy – adott esetben – konszolidált pénzügyi kimutatásának mellékleteként közzé kell tenni.

(5) Amennyiben az e cikkben megállapított jelentéstételi kötelezettségeket a jövőbeli uniós jogalkotási aktusok túllépik, e cikk alkalmazásának kötelezettsége megszűnik és azt törölni kell.

▼M5

(6) A Bizottság 2021. január 1-jéig – az EBH-val, az EIOPA-val és az ESMA-val folytatott konzultációt követően – felülvizsgálja, hogy az (1) bekezdés a)–f) pontjában említett információk továbbra is megfelelőek-e, figyelembe véve a korábbi hatásvizsgálatokat, a nemzetközi megállapodásokat és az Unión belüli jogalkotási fejleményeket, valamint azt, hogy kiegészíthető-e az (1) bekezdés további releváns tájékoztatási követelményekkel.

A Bizottság 2021. június 30-ig, az EBH-val, az EIOPA-val és az ESMA-val folytatott konzultáció alapján beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e bekezdésben említett értékelés eredményeiről, és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼B

90. cikk

Az eszközarányos jövedelmezőség nyilvánosságra hozatala

Az intézmények éves beszámolójukban a kulcsfontosságú mutatók között nyilvánosságra hozzák eszközarányos jövedelmezőségüket, amelyet a nettó nyereség és a mérlegfőösszeg hányadosaként állapítanak meg.

91. cikk

Vezető testület

▼M5

(1) Az intézményeknek, a pénzügyi holdingtársaságoknak és a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak elsődleges felelőssége annak biztosítása, hogy a vezető testület tagjai mindenkor kellően jó hírnévvel rendelkezzenek, továbbá feladataik ellátásához elegendő ismeret, készség és tapasztalat birtokában legyenek. A vezető testület tagjainak mindenekelőtt meg kell felelniük a (2)–(8) bekezdésben meghatározott követelményeknek.

Az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy amennyiben a vezető testület tagjai nem felelnek meg az e bekezdésben meghatározott követelményeknek, eltávolíthassák ezeket a személyeket a vezető testületből. Az illetékes hatóságoknak különösen abban az esetben kell meggyőződniük arról, hogy továbbra is teljesülnek-e az e bekezdésben meghatározott követelmények, ha alapos okkal feltételezhető, hogy pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra, illetve ezek kísérletére került vagy kerül sor, vagy ha ezen cselekmények fokozott kockázata áll fenn az adott intézménnyel kapcsolatban.

▼B

(2) A vezető testület minden tagjának elegendő időt kell fordítania az intézménynél vállalt funkciói ellátására.

(3) A vezető testület valamely tagja által egy időben betölthető igazgatói tisztségek számának meghatározásakor figyelembe kell venni az egyéni körülményeket és az intézmény tevékenységeinek jellegét, körét és összetettségét. Hacsak nem a tagállamot képviselik, a méreténél, belső szervezeténél, valamint tevékenysége jellegénél, körénél és összetettségénél fogva jelentős intézmény vezető testületének tagjai 2014. július 1-től az alábbi igazgatói tisztségek kombinációi közül egyidejűleg csak egyet tölthetnek be:

▼B

a) egy ügyvezető igazgatói tisztség két nem ügyvezető igazgatói tisztséggel;

b) négy nem ügyvezető igazgatói tisztség.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában az alábbiakat egyetlen igazgatói tisztségnek kell tekinteni:

a) az ugyanazon csoporton belül betöltött ügyvezető vagy nem ügyvezető igazgatói tisztségek;

b) ügyvezető vagy nem ügyvezető igazgatói tisztségek, amelyeket olyan

i. intézményekben töltenek be, amelyek ugyanannak az intézményvédelmi programnak a tagjai, feltéve, hogy az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek; vagy

ii. vállalkozásokban (ideértve a nem pénzügyi szervezeteket is) töltenek be, amelyekben az intézmény minősített részesedéssel rendelkezik.

(5) A (3) bekezdése hatálya nem terjed ki az olyan szervezetekben betöltött igazgatói tisztségekre, amelyek elsősorban nem üzleti jellegű tevékenységet folytatnak.

(6) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a vezető testület tagjai egy további, nem ügyvezető igazgatói tisztséget töltsenek be. Az illetékes hatóságok rendszeresen tájékoztatják az engedélyekről.

▼M5

(7) A vezető testületnek az intézmény tevékenységeinek – többek között az ahhoz kapcsolódó fő kockázatoknak – a megértéséhez szükséges megfelelő kollektív tudással, készségekkel és tapasztalattal kell rendelkeznie. A vezető testület általános összetételének biztosítania kell a tapasztalatok megfelelően széles skáláját.

(8) A vezető testület minden egyes tagjának tisztességesen, befolyásolástól mentesen és függetlenül kell eljárnia, hogy szükség esetén a felső vezetés döntéseit ténylegesen értékeljék és kifogásolják, valamint hatékonyan ellenőrizzék és felügyeljék a vezetés döntéshozatalát. Az, hogy valaki kapcsolt társaság vagy kapcsolt szervezet tagja, önmagában nem zárja ki, hogy független módon járjon el.

▼B

(9) Az intézményeknek elegendő humán és pénzügyi erőforrást kell fordítaniuk a vezető testület tagjainak a feladatkörükkel való kezdeti megismertetésére és további képzésére.

(10) A tagállamok vagy az illetékes hatóságok előírják az intézmények és azok jelölő bizottságai számára, hogy a vezető testületek tagjainak kiválasztásakor törekedjenek arra, hogy a testületben minél több szaktudás és képesség egyesüljön, és ezért a vezető testület vonatkozásában alkalmazzanak a sokszínűséget előmozdító politikát.

(11) Az illetékes hatóságok a nekik átadott információkat az 575/2013/EU rendelet 435. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban gyűjtik, és az intézmények sokszínűségi politikáinak összehasonlítására használják fel. Az illetékes hatóságok megküldik az EBH-nak ezt az információt. Az EBH ezt az információt arra használja fel, hogy uniós szinten összehasonlítsa az intézmények sokszínűségi politikáit.

▼B

(12) Az EBH iránymutatást ad ki az alábbiakról:

a) a vezető testület tagja által feladatainak ellátására fordított elegendő idő fogalma az egyéni körülmények és az intézmény tevékenységeinek természete, nagyságrendje és összetettsége fényében;

b) a vezető testület a (7) bekezdésben említett megfelelő kollektív tudásának, készségeinek és tapasztalatának fogalma;

c) a vezető testület tagja a (8) bekezdésben említett tisztességességének, befolyástól való mentességének és önállóságának fogalma;

d) a vezető testület tagjainak feladatkörükkel való kezdeti megismertetésére és további képzésére fordított megfelelő humán- és pénzügyi erőforrások fogalma a (9) bekezdésben említettek szerint;

e) a vezető testület tagjainak egyik kiválasztási kritériumaként figyelembe veendő sokszínűség fogalma, a (10) bekezdésben említettek szerint;

▼M5

f) az (1) bekezdés második albekezdésében említett hatáskör következetes gyakorlása.

▼B

Az EBH 2015. december 31-ig kibocsátja az említett iránymutatásokat.

(13) Ez a cikk nem befolyásolja a munkavállalóknak a nemzeti jog szerinti, a vezető testületben való képviseletére vonatkozó rendelkezéseket.

92. cikk

Javadalmazási politika

▼M5

_____

▼B

(2) ►M5 A tagállamok biztosítják, hogy az azon munkavállalókat magukban foglaló munkavállalói kategóriák vonatkozásában, akiknek szakmai tevékenységei lényeges hatást gyakorolnak az intézmény kockázati profiljára, a javadalmazási szabályok összességének – beleértve a fizetéseket és a nem kötelező nyugdíjjuttatásokat – meghatározásakor és alkalmazásakor az intézmények méretüknek, belső szervezetüknek és tevékenységük jellegének, körének és összetettségének megfelelő módon betartsák a következő követelményeket: ◄

a) a javadalmazási politika összhangban van a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel, és elősegíti annak alkalmazását, és nem ösztönöz az intézmény kockázatvállalási képességét meghaladó kockázatok vállalására;

▼M5

aa) a javadalmazási politika nemi szempontból semleges javadalmazási politika;

▼B

b) a javadalmazási politika összhangban van az intézmény üzleti stratégiájával, célkitűzéseivel, értékeivel és hosszú távú érdekeivel, és az összeférhetetlenség elkerülését célzó intézkedéseket tartalmaz;

▼B

c) az intézmény vezető testülete felügyeleti funkciójának ellátása keretében elfogadja és rendszeres időközönként felülvizsgálja a javadalmazási politika általános elveit, és felelős annak végrehajtásának felügyeletéért;

d) a javadalmazási politika végrehajtását legalább évente egyszer központi és független belső felülvizsgálatnak vetik alá annak ellenőrzése céljából, hogy megfelel-e a vezető testület által felügyeleti funkciójának ellátása keretében elfogadott javadalmazási politikáknak és eljárásoknak;

e) az ellenőrzési feladatokat végző alkalmazottak függetlenek az általuk felügyelt szervezeti egységektől, megfelelő hatáskörrel rendelkeznek, és a feladatkörükhöz kapcsolódó célkitűzések elérésével összhangban álló javadalmazást kapnak, amely független az ellenőrzött szervezeti egységek teljesítményétől;

f) a kockázatkezeléssel és megfelelőség-ellenőrzéssel foglalkozó vezető tisztviselők javadalmazását közvetlenül a 95. cikkben említett javadalmazási bizottság felügyeli, vagy ha ilyen bizottságot nem hoztak létre, a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testület;

g) a bérek megállapítására vonatkozó nemzeti kritériumokat figyelembe vevő javadalmazási szabályozásban egyértelmű különbséget kell tenni az alábbiak meghatározására vonatkozó kritériumok között:

i. rögzített alapjavadalmazás, amelynek elsősorban a vonatkozó szakmai tapasztalatot és szervezeti felelősséget kell tükröznie, amelyet a foglalkoztatási feltételek részeként a munkavállaló munkaköri leírása határoz meg, valamint

ii. a javadalmazás változó összetevője, amelynek a fenntartható és kockázattal kiigazított teljesítményt kell tükröznie, valamint a munkavállalói foglalkoztatási feltételek részét képező munkaköri leírásban foglaltak teljesítésén túlmutató teljesítményt.

▼M5

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában azon munkavállalói kategóriákba, akiknek a szakmai tevékenységei lényeges hatást gyakorolnak az intézmény kockázati profiljára, legalább a következők beletartoznak:

a) a vezető testület és a felső vezetés valamennyi tagja;

b) az intézmény ellenőrzési feladataiért és lényeges szervezeti egységeiért vezetői felelősséggel tartozó munkavállalók;

c) az előző pénzügyi évben jelentős mértékű javadalmazásra jogosult munkavállalók, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

i. a munkavállaló javadalmazása eléri vagy meghaladja az 500 000 EUR-t és eléri vagy meghaladja az a) pontban említett intézményi vezető testület és felső vezetés tagjai részére juttatott átlagos javadalmazást;

ii. a munkavállaló a szakmai tevékenységet valamelyik lényeges szervezeti egységben végzi, és a tevékenység olyan jellegű, amely jelentős hatást gyakorol az érintett szervezeti egység kockázati profiljára.

▼B

93. cikk

Kormányzati beavatkozással segített intézmények

A rendkívüli kormányzati beavatkozással segített intézmények esetében a 92. cikk (2) bekezdésében meghatározottak mellett a következő elvek alkalmazandók:

a) a javadalmazás változó összetevője szigorúan a nettó bevétel százalékára korlátozódik, amennyiben nincs összhangban a stabil tőkealap fenntartásával és a kormányzati támogatás időben történő megszüntetésével;

b) az érintett illetékes hatóságok megkövetelik az intézményektől, hogy a hatékony kockázatkezeléssel és a hosszú távú növekedéssel összehangolt módon alakítsák át a javadalmazást, beleértve többek között – adott esetben – az intézmény vezető testületi tagjai javadalmazásának korlátozását is;

c) az intézmény vezető testületi tagjainak nem fizethető változó javadalmazási összetevő, kivéve, ha az indokolt.

94. cikk

A javadalmazás változó elemei

(1) A javadalmazás változó elemeire vonatkozóan a 92. cikk (2) bekezdésében meghatározottak mellett és ugyanazokkal a feltételekkel a következő elvek alkalmazandók:

a) amennyiben a javadalmazást a teljesítményhez kötik, a javadalmazás teljes összegének az egyén és az érintett szervezeti egység teljesítményének együttes értékelésén, valamint az intézmény általános eredményességén kell alapulnia, az egyéni teljesítmény értékelése során pedig pénzügyi és nem pénzügyi kritériumokat is figyelembe kell venni;

b) a teljesítményértékelésnek többéves kereten belül kell történnie annak biztosítása érdekében, hogy az értékelési folyamat alapja a hosszú távú teljesítmény legyen, és hogy a javadalmazás teljesítményalapú összetevőinek tényleges kifizetése olyan időszakra legyen elosztva, amelynél figyelembe veszik a hitelintézet megfelelő üzleti ciklusát és üzleti kockázatait;

c) a javadalmazás változó összetevőjének teljes összege ne korlátozza az intézmény azon képességét, hogy megerősítse tőkealapját;

d) a garantált változó javadalmazási összetevő nem egyeztethető össze a stabil kockázatkezeléssel vagy a teljesítményarányos fizetés elvével, és nem képezheti részét a jövőbeli javadalmazási terveknek;

e) a garantált változó javadalmazási összetevőnek kivételes jellegűnek kell lennie, csak új alkalmazottak felvételekor kerülhet rá sor és csak akkor, ha az intézmény szilárd és erős tőkealappal rendelkezik, és a foglalkoztatás első évére kell korlátozódnia;

f) a teljes javadalmazás rögzített és változó összetevőjének megfelelően egyensúlyban kell lennie, továbbá a rögzített összetevőnek a teljes javadalmazás kellően nagy hányadát kell alkotnia ahhoz, hogy a javadalmazás változó összetevőjével kapcsolatban teljes mértékben rugalmas politika érvényesülhessen, beleértve annak lehetőségét is, hogy egyáltalán ne fizessenek változó javadalmazási összetevőt;

▼B

g) az intézményeknek megfelelő arányt kell megállapítaniuk a teljes javadalmazás rögzített és változó összetevője között, amelyekre az alábbi elveket kell alkalmazni:

i. a változó összetevő senkinél sem haladhatja meg a teljes javadalmazás rögzített összetevőjének 100 %-át. A tagállamok alacsonyabb maximális százalékarányt is megállapíthatnak;

ii. a tagállamok engedélyezhetik az intézmény részvényeseinek, tulajdonosainak vagy tagjainak, hogy a javadalmazás rögzített és változó összetevője közötti magasabb maximális arányt hagyjanak jóvá, feltéve, hogy a teljes változó összetevő szintje egyetlen személy esetében sem haladja meg a teljes javadalmazás rögzített összetevőjének a 200 %-át. A tagállamok alacsonyabb maximális százalékarányt is megállapíthatnak;

Az ezen pont első albekezdése szerinti magasabb arány jóváhagyását a következő eljárással összhangban kell végezni:

— az intézmény részvényeseinek, tulajdonosainak vagy tagjainak az intézmény által benyújtott részletes ajánlás alapján kell eljárniuk, amely ajánlásban az intézménynek meg kell indokolnia a kért jóváhagyást és annak hatályát, ideértve a személyzet érintett tagjainak a számát, a beosztásukat, valamint a stabil tőkealap fenntartására vonatkozó követelményre gyakorolt várható hatást;

— az intézmény részvényeseinek, tulajdonosainak vagy tagjainak legalább 66 %-os többséggel kell határozniuk, feltéve, hogy ez a részvények vagy az azokkal egyenértékű tulajdonjogok legalább 50 %-át képviselik, vagy ennek hiányában a képviselt tulajdonjogok 75 %-os többségével kell határozniuk;

— az intézménynek – ésszerű értesítési határidőt biztosítva – tájékoztatnia kell összes részvényesét, tulajdonosát és tagját arról, hogy az e pont első albekezdése szerinti jóváhagyást fog kérni;

— az intézménynek haladéktalanul tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot a részvényeseinek, a tulajdonosainak vagy a tagjainak benyújtott ajánlásról, beleértve a javasolt magasabb maximális százalékarányt és ennek indokolását, és tudnia kell igazolni az illetékes hatóság számára, hogy a javasolt magasabb arány nem ellentétes az intézménynek az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet alapján fennálló kötelezettségeivel, különös tekintettel az intézménynek a szavatoló tőkéje vonatkozásában fennálló kötelezettségeire;

— az intézménynek haladéktalanul tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot a részvényesei, tulajdonosai, vagy tagjai által hozott, fentebb említett határozatról, beleértve az e pont első albekezdése szerinti magasabb maximális arány jóváhagyásáról; az illetékes hatóságoknak a kapott információk alapján értékelniük kell az intézményeknek az e területre vonatkozó gyakorlatát. Az illetékes hatóságoknak meg kell küldeniük az EBH-nak ezeket az információkat, és az EBH egységes formátumban, székhely szerinti tagállamonként összesítve nyilvánosságra hozza azokat. Az EBH iránymutatásokat dolgozhat ki e franciabekezdés végrehajtásának megkönnyítésére és az összegyűjtött információk következetességének biztosítására;

▼B

— a személyzet azon tagjai számára, akik közvetlenül érdekeltek a javadalmazás változó összetevőjének az e pontban említett magasabb maximális szintjének megállapításában, nem szabad engedélyezni, hogy közvetett vagy közvetlen módon gyakorolják az intézmény részvényeseiként, tulajdonosaiként vagy tagjaiként fennálló szavazati jogukat;

iii. a tagállamok engedélyezhetik, hogy az intézmények a javadalmazás változó összetevője teljes összegének legfeljebb 25 %-ára az e pont második albekezdésében említett diszkontrátát alkalmazzák, feltéve, hogy azt legalább öt éves időtartamra elosztva nyújtott instrumentumokban fizetik ki. A tagállamok alacsonyabb maximális százalékarányt is megállapíthatnak;

az EBH iránymutatásokat készít és tesz közzé 2014. március 14-ig az alkalmazandó nemzeti diszkontrátáról, figyelembe véve minden releváns tényezőt, így például az inflációs rátát és a kockázatot, amely magában foglalja a halasztás időtartamát. Az EBH által a diszkontrátára vonatkozóan adott iránymutatásokban külön meg kell vizsgálni, hogy hogyan lehet ösztönözni a legalább 5 éves időtartamra elosztva nyújtott instrumentumok használatát;

h) a valamely szerződés idő előtti megszüntetéséhez kapcsolódó kifizetéseknek a vonatkozó időszakban elért teljesítményt kell tükrözniük, és nem jutalmazhatják a teljesítmény elmaradását vagy a kötelességszegést;

i) a kompenzációval vagy a korábbi munkaviszonyra vonatkozó szerződésből történő kivásárlással kapcsolatos javadalmazási csomagoknak összhangban kell lenniük az intézmény hosszú távú érdekeivel, többek között a visszatartási, a halasztási, a teljesítmény- és a visszakövetelési megállapodásokat illetően;

j) a javadalmazás változó összetevőinek vagy a javadalmazás változó összetevői halmazának kiszámításához használt teljesítménymérésnek tartalmaznia kell a jelenlegi és jövőbeli kockázatok valamennyi típusának megfelelő kiigazítást, és tükröznie kell a tőke költségét és a szükséges likviditást;

k) a javadalmazás változó összetevőjének az intézményen belüli felosztása során szintén figyelembe kell venni a jelenlegi és jövőbeli kockázatok valamennyi típusát is;

l) a javadalmazás változó összetevőjének jelentős része – és minden esetben legalább 50 %-a – a következők egyensúlyban lévő kombinációja kell, hogy legyen:

▼M5

i. részvények vagy – az érintett intézmény jogi formájától függően – azokkal egyenértékű tulajdoni részesedések; vagy részvényhez kötött eszközök vagy – az érintett intézmény jogi formájától függően – azokkal egyenértékű készpénz-helyettesítő fizetési eszközök;

▼B

ii. amennyiben lehetséges, az 575/2013/EU rendelet 52. vagy 63. cikke értelmében vett egyéb instrumentumok vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká maradéktalanul átalakítható, illetve leírható egyéb instrumentumok, amelyek minden esetben megfelelően tükrözik az intézmény folyamatos működés melletti hitelminősítési besorolását, és amelyeket a javadalmazás változó összetevőjébe való beszámításra szánnak.

▼B

Az ebben a pontban említett eszközökre megfelelő visszatartási politikáknak kell vonatkozniuk, amelynek célja összhangba hozni az ösztönzőket az intézmény hosszabb távú érdekeivel. A tagállamok vagy illetékes hatóságaik korlátozásokat vezethetnek be az említett eszközök típusaira és kialakítására vonatkozóan, vagy adott esetben betilthatnak bizonyos eszközöket. Ezt a pontot egyaránt kell alkalmazni a javadalmazás változó összetevőjének az m) ponttal összhangban halasztva biztosított részére és a javadalmazás változó összetevőjének nem halasztva biztosított részére;

▼M5

m) a javadalmazás változó összetevőjének jelentős részét – és minden esetben legalább 40 %-át – halasztva, legalább 4–5 éves, az üzleti tevékenység természetével, kockázataival és az érintett munkavállaló tevékenységeivel megfelelően összehangolt időtartamra elosztva kell nyújtani. A halasztási időszak nem lehet rövidebb öt évnél az olyan intézmények vezető testületének és felső vezetésének tagjai esetében, amelyek méretüknél, belső szervezetüknél, valamint tevékenységük jellegénél, nagyságrendjénél és összetettségénél fogva jelentősek.

A halasztási szabályok szerint fizetendő javadalmazás legfeljebb időarányosan illetheti meg a munkavállalót. Abban az esetben, ha a javadalmazás változó összetevője különösen magas összeget tesz ki, legalább 60 %-át halasztva kell kifizetni. A halasztási időszak hosszát az üzleti ciklusnak, az üzlet jellegének, kockázatainak és az érintett munkavállaló tevékenységeinek megfelelően kell megállapítani;

▼B

n) a javadalmazás változó összetevője a halasztva biztosított résszel együtt csak akkor fizethető ki, illetve a munkavállaló csak akkor jogosult rá, ha ez az egész intézmény pénzügyi helyzetének megfelelően fenntartható, valamint az intézmény, az érintett szervezeti egység és az érintett személy teljesítménye alapján indokolt.

A nemzeti kötelmi és munkajog általános elveinek sérelme nélkül, a javadalmazás teljes változó összetevőjét fő szabályként jelentősen csökkenteni kell, amennyiben az intézmény pénzügyi teljesítménye visszaesik vagy negatív, figyelembe véve egyaránt az aktuális javadalmazást és a korábban megkeresett összegek kifizetésének csökkentését, többek között malus- vagy visszakövetelési szabályok révén.

A javadalmazás teljes változó összetevőjének akár 100 %-ára is malus- vagy visszakövetelési szabályok vonatkozhatnak. Az intézményeknek konkrét kritériumokat kell meghatározniuk a malus vagy a visszakövetelés alkalmazására. Ezeknek a kritériumoknak különösen az olyan helyzetekre kell vonatkozniuk, amikor a személyzet tagja:

i. olyan magatartás részese volt, amely jelentős veszteséget okozott az intézménynek, vagy felelős volt ilyen magatartásért;

ii. nem felelt meg az alkalmasságra és a viselkedésre vonatkozó elfogadott normáknak;

o) a nyugdíjpolitikának összhangban kell lennie az intézmény üzleti stratégiájával, célkitűzéseivel, értékeivel és hosszú távú érdekeivel;

▼B

Ha a munkavállaló nyugdíjazás előtt távozik az intézménytől, az intézménynek az l) pontban említett eszközök formájában öt évig vissza kell tartania a nem kötelező nyugdíjjuttatásokat. Amennyiben egy munkavállaló eléri a nyugdíjazást, a nem kötelező nyugdíjjuttatásokat az l) pontban említett eszközök formájában – ötéves visszatartási időszak alkalmazásával – kell teljesíteni a munkavállaló részére;

p) a munkavállalóknak vállalniuk kell, hogy a javadalmazásukra vonatkozó megállapodásban foglalt kockázatvállalás hatásainak gyengítésére nem alkalmaznak egyéni fedezeti stratégiákat, illetve a javadalmazásra és a felelősségre vonatkozó biztosítást;

q) a javadalmazás változó összetevője nem fizethető ki olyan csatornákon keresztül vagy olyan módszerekkel, amelyek megkönnyítik az ezen irányelv vagy az 575/2013/EU rendelet be nem tartását.

▼M5

(2) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az (1) bekezdés l) pontjának ii. alpontjában meghatározott feltételeket teljesítő eszközosztályok pontos meghatározása érdekében.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. március 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

▼M7

A 92. cikk (3) bekezdésében említett azon munkavállalók azonosítása céljából, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára, kivéve a befektetési vállalkozások munkavállalóit, az EBH a következők meghatározására szolgáló kritériumokat meghatározó szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki:

a) vezetői felelősség és ellenőrzési feladatok;

b) lényeges szervezeti egység és jelentős hatás az érintett szervezeti egység kockázati profiljára; valamint

c) a 92. cikk (3) bekezdésében kifejezetten nem említett olyan egyéb munkavállalói kategóriák, amelyek esetében a munkavállalók szakmai tevékenységei összehasonlítható módon ugyanolyan lényeges hatást gyakorolnak az intézmény kockázati profiljára, mint az említett bekezdésben említett kategóriák esetében.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. december 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelvet az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse. A befektetési vállalkozásokra alkalmazandó szabályozástechnikai standardok tekintetében az ezen irányelvnek az (EU) 2018/843 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([1]) módosított 94. cikke (2) bekezdésében megállapított felhatalmazás 2021. június 26-ig továbbra is alkalmazandó.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/843 irányelve (2018. május 30.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 43. o.).

▼M5

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, az említett bekezdés l) és m) pontjában, valamint o) pontjának második bekezdésében meghatározott követelmények nem alkalmazandók a következőkre:

a) olyan intézmény, amely nem minősül az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 146. pontjában meghatározott nagy méretű intézménynek, és amely eszközeinek értéke a folyó pénzügyi évet közvetlenül megelőző négyéves időszak során ezen irányelvnek és az 575/2013/EU rendeletnek megfelelően egyéni alapon legfeljebb átlagosan 5 milliárd EUR;

b) azon munkavállalók, akiknek éves változó javadalmazása nem haladja meg az 50 000 EUR-t, és a változó javadalmazás a munkavállaló teljes éves javadalmazásuk legfeljebb egyharmadát teszi ki.

(4) A (3) bekezdés a) pontjától eltérve a tagállamok csökkenthetik vagy növelhetik az abban említett értékhatárt, feltéve, hogy:

a) azon intézmény, amelynek tekintetében a tagállam él ezzel a rendelkezéssel, nem egy, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 146. pontjában meghatározott nagy méretű intézmény, és amennyiben az értékhatárt megemelik:

   i. az intézmény teljesíti az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 145. pontjának c), d) és e) alpontjában meghatározott kritériumokat; és

   ii. az értékhatár nem haladja meg a 15 milliárd EUR-t;

b) helyénvaló e bekezdésnek megfelelően módosítani az értékhatárt, figyelembe véve az intézmény tevékenységeinek jellegét, körét és összetettségét, belső szervezeti felépítését vagy adott esetben azon csoport sajátosságait, amelyhez tartozik.

(5) A (3) bekezdés b) pontjától eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy tekintettel a nemzeti piacnak a javadalmazási gyakorlatok terén fennálló sajátosságaira vagy az érintett munkavállalók feladatainak vagy munkakörének jellegére, az említett pontban meghatározott mentesség nem alkalmazandó az abban említett értékhatárt és részesedést el nem érő, éves változó javadalmazásra jogosult munkavállalókra.

(6) A Bizottság 2023. június 28-ig az EBH-val szoros együttműködésben felülvizsgálja a (3)–(5) bekezdés alkalmazását és arról jelentést készít, és ezt a jelentést – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(7) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban olyan iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyek megkönnyítik a (3), a (4) és az (5) bekezdés alkalmazását, és biztosítják következetes alkalmazásukat.

▼B

95. cikk

Javadalmazási bizottság

(1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a méretük, belső szervezetük, valamint tevékenységeik jellege, nagyságrendje és összetettsége szempontjából jelentős intézmények javadalmazási bizottságot állítsanak fel. A javadalmazási bizottságot úgy kell összeállítani, hogy képes legyen hozzáértő és független módon megítélni a javadalmazási politikákat és gyakorlatokat, valamint a kockázatok, a tőkeellátottság és a likviditás kezelésére kidolgozott ösztönzőket.

▼B

(2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a javadalmazási bizottság felelős legyen a javadalmazásra vonatkozó – köztük az érintett intézménnyel kapcsolatos kockázatra és kockázatkezelésre kihatással lévő – döntések előkészítéséért, amelyeket a vezető testületnek kell meghoznia. A javadalmazási bizottság elnöke és tagjai a vezető testület olyan tagjai közül kerülnek ki, akik az érintett intézményben nem látnak el ügyvezetői feladatot. Amennyiben a nemzeti jog előírja a munkavállalói képviseletet a vezető testületben, a javadalmazási bizottság tagjai között lennie kell legalább egy munkavállalói képviselőnek. Az ilyen döntések előkészítésekor a javadalmazási bizottság figyelembe veszi a részvényesek, a befektetők és az intézményben érdekelt egyéb felek hosszú távú érdekeit, valamint a közérdeket.

96. cikk

A vállalatvezetéssel és a javadalmazással foglalkozó honlap üzemeltetése

Azok az intézmények, amelyek honlapot üzemeltetnek, a honlapjukon bemutatják, hogy miként teljesítik a 88–95. cikk előírásait.

III. szakasz

Felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás

97. cikk

Felügyeleti felülvizsgálat és értékelés

(1) A 98. cikkben felsorolt technikai kritériumok figyelembevételével az illetékes hatóságok felülvizsgálják azokat a rendszereket, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat, amelyeket az intézmények az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet betartására hoztak létre, és értékelik:

a) a kockázatokat, amelyeknek az intézmények ki vannak vagy ki lehetnek téve;

▼M5

———————

▼B

c) a kockázatokat, amelyeket a stressztesztelés alapján az intézmények tevékenységeinek jellegét, nagyságrendjét és összetettségét figyelembe véve feltártak.

(2) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés hatályának ki kell terjednie az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet összes követelményére.

(3) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés alapján az illetékes hatóságok meghatározzák, hogy az intézmények által alkalmazott rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, továbbá az általuk tartott szavatolótőke és likvid eszközök biztosítják-e a kockázataik fedezetét és megbízható kezelését.

(4) Az illetékes hatóságok az érintett intézmény mérete, rendszerszintű jelentősége, tevékenységeinek jellege, nagyságrendje és összetettsége alapján, továbbá az arányosság elvének figyelembevételével határozzák meg az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés gyakoriságát és részletezettségét. A felülvizsgálatot és az értékelést a 99. cikk (2) bekezdésében említett felügyeleti vizsgálati programba tartozó intézmények esetében legalább évente kell frissíteni.

▼M5

Az e cikk (1) bekezdésében említett felülvizsgálat és értékelés során az illetékes hatóságoknak alkalmazniuk kell az arányosság elvét a 143. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében közzétett követelményeknek megfelelően.

(4a) Az illetékes hatóságok egységesíthetik az e cikk (1) bekezdésében említett felülvizsgálat és értékelés alkalmazására vonatkozó módszertanokat, hogy figyelembe vegyék a – például az üzleti modellek hasonlósága vagy a kitettségek hasonló földrajzi helye alapján – hasonló kockázati profillal rendelkező intézményeket. Ezek az egységesített módszertanok kockázatorientált referenciaértékeket és számszerű mutatókat is tartalmazhatnak, és lehetővé kell tenniük azon egyedi kockázatok megfelelő mérlegelését, amelyeknek az egyes intézmények ki lehetnek téve, továbbá nem érinthetik a 104. cikkel összhangban előírt intézkedések intézményspecifikus jellegét.

Ha az illetékes hatóságok e cikk értelmében egységesített módszertanokat alkalmaznak, erről értesíteniük kell az EBH-t. Az EBH-nak nyomon kell követnie a felügyeleti gyakorlatokat, és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben meghatározza, hogy e bekezdés alkalmazásában hogyan kell értékelni a hasonló kockázati profilokat, továbbá hogy Unió-szerte biztosítsa a hasonló intézményekre szabott módszertanok következetes és arányos alkalmazását.

▼B

(5) A tagállamok biztosítják, hogy amikor a felülvizsgálat megállapítja, hogy valamely intézmény a 1093/2010/EU rendelet 23. cikke szerint rendszerkockázatot jelenthet, az illetékes hatóságok késlekedés nélkül tájékoztatják az EBH-t a felülvizsgálat eredményeiről.

▼M5

(6) Amennyiben a felülvizsgálat – különösen valamely intézmény vállalatirányítási rendszerének, üzleti modelljének vagy tevékenységeinek az értékelése – alapján az illetékes hatóságoknak az adott intézménnyel kapcsolatban megalapozott a gyanújuk, hogy pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra vagy annak kísérletére kerül sor, illetve hogy ezek megvalósulásának fokozott a kockázata, az illetékes hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell az EBH-t és azt a hatóságot vagy szervet, amely az intézmény felügyeletét az (EU) 2015/849 irányelvnek megfelelően ellátja és illetékes az említett irányelvnek való megfelelés biztosítására. Amennyiben potenciálisan fokozott a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázata, az illetékes hatóságnak és annak a hatóságnak vagy szervnek, amely az intézmény felügyeletét az (EU) 2015/849 irányelvnek megfelelően ellátja és illetékes az említett irányelvnek való megfelelés biztosítására, kapcsolatba kell lépniük egymással és haladéktalanul meg kell küldeniük közös értékelésüket az EBH-nak. Az illetékes hatóságnak – adott esetben – intézkedéseket kell tennie ezen irányelvnek megfelelően.

▼B

98. cikk

A felügyeleti felülvizsgálat és értékelés technikai kritériumai

(1) Az illetékes hatóságok által a 97. cikk alapján végzett felülvizsgálatnak és értékelésnek a hitel-, piaci- és működési kockázatokon kívül legalább a következőkre ki kell terjednie:

a) a belső minősítési módszert alkalmazó intézmények által az 575/2013/EU rendelet 177. cikkével összhangban végzett stressztesztek eredményei;

▼B

b) a koncentrációs kockázatnak való kitettség és ennek az intézmények általi kezelése, beleértve Az 575/2013/EU rendelet negyedik részében és ezen irányelv 81. cikkében meghatározott követelményeknek történő megfelelést is;

c) az elismert hitelkockázat-mérséklési módszerek alkalmazásával kapcsolatos reziduális kockázat kezelésére szolgáló, az intézmény által bevezetett eljárások és politikák megbízhatósága, megfelelősége és alkalmazási módja;

d) az intézmény által az általa értékpapírosított eszközökre vonatkozóan tartott szavatolótőke mértéke megfelel-e az ügylet gazdasági tartalma – beleértve az átadott kockázat mértékét is – által indokolt mértéknek;

e) az intézmények likviditási kockázatoknak való kitettsége és e kockázatok értékelése és kezelése, beleértve alternatív forgatókönyvek kidolgozását, a kockázatmérséklő eszközök kezelését (különös tekintettel a likviditási tartalékok szintjére, összetételére és minőségére), valamint hatékony vészhelyzeti terveket;

f) a diverzifikációs hatások és az, hogy ezeket a hatásokat hogyan illesztik a kockázatfelmérési rendszerbe;

g) Az 575/2013/EU rendelet harmadik része IV. címének 5. fejezete alapján a piaci kockázattal kapcsolatos tőkekövetelmények kiszámításához belső modellt használó intézmények által végrehajtott stressztesztek eredményei;

h) az intézmények kitettségeinek földrajzi helye;

i) az intézmény üzleti modellje.

▼M5

_____

▼B

(2) Az (1) bekezdés e) pontjának alkalmazásában az illetékes hatóságok rendszeresen átfogó értékelést végeznek az intézmények általános likviditásikockázat-kezeléséről és ösztönzik a megbízható belső módszerek kifejlesztését. E felülvizsgálatok során az illetékes hatóságok figyelembe veszik az intézmények pénzügyi piacokon betöltött szerepét. Az adott tagállam illetékes hatósága kellőképpen mérlegeli döntéseinek az összes többi érintett tagállamban a pénzügyi rendszer stabilitására gyakorolt hatását is.

(3) Az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy az intézmény nyújtott-e burkolt támogatást értékpapírosításhoz. Amennyiben úgy találják, hogy az intézmény több mint egy alkalommal burkolt támogatást nyújtott, az illetékes hatóság, feltételezve, hogy az intézmény a jövőben is támogatni fogja az értékpapírosítást, és ezzel nem ér el számottevő kockázattranszferálást, meghozza a megfelelő intézkedéseket.

(4) Az ezen irányelv 97. cikke (3) bekezdése értelmében végrehajtott meghatározás céljaira az illetékes hatóságok megfontolják, hogy Az 575/2013/EU rendelet 105. cikkében meghatározottak szerint a kereskedési könyvbeli pozíciók vagy portfóliók vonatkozásában tett értékelési módosítások lehetővé teszik-e az intézmény számára pozícióinak rövid időn belüli, jelentős veszteség nélküli értékesítését vagy fedezését normális piaci körülmények között.

▼M5

(5) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálatnak és értékelésnek ki kell terjednie az intézményeknek a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatlábkockázatnak való kitettségére is.

A felügyeleti hatásköröket legalább a következő esetekben gyakorolni kell:

a) amennyiben valamely intézmény tőkéjének a 84. cikk (1) bekezdésében említett gazdasági értéke a kamatlábaknak a kamatlábakra alkalmazott hat felügyeleti sokkforgatókönyv bármelyikében meghatározottak szerinti hirtelen és váratlan változásának következtében az alapvető tőkéjének több mint 15 %-ával csökken;

b) amennyiben valamely intézménynek a 84. cikk (1) bekezdésében említett nettó kamatbevétele a kamatlábakra alkalmazott két felügyeleti sokkforgatókönyv bármelyikében meghatározottak szerinti hirtelen és váratlan változásának következtében nagy mértékben csökken.

A második albekezdés ellenére az illetékes hatóságokat nem lehet a felügyeleti hatáskörök gyakorlására kötelezni, ha az e bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés alapján úgy ítélik meg, hogy az intézmény megfelelően kezeli a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatlábkockázatot és nincs túlzott mértékben kitéve a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatlábkockázatnak.

E bekezdés alkalmazásában „felügyeleti hatáskör”: a 104. cikk (1) bekezdésében említett hatáskörök vagy olyan modellezési és parametrikus feltételezések meghatározására vonatkozó hatáskör – az EBH által az e cikk (5a) bekezdésének b) pontja értelmében azonosítottak kivételével –, amelyeket az intézményeknek a tőke gazdasági értékére vonatkozó, a 84. cikk (1) bekezdése szerinti számításaikban figyelembe kell venniük.

(5a) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az (5) bekezdés alkalmazása céljából a következőkről:

a) az egyes pénznemek tekintetében a kamatlábakra alkalmazandó, az (5) bekezdés második albekezdésének a) pontjában említett hat felügyeleti sokkforgatókönyv és az (5) bekezdés második albekezdésének b) pontjában említett két felügyeleti sokkforgatókönyv;

b) a nemzetközileg elfogadott prudenciális standardok fényében olyan közös modellezési és parametrikus feltételezések – a magatartásra vonatkozó feltételezések kivételével –, amelyeket az intézményeknek a tőke (5) bekezdés második albekezdésének a) pontjában említett gazdasági értékére vonatkozó számításaikban figyelembe kell venniük, és amelyek a következőkre korlátozódnak:

   i. az intézmény saját tőkéjének kezelése;

   ii. az intézmény eszközeiből, kötelezettségeiből és mérlegen kívüli tételeiből eredő, kamatlábérzékeny pénzforgalom figyelembevétele, összetétele és diszkontálása, beleértve a kereskedelmi árrések és a felárak egyéb összetevőinek a kezelését;

   iii. dinamikus vagy statikus mérlegmodellek alkalmazása, valamint az amortizált és lejáró pozíciók ebből eredő kezelése;

▼M5

c) a nemzetközileg elfogadott standardokra figyelemmel azon közös modellezési és parametrikus feltételezések meghatározása – a magatartásra vonatkozó feltételezések kivételével –, amelyeket az intézményeknek az (5) bekezdés második albekezdésének b) pontjában említett nettó kamatbevétel kiszámításakor figyelembe kell venniük, a következőkre korlátozva:

i. az intézmény eszközeiből, kötelezettségeiből és mérlegen kívüli tételeiből eredő, kamatlábérzékeny pénzforgalom figyelembevétele és összetétele, beleértve a kereskedelmi árrések és a felárak egyéb összetevőinek a kezelését;

ii. dinamikus vagy statikus mérlegmodellek alkalmazása, valamint az amortizált és lejáró pozíciók ebből eredő kezelése;

iii. a jövőbeli nettó kamatbevételek kiszámításához figyelembe veendő időszak;

d) mi minősül az (5) bekezdés második albekezdésének b) pontjában említett nagy mértékű csökkenésnek.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelvet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse.

▼B

(6) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálatnak és értékelésnek ki kell terjednie az intézmények túlzott tőkeáttételi kockázatnak való kitettségére, amelyet a túlzott tőkeáttétel mutatói tükröznek, beleértve az 575/2013/EU rendelet 429. cikkének megfelelően meghatározott tőkeáttételi mutatót. Az intézmények tőkeáttételi aránya és az intézmények által a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése céljából működtetett rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok megfelelőségének meghatározása során az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük ezen intézmények üzleti modelljét.

(7) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálat és értékelés kiterjed az intézmények irányítási rendszereire, vállalati kultúrájára és értékeire, és a vezető testület tagjainak feladataik ellátására irányuló képességére. Az illetékes hatóságoknak a felülvizsgálat és értékelés végzése során hozzá kell férniük legalább a vezető testület és bizottságai üléseinek napirendjéhez és a kapcsolódó dokumentumokhoz, valamint a vezető testület teljesítménye belső vagy külső értékelésének eredményeihez.

▼M5

(8) Az EBH-nak meg kell vizsgálnia annak a lehetőségét, hogy az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálatokba és értékelésekbe környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat (ESG-kockázatok) építsenek be.

Az első albekezdés alkalmazásában az EBH vizsgálatának ki kell terjednie legalább a következőkre:

a) a fizikai és átmeneti kockázatokat is magukban foglaló ESG-kockázatok egységes fogalommeghatározásának kidolgozása; az átmeneti kockázatok alatt az eszközök szabályozási változások miatti értékcsökkenésével kapcsolatos kockázatokat kell érteni;

▼M5

b) az ESG-kockázatok által rövid, közép- és hosszú távon az intézmények pénzügyi stabilitására gyakorolt hatás értékelésére szolgáló, megfelelő minőségi és mennyiségi kritériumok kidolgozása; az ilyen kritériumoknak magukban kell foglalniuk olyan stressz-tesztelési eljárásokat és forgatókönyv-elemzéseket, amelyek különböző súlyossági fokozatú forgatókönyvek esetén az ESG-kockázatok hatásának az értékelésére szolgálnak;

c) az intézmények által az ESG-kockázatok azonosítása, értékelése és kezelése céljából alkalmazandó rendszerek, eljárások, mechanizmusok és stratégiák;

d) az ESG-kockázatok által az intézmények hitelkihelyezésre és pénzügyi közvetítői tevékenységeire gyakorolt hatások értékelésére szolgáló elemzési módszerek és eszközök.

Az EBH-nak 2021. június 28-ig jelentést kell benyújtania megállapításairól a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

E jelentés eredményei alapján az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban adott esetben iránymutatásokat bocsáthat ki az ESG-kockázatoknak az illetékes hatóságok által végzendő felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásokba való egységes beépítésére vonatkozóan.

▼B

99. cikk

Felügyeleti vizsgálati program

(1) Az illetékes hatóságok az általuk felügyelt intézményekre vonatkozóan legalább évente elfogadnak egy felügyeleti vizsgálati programot. Ebben a programban figyelembe kell venni a 97. cikk szerinti felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárást. A program a következőket tartalmazza:

a) annak feltüntetése, hogy az illetékes hatóságok hogyan tervezik végrehajtani feladataikat és elosztani forrásaikat;

b) azon intézmények azonosítása, amelyeknél fokozott felügyeletet kívánnak végezni és a (3) bekezdésben meghatározottak szerint az e felügyelet tekintetében hozott intézkedések;

c) az intézmény – beleértve fióktelepeit és más tagállamokban letelepedett leányvállalatait – által használt telephelyeken végzett vizsgálatok terve, az 52., a 119. és a 122. cikknek megfelelően.

(2) A felügyeleti vizsgálati programok a következő intézményekre terjednek ki:

a) olyan intézmények, amelyek esetében a 98. cikk (1) bekezdésének a) és g) pontjában és a 100. cikkben említett stressztesztek eredményei vagy a 97. cikk szerinti felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás eredményei a folyamatos pénzügyi megbízhatóságukat veszélyeztető jelentős kockázatokat jeleznek, vagy az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet nemzeti átültető rendelkezéseinek megsértését jelzik;

▼M5

———————

▼B

c) bármely más olyan intézmény, amely esetében az illetékes hatóság ezt szükségesnek tartja.

▼B

(3) Amennyiben a 97. cikk értelmében helyénvaló, szükség esetén különösen a következő intézkedéseket kell meghozni:

a) az intézményt érintő helyszíni vizsgálatok számának vagy gyakoriságának növelése;

b) az illetékes hatóság állandó jelenléte az intézménynél;

c) az intézmény általi kiegészítő vagy gyakoribb adatszolgáltatás;

d) az intézmény működési, stratégiai vagy üzleti terveinek kiegészítő vagy gyakoribb felülvizsgálata;

e) a valószínűsíthetően bekövetkező, meghatározott kockázatokat ellenőrző tematikus vizsgálatok.

(4) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által elfogadott felügyeleti vizsgálati program nem akadályozza a fogadó tagállam illetékes hatóságait abban, hogy az 52. cikk (3) bekezdésének megfelelően eseti alapon ellenőrizzék és vizsgálják az intézmények területükön található fióktelepeinek a tevékenységét.

100. cikk

Felügyeleti stressztesztek

(1) Az illetékes hatóságok szükség szerint, de legalább évente felügyeleti stressztesztet hajtanak végre az általuk felügyelt intézményeknél a 97. cikk szerinti felülvizsgálati és értékelési eljárás elősegítése érdekében.

(2) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatást bocsát ki annak biztosítására, hogy az illetékes hatóságok az éves felügyeleti stressztesztek elvégzése során közös módszereket alkalmazzanak.

101. cikk

A belső módszer használatára vonatkozó engedély folyamatos felülvizsgálata

(1) Az illetékes hatóságoknak rendszeresen, legalább háromévente felül kell vizsgálniuk, hogy az intézmények megfelelnek-e az olyan módszerekre vonatkozó követelményeknek, amelyek esetében az illetékes hatóságok előzetes engedélyére van szükség e módszerek alkalmazásához az 575/2013/EU rendelet harmadik részében foglaltak szerint a tőkekövetelmények kiszámítására. Különös figyelmet kell fordítaniuk az intézmény üzleti tevékenységének változásaira és a módszerek új termékekre való alkalmazására. Amennyiben súlyos hiányosságokra derül fény az intézmény belső módszerének kockázatmegállapításával kapcsolatban, az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell ezek helyesbítését, vagy megfelelő lépéseket kell tenniük a következmények enyhítésére, többek között magasabb szorzótényezők, többlettőke-követelmény vagy más megfelelő és hatékony intézkedés bevezetése révén.

(2) Az illetékes hatóságoknak mindenekelőtt azt kell felülvizsgálniuk és értékelniük, hogy az intézmény ezen módszerek keretében jól kidolgozott és naprakész technikákat és gyakorlatokat alkalmaz-e.

(3) Ha egy belső piaci kockázati modell esetében az 575/2013/EU rendelet 366. cikkében említett több túllépés jelzi, hogy a modell nem vagy már nem kellőképpen pontos, az illetékes hatóságok visszavonják a belső modell használatára vonatkozó engedélyt, vagy megfelelő intézkedéseket hoznak a modell haladéktalan kiigazításának biztosítására.

▼B

(4) Amennyiben egy intézmény olyan módszer alkalmazására kapott engedélyt, amelynek esetében az illetékes hatóságok előzetes engedélyére van szükség e módszer alkalmazásához az 575/2013/EU rendelet harmadik részében foglaltak szerint a tőkekövetelmények kiszámítására, de az intézmény többé nem felel meg a szóban forgó módszer alkalmazására vonatkozó követelményeknek, akkor az illetékes hatóságok előírják az intézmény számára, hogy vagy az illetékes hatóságok számára kielégítő módon bizonyítsa be, hogy a meg nem felelés hatásai nem jelentősek, amennyiben ez az 575/2013/EU rendelet értelmében alkalmazandó, vagy mutasson be a követelményeknek való mielőbbi megfelelés helyreállítására irányuló tervet, és ennek végrehajtására tűzzön ki határidőt. Az illetékes hatóságok a terv módosítását írják elő, ha valószínűtlen, hogy az teljes megfelelést eredményez vagy ha nem megfelelő a határidő. Ha nem valószínű, hogy az intézmény adott határidőn belül képes újra megfelelni a követelményeknek, és – adott esetben – nem bizonyította kielégítő módon, hogy a meg nem felelés hatásai nem jelentősek, vissza kell vonni a módszer használatára vonatkozó engedélyt, illetve azt azokra a területekre kell korlátozni, amelyek megfelelnek a követelményeknek vagy amelyek esetében a megfelelés adott határidőn belül megvalósítható.

(5) A belső módszerek Unión belüli egységes megbízhatóságának előmozdítása érdekében az EBH minden intézményre kiterjedően elemzi a belső módszereket, beleértve a nemteljesítés fogalom-meghatározásának konzisztens alkalmazását és azt, hogy az intézmények hogyan kezelik a hasonló kockázatokat vagy kitettségeket.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkében meghatározottak szerint iránymutatást dolgoz ki, amely viszonyítási értékeket határoz meg az említett elemzés alapján.

Az illetékes hatóságok a belső módszer használatára vonatkozóan az intézményeknek adott engedélyek felülvizsgálata során figyelembe veszik ezt az elemzést és viszonyítási értékeket.

IV. szakasz

Felügyeleti intézkedések és hatáskörök

102. cikk

Felügyeleti intézkedések

(1) Az illetékes hatóságok előírják az intézmények számára, hogy a lényeges problémák kezelésére időben tegyék meg a szükséges intézkedéseket a következő körülmények között:

a) az intézmény nem teljesíti az ezen irányelvben vagy az 575/2013/EU rendeletben foglalt követelményeket;

b) az illetékes hatóságoknak bizonyítékuk van arra, hogy az intézmény az elkövetkező 12 hónapban várhatóan meg fogja sérteni az ezen irányelvben vagy az 575/2013/EU rendeletben foglalt követelményeket.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából az illetékes hatóságok a 104. cikkben említett hatáskörökkel is rendelkeznek.

▼M5

—————

▼B

104. cikk

Felügyeleti hatáskörök

▼M5

(1) Ezen irányelv 97. cikke, a 98. cikke (4) és (5) bekezdése, a 101. cikke (4) bekezdése és a 102. cikke, valamint az 575/2013/EU rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságoknak legalább a következő hatáskörökkel kell rendelkezniük:

a) előírhatják, hogy az intézmények az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelményeket meghaladó kiegészítő szavatolótőkét tartsanak, összhangban az ezen irányelv 104a. cikkében meghatározott feltételekkel;

b) előírhatják a 73. és 74. cikkel összhangban alkalmazott rendszerek, eljárások, mechanizmusok és stratégiák megerősítését;

c) előírhatják az intézmények számára, hogy nyújtsanak be az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti felügyeleti követelményeknek való megfelelés helyreállítására irányuló tervet, és ennek végrehajtására tűzzenek ki határidőt, beleértve a terv hatályának és végrehajtási határidejének módosítására vonatkozó hatáskört is;

d) a szavatolótőke-követelmények vonatkozásában az intézmények részére külön tartalékképzési szabályzat vagy az eszközökre vonatkozó külön bánásmód alkalmazását írhatják elő;

e) tilalmakat vagy korlátozásokat írhatnak elő az intézmények üzletvitelét, működését vagy hálózatát illetően, vagy előírhatják az intézmény megfelelő működésére túlzott kockázatot jelentő tevékenységek leválasztását;

f) előírhatják az intézmények tevékenységeiben, termékeiben és rendszereiben rejlő kockázat csökkentését, mely hatáskör kiterjed a kiszervezett tevékenységekre is;

g) előírhatják az intézmények számára, hogy a javadalmazás változó összetevőjét a nettó bevétel adott százalékára korlátozzák, amennyiben a javadalmazás változó összetevője nincs összhangban a stabil tőkealap fenntartásával;

h) előírhatják az intézmények számára, hogy nettó nyereségüket a szavatolótőke megerősítésére fordítsák;

i) korlátozhatják vagy megtilthatják a részvényeseknek, a tagoknak vagy az egyéb alapvető tőkeinstrumentumok tulajdonosainak járó, az intézmény általi nyereség- vagy kamatkifizetést, amennyiben ez nem minősül az intézmény általi nemteljesítésnek;

j) kiegészítő vagy gyakoribb adatszolgáltatást írhatnak elő, beleértve a szavatolótőkére, a likviditásra és a tőkeáttételre vonatkozó adatszolgáltatást;

k) egyedi likviditási követelményeket írhatnak elő, beleértve az eszközök és kötelezettségek közötti lejárati eltérések korlátozását;

l) további adatszolgáltatást írhatnak elő.

▼M5

(2) Az (1) bekezdés j) pontjának alkalmazása céljából az illetékes hatóságok csak akkor írhatnak elő további vagy gyakoribb adatszolgáltatási követelményeket az intézmények számára, ha az érintett követelmény megfelelő és arányos az információkérés célja szempontjából, és nem eredményez kétszeres adatszolgáltatást.

A 97–102. cikk tekintetében az intézményektől kérhető további adatszolgáltatás akkor tekintendő kétszeresnek, ha ugyanazt vagy lényegében ugyanazt az információt korábban már más módon benyújtották az illetékes hatóságnak vagy ha azt az illetékes hatóság elő tudja állítani.

Az illetékes hatóság nem követelhet további adatszolgáltatást egy intézménytől, ha az információt korábban már más formátumban vagy részletezettséggel megkapta és ez az eltérő formátum vagy részletezettség nem akadályozza az illetékes hatóságot abban, hogy az egyébként szolgáltatandó kiegészítő információn alapulóval megegyező minőségű és megbízhatóságú információt állítson elő.

_____

104a. cikk

Kiegészítő szavatolótőke-követelmények

(1) Az illetékes hatóságoknak – a 97. cikknek és a 101. cikknek megfelelően elvégzett felülvizsgálatok alapján – abban az esetben kell a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelményt előírniuk, ha az adott intézmény vonatkozásában megállapították a következő helyzetek valamelyikének fennállását:

a) az intézmény olyan kockázatoknak vagy kockázati elemeknek van kitéve, amelyekre az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 2. fejezetében meghatározott szavatolótőke-követelmények nem biztosítanak fedezetet vagy nem biztosítanak elegendő fedezetet az e cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerint;

b) az intézmény nem felel meg az ezen irányelv 73. és 74. cikkében vagy az 575/2013/EU rendelet 393. cikkében meghatározott követelményeknek és más felügyeleti intézkedések valószínűleg nem lennének elégségesek annak biztosításához, hogy e követelmények megfelelő időn belül teljesüljenek;

c) a 98. cikk (4) bekezdésében említett módosításokról úgy ítélik meg, hogy nem elegendőek ahhoz, hogy lehetővé tegyék az intézmény számára pozícióinak rövid időn belüli, jelentős veszteség nélküli értékesítését vagy fedezését normális piaci körülmények között;

d) a 101. cikk (4) bekezdésével összhangban elvégzett értékelés során kiderül, hogy az engedélyezett módszer alkalmazásához szükséges követelmények nem teljesítése várhatóan nem megfelelő szavatolótőke-követelményeket eredményez;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

▼M5

e) az intézmény ismételten nem biztosítja vagy nem tartja fenn a 104b. cikk (3) bekezdésének megfelelően nyújtott iránymutatásban meghatározott megfelelő szintű kiegészítő szavatolótőkét;

f) egyéb intézményspecifikus helyzetek, amelyek az illetékes hatóság véleménye szerint érdemi felügyeleti aggályokat idézhetnek elő.

Az illetékes hatóságok csak azért írhatják elő a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelményeket, hogy fedezzék az egyes intézmények tevékenységeiből eredő kockázatokat, beleértve azokat, amelyek a bizonyos gazdasági és piaci fejlemények által az adott intézmény kockázati profiljára gyakorolt hatást tükrözik.

(2) E cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a kockázatokat vagy kockázati elemeket csak akkor kell az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében meghatározott szavatolótőke-követelmények által nem fedezettnek vagy nem elegendően fedezettnek tekinteni, ha az intézmény által az ezen irányelv 73. cikkének első bekezdésével összhangban elvégzett értékelés felügyeleti felülvizsgálatának figyelembevételével az illetékes hatóság által megfelelőnek ítélt tőke összegére, típusára és felosztására vonatkozó követelmények szigorúbbak, mint az intézményre az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében meghatározott szavatolótőke-követelmények.

Az első albekezdés alkalmazásában az illetékes hatóságoknak az egyes intézmények kockázati profilját figyelembe véve fel kell mérniük, hogy az intézmény mely kockázatoknak van kitéve, beleértve a következőket:

a) intézményspecifikus kockázatok vagy olyan kockázati elemek, amelyeket az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében megállapított szavatolótőke-követelményekben kifejezetten nem kell figyelembe venni vagy e követelmények nem kifejezetten vonatkoznak rájuk;

b) intézményspecifikus kockázatok vagy olyan kockázati elemek, amelyeket valószínűsíthetően alábecsülhetnek annak ellenére, hogy az intézmény megfelel az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében megállapított vonatkozó követelményeknek.

Amennyiben a kockázatokra vagy kockázati elemekre az ezen irányelvben vagy az 575/2013/EU rendeletben megállapított átmeneti rendelkezések vagy szerzett jogokra vonatkozó rendelkezések alkalmazandók, akkor nem tekintendők olyan kockázatoknak vagy kockázati elemeknek, amelyeket valószínűsíthetően alábecsülhetnek annak ellenére, hogy az intézmény megfelel az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében megállapított, vonatkozó követelményeknek.

Az első albekezdés alkalmazásában a megfelelőnek ítélt tőkének minden olyan, az e bekezdés második albekezdésében megállapított értékelés értelmében lényegesként azonosított kockázatot vagy kockázati elemet fedeznie kell, amelyet az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében meghatározott szavatolótőke-követelmények nem vagy nem elégséges mértékben fedeznek.

▼M5

A nem kereskedési könyvi pozíciókból származó kamatlábkockázat legalább a 98. cikk (5) bekezdésében említett esetekben lényegesnek tekinthető, kivéve, ha az illetékes hatóságok a felülvizsgálat és értékelés elvégzése során arra a megállapításra jutnak, hogy az intézmény megfelelően kezeli a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatlábkockázatot és nincs túlzott mértékben kitéve a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatlábkockázatnak.

(3) Amennyiben további szavatolótőkére van szükség az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett, túlzott tőkeáttételi kockázattól eltérő kockázatok kezelésére, az illetékes hatóságoknak az e cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján előírt kiegészítő szavatolótőke mértékét az e cikk (2) bekezdése értelmében megfelelőnek ítélt tőke és az 575/2013/EU rendelet harmadik és negyedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében megállapított vonatkozó szavatolótőke-követelmények különbségeként kell meghatározniuk.

Amennyiben további szavatolótőkére van szükség az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére, az illetékes hatóságoknak az e cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján előírt kiegészítő szavatolótőke mértékét az e cikk (2) bekezdése értelmében megfelelőnek ítélt tőke és az 575/2013/EU rendelet harmadik és hetedik részében megállapított vonatkozó szavatolótőke-követelmények különbségeként kell meghatározniuk.

▼C3

(4) Az intézményeknek a következő feltételeknek megfelelő szavatolótőkével kell teljesíteniük a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján az illetékes hatóság által a túlzott tőkeáttételi kockázattól eltérő kockázatok kezelése céljából előírt kiegészítő szavatolótőke-követelményt:

a) a kiegészítő szavatolótőke-követelmény legalább háromnegyedének alapvető tőkével kell eleget tenni;

b) az a) pontban említett alapvető tőke legalább háromnegyedének elsődleges alapvető tőkéből kell állnia.

Az intézményeknek a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján az illetékes hatóság által a túlzott tőkeáttételi kockázattól eltérő kockázatok kezelése céljából előírt kiegészítő szavatolótőke-követelménynek alapvető tőkével kell eleget tenniük.

Az első és a második albekezdéstől eltérve – amennyiben szükséges, és az adott intézmény konkrét helyzetének figyelembevételével – az illetékes hatóságok előírhatják, hogy az intézmény a kiegészítő szavatolótőke-követelmény teljesítéséhez nagyobb arányban használjon fel alapvető tőkét vagy elsődleges alapvető tőkét.

▼M5

Az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján az illetékes hatóságok által a túlzott tőkeáttételi kockázattól eltérő kockázatok kezelése céljából előírt kiegészítő szavatolótőke-követelménynek való megfelelés céljára felhasznált szavatolótőke nem használható fel a következőknek való megfelelés céljára:

▼M5

a) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmények;

b) a kombinált pufferkövetelmény;

c) az ezen irányelv 104b. cikkének (3) bekezdésében említett, a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatás, amennyiben az iránymutatás a túlzott tőkeáttételi kockázattól eltérő kockázatok kezelésére vonatkozik.

Az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján az illetékes hatóságok által előírt, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelménynek való megfelelés céljára felhasznált szavatolótőke nem használható fel a következőknek való megfelelés céljára:

a) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmény;

b) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1a) bekezdésében említett tőkeáttételi mutató puffer-követelmény;

c) az ezen irányelv 104b. cikkének (3) bekezdésében említett, a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatás, amennyiben az iránymutatás a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére vonatkozik.

(5) Az illetékes hatóságnak írásban megfelelően meg kell indokolnia az egyes intézmények részére a kiegészítő szavatolótőke-követelménynek a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti előírásáról szóló határozatát, világosan ismertetve legalább az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett elemek teljeskörű értékelését. Ennek az indokolásnak magában kell foglalnia, hogy az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott esetben konkrétan nyilatkozni kell arról, hogy a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatás előírása miért nem tekinthető a továbbiakban elegendőnek.

104b. cikk

A kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatás

(1) A 73. cikkben említett stratégiák és eljárások értelmében az intézményeknek a belső tőkéjüket a szavatolótőke olyan megfelelő szintjén kell meghatározniuk, amely elegendő az összes olyan kockázat fedezésére, amelynek az intézmény ki van téve, és biztosítja, hogy az intézmény szavatolótőkéje képes legyen fedezni a stresszforgatókönyvekből eredő potenciális veszteségeket, többek között a 100. cikkben említett felügyeleti stresszteszt alapján azonosítottakat.

(2) Az illetékes hatóságoknak a 97. és a 101. cikkel összhangban elvégzett felülvizsgálatok és értékelések részeként, valamint a 100. cikkben említett stressztesztek eredményei alapján rendszeresen felül kell vizsgálniuk a belső tőkének az egyes intézmények által az e cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított szintjét.

Az illetékes hatóságoknak az említett felülvizsgálatok alapján meg kell határozniuk az egyes intézmények esetében megfelelőnek tartott teljes szavatolótőke-szintet.

▼M5

(3) Az illetékes hatóságoknak iránymutatást kell kiadniuk az intézmények számára a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozóan.

A kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatásban meghatározott tőkeösszeget az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik része, az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezete, ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 128. cikkének 6. pontja vagy – adott esetben – az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1a) bekezdése értelmében előírt releváns szavatolótőke-összeget meghaladó azon szavatolótőke-összegnek kell képeznie, amely szükséges az illetékes hatóságok által az e cikk (2) bekezdése értelmében megfelelőnek tartott teljes szavatolótőke-szint eléréséhez.

(4) Az illetékes hatóságoknak az e cikk (3) bekezdése szerinti kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatásukat intézményspecifikusan kell elkészíteniük. Az iránymutatásban meghatározott tőkemennyiség csak akkor fedezhet a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében előírt kiegészítő szavatolótőke-követelmény által már fedezett kockázatokat, ha e kockázatoknak olyan elemeire vonatkozik, amelyeket az említett követelmény összege nem fedez.

(5) Az e cikk (3) bekezdésével összhangban a túlzott tőkeáttételi kockázaton kívüli egyéb kockázatok kezelése céljából a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozóan nyújtott iránymutatásnak való megfelelés érdekében felhasznált szavatolótőke nem használható fel a következőknek való megfelelés céljára:

a) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmények;

b) az ezen irányelv 104a. cikkében megállapított, az illetékes hatóságok által a túlzott tőkeáttételi kockázattól eltérő kockázatok kezelése céljából előírt követelmény, valamint a kombinált pufferkövetelmény.

Az e cikk (3) bekezdésével összhangban a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése céljából a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozóan nyújtott iránymutatásnak való megfelelés érdekében felhasznált szavatolótőke nem használható fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmény, az ezen irányelv 104a. cikkében megállapított, az illetékes hatóságok által a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése céljából előírt követelmény, valamint az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1a) bekezdésében említett tőkeáttételi mutató puffer-követelmény teljesítésére.

(6) Amennyiben egy intézmény teljesíti az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében és az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében meghatározott vonatkozó szavatolótőke-követelményeket, az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelményt és – adott esetben – a kombinált pufferkövetelményt, vagy az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1a) bekezdésében említett tőkeáttételi mutató puffer-követelményt, akkor az e cikk (3) bekezdésében említett iránymutatásoknak való meg nem felelés miatt nem kell életbe léptetni az ezen irányelv 141. vagy 141b. cikkében említett korlátozásokat.

▼M5

104c. cikk

A szanálási hatóságokkal folytatott együttműködés

Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az érintett szanálási hatóságokat a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében az intézmények számára előírt kiegészítő szavatoló-követelményről, valamint a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó, a 104b. cikk (3) bekezdése szerinti, az intézményekkel közölt esetleges iránymutatásokról.

▼B

105. cikk

Egyedi likviditási követelmények

A likviditási követelmények megfelelő szintjének a III. szakasznak megfelelően elvégzett felülvizsgálat és értékelés alapján történő meghatározása céljából az illetékes hatóságok felmérik, hogy szükség van-e egyedi likviditási követelményeket előírni azoknak a likviditási kockázatoknak a tükrözése érdekében, amelyekkel az intézmények szembesülnek vagy szembesülhetnek, a következő tényezőket figyelembe véve:

a) az intézmény saját üzleti modellje;

b) az intézményeknek a II. szakaszban és különösen a 86. cikkben említett rendszerei, eljárásai és mechanizmusai;

c) a 92. cikkel összhangban végrehajtott felülvizsgálat és értékelés eredménye.

▼M5

_____

▼B

A 67. cikk sérelme nélkül, az illetékes hatóságoknak mindenekelőtt fontolóra kell venniük azt, hogy olyan közigazgatási szankciókat vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket – köztük prudenciális bírságokat – alkalmazzanak, amelyek szintje nagymértékben az intézmény tényleges likviditási helyzete, valamint a likviditásra és a stabil forrásellátásra vonatkozóan a nemzeti vagy uniós szinten meghatározott követelmények közötti eltéréstől függ.

106. cikk

Egyedi nyilvánosságra hozatali követelmények

(1) A tagállamok felhatalmazzák az illetékes hatóságokat, hogy azok az intézményeket az alábbiakra kötelezzék:

a) az 575/2013/EU rendelet nyolcadik részében említett információk évente többszöri nyilvánosságra hozatala, és a nyilvánosságra hozatal határidejének meghatározása;

b) a pénzügyi kimutatásoktól eltérő nyilvánosságra hozatalokra külön kommunikációs eszköz és helyszín igénybevétele.

(2) A tagállamok felhatalmazzák az illetékes hatóságokat, hogy az anyavállalatokat kötelezzék arra, hogy évente nyilvánosságra hozzák – teljes körűen vagy egyenértékű információra való hivatkozással – jogi struktúrájuk és irányításuk, valamint az intézménycsoport szervezeti felépítésének leírását, a 14. cikk (3) bekezdésével, a 74. cikk (1) bekezdésével és a 109. cikk (2) bekezdésével összhangban.

▼B

107. cikk

A felügyeleti felülvizsgálatok, értékelések és a felügyeleti intézkedések következetessége

(1) Az illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t:

a) a 92. cikkben említett felülvizsgálati és értékelési eljárásaik működéséről;

b) azon módszerről, amellyel a 98., 100., 101., 102., 104. és 105. cikkben említett határozatok az a) pontban említett eljárásra alapozhatók.

Az EBH a felügyeleti felülvizsgálatok és az értékelési eljárások következetességének fejlesztése érdekében megvizsgálja az illetékes hatóságok által benyújtott információkat. Az EBH az értékelés céljából az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően – az arányosság elvét tiszteletben tartva – további információkat is kérhet az illetékes hatóságoktól.

(2) Az EBH évente jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e fejezet alkalmazásában a tagállamok között mutatkozó konvergencia mértékéről.

Az említett konvergencia mértékének fokozása érdekében az EBH az 1093/2010/EU rendelet 30. cikkének megfelelően partneri felülvizsgálatokat végez.

(3) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatásokat bocsát ki az illetékes hatóságok számára, amelyekkel az intézmények méretének, struktúrájának és belső szervezetének, valamint tevékenységük jellegének, nagyságrendjének és összetettségének megfelelő módon tovább pontosítja az e cikk (1) bekezdésében és a 97. cikkben említett felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra vonatkozó közös eljárást és módszert; továbbá a 76–87. cikkben említett kockázatok szervezésének és kezelésének értékelésére, különösen a 81. cikknek megfelelően a koncentrációs kockázathoz kapcsolódó az illetékes hatóságok általi felülvizsgálatra és értékelésre vonatkozó közös eljárásokat és módszereket.

V. szakasz

Az alkalmazás szintje

108. cikk

A tőkemegfelelés belső értékelési eljárása

(1) Az illetékes hatóságok előírják minden olyan intézménynek, amely se nem leányvállalat abban a tagállamban, ahol engedélyezték és felügyelik, se nem anyavállalat, és minden olyan intézménynek, amelyet nem vontak be Az 575/2013/EU rendelet 19. cikke szerinti konszolidációba, hogy egyedi alapon teljesítse az ezen irányelv 72. cikkében megállapított kötelezettségeket.

Az illetékes hatóságok az 575/2013/EU rendelet 10. cikkével összhangban a hitelintézeteket mentesíthetik az ezen irányelv 73. cikkében előírt kötelezettségek alól.

Ha az illetékes hatóságok eltekintenek a tőkekövetelményeknek az 575/2013/EU rendelet 15. cikkében előírt összevont alapú alkalmazásától, akkor az ezen irányelv 73. cikke követelményei egyéni alapon alkalmazandók.

▼B

(2) Az illetékes hatóságok előírják a tagállami anyaintézmények számára, hogy az 575/2013/EU rendelet 1. része II. címe 2. fejezetének 2. és 3. szakaszában leírt mértékig és módon összevont alapon teljesítsék az ezen irányelv 73. cikkében meghatározott kötelezettségeket.

▼M5

_____

▼B

(4) Az illetékes hatóságok az intézményi leányvállalatoknak a 73. cikkben megállapított követelmények szubkonszolidált alapon való alkalmazását írják elő, amennyiben ezeknek az intézményeknek, vagy az anyavállalatnak – amely pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság – egy harmadik országban olyan leányvállalata van, amely a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének (5) bekezdésében meghatározott intézmény, pénzügyi vállalkozás vagy vagyonkezelő társaság, vagy amennyiben részesedéssel rendelkeznek ilyen vállalkozásban.

109. cikk

Az intézmények rendszerei, eljárásai és mechanizmusai

(1) Az illetékes hatóságok előírják az intézmények számára, hogy egyéni alapon teljesítsék az e fejezet II. szakaszában megállapított kötelezettségeket, kivéve, ha az illetékes hatóságok alkalmazzák az 575/2013/EU rendelet 6. cikkében meghatározott eltérést.

▼M5

(2) Az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk az ezen irányelv hatálya alá tartozó anyavállalatok és leányvállalatok számára, hogy összevont vagy szubkonszolidált alapon teljesítsék az e fejezet II. szakaszában megállapított kötelezettségeket, biztosítsák az e fejezet II. szakaszában előírt rendszerek, eljárások és mechanizmusok következetességét és egységességét, valamint a felügyelet szempontjából releváns adatok és információk rendelkezésre állását. Mindenekelőtt biztosítaniuk kell, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó anyavállalatok és leányvállalatok az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó leányvállalataiknál, így többek között az offshore pénzügyi központokban letelepedetteknél is alkalmazzák ezeket a rendszereket, eljárásokat és mechanizmusokat. Ezen rendszereknek, eljárásoknak és mechanizmusoknak következetesnek és egységesnek kell lenniük, és az érintett leányvállalatoknak szintén képesnek kell lenniük arra, hogy a felügyelet szempontjából releváns bármely adatot és információt megadjanak. Azoknak a leányvállalatoknak, amelyek saját maguk nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, egyéni alapon kell teljesíteniük az ágazatspecifikus követelményeket.

(3) Az e fejezet II. szakaszából eredő azon kötelezettségek, amelyek olyan leányvállalatokat érintenek, amelyek saját maguk nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, nem alkalmazandók, ha az EU-szintű anyavállalat bizonyítani tudja az illetékes hatóságok számára, hogy a II. szakasz alkalmazása jogellenes azon harmadik ország jogszabályai szerint, amelyben a leányvállalat letelepedett.

(4) A 92., a 94. és a 95. cikkben megállapított javadalmazási követelmények a következők egyikére sem alkalmazandók összevont alapon:

a) az Unióban letelepedett leányvállalatok, ha azokra egyéb uniós jogi aktusok szerint egyedi javadalmazási követelmények vonatkoznak;

▼M5

b) harmadik országban letelepedett leányvállalatok, ha azokra egyéb uniós jogi aktusok szerint egyedi javadalmazási követelmények vonatkoznának, ha az Unióban lennének letelepedve.

(5) E cikk (4) bekezdésétől eltérve, a 92., a 94. és a 95. cikkben meghatározott szabályok megkerülését megelőzendő, a tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó leányvállalatok munkavállalóira a 92., a 94. és a 95. cikkben megállapított követelmények egyéni alapon alkalmazandók legyenek, amennyiben:

a) a leányvállalat vagy vagyonkezelő társaság vagy a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának (2), (3), (4), (6) és (7) pontjában felsorolt befektetési szolgáltatásokat nyújtó és tevékenységeket folytató vállalat; és

b) az említett munkavállalók olyan szakmai tevékenységek ellátására kaptak megbízást, amelyek közvetlen, érdemi hatást gyakorolnak a csoporton belüli intézmények kockázati profiljára vagy üzleti tevékenységére.

(6) E cikk (4) és (5) bekezdése ellenére a tagállamok a 92., a 94. és a 95. cikket szélesebb körben is alkalmazhatják összevont alapon a leányvállalatokra és azok munkavállalóira.

▼B

110. cikk

Felülvizsgálat és értékelés, valamint felügyeleti intézkedések

(1) Az illetékes hatóságok az 575/2013/EU rendelet követelményeinek az említett rendelet első részének II. címében meghatározott alkalmazási szintjének megfelelően alkalmazzák az ezen fejezet III. szakaszában említett felülvizsgálati és értékelési eljárást és az ezen fejezet IV. szakaszában említett felügyeleti intézkedéseket.

▼M6

_____

▼B

3. FEJEZET

Összevont alapú felügyelet

I. szakasz

Az összevont alapú felügyelet végzésének elvei

▼M6

111. cikk

A csoportfelügyeleti hatóság meghatározása

(1) Amennyiben az anyavállalat tagállami hitelintézet anyavállalat vagy EU-szintű hitelintézet anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely az adott tagállami hitelintézet anyavállalatot vagy az adott EU-szintű hitelintézet anyavállalatot egyéni alapon felügyeli.

▼M6

Amennyiben az anyavállalat tagállami befektetési vállalkozás anyavállalat vagy EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalat, és egyik leányvállalata sem hitelintézet, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely a tagállami befektetési vállalkozás anyavállalatot vagy az EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalatot egyéni alapon felügyeli.

Amennyiben az anyavállalat tagállami befektetési vállalkozás anyavállalat vagy EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalat, és legalább egy leányvállalata hitelintézet, az összevont alapú felügyeletet a hitelintézet illetékes hatóságának kell ellátnia, illetve amennyiben több hitelintézet leányvállalata van, akkor a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézet illetékes hatóságának.

(2) Amennyiben egy hitelintézet vagy egy befektetési vállalkozás anyavállalata tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely a hitelintézetet vagy a befektetési vállalkozást egyéni alapon felügyeli.

(3) Amennyiben az Unióban engedélyezett két vagy több hitelintézet vagy befektetési vállalkozás anyavállalata ugyanaz a tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet az alábbiaknak kell ellátniuk:

a) a hitelintézet illetékes hatósága, amennyiben a csoportban egyetlen hitelintézet van;

b) a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézet illetékes hatósága, amennyiben a csoportban több hitelintézet van;

c) a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező befektetési vállalkozás illetékes hatósága, amennyiben a csoportban nincs hitelintézet.

(4) Azokban az esetekben, amikor az 575/2013/EU rendelet 18. cikke (3) bekezdésének vagy (6) bekezdésének értelmében konszolidációt kell végezni, az összevont alapú felügyeletet azon hitelintézet vagy, amennyiben a csoportban nincs hitelintézet, azon befektetési intézet illetékes hatóságának kell ellátnia, amelynek a mérlegfőösszege a legnagyobb.

(5) Az (1) bekezdés harmadik albekezdésétől, a (3) bekezdés b) pontjától és a (4) bekezdéstől eltérve, amennyiben az illetékes hatóság egy adott csoportba tartozó több hitelintézetet is egyéni alapon felügyel, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely a csoporthoz tartozó egy vagy több olyan hitelintézetet felügyeli egyéni alapon, amely vagy amelyek együttes mérlegfőösszege magasabb, mint a bármely más illetékes hatóság által egyéni alapon felügyelt hitelintézeteké.

▼M6

A (3) bekezdés c) pontjától és a (4) bekezdéstől eltérve, amennyiben az illetékes hatóság egy adott csoportba tartozó több befektetési vállalkozást is egyéni alapon felügyel, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely a csoporthoz tartozó egy vagy több olyan befektetési vállalkozást felügyeli egyéni alapon, amely vagy amelyek együttes mérlegfőösszege a legmagasabb.

(6) Egyes esetekben az illetékes hatóságok közös megegyezéssel eltekinthetnek az (1), a (3) és a (4) bekezdésben említett kritériumok alkalmazásától, és az összevont alapú felügyelet ellátására egy másik illetékes hatóságot jelölhetnek ki, amennyiben az érintett hitelintézeteknek vagy befektetési vállalkozásoknak és tevékenységük adott tagállambeli relatív súlyának figyelembevételével, vagy annak tükrében, hogy az összevont alapú felügyelet folytonosságára, vagyis ugyanazon illetékes hatóság általi folytatására lenne szükség, az említett szempontok alkalmazása nem volna megfelelő. Ilyen esetekben az EU-szintű anyavállalatnak, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatnak, az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak vagy a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézeteknek vagy befektetési vállalkozásoknak jogot kell biztosítani álláspontjuk kifejtésére, mielőtt az illetékes hatóságok döntenének.

(7) Az illetékes hatóságoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell a Bizottságot és az EBH-t a (6) bekezdés hatálya alá tartozó bármely megegyezésről.

▼B

112. cikk

A felügyeleti tevékenységek konszolidáló felügyeleti hatóság általi koordinációja

(1) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság – az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet alapján rá ruházott feladatok mellett – a következő feladatokat végzi el:

a) a lényeges vagy alapvető információk gyűjtésének és továbbításának koordinálása normális körülmények között és rendkívüli helyzetek esetén;

b) a felügyeleti tevékenységek tervezése és koordinálása a rendes működés során – ideértve a VII. cím 3. fejezetben említett tevékenységeket is –, a bevont illetékes hatóságokkal együttműködve;

c) a felügyeleti tevékenységek tervezése és koordinálása a bevont illetékes hatóságokkal és szükség esetén a KBER központi bankjaival együttműködve, a vészhelyzetekre való felkészülés és a vészhelyzetek során, ideértve az intézményekben és a pénzügyi piacokon zajló kedvezőtlen folyamatokat is, amennyiben lehetséges, a válságkezelés elősegítését szolgáló, létező kommunikációs csatornák igénybevételével.

(2) Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság elmulasztja az (1) bekezdésben említett feladatok végrehajtását, vagy az illetékes hatóságok nem működnek együtt az összevont felügyeletet ellátó hatósággal az (1) bekezdésben említett feladatok végrehajtásához szükséges mértékben, az ügyet az érintett illetékes hatóságok bármelyike az EBH elé utalhatja és segítségét kérheti az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően.

▼B

Az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban, az EBH saját kezdeményezésére is segíthet az illetékes hatóságoknak, amennyiben véleménykülönbség merül fel a felügyeleti tevékenységek e cikk szerinti koordinációját illetően.

(3) A felügyeleti tevékenységeknek az e cikk (1) bekezdése c) pontjában említett tervezése és koordinációja magában foglalja a 117. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 117. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett rendkívüli intézkedéseket, a közös értékelések kidolgozását, a vészhelyzeti tervek végrehajtását és a nyilvánosság tájékoztatását.

▼M5

113. cikk

Az intézményspecifikus prudenciális követelményekre vonatkozó együttes határozatok

(1) Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak, valamint az EU-szintű anyavállalat vagy az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak érdekében, hogy együttesen határozzanak a következőkről:

a) a 73. és a 97. cikk alkalmazása annak meghatározása érdekében, hogy az intézménycsoport szavatolótőkéje összevont alapon megfelel-e a pénzügyi helyzetének és a kockázati profiljának, valamint az, hogy a 104. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában milyen mennyiségű szavatolótőkére van szükség az intézménycsoport egyes tagjai szintjén, illetve összevont alapon;

b) mindazon intézkedések, amelyek a likviditási felügyelethez kapcsolódó jelentős problémák és lényeges megállapítások kezelésére szolgálnak, beleértve a 86. cikk értelmében a szervezet és a kockázatkezelés megfelelőségére vonatkozó követelményekhez, valamint a 105. cikk szerinti, az intézményspecifikus likviditási követelmények szükségességéhez kapcsolódó intézkedéseket;

c) a 104b. cikk (3) bekezdésében említett, a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó esetleges iránymutatások.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttes határozatokat a következő határidőkön belül kell meghozni:

a) e cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazásában négy hónapon belül azt követően, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság az intézménycsoport kockázatértékelését tartalmazó jelentést a 104a. cikkel összhangban benyújtotta a többi érintett illetékes hatóság részére;

b) e cikk (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában négy hónapon belül azt követően, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság a 86. és a 105. cikkel összhangban benyújtotta az intézménycsoport likviditási kockázati profiljának értékelését tartalmazó jelentést;

c) e cikk (1) bekezdésének c) pontja alkalmazásában négy hónapon belül azt követően, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság a 104b. cikkel összhangban benyújtotta az intézménycsoport kockázatértékelését tartalmazó jelentést.

▼M5

Az e cikk (1) bekezdésében említett együttes határozatokban kellően figyelembe kell venni az érintett illetékes hatóságok által a 73., a 97., a 104a. és a 104b. cikk alapján elvégzett, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatértékeléseket is.

Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett együttes határozatokat teljeskörű indokolással ellátott dokumentumokba kell foglalni, amelyeket az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak az EU-szintű anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania. Véleménykülönbség esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak bármely másik érintett illetékes hatóság kérésére konzultációt kell folytatnia az EBH-val. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság saját kezdeményezésére is konzultálhat az EBH-val.

(3) Amennyiben az illetékes hatóságok az e cikk (2) bekezdésében említett határidőn belül nem tudnak együttes határozatot hozni, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak kell határozatot hoznia az ezen irányelv 73., 86. és 97. cikkének, 104. cikke (1) bekezdése a) pontjának, 104b. és 105. cikkének alkalmazására vonatkozóan, azt követően, hogy kellően mérlegelte az érintett illetékes hatóságok által végzett, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatértékelést. Ha az e cikk (2) bekezdésében említett határidők lejáratáig valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé terjesztette, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak el kell halasztania a határozathozatalt, és meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd saját határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az e cikk (2) bekezdésében említett határidők az 1093/2010/EU rendelet szerinti egyeztetési határidőknek minősülnek. Az EBH-nak ügy előterjesztésének kézhezvételétől számított egy hónapon belül kell határozatot hoznia. A négyhónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem terjeszthető az EBH elé.

Az ezen irányelv 73., 86. és 97. cikkének, valamint 104. cikke (1) bekezdése a) pontjának, 104b. és 105. cikkének alkalmazására vonatkozó határozatot egyedi vagy szubkonszolidált alapon, az EU-szintű hitelintézet anyavállalat vagy az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak az összevont felügyeletet ellátó hatóság által kifejtett álláspontok és fenntartások kellő figyelembevételét követően kell meghozniuk. Ha az e cikk (2) bekezdésében említett bármely határidő lejáratáig valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé terjesztette, az illetékes hatóságoknak el kell halasztaniuk a határozathozatalt, és meg kell várniuk, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd pedig határozatukat az EBH határozatával összhangban kell meghozniuk. Az e cikk (2) bekezdésében említett határidők az említett rendelet szerinti egyeztetési határidőknek minősülnek. Az EBH-nak az ügy előterjesztésének kézhezvételétől számított egy hónapon belül kell határozatot hoznia. A négyhónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem terjeszthető az EBH elé.

A határozatokat egy teljeskörű indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni, figyelembe véve a többi illetékes hatóság által a (2) bekezdésben említett időtartam során alkotott kockázatértékeléseket, véleményeket és fenntartásokat. A dokumentumot az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak valamennyi érintett illetékes hatóság és az EU-szintű anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania.

▼M5

Ha az EBH-val konzultációra került sor, az EBH szakvéleményét valamennyi illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie, és indokolnia kell az attól való bármely jelentős eltérést.

(4) Az (1) bekezdésben említett együttes határozatok, illetve együttes határozat hiányában a (3) bekezdéssel összhangban az illetékes hatóságok által hozott határozatok irányadónak minősülnek és az érintett tagállamok illetékes hatóságainak alkalmazniuk kell azokat.

Az e cikk (1) bekezdésében említett együttes határozatokat, valamint együttes határozat hiányában az e cikk (3) bekezdésével összhangban hozott egyéb határozatokat évente aktualizálni kell, vagy kivételes körülmények esetén akkor, ha valamely EU-szintű anyavállalat vagy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóság a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 104b. és a 105. cikk alkalmazásáról szóló határozat aktualizálására vonatkozó írásbeli, teljeskörű indokolással ellátott kérelmet nyújt be az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak. Az említett kivételes körülmények esetén az aktualizálás kétoldalúan történhet az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a kérelmet benyújtó illetékes hatóság között.

(5) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az ebben a cikkben említett együttes határozatra vonatkozó eljárás egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása céljából, a 73., a 86., a 97. cikk, a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 104b. és a 105. cikk alkalmazása tekintetében, hogy elősegítse az együttes határozatok meghozatalát.

Az EBH-nak 2014. július 1-jéig kell benyújtania a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼B

114. cikk

Tájékoztatási követelmények vészhelyzetekben

▼M6

(1) Amennyiben olyan vészhelyzet következik be – beleértve az 1093/2010/EU rendelet 18. cikkében leírt helyzetet vagy a kedvezőtlen piaci folyamatokat előidéző helyzetet – amely potenciálisan veszélyezteti a piac likviditását és a pénzügyi rendszer stabilitását bármely olyan tagállamban, ahol egy csoport tagjait engedélyezték, vagy ahol az 51. cikkben említett jelentős fióktelepek telepedtek le, az összevont felügyeletet ellátó hatóság – az ezen irányelv VII. címe 1. fejezete 2. szakaszára, és adott esetben az (EU) 2019/2034 irányelv IV. címe 1. fejezetének 2. szakaszára figyelemmel – a lehető legkorábban riasztja az EBH-t és az 58. cikk (4) bekezdésében és az 59. cikkben említett hatóságokat, és közli velük a feladataik teljesítéséhez szükséges valamennyi információt. Ezek a kötelezettségek az összes illetékes hatóságra vonatkoznak.

▼B

Ha a KBER egyik központi bankja az első albekezdésnek megfelelő helyzetről szerez tudomást, a lehető leghamarabb riasztja a 112. cikkben említett illetékes hatóságokat és az EBH-t.

Az illetékes hatóságnak és az 58. cikk (4) bekezdésében említett hatóságnak lehetőség szerint a már meglévő kommunikációs csatornákat kell használnia.

(2) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság, amikor olyan információkra van szüksége, amelyeket egy másik illetékes hatóságnak már a rendelkezésére bocsátottak, lehetőség szerint ehhez a hatósághoz fordul a felügyeletben érintett különféle hatóságok párhuzamos tájékoztatásának elkerülése érdekében.

115. cikk

Koordinációs és együttműködési megállapodások

(1) A hatékony felügyelet kialakítására és megkönnyítésére az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a többi illetékes hatóság írásbeli koordinációs és együttműködési megállapodásokat léptet életbe.

Ezen megállapodások keretében az összevont felügyeletet ellátó hatóság további feladatokkal bízható meg, és meghatározhatóak a határozathozatalra és a többi illetékes hatósággal való együttműködésre vonatkozó eljárások.

(2) Az anyavállalat leányvállalatának engedélyezéséért felelős illetékes hatóságok – kétoldalú megállapodás útján – az 1093/2010/EU rendelet 28. cikkének megfelelően a felügyeleti hatáskörüket átruházhatják azokra az illetékes hatóságokra, amelyek az anyavállalatot engedélyezték és felügyelik, ezáltal a leányvállalat ennek az irányelvnek megfelelő felügyeletét is végzik. Az EBH-t tájékoztatni kell az ilyen megállapodások meglétéről és tartalmáról. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat a többi tagállam illetékes hatóságainak és az Európai Bankbizottságnak.

▼M5

(3) Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság nem azonos azon tagállam illetékes hatóságával, amelyben a 21a. cikkel összhangban jóváhagyott pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett, akkor az e cikk (1) bekezdésében említett koordinációs és együttműködési megállapodásokat az anyavállalat letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságával is meg kell kötni.

▼B

116. cikk

Felügyeleti kollégiumok

(1) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság felügyeleti kollégiumokat hoz létre a 112., 113. cikkben és a 114. cikk (1) bekezdésében említett feladatok elvégzésének megkönnyítésére – mely feladatokra az e cikk (2) bekezdésében előírt titoktartás követelménye és az uniós jog vonatkozik – és az érintett harmadik országok felügyeleti hatóságaival való megfelelő koordináció és együttműködés biztosítására.

▼B

Az 1093/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban az EBH hozzájárul az e cikkben említett felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének előmozdításához és nyomon követéséhez. E célból az EBH adott esetben részt vesz a munkában, és ennek alkalmazásában illetékes hatóságnak tekintendő.

A felügyeleti kollégiumok az összevont felügyeletet ellátó hatóság, az EBH és a többi érintett illetékes hatóság számára keretet biztosítanak a következő feladatok elvégzésére:

a) információ egymás közötti és az EBH-val való cseréje az 1093/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban;

b) megállapodás a feladatok önkéntes átadásáról és adott esetben a hatáskörök önkéntes átruházásáról;

c) a csoport kockázatelemzésén alapuló, a 99. cikkben említett felügyeleti vizsgálati programok kialakítása a 97. cikkel összhangban;

d) a felügyelet hatékonyságának növelése az indokolatlan kettős felügyeleti követelmények eltörlésével, a 114. cikkben és a 117. cikk (3) bekezdésében említett információkéréssel kapcsolatban is;

e) az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti prudenciális követelmények következetes alkalmazása az intézménycsoport minden tagja tekintetében, az uniós jogban rendelkezésre álló választási és mérlegelési lehetőségek sérelme nélkül;

f) a 112. cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazása, a területen esetleg létrehozott más fórumok munkáját is figyelembe véve.

▼M5

(1a) Az ezen irányelv 112. cikkének (1) bekezdésében, 114. cikkének (1) bekezdésében és 115. cikkének (1) bekezdésében említett feladatok elvégzésének megkönnyítése érdekében az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak abban az esetben is létre kell hoznia felügyeleti kollégiumokat, ha az EU-szintű anyavállalat, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat valamennyi határon túli leányvállalata harmadik országban rendelkezik központi irodával, feltéve, hogy az adott harmadik ország felügyeleti hatóságaira az ezen irányelv 1. fejezetének II. szakaszában, és adott esetben a 2014/65/EU irányelv 76. és 81. cikkében megállapított követelményekkel egyenértékű titoktartási követelmények vonatkoznak.

▼M6

(2) A felügyeleti kollégiumokban részt vevő illetékes hatóságok és az EBH szorosan együttműködnek egymással. Az ezen irányelv VII. címe 1. fejezetének II. szakasza és adott esetben az (EU) 2019/2034 irányelv IV. címe 1. fejezetének 2. szakasza szerinti titoktartási kötelezettséget nem sérti, ha az illetékes hatóságok bizalmas információkat cserélnek a felügyeleti kollégiumokban. A felügyeleti kollégiumok létrehozása és működése nem érinti az illetékes hatóságok ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti jogait és kötelességeit.

▼B

(3) A kollégiumok a 115. cikkben említett írásbeli megállapodás alapján jönnek létre és működnek, amelyről az érintett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően az összevont felügyeletet ellátó hatóság határoz.

▼B

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a felügyeleti kollégiumok működésére vonatkozó általános feltételek pontos meghatározása céljából.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Az EBH végrehajtási technikai standardtervezeteket dolgoz ki a felügyeleti kollégiumok operatív működésének meghatározása céljából.

Az EBH 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M6

(6) A felügyeleti kollégiumokban részt vehetnek az EU-szintű anyaintézmények vagy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok is, valamint azon fogadó tagállamok illetékes hatóságai, ahol az 51. cikk szerinti jelentős fióktelepek telepedtek le, szükség szerint a KBER központi bankjai, továbbá adott esetben – amennyiben a titoktartási követelmények valamennyi illetékes hatóság véleménye szerint egyenértékűek az ezen irányelv VII. címe 1. fejezetének II. szakasza, és adott esetben az (EU) 2019/2034 irányelv IV. címe 1. fejezetének 2. szakasza szerinti követelményekkel – harmadik országok felügyeleti hatóságai is.

▼M5

Azon tagállam illetékes hatósága, amelyben a 21a. cikkel összhangban jóváhagyott pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett, részt vehet az érintett felügyeleti kollégiumban.

▼B

(7) A kollégium ülésein az összevont felügyeletet ellátó hatóság képviselője elnököl és dönt arról, hogy mely illetékes hatóságok vegyenek részt az ülésen vagy a kollégium adott tevékenységében. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság teljes körűen, előre tájékoztatja a kollégium minden tagját az ilyen ülések szervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a megtárgyalandó tevékenységekről. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság teljes körűen, megfelelő időben tájékoztatja továbbá a kollégium valamennyi tagját az ülések során tett lépésekről vagy a végrehajtott intézkedésekről.

(8) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság a döntés során figyelembe veszi az említett hatóságok által tervezendő vagy koordinálandó felügyeleti tevékenység jelentőségét, különösen a 7. cikkben említett, az érintett tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt potenciális hatást, és az 51. cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségeket.

▼M6

(9) Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak – az ezen irányelv VII. címe 1. fejezetének II. szakasza, és adott esetben az (EU) 2019/2034 irányelv IV. címe 1. fejezetének 2. szakasza szerinti titoktartási kötelezettség figyelembevételével – tájékoztatnia kell az EBH-t a felügyeleti kollégium tevékenységeiről, ideértve a vészhelyzetekben folytatottakat is, továbbá közölnie kell az EBH-val a felügyeleti tevékenység közelítésének szempontjából minden különösen fontos információt.

▼B

Amennyiben véleménykülönbség merül fel az illetékes hatóságok között a felügyeleti kollégiumok működését illetően, az ügyet az érintett illetékes hatóságok bármelyike az EBH elé utalhatja és segítségét kérheti az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően.

Az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban, az EBH saját kezdeményezésére is segíthet az illetékes hatóságoknak, amennyiben véleménykülönbség merül fel az e cikk szerinti felügyeleti kollégiumok működését illetően.

117. cikk

Együttműködési kötelezettségek

(1) Az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek. Egymás rendelkezésére bocsátanak minden olyan információt, amely alapvető vagy lényeges a többi hatóság ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti felügyeleti feladatainak gyakorlása szempontjából. E tekintetben az illetékes hatóságok kérésre minden lényeges információt továbbítanak, és minden alapvető információt saját kezdeményezésükre közölnek.

Az illetékes hatóságok az 1093/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az EBH-val ezen irányelv és Az 575/2013/EU rendelet végrehajtása érdekében.

Az illetékes hatóságok az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően megküldik az EBH-nak az ezen irányelv, Az 575/2013/EU rendelet és az említett rendelet szerinti feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

Az első albekezdésben említett információk akkor tekintendők alapvetőnek, ha képesek lényegesen befolyásolni egy másik tagállamban lévő intézmény vagy pénzügyi vállalkozás pénzügyi megbízhatóságának megítélését.

Különösen az EU-szintű anyaintézmények, valamint az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok által ellenőrzött intézmények konszolidáló felügyeleti hatóságai bocsátják az összes lényeges információt azon más tagállamokbeli illetékes hatóságok rendelkezésére, amelyek ezen anyavállalatok leányvállalatait felügyelik. A lényeges információk körének megállapításakor figyelembe kell venni az e leányvállalatoknak az adott tagállamok pénzügyi rendszerében betöltött jelentőségét.

Az első albekezdésben említett alapvető információk magukban foglalják különösen a következőket:

▼B

a) a csoport jogi formájának és irányítási rendszerének azonosítása, beleértve a szervezeti felépítését is, amely kiterjed a csoporthoz tartozó összes szabályozott szervezetre, nem szabályozott szervezetre, nem szabályozott leányvállalatra, jelentős fióktelepre és az anyavállalatokra, a 14. cikk (3) bekezdésének, a 74. cikk (1) bekezdésének és a 109. cikk (2) bekezdésének megfelelően, valamint a csoporton belüli szabályozott szervezetek illetékes hatóságainak azonosítása;

b) a csoporton belüli intézményektől származó információk gyűjtésére szolgáló eljárások és az információk ellenőrzése;

c) olyan kedvezőtlen fejlemények az intézményeknél vagy a csoport más szervezeteinél, amelyek súlyosan érinthetik az intézményeket;

d) az illetékes hatóságok által ezen irányelvvel összhangban hozott jelentősebb szankciók és rendkívüli intézkedések, ideértve a 104. cikk szerinti egyedi tőkekövetelmény előírását és az 575/2013/EU rendelet 312. cikkének (2) bekezdése szerinti tőkekövetelmények kiszámításához a fejlett mérési módszer használatára vonatkozó esetleges korlátozás elrendelését.

(2) Az illetékes hatóságok a következő helyzetekben az EBH-hoz fordulhatnak:

a) ha valamelyik illetékes hatóság lényeges információt nem közölt, vagy

b) ha együttműködés – különösen releváns információ cseréje – iránti kérést elutasítottak vagy ésszerű időn belül nem teljesítettek.

Az EUMSZ 258. cikkének sérelme nélkül, az EBH az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke által rá ruházott hatásköröknek megfelelően járhat el.

Az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban, az EBH saját kezdeményezésére is segíthet az illetékes hatóságoknak következetes együttműködési gyakorlatokat kidolgozni.

(3) Az EU-szintű anyaintézmény által ellenőrzött intézmények felügyeletéért felelős illetékes hatóságok minden lehetséges esetben kapcsolatba lépnek az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, amikor olyan, az ezen irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben ismertetett megközelítések és módszerek alkalmazására vonatkozó információra van szükségük, amellyel az összevont felügyeletet ellátó hatóság esetleg már rendelkezik.

(4) Az érintett illetékes hatóságok határozathozatalukat megelőzően – amennyiben e határozatok a többi illetékes hatóság felügyeleti feladatainak szempontjából jelentőséggel bírnak – konzultálnak egymással a következők tekintetében:

a) olyan változások egy csoport hitelintézeteinek részvénytulajdonosi vagy szervezeti felépítésében vagy irányítási rendszerében, amelyek az illetékes hatóságok jóváhagyását vagy engedélyét teszik szükségessé, valamint

b) az illetékes hatóságok által hozott jelentősebb szankciók és rendkívüli intézkedések, ideértve a 104. cikk szerinti egyedi tőkekövetelmény előírását és az 575/2013/EU rendelet 312. cikke (2) bekezdése szerinti tőkekövetelmények kiszámításához a fejlett mérési módszer használatára vonatkozó bármely korlátozás elrendelését.

▼B

A b) pont alkalmazásában mindig konzultálni kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal.

Az illetékes hatóság azonban dönthet úgy is, hogy sürgős esetekben, vagy amennyiben a konzultáció veszélyeztetheti a határozata hatékonyságát, nem folytat konzultációt más illetékes hatóságokkal. Az illetékes hatóság ebben az esetben a döntéshozatal után haladéktalanul tájékoztatja a többi illetékes hatóságot.

▼M5

(5) Az illetékes hatóságok, a pénzügyi információs egységek és az (EU) 2015/849 irányelvnek való megfelelés tekintetében az annak 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában felsorolt kötelezett szolgáltatók állami felügyeletével megbízott hatóságoknak szorosan együtt kell működniük egymással saját hatáskörükön belül, és egymás rendelkezésére kell bocsátaniuk az ezen irányelv, az 575/2013/EU rendelet és az (EU) 2015/849 irányelv szerinti feladataik szempontjából releváns információkat, feltéve, hogy ezen együttműködés és információcsere nem jár az illetékes hatóság, a pénzügyi információs egység vagy az (EU) 2015/849 irányelvnek való megfelelés tekintetében az annak 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában felsorolt kötelezett szolgáltatók állami felügyeletével megbízott hatóság tagállamának büntetőjogával vagy közigazgatási jogával összhangban zajló vizsgálat, nyomozás vagy eljárás sérelmével.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban saját kezdeményezésre segítséget nyújthat az illetékes hatóságoknak, amennyiben véleménykülönbség merül fel a felügyeleti tevékenységek e cikk szerinti koordinációját illetően.

(6) Az EBH-nak 2020. január 1-jéig iránymutatásokat kell közzétennie az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban, amelyekben pontosan meg kell határoznia az e cikk (5) bekezdésében említett hatóságok közötti együttműködés és információcsere módját, különösen a határokon átnyúló vállalatcsoportokkal kapcsolatban, valamint a pénzmosás elleni szabályok súlyos megsértése eseteinek azonosításával összefüggésben.

▼B

118. cikk

Más tagállamokban lévő vállalkozásokat érintő információk ellenőrzése

Ha ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet alkalmazása során az egyik tagállam illetékes hatóságai konkrét esetekben ellenőrizni kívánják egy másik tagállamban található intézményre, pénzügyi holding társaságra, vegyes pénzügyi holding társaságra, pénzügyi vállalkozásra, járulékos szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásra, vegyes tevékenységű holding társaságra, a 125. cikkben említett leányvállalatra vagy a 119. cikk (3) bekezdésében említett leányvállalatra vonatkozó információkat, az ellenőrzés elvégzése céljából megkeresik a szóban forgó másik tagállam illetékes hatóságait. A megkeresett hatóságoknak hatáskörükön belül teljesíteniük kell a kérést, oly módon, hogy az ellenőrzést vagy maguk végzik el, vagy lehetővé teszik, hogy a megkereső hatóságok végezzék el azt, vagy lehetővé teszik, hogy könyvvizsgáló vagy szakértő végezze azt el. Az ellenőrzést kérő illetékes hatóság, ha kívánja, részt vehet az ellenőrzésben, amennyiben nem saját maga végzi az ellenőrzést.

▼B

II. szakasz

Pénzügyi holding társaságok, vegyes pénzügyi holding társaságok és vegyes tevékenységű holding társaságok

119. cikk

Holding társaságok összevont felügyelet alá vonása

▼M5

(1) A 21a. cikkre is figyelemmel, a tagállamok meghozzák a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok összevont felügyelet alá vonásához szükséges intézkedéseket.

▼B

(2) Amennyiben egy intézményi leányvállalatot Az 575/2013/EU rendelet 19. cikkében szabályozott valamelyik eset alapján nem vonnak összevont alapú felügyelet alá, annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben a leányvállalat található, olyan információkat kérhetnek az anyavállalattól, amelyek megkönnyíthetik a szóban forgó leányvállalat felügyeletét.

(3) A tagállamok lehetővé teszik, hogy az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságaik a 122. cikkben említett információt kérjék az összevont alapú felügyeleti hatáskörbe nem tartozó intézmény, pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság leányvállalataitól. Ebben az esetben az információk továbbítására és ellenőrzésére az e cikkben megállapított eljárásokat kell alkalmazni.

120. cikk

Vegyes pénzügyi holding társaságok felügyelete

(1) Ha egy vegyes pénzügyi holding társaságra ezen irányelv és a 2002/87/EK irányelv alapján egyenértékű rendelkezések vonatkoznak, különösen a kockázatalapú felügyelet tekintetében, az összevont felügyeletet ellátó hatóság a leányvállalatok felügyeletéért felelős többi illetékes hatósággal folytatott konzultáció után alkalmazhatja kizárólag a 2002/87/EK irányelvet az adott vegyes pénzügyi holding társaságra.

▼M5

(2) Ha egy vegyes pénzügyi holding társaságra ezen irányelv és a 2009/138/EK irányelv alapján egyenértékű rendelkezések vonatkoznak, különösen a kockázatalapú felügyelet tekintetében, az összevont felügyeletet ellátó hatóság a biztosítási ágazat csoportfelügyeleti hatóságának egyetértésével alkalmazhatja az adott vegyes pénzügyi holding társaságra az irányelvnek csak azokat a rendelkezéseit, amelyek a 2002/87/EK irányelv 3. cikke (2) bekezdésének meghatározása szerinti legjelentősebb pénzügyi ágazatra vonatkoznak.

▼B

(3) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság tájékoztatja az EBH-t és az EBFH-t az (1) és (2) bekezdés alapján hozott döntésekről.

(4) Az EBH, az EBFH és az EÉPH az 1093/2010/EU, 1094/2010/EU és 1095/2010/EU rendeletek 54. cikkében említett vegyes bizottságon keresztül a felügyeleti gyakorlatok közelítését célzó iránymutatást, valamint az említett iránymutatás elfogadásától számított három éven belül ugyanebből a célból szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoznak ki.

▼B

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteknek az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

121. cikk

Az igazgatók alkalmassága

A tagállamok előírják, hogy a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság vezető testületének tagjai a 91. cikk (1) bekezdésének megfelelően kellően jó hírnévvel és kellő tudással és szakmai tapasztalattal rendelkezzenek feladataik ellátásához, figyelembe véve a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság konkrét szerepét.

122. cikk

Információkérések és ellenőrzések

(1) A konszolidációs módszerek további koordinálásáig a tagállamok úgy rendelkeznek, hogy amennyiben egy vagy több intézmény anyavállalata vegyes tevékenységű holding társaság, az ilyen intézmények engedélyezéséért és felügyeletéért felelős illetékes hatóságok – a vegyes tevékenységű holding társaságokat és leányvállalataikat közvetlenül elérve, vagy az intézményi leányvállalatokon keresztül – kötelezik azokat minden olyan információ közlésére, amely fontos lehet e leányvállalatok felügyelete szempontjából.

(2) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy illetékes hatóságaik helyszíni vizsgálatokat végezhetnek vagy – külső ellenőr bevonásával – végeztethetnek a vegyes tevékenységű holding társaságoktól és leányvállalataiktól kapott információk ellenőrzése céljából. Ha a vegyes tevékenységű holding társaság vagy leányvállalatainak egyike biztosító, a 125. cikkben megállapított eljárás szintén alkalmazható. Ha a vegyes tevékenységű holding társaság vagy leányvállalatainak egyike nem abban a tagállamban helyezkedik el, mint amelyben az intézményi leányvállalat, az információk helyszíni ellenőrzését a 118. cikkben megállapított eljárás szerint kell végrehajtani.

123. cikk

Felügyelet

(1) Az 575/2013/EU rendelet negyedik részének sérelme nélkül, a tagállamok előírják, hogy ha egy vagy több intézmény anyavállalata vegyes tevékenységű holding társaság, az ezeknek az intézményeknek a felügyeletéért felelős illetékes hatóságok látják el az intézmény és a vegyes tevékenységű holding társaság, illetve leányvállalatai közötti ügyletek általános felügyeletét.

(2) Az illetékes hatóságok előírják az intézményeknek olyan megfelelő kockázatkezelési eljárások és belső ellenőrzési mechanizmusok, beleértve hatékony jelentéstételi és számviteli eljárások alkalmazását, amelyek alkalmasak a vegyes tevékenységű holding társaság anyavállalattal, illetve annak leányvállalataival lebonyolított ügyletek azonosítására, mérésére, nyomon követésére és ellenőrzésére. Az illetékes hatóságok előírják továbbá, hogy az intézmények beszámoljanak az ezekkel a szervezetekkel lebonyolított jelentős ügyletekről, az 575/2013/EU rendelet 394. cikkében említett kivétellel. Ezeket az eljárásokat és jelentős ügyleteket az illetékes hatóságok felügyelik.

▼B

124. cikk

Információcsere

(1) A tagállamok elhárítják azon – az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó vállalkozások, vegyes tevékenységű holding társaságok és leányvállalataik, illetve a 119. cikkben említett leányvállalatok közötti – információk cseréjének jogi akadályait, amelyek a 110. cikknek és a 3. fejezetnek megfelelően a felügyelet szempontjából jelentősek.

(2) Amennyiben az anyavállalat és annak bármelyik intézményi leányvállalata különböző tagállamokban található, az egyes tagállamok illetékes hatóságai közlik egymással az összes fontos információt, amely lehetővé teszi vagy segíti az összevont alapú felügyelet gyakorlását.

Amennyiben annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben az anyavállalat található, a 111. cikk értelmében maguk nem gyakorolnak összevont alapú felügyeletet, az ilyen felügyeletért felelős illetékes hatóságok megkereshetik őket, hogy bekérjék az anyavállalattól azokat az információkat, amelyek az összevont alapú felügyelet szempontjából jelentőséggel bírnak, és továbbítsák ezeket a megkereső hatóságokhoz.

(3) A tagállamok engedélyezik illetékes hatóságaik között a (2) bekezdésben említett információk cseréjét, azzal a feltétellel, hogy a pénzügyi holding társaságok, vegyes pénzügyi holding társaságok, pénzügyi vállalkozások vagy járulékos szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások esetében az információk összegyűjtése vagy birtoklása nem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságok kötelesek felügyeleti feladatokat ellátni ezekkel az önálló intézményekkel vagy vállalkozásokkal kapcsolatban.

A tagállamok hasonlóképpen engedélyezik illetékes hatóságaiknak a 122. cikkben említett információk cseréjét azzal a feltétellel, hogy az információk összegyűjtése vagy birtoklása nem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságoknak felügyeleti feladatokat kell ellátniuk a vegyes tevékenységű holding társaságok és olyan leányvállalataik esetében, amelyek nem hitelintézetek, vagy a 119. cikk (3) bekezdésében említett leányvállalatokkal kapcsolatban.

125. cikk

Együttműködés

(1) Amennyiben egy intézmény, pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság vagy vegyes tevékenységű holding társaság egy vagy több olyan leányvállalatot ellenőriz, amely biztosító vagy egyéb engedélyköteles befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, az illetékes hatóságok és a biztosítási vállalkozások, valamint a befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások felügyeletének közfeladatával megbízott hatóságok szorosan együttműködnek egymással. Saját feladatkörük sérelme nélkül, e hatóságok egymás rendelkezésére bocsátanak minden olyan információt, amely várhatóan egyszerűsíti a munkájukat, és lehetővé teszi az általuk felügyelt vállalkozások tevékenységének és átfogó pénzügyi helyzetének felügyeletét.

▼M5

Ha ezen irányelv 111. cikke értelmében egy vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalattal rendelkező csoport összevont felügyeletét ellátó hatóság nem azonos a 2002/87/EK irányelv 10. cikkével összhangban meghatározott koordinátorral, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak és a koordinátornak együtt kell működnie az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet összevont alapon történő alkalmazása céljából. A hatékony együttműködés kialakítása és megkönnyítése érdekében az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak és a koordinátornak írásban rögzített szabályokkal kell rendelkezniük a koordináció és az együttműködés módjára vonatkozóan.

▼M6

(2) Az összevont alapú felügyelet, és különösen az illetékes hatóságok közötti, ezen irányelvben szabályozott információcsere keretében kapott információkra a hitelintézetek esetében az ezen irányelv 53. cikke (1) bekezdésében meghatározott vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 15. cikke szerinti szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelményeknek kell vonatkozniuk.

▼B

(3) Az összevont alapú felügyeletért felelős illetékes hatóságok listákat készítenek az 575/2013/EU rendelet 11. cikkében említett pénzügyi holding társaságokról vagy vegyes pénzügyi holding társaságokról. Ezeket a listákat közlik a többi tagállam illetékes hatóságaival, az EBH-val és a Bizottsággal.

126. cikk

Szankciók

Az e cím 1. fejezete IV. szakaszának megfelelően a tagállamok biztosítják, hogy a feltárt jogsértéseknek vagy azok okainak megszüntetését célzó adminisztratív szankciókat vagy egyéb adminisztratív intézkedéseket lehessen alkalmazni azokkal a pénzügyi holding társaságokkal, vegyes pénzügyi holding társaságokkal és vegyes tevékenységű holding társaságokkal, illetve tényleges vezetőikkel szemben, amelyek vagy akik megsértik az e fejezetet átültető törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket.

127. cikk

Harmadik országbeli összevont felügyelet egyenértékűségének értékelése

(1) Amennyiben egy intézmény, amelynek az anyavállalata olyan intézmény vagy pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság, amelynek központi irodája harmadik országban található, nem tartozik a 111. cikk szerinti összevont felügyelet hatálya alá, az illetékes hatóságok értékelik, hogy az intézményt olyan összevont felügyelet hatálya alá vonta-e egy harmadik országbeli felügyeleti hatóság, amely egyenértékű az ezen irányelvben megállapított elveknek és az 575/2013/EU rendelet első része II. címe 2. fejezete követelményeinek megfelelő összevont felügyelettel.

Az értékelést az anyavállalat, illetve az Unióban engedélyezett szabályozott vállalkozás kérésére vagy saját kezdeményezésére azon illetékes hatóság végzi el, amely a (3) bekezdés alkalmazása esetén felelős lenne az összevont felügyelet ellátásáért. Az illetékes hatóság konzultációt folytat az egyéb érintett illetékes hatóságokkal.

(2) A Bizottság felkérheti az európai bankbizottságot, hogy általános iránymutatással szolgáljon arról, hogy a harmadik országbeli felügyeleti hatóságok által gyakorolt összevont alapú felügyelet valószínűleg teljesíti-e az összevont alapú felügyeletre vonatkozóan az e fejezetben meghatározott célkitűzéseket olyan intézmények tekintetében, amelyek anyavállalatának központi irodája harmadik országban található. Az Európai Bankbizottság folyamatosan felülvizsgálja ezeket az iránymutatásokat, és figyelembe veszi az ilyen illetékes hatóságok által alkalmazott összevont felügyeleti eljárásokban bekövetkező változásokat. Az említett feladatok ellátásában az EBH segíti a Bizottságot és az európai bankbizottságot, beleértve annak értékelését is, hogy szükség van-e a szóban forgó iránymutatások naprakésszé tételére.

▼B

Az (1) bekezdés első albekezdésében említett értékelést végző illetékes hatóság figyelembe veszi az ilyen iránymutatásokat. E célból az illetékes hatóság határozathozatal előtt konzultációt folytat az EBH-val.

(3) Ilyen egyenértékű felügyelet hiányában a tagállamok ezen irányelvet és az 575/2013/EU rendeletet megfelelően alkalmazzák az intézményre vagy engedélyezhetik illetékes hatóságaik részére olyan egyéb megfelelő felügyeleti technikák alkalmazását, amelyek alkalmasak az intézmények összevont alapú felügyeletével kapcsolatos célkitűzések megvalósítására.

Ezeket a felügyeleti technikákat a többi érintett illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően egyeztetni kell azzal az illetékes hatósággal, amely felelős lenne az összevont felügyelet ellátásáért.

Az illetékes hatóságok előírhatják többek között az Unión belül központi irodával rendelkező pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság létesítését, és az összevont felügyeletre vonatkozó rendelkezéseket az illető pénzügyi holding társaság konszolidált helyzete, vagy a vegyes pénzügyi holding társaság intézményeinek konszolidált helyzete tekintetében alkalmazhatják.

A felügyeleti technikákat úgy kell kialakítani, hogy biztosítsák az e fejezetben az összevont alapú felügyeletre vonatkozóan meghatározott célkitűzések elérését, és azokat közölni kell a többi érintett illetékes hatósággal, az EBH-val, valamint a Bizottsággal.

4. FEJEZET

Tőkepufferek

I. szakasz

Pufferek

128. cikk

Fogalom-meghatározások

E fejezet alkalmazásában a következő fogalom-meghatározások alkalmazandóak:

1. „tőkefenntartási puffer” : az intézmény által a 129. cikknek megfelelően fenntartandó szavatolótőke;

2. „intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffer” : az intézmény által a 130. cikknek megfelelően fenntartandó szavatolótőke;

3. „a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer” : a 131. cikk (4) bekezdésének megfelelően kötelezően fenntartandó szavatolótőke;

4. „az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer” : a 131. cikk (5) bekezdésének megfelelően esetlegesen fenntartandó szavatolótőke;

5. „rendszerkockázati tőkepuffer” : az intézmény által a 133. cikknek megfelelően kötelezően vagy esetlegesen fenntartandó szavatolótőke;

▼B

6. „kombinált pufferkövetelmény” : a tőkefenntartási pufferre vonatkozó követelmény teljesítéséhez szükséges összes elsődleges alapvető tőke, kibővítve az alábbiakkal, az adott esettől függően:

   a) egy intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffer;

   b) egy globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer;

   c) egy egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer;

   d) egy rendszerkockázati tőkepuffer.

7. „anticiklikus pufferráta” : az intézmények által az intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához használandó ráta, amelynek meghatározása a 136. vagy 137. cikknek megfelelően, vagy egy érintett harmadik országbeli hatóság által történik (esettől függően);

8. „a tagállamban engedélyezett intézmény” : abban a tagállamban engedélyezett intézmény, amelynek esetében egy adott kijelölt hatóság felelős az anticiklikus pufferráta meghatározásáért;

9. „irányadó puffer” : a 135. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiszámított irányadó pufferráta.

▼M5

Az intézmények az e cikk első bekezdésének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelmény teljesítése céljából tartott elsődleges alapvető tőkét nem használhatják fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott tőkekövetelményeknek, az ezen irányelv 104a. cikke értelmében vett túlzott tőkeáttételi kockázaton kívüli egyéb kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelményeknek és az ezen irányelv 104b. cikkének (3) bekezdésével összhangban a túlzott tőkeáttételi kockázaton kívüli egyéb kockázatok kezelésére vonatkozóan nyújtott iránymutatásnak való megfelelésre.

Az intézmények a kombinált pufferkövetelmény valamely elemének teljesítése céljából tartott elsődleges alapvető tőkét nem használhatják fel a kombinált pufferkövetelmény többi alkalmazandó elemének való megfelelésre.

Az intézmények az e cikk első bekezdésének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelmény teljesítése céljából tartott elsődleges alapvető tőkét nem használhatják fel az 575/2013/EU rendelet 92a. és 92b. cikkében, valamint a 2014/59/EU irányelv 45c. és 45d. cikkében meghatározott követelmények kockázati alapú összetevőinek a teljesítésére.

▼M6

_____

▼M5

129. cikk

Tőkefenntartási puffer kötelező tartása

(1) A tagállamok előírják az intézmények számára, hogy az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmények teljesítésére tartott elsődleges alapvető tőkén felül elsődleges alapvető tőkeelemekből álló tőkefenntartási puffert is tartsanak, az említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően – az említett rendelet első részének II. címe szerint egyedi vagy összevont alapon – számított teljes kockázati kitettségük 2,5 %-ának megfelelő összegben.

▼M6

_____

▼M5

(5) Ha egy intézmény nem teljesíti teljes mértékben az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményt, a 141. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott kifizetési korlátozásokat kell rá alkalmazni.

130. cikk

Intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffer kötelező tartása

(1) A tagállamok előírják az intézmények számára egy, az ezen irányelv 140. cikkének megfelelően kiszámított intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffer tartását az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően – az említett rendelet első részének II. címével összhangban egyedi, illetve összevont alapon – számított teljes kockázati kitettségük és az anticiklikus pufferráták súlyozott átlagának a szorzatával egyenlő összegben. E tőkepuffernek elsődleges alapvető tőkeelemekből kell állnia.

▼M6

_____

▼M5

(5) Ha egy intézmény nem teljesíti teljes mértékben az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményt, a 141. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott kifizetési korlátozásokat kell rá alkalmazni.

▼B

131. cikk

Globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és egyéb rendszerszinten jelentős intézmények

▼M5

(1) A tagállamok kijelölik azt a hatóságot, amely felelős azért, hogy összevont alapon azonosítsa azokat a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket, illetve az esettől függően egyedi, szubkonszolidált vagy összevont alapon azonosítsa azokat a rendszerszinten jelentős egyéb intézményeket, amelyeket joghatósági területükön engedélyeztek. Ez a hatóság az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság lehet. A tagállamok több hatóságot is kijelölhetnek.

▼M5

Globálisan rendszerszinten jelentős intézmények a következők:

a) EU-szintű anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által vezetett csoport; vagy

b) olyan intézmény, amely nem leányvállalata valamely EU-szintű anyavállalatnak, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatnak vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak.

Az egyéb rendszerszinten jelentős intézmény lehet intézmény, illetve EU-szintű anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami anyavállalat, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat vezette csoport.

▼B

(2) A globálisan rendszerszinten jelentős intézmény meghatározási módszerének alapját az alábbi kategóriák képezik:

a) a csoport mérete;

b) a csoportnak a pénzügyi rendszerrel való összekapcsolódásai;

c) a csoport által nyújtott szolgáltatások vagy pénzügyi infrastruktúra helyettesíthetősége;

d) a csoport összetettsége;

e) a csoport határokon átnyúló tevékenysége, beleértve a tagállamok közötti tevékenységeket, valamint a valamely tagállam és egy harmadik ország közötti tevékenységeket.

Mindegyik kategóriát azonos súllyal kell figyelembe venni, és számszerűen kell kifejezni.

Ez a módszer minden egyes értékelt, az (1) bekezdésben említett jogalanyra vonatkozóan összesített eredményt ad ki, amely lehetővé teszi, hogy azonosítsák a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket és azokat a (9) bekezdésben felsorolt valamely alkategóriába sorolják.

▼M5

(2a) A globálisan rendszerszinten jelentős intézmények azonosítására szolgáló kiegészítő módszer alkalmazásakor a következő kategóriákat kell figyelembe venni:

a) az e cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett kategóriák;

b) a csoport határokon átnyúló tevékenysége, a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 4. cikkében említett, az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamok közötti viszonylatban folytatott tevékenységei kizárásával.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

▼M5

Mindegyik kategóriát azonos súllyal kell figyelembe venni, és számszerű mutatók segítségével kell kifejezni. Az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett kategóriák esetében a (2) bekezdés értelmében meghatározott megfelelő mutatókkal azonos mutatók alkalmazandók.

A kiegészítő azonosítási módszer alkalmazása keretében meg kell határozni egy kiegészítő összesített pontszámot is minden, az (1) bekezdésben említett vizsgált szervezetre vonatkozóan, amely pontszám alapján az illetékes vagy a kijelölt hatóságok meghozhatják a (10) bekezdés c) pontjában meghatározottak közül a megfelelő intézkedést.

▼B

(3) Az egyéb rendszerszinten jelentős intézményeket az (1) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni. A rendszerszintű jelentőséget legalább az alábbi kritériumok valamelyike alapján kell értékelni:

a) méret;

b) az Unió vagy az adott tagállam gazdasága szempontjából betöltött jelentőség;

c) a határokon átnyúló tevékenységek jelentősége;

d) az intézménynek vagy csoportnak a pénzügyi rendszerrel való összekapcsolódásai.

▼M5

Az EBH-nak az ERKT-val folytatott konzultációt követően, az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban, 2015. január 1-jéig iránymutatást kell kibocsátania azokról a kritériumokról, amelyek alapján meghatározhatók e bekezdés egyéb rendszerszinten jelentős intézmények értékelésére való alkalmazásának a feltételei. Az iránymutatásban figyelembe kell venni a rendszerszinten jelentős belföldi intézményekre vonatkozó nemzetközi keretet, valamint az uniós és nemzeti sajátosságokat.

Az ERKT-vel való konzultációt követően az EBH-nak 2020. december 31-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer mértékének kialakítására és kalibrálására alkalmazandó megfelelő módszerről.

▼B

(4) Valamennyi globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek összevont alapon fenn kell tartania a rendszerszinten jelentős globális intézményekre vonatkozó olyan tőkepuffert, amely megfelel annak az alkategóriának, amelybe az adott intézményt besorolták. Ez a tőkepuffer elsődleges alapvető tőkeelemekből áll, és kiegészíti azokat.

▼M5

(5) Az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság – figyelembe véve az egyéb rendszerszinten jelentős intézmények azonosítására vonatkozó kritériumokat – valamennyi egyéb rendszerszinten jelentős intézmény számára előírhatja – az esettől függően összevont, szubkonszolidált vagy egyedi alapon – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitettség-érték legfeljebb 3 %-ának megfelelő, egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer tartását. E tőkepuffernek elsődleges alapvető tőkeelemekből kell állnia.

▼C4

(5a) A Bizottság e bekezdés harmadik albekezdésében említett felhatalmazásától függően az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság valamennyi egyéb rendszerszinten jelentős intézmény számára előírhatja – az esettől függően összevont, szubkonszolidált vagy egyedi alapon – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitettség-érték több mint 3 %-ának megfelelő, egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer tartását. E tőkepuffernek elsődleges alapvető tőkeelemekből kell állnia.

▼M5

Az ERKT-nek az e cikk (7) bekezdésében említett értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül véleményt kell adnia a Bizottságnak arról, hogy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer megfelelőnek tekinthető-e. Az 1093/2010/EU rendelet 34. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EBH is véleményt fogalmazhat meg a Bizottság számára a tőkepufferrel kapcsolatban.

A (7) bekezdésben említett értesítés EKRT által a Bizottság számára való megküldését követő három hónapon belül a Bizottság – az ERKT és adott esetben az EBH értékelését figyelembe véve, illetve ha meggyőződött arról, hogy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer nem jár negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, és ezáltal nem képez vagy teremt akadályt a belső piac megfelelő működése szempontjából – jogi aktust fogad el, amelyben felhatalmazza az illetékes hatóságot vagy a kijelölt hatóságot a javasolt intézkedés elfogadására.

▼B

(6) Ha az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer tartását követeli meg, meg kell felelnie az alábbiaknak:

a) az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer nem járhat aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, akadályt képezve ezáltal a belső piac működése szempontjából;

b) az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság legalább évente felülvizsgálja az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffert.

▼M5

(7) Az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer meghatározása vagy módosítása előtt az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak az (5) bekezdésben említett határozat közzététele előtt egy hónappal, az (5a) bekezdésben említett határozatának közzététele előtt pedig három hónappal értesítenie kell az ERKT-t. Ezeket az értesítéseket az ERKT-nek haladéktalanul továbbítania kell a Bizottságnak, az EBH-nak és az érintett tagállamok illetékes és kijelölt hatóságainak. Az ilyen értesítésekben részletesen meg kell határozni a következőket:

▼B

a) annak indokolása, hogy miért vélik úgy, hogy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer várhatóan hatékonyan és arányosan csökkenteni fogja a kockázatot;

b) annak elemzése, hogy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer a tagállamok rendelkezésére álló információk alapján várhatóan milyen kedvező vagy kedvezőtlen hatást gyakorol a belső piacra;

c) a tagállam által előírni kívánt, az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer mértéke.

▼M5

(8) A 133. cikknek és e cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül, ha valamely egyéb rendszerszinten jelentős intézmény egy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény vagy egy egyéb rendszerszinten jelentős olyan intézmény vagy uniós anyavállalat vezetése alatt álló csoport leányvállalata, amelyre összevont alapon alkalmazandó az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer-követelmény, akkor az egyéb rendszerszinten jelentős intézményre egyedi vagy szubkonszolidált alapon alkalmazandó tőkepuffer nem haladhatja meg a következők közül az alacsonyabbat:

▼M5

a) a csoportra összevont alapon alkalmazandó, a globálisan rendszerszinten jelentős intézményre vagy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményre vonatkozó tőkepuffer mértéke közül a magasabbnak és az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitettség-érték 1 %-ának az összege; valamint

b) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésével összhangban számított teljes kockázatikitettség-érték 3 %-a, vagy a Bizottság által az e cikk (5a) bekezdésével összhangban engedélyezett, a csoportra összevont alapon alkalmazandó mérték.

(9) A globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek legalább öt alkategóriáját kell meghatározni. A legalacsonyabb határvonalat és az egyes alkategóriák közötti határvonalat az intézmények azonosításához használt, az e cikk (2) bekezdésében említett módszerrel összhangban kapott eredmények alapján kell meghatározni. Az egymást követő alkategóriák közötti ponthatárokat egyértelműen kell meghatározni, azt az elvet követve, hogy a rendszerszintű jelentőség alkategóriáról alkategóriára folyamatosan, lineárisan növekszik, ami – az ötödik, valamint minden további, annál magasabb alkategória kivételével – a kiegészítő elsődleges alapvető tőkére vonatkozó követelmény lineáris növekedését eredményezi. E bekezdés alkalmazása céljából rendszerszintű jelentőség alatt a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény működési zavarai által a globális pénzpiacra kifejtett várható hatást kell érteni. A legalacsonyabb alkategóriához az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésével összhangban számított teljes kockázatikitettség-érték 1 %-ának megfelelő, globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffert kell rendelni, és az egyes alkategóriákhoz rendelt tőkepuffer az említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésével összhangban számított teljes kockázatikitettség-érték legalább 0,5 %-ával nő.

(10) Az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság az (1) és a (9) bekezdés sérelme nélkül és a (9) bekezdésben említett alkategóriák és ponthatárok alkalmazásával a felügyeleti mérlegelési jogkör körültekintő gyakorlása során:

a) egy adott, globálisan rendszerszinten jelentős intézményt valamely alacsonyabb alkategóriából magasabb alkategóriába sorolhat be;

b) az (1) bekezdésben említett szervezetet, amelynek a (2) bekezdésben említett összesített pontszáma alacsonyabb, mint a legalacsonyabb alkategóriára vonatkozóan meghatározott ponthatár, a legalacsonyabb alkategóriába vagy valamely magasabb alkategóriába sorolhatja és ezáltal globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek kijelölheti;

c) egy adott, globálisan rendszerszinten jelentős intézményt az Egységes Szanálási Mechanizmust figyelembe véve a (2a) bekezdésben említett kiegészítő összesített pontszám alapján magasabb alkategóriából alacsonyabb alkategóriába sorolhat át.

———————

(12) Az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak közölnie kell az ERKT-vel a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és az egyéb rendszerszinten jelentős intézmények nevét, illetve azt, hogy az egyes globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket melyik alkategóriába sorolta be. Az értesítésnek teljeskörű indokolást kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy a hatóság miért élt, avagy nem élt a (10) bekezdés a), b) vagy c) pontja szerinti lehetőséggel. Az ERKT-nek haladéktalanul továbbítania kell az ilyen értesítéseket a Bizottságnak és az EBH-nak, és nyilvánosságra kell hoznia a rendszerszinten jelentős intézmények nevét. Az illetékes hatóságoknak vagy a kijelölt hatóságoknak nyilvánosságra kell hozniuk, hogy az egyes globálisan rendszerszinten jelentős pénzügyi intézményeket melyik alkategóriába sorolták be.

▼M5

Az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak évente felül kell vizsgálnia a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és az egyéb rendszerszinten jelentős intézmények azonosítását, valamint a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények adott alkategóriákba sorolását, és ennek eredményéről be kell számolnia az érintett rendszerszinten jelentős intézménynek, valamint az ERKT-nek, amely köteles haladéktalanul továbbítani az eredményeket a Bizottságnak és az EBH-nak. Az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak nyilvánosságra kell hoznia a rendszerszinten jelentős intézményként azonosított intézmények naprakész listáját, valamint azt, hogy az egyes azonosított, globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket melyik alkategóriába sorolta be.

_____

(14) Ha egy csoportra összevont alapon egyaránt vonatkozik a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer és az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer, akkor a magasabb tőkepuffert kell alkalmazni.

(15) Amennyiben egy intézménynek a 133. cikkel összhangban meghatározott rendszerkockázati tőkepuffer tartását írják elő, ez a puffer hozzáadódik az e cikk szerint alkalmazandó, egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre és globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepufferhez.

Amennyiben a 133. cikk (10), (11) vagy (12) bekezdésének alkalmazásában számított rendszerkockázati tőkepuffer mértékének, valamint az ugyanazon intézményre alkalmazandó, a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer vagy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer mértékének összege meghaladná az 5 %-ot, akkor az e cikk (5a) bekezdésében meghatározott eljárást kell alkalmazni.

_____

(18) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak érdekében, hogy meghatározza azokat a módszereket, amelyekkel az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság e cikk alkalmazásában egy intézményt, illetve EU-szintű anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által vezetett csoportot globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosít, továbbá hogy – a nemzetközileg elfogadott standardokat figyelembe véve – meghatározza azt a módszert, amely az alkategóriák megállapítására, valamint a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek a rendszerszinten betöltött jelentősége alapján való alkategóriákba sorolására szolgál.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. június 30-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat.

_____

133. cikk

Rendszerkockázati tőkepuffer fenntartásának előírása

(1) Valamennyi tagállam előírhatja, hogy a pénzügyi szektor vagy e szektor egy vagy több alcsoportja az összes kitettség vagy azok e cikk (5) bekezdésében említett valamely alcsoportja tekintetében elsődleges alapvető tőkéből álló rendszerkockázati tőkepuffert tartson fenn az 575/2013/EU rendeletnek és ezen irányelv 130. és 131. cikkének hatályán kívül eső olyan makroprudenciális, illetve rendszerkockázatok megelőzése és csökkentése érdekében, amelyek a pénzügyi rendszer zavarának veszélyét hordozzák, és súlyos kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak egy adott tagállam pénzügyi rendszerére és reálgazdaságára.

▼M5

(2) Az intézményeknek a rendszerkockázati tőkepuffert a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

ahol:

B_{SR} = a rendszerkockázati tőkepuffer

r_T = az intézmény teljes kockázatikitettség-értékére vonatkozó tőkepuffer-mérték;

E_T = az intézményre vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitettség-érték;

i = a kitettségeknek az (5) bekezdésben említett alcsoportját jelölő indexszám;

r_i = az i kitettség-alcsoport kockázatikitettség-értékére vonatkozó tőkepuffer-mérték; és

E_i = az intézmény i kitettség-alcsoportjára vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított kockázatikitettség-érték.

(3) A tagállamok az (1) bekezdés alkalmazása céljából kijelölik azt a hatóságot, amely felelős a rendszerkockázati tőkepuffer meghatározásáért, valamint azon kitettségek és intézmény-alcsoportok azonosításáért, amelyekre a tőkepuffert alkalmazni kell. Ennek a hatóságnak az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak kell lennie.

(4) E cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából az érintett illetékes hatóság, illetve kijelölt hatóság előírhatja az intézmények számára, hogy elsődleges alapvető tőkéből álló, az e cikk (2) bekezdésével összhangban számított rendszerkockázati tőkepuffert tartsanak, az 575/2013/EU rendelet első része II. címével összhangban egyedi, összevont, illetve szubkonszolidált alapon.

(5) A rendszerkockázati tőkepuffer a következőkre vonatkozhat:

a) a tőkepuffert meghatározó tagállamban fennálló összes kitettség;

b) a tőkepuffert meghatározó tagállamban fennálló következő ágazati kitettségek:

   i. a természetes személyekkel szembeni, lakóingatlannal fedezett összes lakossági kitettség;

   ii. az üzleti ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett, jogi személyekkel szembeni összes kitettség;

   iii. az ii. pontban említettek kivételével a jogi személyekkel szembeni összes kitettség;

   iv. az i. pontban említettek kivételével a természetes személyekkel szembeni összes kitettség;

c) a más tagállamokban fennálló összes kitettség, a (12) és a (15) bekezdésre is figyelemmel;

▼M5

d) a más tagállamokban fennálló, e bekezdés b) pontja szerint azonosított ágazati kitettségek, csak egy másik tagállam által megállapított pufferrátának a 134. cikk szerinti elismerése céljából;

e) a harmadik országokban fennálló kitettségek;

f) a b) pontban azonosított bármely kitettségkategória alcsoportjai.

(6) Az EBH-nak az ERKT-vel folytatott konzultációt követően, az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban, 2020. június 30-ig iránymutatást kell kibocsátania azokról a megfelelő kitettség-alcsoportokról, amelyekre az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság rendszerkockázati tőkepuffert alkalmazhat e cikk (5) bekezdésének f) pontjával összhangban.

(7) A rendszerkockázati tőkepuffer minden olyan intézménynek, illetve ezen intézmények egy vagy több alcsoportjának az összes kitettségére, illetve az e cikk (5) bekezdésében említett kitettségek valamely alcsoportjára alkalmazandó, amelyek tekintetében az érintett tagállam hatóságai ezen irányelvnek megfelelően illetékesek, azzal, hogy a rendszerkockázati tőkepuffer mértékét 0,5 százalékpontos lépésközökkel kell megállapítani. Az intézmények és a kitettségek különböző alcsoportjaira vonatkozóan különböző követelmények állapíthatók meg. A rendszerkockázati tőkepuffer nem alkalmazható a 130. és a 131. cikk hatálya alá tartozó kockázatokra.

(8) Ha az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság rendszerkockázati tőkepuffer tartását követeli meg, meg kell felelnie a következőknek:

a) a rendszerkockázati tőkepuffer nem jár aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, akadályt képezve vagy teremtve ezáltal a belső piac megfelelő működése szempontjából;

b) az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak legalább kétévente felül kell vizsgálnia a rendszerkockázati tőkepuffert;

c) a rendszerkockázati tőkepuffer nem alkalmazható a 130. és a 131. cikk hatálya alá tartozó kockázatokra.

(9) Az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a (13) bekezdésben említett határozat nyilvánosságra hozatala előtt értesítenie kell az ERKT-t. Az ilyen értesítéseket az ERKT-nek haladéktalanul továbbítania kell a Bizottságnak, az EBH-nak és az érintett tagállamok illetékes és kijelölt hatóságainak.

Amennyiben egy olyan intézmény, amelyre egy vagy több rendszerkockázati tőkepufferráta vonatkozik, olyan leányvállalat, amelynek anyavállalata valamely másik tagállamban letelepedett, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak e tagállam hatóságait is értesítenie kell.

Ha egy rendszerkockázati tőkepufferráta harmadik országokban található kitettségekre is vonatkozik, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak az ERKT-t is értesítenie kell. Az ERKT-nak haladéktalanul továbbítania kell az ilyen értesítéseket az említett harmadik országok felügyeleti hatóságainak.

▼M5

Az ilyen értesítésekben részletesen meg kell határozni a következőket:

a) a tagállamban fennálló makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok;

b) a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok mértéke miért veszélyezteti a nemzeti szintű pénzügyi rendszer stabilitását, és mi indokolja az adott rendszerkockázati tőkepufferráta alkalmazását;

c) miért vélik úgy, hogy a rendszerkockázati tőkepuffer várhatóan hatékonyan és arányosan csökkenteni fogja a kockázatot;

d) a rendszerkockázati tőkepuffer a tagállamok rendelkezésére álló információk alapján várhatóan milyen kedvező vagy kedvezőtlen hatást gyakorol a belső piacra;

e) az illetékes hatóság, illetve a kijelölt hatóság milyen rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy tőkepufferrátákat kíván előírni, és milyen kitettségekre, illetve intézményekre vonatkozóan;

f) ha a rendszerkockázati tőkepufferráta az összes kitettségre vonatkozik, az érintett hatóság miért véli úgy, hogy a rendszerkockázati tőkepuffer nem duplikálja az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, a 131. cikk szerinti tőkepuffer működését.

Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta megállapításáról szóló döntés a korábban megállapított tőkepufferrátához képest csökkenést jelent vagy nem jelent változást, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak csak ennek a bekezdésnek kell megfelelnie.

(10) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták meghatározása vagy módosítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferráta az (5) bekezdésben említett egy vagy több rendszerkockázatitőkepuffer-követelmény hatálya alá tartozó egyetlen kitettségcsoport vagy -alcsoport esetében sem haladja meg a 3 %-ot, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a (9) bekezdéssel összhangban a (13) bekezdésben említett határozat nyilvánosságra hozatala előtt egy hónappal értesítenie kell az ERKT-t.

E bekezdés alkalmazása során a 3 %-os határértékbe nem számítandó bele a más tagállam által megállapított, a 134. cikkel összhangban elismert rendszerkockázati tőkepufferráta.

(11) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták meghatározása vagy módosítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferráta az (5) bekezdésben említett egy vagy több rendszerkockázatitőkepuffer-követelmény hatálya alá tartozó bármely kitettségcsoport vagy -alcsoport esetében 3 % és 5 % közé esik, az adott tőkepufferrátát meghatározó tagállam illetékes hatóságának, illetve kijelölt hatóságának a (9) bekezdéssel összhangban benyújtott értesítésben a Bizottság véleményét kell kérnie. A Bizottság az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül megküldi véleményét.

▼M5

Amennyiben a Bizottság a véleményében ellenzi a lépést, a rendszerkockázati tőkepuffert meghatározó tagállam illetékes hatósága, illetve kijelölt hatósága köteles a véleménynek megfelelően eljárni, vagy ellenkező esetben döntését megindokolni.

Amennyiben egy olyan intézmény, amelyre egy vagy több rendszerkockázati tőkepufferráta vonatkozik, olyan leányvállalat, amelynek anyavállalata valamely másik tagállamban letelepedett, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a (9) bekezdés szerint benyújtott értesítésben ajánlást kell kérnie kell a Bizottságtól és az ERKT-től.

A Bizottság és az ERKT az értesítés kézhezvételét követő hat héten belül megküldi ajánlását.

Amennyiben a leányvállalat és az anyavállalat székhelye szerinti hatóságok eltérő véleményen vannak az intézményre alkalmazandó rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy tőkepufferrátákat illetően, és ha mind a Bizottság, mind az ERKT ajánlása elutasító, az illetékes hatóság, illetve a kijelölt hatóság az ügyet az EBH elé terjesztheti és annak segítségét kérheti az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban. Az adott kitettségekre vonatkozóan rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy tőkepufferrátákat maghatározó határozatot az EBH határozatáig fel kell függeszteni.

▼C4

(12) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták meghatározása vagy módosítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferráta az (5) bekezdésben felsorolt, egy vagy több rendszerkockázatitőkepuffer-követelmény hatálya alá tartozó bármely kitettségcsoport vagy -alcsoport esetében meghaladja az 5 %-ot, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a rendszerkockázati tőkepufferráta bevezetése előtt kérnie kell a Bizottság felhatalmazását.

▼M5

Az ERKT-nek az e cikk (9) bekezdésében említett értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül véleményt kell adnia a Bizottság részére arról, hogy a rendszerkockázati tőkepuffer helyénvalónak tekinthető-e. Az 1093/2010/EU rendelet 34. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EBH is véleményt fogalmazhat meg a Bizottság számára az említett rendszerkockázati tőkepufferrel kapcsolatban.

A (9) bekezdésben említett értesítés kézhezvételét követő három hónapon belül a Bizottság – az ERKT és adott esetben az EBH értékelését figyelembe véve, illetve ha meggyőződött arról, hogy a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták nem jár(nak) aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, és ezáltal nem képez(nek) vagy teremt(enek) akadályt a belső piac megfelelő működése szempontjából – jogi aktust fogad el, amelyben felhatalmazza az illetékes hatóságot, illetve a kijelölt hatóságot a javasolt intézkedés elfogadására.

(13) Minden illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a megfelelő honlapon történő nyilvánosságra hozatal útján be kell jelentenie az egy vagy több rendszerkockázati tőkepufferráta meghatározását vagy módosítását. Ezen bejelentésnek legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

a) a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták;

▼M5

b) azok az intézmények, amelyekre a rendszerkockázati tőkepuffert alkalmazni kell;

c) azok a kitettségek, amelyekre a rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy tőkepufferrátákat alkalmazni kell;

d) a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták meghatározásának vagy módosításának indokolása;

e) az intézmények mikortól kötelesek alkalmazni a meghatározott vagy módosított rendszerkockázati tőkepuffert; valamint

f) azok az országok, amelyek esetében az ott található kitettségeket elismerik a rendszerkockázati tőkepuffer tekintetében.

Amennyiben az első albekezdés d) pontjában említett információ nyilvánosságra hozatala veszélyeztetheti a pénzügyi rendszer stabilitását, az említett információ nem hozható nyilvánosságra.

(14) Ha egy intézmény nem teljesíti teljes mértékben az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményt, a 141. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott kifizetési korlátozásokat kell rá alkalmazni.

Amennyiben a kifizetési korlátozások alkalmazásának eredményeképpen az intézmény elsődleges alapvető tőkéje nem javul kielégítő mértékben a rendszerszintű kockázatot illetően, az illetékes hatóságok további intézkedéseket hozhatnak a 64. cikkel összhangban.

(15) Amennyiben az illetékes hatóság, illetve a kijelölt hatóság úgy dönt, hogy a rendszerkockázati tőkepuffert más tagállamokban fennálló kitettségek alapján állapítja meg, a tőkepuffert az Unióban fennálló összes kitettségre ugyanúgy vonatkoztatni kell, kivéve, ha azt egy másik tagállam által előírt rendszerkockázati tőkepufferrátának a 134. cikk szerinti elismerésével állapították meg.

134. cikk

A rendszerkockázati tőkepufferráta elismerése

(1) Más tagállamok elismerhetik a 133. cikkel összhangban megállapított rendszerkockázati tőkepufferrátát, és ezt a rendszerkockázati tőkepufferrátát alkalmazhatják a belföldön engedélyezett intézményekre az említett rátát meghatározó tagállamban található kitettségek tekintetében.

(2) Ha valamely tagállam az (1) bekezdéssel összhangban elismeri a rendszerkockázati tőkepufferrátát a belföldön engedélyezett intézmények tekintetében, erről értesíti az ERKT-t. Az ERKT-nek haladéktalanul továbbítania kell ezt az értesítést a Bizottságnak, az EBH-nak és az említett rátát meghatározó tagállamnak.

(3) A tagállam – amikor az (1) bekezdéssel összhangban arról dönt, hogy elismeri-e az adott rendszerkockázati tőkepufferrátát – figyelembe veszi az említett rátát meghatározó tagállam által a 133. cikk (9) és (13) bekezdésével összhangban nyújtott információkat.

▼M5

(4) Ha egy tagállam elismer egy adott rendszerkockázati tőkepufferrátát a belföldön engedélyezett intézmények tekintetében, az adott rendszerkockázati tőkepufferráta hozzáadódhat a 133. cikkel összhangban alkalmazott rendszerkockázati tőkepufferrátához, feltéve, hogy a két tőkepufferráta eltérő kockázatokra vonatkozik. Ha a tőkepufferráták ugyanazokra a kockázatokra vonatkoznak, csak a magasabb tőkepufferráta alkalmazandó.

(5) A rendszerkockázati tőkepufferrátát az ezen irányelv 133. cikke alapján meghatározó tagállam kérheti az ERKT-tól, hogy adjon ki az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkében említett ajánlást egy vagy több olyan tagállamnak, amelyek elismerhetik a rendszerkockázati tőkepufferrátát.

▼B

II. szakasz

Anticiklikus tőkepufferek meghatározása és kiszámítása

135. cikk

ERKT-iránymutatás az anticiklikus pufferráták meghatározásához

(1) Az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően ajánlások útján iránymutatást adhat a tagállamok által a 136. cikk (1) bekezdése alapján kijelölt hatóságoknak az anticiklikus pufferráták meghatározásához, beleértve a következőket:

a) a kijelölt hatóságoknak a megfelelő anticiklikus pufferráta megítéléséhez útmutatást adó elvek, amelyek biztosítják, hogy a hatóságok megalapozott megközelítést alkalmazzanak a vonatkozó makrogazdasági ciklusokkal kapcsolatban, és előmozdítják a tagállamokban a megbízható és következetes döntéshozatalt;

b) az alábbiakra vonatkozó általános iránymutatások:

   i. a hitel/bruttó nemzeti össztermék (GDP) arány hosszú távú trendjétől való eltérés mérése és kiszámítása;

   ii. a 136. cikk (2) bekezdésében előírt irányadó puffer kiszámítása;

c) iránymutatás azon változókról, amelyek jelzik a túlzott hitelnövekedési időszakokhoz kapcsolódó rendszerszintű kockázat kialakulását a pénzügyi rendszerben – ideértve különösen a vonatkozó hitel/GDP arányt és annak a hosszú távú trendtől való eltérését –, és egyéb lényeges tényezőkről, beleértve a gazdaság egyes ágazatain belüli gazdasági fejlemények kezelését, amelyek információval szolgálhatnak a kijelölt hatóságoknak a megfelelő anticiklikus pufferrátáról a 136. cikk szerint hozott döntéseik meghozatalához;

d) iránymutatás azon változókról, beleértve a kvalitatív szempontokat, amelyek jelzik, ha a puffert fenn kell tartani, csökkenteni kell vagy teljesen fel kell szabadítani.

(2) Az ERKT, ha az (1) bekezdésnek megfelelően ajánlást bocsát ki, kellően figyelembe veszi a tagállamok közötti különbségeket, különös tekintettel a kis és nyitott gazdasággal rendelkező tagállamok sajátosságaira.

▼B

(3) Az ERKT, ha az (1) bekezdésnek megfelelően ajánlást bocsátott ki, azt az ezen irányelv alapján a pufferek meghatározása terén szerzett tapasztalat, vagy nemzetközileg egyeztetett gyakorlatok terén mutatkozó fejlemények fényében – szükség esetén – felülvizsgálja és frissíti.

136. cikk

Anticiklikus pufferráták meghatározása

(1) Minden tagállam kijelöl egy hatóságot vagy egy szervet (a továbbiakban: a kijelölt hatóság), amely felelős az adott tagállamban az anticiklikus pufferráta meghatározásáért.

(2) Az egyes kijelölt hatóságok negyedévente irányadó puffert számítanak ki, amely referenciaként szolgál számukra az anticiklikus pufferráta (3) bekezdésnek megfelelő meghatározásának mérlegeléséhez. Az irányadó puffernek érdemi módon tükröznie kell a hitelciklust és az adott tagállamban a hitelállomány túlzott növekedéséből fakadó kockázatokat, továbbá meghatározásakor megfelelően figyelembe kell venni a nemzetgazdaság sajátosságait. Az irányadó puffernek a hitel/GDP arány hosszú távú trendjétől való eltérésen kell alapulnia, figyelembe véve többek között az alábbiakat:

a) az adott joghatóságon belül a hitelszintek növekedését jelző mutatószám, és különösen az adott tagállamban nyújtott hitelek GDP-hez viszonyított arányának változását jelző mutatószám;

b) az ERKT által a 135. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően fenntartott aktuális iránymutatást.

▼M5

(3) Minden kijelölt hatóságnak a saját tagállamának vonatkozásában negyedévente értékelnie kell a ciklikus rendszerszintű kockázatok intenzitását és az anticiklikus pufferráta megfelelőségét, és meg kell állapítania vagy szükség esetén módosítania kell az anticiklikus pufferrátát. Ennek során minden kijelölt hatóságnak figyelembe kell vennie a következőket:

▼B

a) a (2) bekezdéssel összhangban kiszámított irányadó puffer;

b) az ERKT által a 135. cikk (1) bekezdése a), c) és d) pontjának megfelelően fenntartott aktuális iránymutatás és az ERKT által a pufferráta megállapításáról kibocsátott ajánlás;

c) egyéb olyan tényezők, amelyeket a kijelölt hatóság relevánsnak tart a ciklikus rendszerszintű kockázat kezelése szempontjából.

(4) Az adott tagállamban hitelkockázati kitettséggel rendelkező intézményekhez tartozó, Az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számolt teljes kockázatikitettség-érték százalékában kifejezett anticiklikus pufferrátának 0 % és 2,5 % között kell lennie, 0,25 százalékpontos lépésekben vagy a 0,25 százalékpont többszöröseiben kalibrálva. Ha a (3) bekezdésben meghatározott megfontolások alapján indokolt, a kijelölt hatóság az ezen irányelv 140. cikke (2) bekezdésében megállapított célra meghatározhat az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számolt teljes kockázatikitettség-érték 2,5 %-át meghaladó anticiklikus pufferrátát.

▼B

(5) Ha a kijelölt hatóság első alkalommal határoz meg nulla feletti anticiklikus pufferrátát, vagy ha ezután a kijelölt hatóság megemeli az irányadó anticiklikus pufferrátát, határoznia kell arról az időpontról is, amelytől kezdve az intézményeknek intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához alkalmazniuk kell a megnövelt rátát. Ez az időpont legfeljebb 12 hónappal lehet későbbi, mint azon időpont, amikor a megemelt pufferrátát a (7) bekezdéssel összhangban bejelentették. Ha az időpont kevesebb mint 12 hónappal követi a megemelt pufferráta bejelentését, a rövidebb alkalmazási határidőt rendkívüli körülményekkel kell indokolni.

(6) Ha a kijelölt hatóság csökkenti az érvényes anticiklikus pufferrátát, függetlenül attól, hogy az nullára csökken vagy sem, meg kell határoznia egy indikatív időszakot is, amely során nem várható a puffer emelése. Mindazonáltal az indikatív időszak nem köti a kijelölt hatóságot.

▼M5

(7) Minden kijelölt hatóságnak negyedévente közzé kell tennie a honlapján legalább a következő információkat:

a) az alkalmazandó anticiklikus pufferráta;

b) a vonatkozó hitel/GDP arány és annak a hosszú távú trendtől való eltérése;

c) a (2) bekezdéssel összhangban kiszámított irányadó puffer;

d) a pufferráta indokolása;

e) ha a pufferráta emelkedik, az az időpont, amelytől kezdve az intézményeknek az intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához alkalmazniuk kell a megnövelt pufferrátát;

f) ha az e) pontban említett időpont kevesebb mint 12 hónappal követi az e bekezdés szerinti közzététel időpontját, hivatkozás a rövidebb bevezetési határidőt indokoló rendkívüli körülményekre;

g) ha a pufferráta csökken, azon indikatív időszak, amelynek során nem várható a pufferráta emelése, valamint az időszak indokolása.

A kijelölt hatóságoknak minden észszerű lépést meg kell tenniük az említett közzététel időzítésének koordinálására.

A kijelölt hatóságoknak az anticiklikus pufferráta minden változását, valamint az első albekezdés a)–g) pontjában meghatározott kötelező információkat közölniük kell az ERKT-vel. Az ERKT-nek a honlapján közzé kell tennie az összes bejelentett pufferrátát és a kapcsolódó információkat.

▼B

137. cikk

A 2,5 %-ot meghaladó anticiklikus pufferráta elismerése

(1) Ha a kijelölt hatóság a 136. cikk (5) bekezdésének megfelelően, vagy egy érintett harmadik országbeli hatóság az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számolt teljes kockázatikitettség-érték 2,5 %-át meghaladó anticiklikus pufferrátát határozott meg, a többi kijelölt hatóság elismerheti ezt a pufferrátát a belföldön engedélyezett intézmények által intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához való használata céljából.

(2) Ha valamely kijelölt hatóság az e cikk (1) bekezdésének megfelelően elismeri Az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számolt teljes kockázatikitettség-érték 2,5 %-át meghaladó anticiklikus pufferrátát, az elismerést bejelenti a weboldalán. A bejelentésnek legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

a) az alkalmazandó anticiklikus pufferráta;

b) a tagállam vagy harmadik országok, amelyekre alkalmazandó;

c) ha a pufferráta emelkedik, az időpont, amelytől kezdve a kijelölt hatóság tagállamában engedélyezett intézményeknek intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához alkalmazniuk kell a megnövelt pufferrátát;

d) ha a c) pontban említett időpont kevesebb mint 12 hónappal követi az ezen bekezdés szerinti bejelentés időpontját, hivatkozás a rövidebb alkalmazási határidőt indokoló rendkívüli körülményekre.

138. cikk

Harmadik országbeli anticiklikus pufferrátákra vonatkozó ERKT-ajánlás

Az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően ajánlást bocsáthat ki a kijelölt hatóságok számára az adott harmadik országnak való kitettségre vonatkozó megfelelő anticiklikus pufferrátákhoz, amennyiben:

a) egy olyan harmadik ország vonatkozásában, amellyel szemben egy vagy több uniós intézménynek van hitelkockázati kitettsége, az érintett harmadik országbeli hatóság (a továbbiakban: az érintett harmadik országbeli hatóság) nem határozott meg és nem tett közzé anticiklikus pufferrátát;

b) az ERKT úgy véli, hogy a harmadik ország vonatkozásában az érintett harmadik országbeli hatóság által meghatározott és nyilvánosságra hozott anticiklikus pufferráta nem elegendő ahhoz, hogy az uniós intézményeket megfelelően megvédje az adott országbeli hitelállomány túlzott növekedésének a kockázatától, vagy valamely kijelölt hatóság értesíti az ERKT-t, hogy véleménye szerint az említett pufferráta elégtelen erre a célra.

▼B

139. cikk

Kijelölt hatóságok harmadik országbeli anticiklikus pufferrátákra vonatkozó határozatai

(1) Ez a cikk arra való tekintet nélkül alkalmazandó, hogy az ERKT a 138. cikkben említettek szerint kibocsátott-e ajánlást a kijelölt hatóságok számára.

(2) A 138. cikk a) pontjában említett körülmények között a kijelölt hatóságok meghatározhatják az anticiklikus pufferrátát, amelyet a belföldön engedélyezett intézményeknek intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához alkalmazniuk kell.

(3) Ha egy harmadik ország vonatkozásában az érintett harmadik országbeli hatóság anticiklikus pufferrátát határozott meg és tett közzé, a kijelölt hatóság ezen harmadik ország vonatkozásában eltérő pufferrátát határozhat meg a belföldön engedélyezett intézmények által intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához való használat céljára, ha ésszerűen úgy ítéli meg, hogy az érintett harmadik országbeli hatóság által meghatározott pufferráta nem elegendő ahhoz, hogy megfelelően megvédje az említett intézményeket az adott országbeli hitelállomány túlzott növekedésének a kockázatától.

A kijelölt hatóság az első albekezdés szerinti hatáskör gyakorlása során nem határozhat meg az érintett harmadik országbeli hatóság által meghatározott szintnél alacsonyabb anticiklikus pufferrátát, kivéve ha az említett pufferráta meghaladja az adott harmadik országban hitelkockázati kitettséggel rendelkező intézményeknek az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számolt teljes kockázatikitettség-összege százalékában kifejezett anticiklikus pufferrátának a 2,5 %-át.

Harmadik országok esetében a puffermeghatározások közötti összhang biztosítása érdekében az ERKT ajánlásokat adhat ezekhez a meghatározásokhoz.

(4) Ha egy kijelölt hatóság egy harmadik ország vonatkozásában a (2) vagy a (3) bekezdés alapján olyan anticiklikus pufferrátát határoz meg, amely megnöveli a meglévő alkalmazandó anticiklikus pufferrátát, a kijelölt hatóságnak határoznia kell arról az időpontról, amelytől kezdve a belföldön engedélyezett intézményeknek alkalmazniuk kell az említett tartalékrátát az intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához. Ez az időpont legfeljebb 12 hónappal lehet később, mint azon időpont, amikor a pufferrátát az (5) bekezdéssel összhangban bejelentették. Ha az időpont kevesebb mint 12 hónappal követi a meghatározás bejelentését, a rövidebb alkalmazási határidőt rendkívüli körülményekkel kell indokolni.

(5) A kijelölt hatóságok a harmadik országra vonatkozóan a (2) vagy (3) bekezdés alapján meghatározott anticiklikus pufferrátákat nyilvánosságra hozzák weboldalukon, a következő információval együtt:

a) az anticiklikus pufferráta és az a harmadik ország, amelyre alkalmazandó;

b) a pufferráta indokolása;

▼B

c) ha a pufferrátát első alkalommal határozzák meg nulla felett vagy emelik, azon időpont, amelytől kezdve az intézményeknek az intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához alkalmazniuk kell a megnövelt pufferrátát;

d) ha a c) pontban említett időpont kevesebb mint 12 hónappal követi a meghatározás ezen bekezdés szerinti bejelentésének időpontját, hivatkozás a rövidebb alkalmazási határidőt indokoló rendkívüli körülményekre.

140. cikk

Az intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferráta kiszámítása

(1) Az intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferráta azon anticiklikus pufferráták súlyozott átlagából áll, amelyek abban a joghatóságban alkalmazandók, ahol az intézmény lényeges hitelkockázati kitettségei elhelyezkednek, vagy amelyeket a 139. cikk (2) vagy (3) bekezdése értelmében e cikk céljára alkalmazni kell.

A tagállamok az első albekezdésben említett súlyozott átlag kiszámítása érdekében előírják az intézmények számára, hogy minden egyes alkalmazandó anticiklikus pufferrátára alkalmazzák az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. és IV. címének megfelelően meghatározott, a kérdéses területen lévő lényeges hitelkockázati kitettségekhez kapcsolódó hitelkockázatra vonatkozó teljes tőkekövetelményüket, elosztva az összes lényeges hitelkockázati kitettségükhöz kapcsolódó hitelkockázatra vonatkozó teljes tőkekövetelményükkel.

(2) Ha a kijelölt hatóság a 136. cikk (5) bekezdésének megfelelően az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számolt teljes kockázatikitettség-érték 2,5 %-át meghaladó anticiklikus pufferrátát határoz meg, a tagállamok biztosítják, hogy a következő pufferráták legyenek alkalmazandók a szóban forgó kijelölt hatóság tagállamában (a továbbiakban: az A. tagállam) elhelyezkedő lényeges hitelkockázati kitettségekre az (1) bekezdésben előírt számítás céljára, ideértve adott esetben a szóban forgó intézményhez kapcsolódó konszolidált tőkeelem kiszámítását:

a) a belföldön engedélyezett intézmények az említett, a teljes kockázatikitettség-érték 2,5 %-át meghaladó pufferrátát alkalmazzák;

b) a másik tagállamban engedélyezett intézmények a teljes kockázatikitettség-érték 2,5 %-ának megfelelő anticiklikus pufferrátát alkalmaznak, ha annak a tagállamnak a kijelölt hatósága, ahol engedélyt kaptak, nem ismerte el a 2,5 %-ot meghaladó pufferrátát a 137. cikk (1) bekezdésének megfelelően;

c) a másik tagállamban engedélyezett intézmények az A. tagállam kijelölt hatósága által meghatározott anticiklikus pufferrátát alkalmazzák, ha annak a tagállamnak a kijelölt hatósága, ahol engedélyt kaptak, elismerte az említett pufferrátát a 137. cikknek megfelelően.

▼B

(3) Ha egy harmadik ország vonatkozásában az érintett harmadik országbeli hatóság által meghatározott anticiklikus pufferráta meghaladja Az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számolt teljes kockázatikitettség-érték 2,5 %-át, a tagállamok biztosítják, hogy a következő pufferráták legyenek alkalmazandók a szóban forgó harmadik országban elhelyezkedő lényeges hitelkockázati kitettségekre az (1) bekezdésben előírt számítás céljára, ideértve adott esetben a szóban forgó intézményhez kapcsolódó konszolidált tőkeelem kiszámítását:

a) az intézmények a teljes kockázatikitettség-érték 2,5 %-ának megfelelő anticiklikus pufferrátát alkalmaznak, ha annak a tagállamnak a kijelölt hatósága, ahol engedélyt kaptak, nem ismerte el a 2,5 %-ot meghaladó pufferrátát a137. cikk (1) bekezdésének megfelelően;

b) az intézmények az érintett harmadik országbeli hatóság által meghatározott anticiklikus pufferrátát alkalmazzák, ha annak a tagállamnak a kijelölt hatósága, ahol engedélyt kaptak, elismerte az említett pufferrátát a 137. cikknek megfelelően.

(4) A lényeges hitelkockázati kitettségek minden olyan kitettségi osztályt tartalmaznak – az 575/2013/EU rendelet 112. cikkének a)– f) pontjában említettek kivételével –, amely a következők hatálya alá tartozik:

a) az említett rendelet harmadik részének II. címe szerinti, hitelkockázatra vonatkozó tőkekövetelmény;

b) ha a kitettség a kereskedési könyvben szerepel, az említett rendelet harmadik része IV. címének 2. fejezete szerinti, egyedi kockázatra, vagy az említett rendelet harmadik része IV. címének 5. fejezete szerinti járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény;

c) ha a kitettség értékpapírosítás, az említett rendelet harmadik része II. címének 5. fejezete szerinti tőkekövetelmények.

(5) Az intézmények a lényeges hitelkockázati kitettség földrajzi helyét a (7) bekezdésnek megfelelően elfogadott szabályozástechnikai standardok alapján azonosítják.

(6) Az (1) bekezdésben előírt számítás céljára:

a) az adott tagállamra vonatkozó anticiklikus pufferráta a 136. cikk (7) bekezdése e) pontjának megfelelően, vagy ha a határozat alapján emelkedik a pufferráta, a 137. cikk (2) bekezdése c) pontjának megfelelően nyilvánosságra hozott információban meghatározott időponttól kezdve alkalmazandó;

b) figyelemmel a c) pontra, a harmadik országra vonatkozó anticiklikus pufferráta 12 hónappal azt az időpontot követően alkalmazandó, amikor az érintett harmadik országbeli hatóság bejelentette a pufferráta változását, tekintet nélkül arra, hogy az említett hatóság előírja-e az adott harmadik országban létesített intézmények számára, hogy a módosított pufferrátát rövidebb idő elteltével alkalmazzák, ha a határozat alapján emelkedik a pufferráta;

▼B

c) ha az intézmény székhelye szerinti tagállam kijelölt hatósága egy harmadik ország vonatkozásában a 139. cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján meghatározza az anticiklikus pufferrátát, vagy a 137. cikk alapján elismeri a harmadik országra vonatkozó anticiklikus pufferrátát, az említett tartalékráta a 139. cikk (5) bekezdése c) pontjának megfelelően, vagy ha a határozat alapján emelkedik a pufferráta, a 137. cikk (2) bekezdése c) pontjának megfelelően nyilvánosságra hozott információban meghatározott időponttól kezdve alkalmazandó;

d) az anticiklikus pufferráta azonnal alkalmazandó, ha a határozat alapján csökken a pufferráta.

A b) pont alkalmazásában a harmadik országra vonatkozó anticiklikus pufferráta változását abban az időpontban kell bejelentettnek tekinteni, amikor az érintett harmadik országbeli hatóság az alkalmazandó nemzeti szabályoknak megfelelően azt nyilvánosságra hozza.

(7) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (5) bekezdésben említett lényeges hitelkockázati kitettségek földrajzi helyének azonosítására szolgáló módszer meghatározásának céljából.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

III. szakasz

Tőkefenntartási intézkedések

141. cikk

Kifizetés korlátozása

▼M5

(1) A kombinált pufferkövetelményt teljesítő intézmény az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódóan nem hajthat végre olyan mértékű kifizetést, amely elsődleges alapvető tőkéjét a kombinált pufferkövetelményt már nem teljesítő szintre csökkentené.

(2) A kombinált pufferkövetelményt nem teljesítő intézménynek a (4) bekezdéssel összhangban kell kiszámítania a maximálisan felosztható összeget, és arról értesítenie kell az illetékes hatóságot.

Ha az első albekezdés alkalmazandó, az intézmény a maximálisan felosztható összeg kiszámítása előtt nem teheti meg a következő intézkedéseket:

a) az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódó kifizetések teljesítése;

▼C3

b) változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjjuttatás kifizetésére irányuló kötelezettség keletkeztetése, vagy változó javadalmazás kifizetése, ha a kifizetési kötelezettség olyan időpontban keletkezett, amikor az intézmény nem teljesítette a kombinált puffer-követelményt; vagy

▼M5

c) egyéb alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések teljesítése.

(3) Amennyiben az intézmény nem teljesíti, illetve nem haladja meg a kombinált pufferkövetelményt, a (2) bekezdés második albekezdésének a), b) és c) pontjában említett intézkedések révén nem teljesíthet a (4) bekezdéssel összhangban kiszámított maximálisan felosztható összeget meghaladó összegű kifizetést.

(4) Az intézményeknek a maximálisan felosztható összeg kiszámításához az (5) bekezdéssel összhangban kiszámított összeget meg kell szorozniuk a (6) bekezdéssel összhangban meghatározott tényezővel. A maximálisan felosztható összeget csökkenteni kell a (2) bekezdés második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekből eredő összeggel.

(5) A (4) bekezdésnek megfelelően felszorzandó összegnek a következőkből kell állnia:

a) az 575/2013/EU rendelet 26. cikkének (2) bekezdése értelmében az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő évközi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekből eredő esetleges kifizetéssel;

plusz

b) az 575/2013/EU rendelet 26. cikkének (2) bekezdése értelmében az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő év végi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekből eredő esetleges kifizetéssel;

mínusz

c) az e bekezdés a) és a b) pontjában meghatározott elemek megtartása esetén adó formájában kifizetendő összegek.

(6) A tényezőt a következőképpen kell meghatározni:

a) ha az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott bármely szavatolótőke-követelmény, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott – az említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett –, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelmény teljesítésére, a kombinált pufferkövetelmény első (azaz legalacsonyabb) kvartilisén belül van, a tényező 0;

▼M5

b) ha az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott bármely szavatolótőke-követelmény, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott – az említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett –, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelmény teljesítésére, a kombinált pufferkövetelmény második kvartilisén belül van, a tényező 0,2;

c) ha az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott bármely szavatolótőke-követelmény, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott – az említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett –, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelmény teljesítésére, a kombinált pufferkövetelmény harmadik kvartilisén belül van, a tényező 0,4;

▼C3

d) ha az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott bármely szavatolótőke-követelmény, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott – az említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezett –, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelmény teljesítésére, a kombinált pufferkövetelmény negyedik (azaz legmagasabb) kvartilisén belül van, a tényező 0,6.

▼M5

A kombinált pufferkövetelmény egyes kvartiliseinek alsó és felső határát a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{a kvartilis alsó határa} = \frac{\text{kombinált puffer} - \text{követelmény}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{a kvartilis felső határa} = \frac{\text{kombinált puffer} - \text{követelmény}}{4} \cdot Q_n$$

ahol:

Q_n = az érintett kvartilis sorszáma.

▼B

(7) Az ebben a cikkben meghatározott korlátozások csak olyan kifizetésekre alkalmazandók, amelyek eredményeként csökken az elsődleges alapvető tőke, vagy csökken a nyereség, és ha a kifizetés felfüggesztése vagy elmaradása nem jelent nemteljesítést vagy olyan körülményt, amely alapján eljárás indulhat az intézményre alkalmazandó fizetésképtelenségi szabályozás keretében.

(8) Ha valamely intézmény nem teljesíti a kombinált pufferkövetelményt, de felosztható nyereségének bármely részét ki akarja fizetni, vagy meg akar hozni a (2) bekezdés második albekezdése a), b) és c) pontjában említett valamely intézkedést, értesíti az illetékes hatóságot és rendelkezésre bocsátja a következő információkat:

▼B

a) az intézmény által fenntartott tőke összege, az alábbi bontásban:

i. elsődleges alapvető tőke;

ii. egyéb alapvető tőke;

iii. járulékos tőke;

b) évközi és év végi nyereségének összege;

c) a (4) bekezdéssel összhangban kiszámított maximálisan felosztható összeg;

d) a felosztható nyereség összege, amelyet az alábbiakra kíván fordítani:

i. osztalékfizetések;

ii. részvény-visszavásárlások;

iii. egyéb alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések;

iv. változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjjuttatás kifizetése, új fizetési kötelezettség keletkeztetése révén, vagy kifizetés olyan fizetési kötelezettség alapján, amely olyan időpontban jött létre, amikor az intézmény nem teljesítette a kombinált pufferkövetelményét.

(9) Az intézmények rendszereket tartanak fenn annak biztosítására, hogy a felosztható nyereség és a maximálisan felosztható összeg kiszámítása pontosan történjen, és képesnek kell lenniük arra, hogy kérésre bizonyítsák a pontosságot az illetékes hatóság számára.

(10) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódó kifizetés a következőket foglalja magában:

a) készpénzosztalék kifizetése;

b) teljesen vagy részben kifizetett bónuszrészvények vagy Az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett egyéb tőkeinstrumentumok kifizetése;

c) egy intézmény által saját részvényeinek vagy az említett rendelet 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett egyéb tőkeinstrumentumoknak a visszaváltása vagy megvásárlása;

d) az említett rendelet 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett tőkeinstrumentumokkal kapcsolatban befizetett összegek visszafizetése;

e) az említett rendelet 26. cikke (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett elemek kifizetése.

▼M5

141a. cikk

A kombinált pufferkövetelmény nemteljesítése

A 141. cikk alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy az intézmény nem teljesíti a kombinált pufferkövetelményt, ha nem rendelkezik megfelelő összegű és minőségű szavatolótőkével ahhoz, hogy egyidejűleg eleget tegyen a kombinált pufferkövetelménynek és a következő követelmények mindegyikének:

▼M5

a) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a) pontja, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelmény;

b) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének b) pontja, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelmény;

c) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontja, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelmény.

141b. cikk

Kifizetési korlátozás a tőkeáttételi mutató puffer-követelmény nemteljesítése esetén

(1) A tőkeáttételi mutató puffer-követelményt az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1a) bekezdése értelmében teljesítő intézmény az alapvető tőkéhez kapcsolódóan nem hajthat végre olyan mértékű kifizetést, amely az alapvető tőkéjét a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt már nem teljesítő szintre csökkentené.

(2) A tőkeáttételi mutató puffer-követelményt nem teljesítő intézménynek a (4) bekezdéssel összhangban ki kell számítania a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan feloszthető összeget, és arról értesítenie kell az illetékes hatóságát.

Ha az első albekezdés alkalmazandó, az intézmény a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan feloszthető összeg kiszámítása előtt nem teheti meg a következő intézkedéseket:

a) az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódó kifizetés;

▼C3

b) változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjjuttatás kifizetésére irányuló kötelezettség keletkeztetése, vagy változó javadalmazás kifizetése, ha a kifizetési kötelezettség olyan időpontban keletkezett, amikor az intézmény nem teljesítette a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt; vagy

▼M5

c) egyéb alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések teljesítése.

(3) Amennyiben az intézmény nem teljesíti, illetve nem haladja meg a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt, a (2) bekezdés második albekezdésének a), b) és c) pontjában említett intézkedések révén nem teljesíthet a (4) bekezdéssel összhangban kiszámított, a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan feloszthető összeget meghaladó összegű kifizetést.

▼M5

(4) Az intézmények a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeg kiszámításához az (5) bekezdéssel összhangban kiszámított összeget megszorozzák a (6) bekezdéssel összhangban meghatározott tényezővel. A tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeget csökkenteni kell a (2) bekezdés második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekből eredő összeggel.

(5) A (4) bekezdésnek megfelelően felszorzandó összegnek a következőkből kell állnia:

a) az 575/2013/EU rendelet 26. cikkének (2) bekezdése értelmében az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő bármely évközi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekkel kapcsolatos esetleges kifizetéssel;

plusz

b) az 575/2013/EU rendelet 26. cikkének (2) bekezdése értelmében az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő bármely év végi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekkel kapcsolatos esetleges kifizetéssel;

mínusz

c) az a) és a b) pontban meghatározott elemek megtartása esetén adó formájában kifizetendő összegek.

(6) A (4) bekezdésben említett tényezőt a következőképpen kell meghatározni:

a) ha az intézmény által fenntartott azon alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése céljából előírt, az említett rendelet 429. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kitettségérték százalékában kifejezett követelmények teljesítésére, a tőkeáttételi mutató puffer-követelmény első (azaz legalacsonyabb) kvartilisén belül van, a tényező értéke 0;

b) ha az intézmény által fenntartott azon alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése céljából előírt, az említett rendelet 429. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kitettségmérték százalékában kifejezett követelmények teljesítésére, a tőkeáttételi mutató puffer-követelmény második kvartilisén belül van, a tényező értéke 0,2;

▼M5

c) ha az intézmény által fenntartott azon alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése az említett rendelet 429. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kitettségmérték százalékában kifejezett követelmények teljesítésére, a tőkeáttételi mutató puffer-követelmény harmadik kvartilisén belül van, a tényező 0,4;

d) ha az intézmény által fenntartott azon alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése céljából előírt, az említett rendelet 429. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kitettségmérték százalékában kifejezett követelmények teljesítésére, a tőkeáttételi mutató puffer-követelmény negyedik (azaz legmagasabb) kvartilisén belül van, a tényező 0,6.

A tőkeáttételi mutató puffer-követelmény egyes kvartiliseinek alsó és felső határát a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{a kvartilis alsó határa} = \frac{\text{tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer} - \text{követelmény}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{a kvartilis felső határa} = \frac{\text{tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer} - \text{követelmény}}{4} \cdot Q_n$$

ahol:

Q_n = az érintett kvartilis sorszáma.

(7) Az ebben a cikkben meghatározott korlátozások csak olyan kifizetésekre alkalmazandók, amelyek eredményeként csökken az alapvető tőke, vagy csökken a nyereség, és ha a kifizetés felfüggesztése vagy elmaradása nem jelent nemteljesítést vagy olyan körülményt, amelynek alapján eljárás indulhat az intézményre alkalmazandó fizetésképtelenségi szabályozás keretében.

(8) Ha valamely intézmény nem teljesíti a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt, de felosztható nyereségének bármely részét ki akarja fizetni, vagy az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének a), b), illetve c) pontja szerinti intézkedést kíván hozni, erről értesítenie kell az illetékes hatóságot, és közölnie kell vele a 141. cikk (8) bekezdésében felsorolt információkat – az annak a) pontja iii. alpontjában említett információk kivételével –, valamint a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, az e cikk (4) bekezdésével összhangban kiszámított maximálisan felosztható összeget.

(9) Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a felosztható nyereség és a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeg kiszámítása pontosan történjen, és képesnek kell lenniük arra, hogy kérésre bizonyítsák az illetékes hatóság számára a számítások pontosságát.

(10) E cikk (1) és (2) bekezdésének alkalmazásában a 141. cikk (10) bekezdésében felsorolt kifizetések minősülnek alapvető tőkéhez kapcsolódó kifizetéseknek.

▼M5

141c. cikk

A tőkeáttételi mutató puffer-követelmény nemteljesítése

Ezen irányelv 141b. cikkének alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy az intézmény nem teljesíti a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt, amikor nem rendelkezik olyan összegben alapvető tőkével, amely szükséges ahhoz, hogy egyszerre teljesítse az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1a) bekezdésében megállapított követelményt és az említett rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában megállapított követelményt, valamint – ha a cél az említett rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése – az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában megállapított követelményt.

▼B

142. cikk

Tőkefenntartási terv

▼M5

(1) Ha egy intézmény nem teljesíti a kombinált pufferkövetelményét, illetve adott esetben a tőkeáttételi mutató puffer-követelményét, tőkefenntartási tervet kell készítenie és azt be kell nyújtania az illetékes hatósághoz legkésőbb öt munkanappal azt követően, hogy megállapította, hogy nem teljesíti az említett követelményt, kivéve, ha az illetékes hatóság hosszabb – legfeljebb tíznapos – határidőt engedélyez.

▼C2

Az illetékes hatóságok csak az adott intézmény egyedi helyzete alapján és az intézmény tevékenységének nagyságrendjét és összetettségét figyelembe véve adnak ki ilyen engedélyt.

▼B

(2) A tőkefenntartási terv a következőket tartalmazza:

a) a tervezett bevételek és kiadások, és a mérleg előrejelzése;

b) intézkedések az intézmény tőkemegfelelési mutatóinak a növelésére;

c) a szavatolótőke emelésére vonatkozó terv és ütemezés, a kombinált pufferkövetelmény teljes mértékű teljesítésének céljával;

d) az illetékes hatóság által a (3) bekezdésben előírt értékelés elvégzéséhez szükségesnek ítélt egyéb információ.

(3) Az illetékes hatóság értékeli a tőkefenntartási tervet, és csak akkor hagyja jóvá, ha úgy véli, hogy a terv végrehajtása esetén valószínűsíthetően elegendő tőkét őriz meg vagy teremt ahhoz, hogy lehetővé váljon az intézmény számára a kombinált pufferkövetelményének teljes mértékű teljesítése, az illetékes hatóság által megfelelőnek tartott időtartamon belül.

(4) Ha az illetékes hatóság nem hagyja jóvá a tőkefenntartási tervet a (3) bekezdésnek megfelelően, meghozza az egyik vagy mindkét következő intézkedést:

▼B

a) előírja az intézmény számára, hogy meghatározott időtartamon belül emelje meghatározott szintre szavatolótőkéjét;

b) gyakorolja a 102. cikk szerinti hatáskörét, hogy a 141. cikk által előírtnál szigorúbb kifizetési korlátozásokat vezessen be.

VIII. CÍM

AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÁLTALI NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL

143. cikk

Általános nyilvánosságra hozatali követelmények

(1) Az illetékes hatóságok nyilvánosságra hozzák a következő információkat:

a) a prudenciális szabályozás terén a tagállamukban elfogadott jogszabályok, rendeletek, közigazgatási előírások és általános útmutatások szövege;

b) az uniós jogban biztosított választási lehetőségek és mérlegelési jogkör gyakorlásának módja;

▼M5

c) a 97. cikkben említett felülvizsgálat és értékelés során általuk alkalmazott általános kritériumok és módszerek, beleértve az arányosság elvének alkalmazására vonatkozó, a 97. cikk (4) bekezdésében említett kritériumokat is;

▼M6

d) az ezen irányelv VII. címe 1. fejezetének II. szakaszában meghatározott rendelkezések és adott esetben az (EU) 2019/2034 irányelv IV. címe 1. fejezetének 2. szakaszában meghatározott rendelkezések sérelme nélkül, összesített statisztikai adatok a prudenciális keretszabályozás végrehajtásának kulcsfontosságú vetületeiről valamennyi tagállamban, beleértve az ezen irányelv 102. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján hozott felügyeleti intézkedések számát és jellegét, valamint az ezen irányelv 65. cikkének megfelelően hozott közigazgatási szankciók számát és jellegét.

▼B

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően nyilvánosságra hozott információknak elégségesnek kell lenniük ahhoz, hogy a különböző tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazott módszereket érdemi módon össze lehessen hasonlítani. Az információkat közös formátumot követve kell nyilvánosságra hozni, és rendszeresen kell frissíteni. A nyilvánosságra hozott információknak egy egységes elektronikus elérési helyről kell hozzáférhetőnek lenniük.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben felsorolt információk formátumának, szerkezetének, tartalmának és éves nyilvánosságra hozatali időpontjának meghatározása céljából.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼B

144. cikk

Egyedi nyilvánosságra hozatali követelmények

(1) Az 575/2013/EU rendelet ötödik részének alkalmazásával összefüggésben az illetékes hatóságok nyilvánosságra hozzák a következő információkat:

a) Az 575/2013/EU rendelet 405–409. cikkének való megfelelés vizsgálata céljából elfogadott általános kritériumok és módszerek;

b) a VII. cím 1. fejezetének II. szakaszában megállapított rendelkezések sérelme nélkül, a felügyeleti felülvizsgálat eredményének összefoglaló leírása, valamint az éves alapon megállapított, az 575/2013/EU rendelet 405–409. cikkének való meg nem felelés esetén hozott intézkedések leírása.

(2) Az 575/2013/EU rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében meghatározott mérlegelési lehetőséggel élő tagállamok illetékes hatósága nyilvánosságra hozza a következők információkat:

a) azon kritériumok, amelyek szerint megállapítja, hogy a szavatolótőke haladéktalan transzferálásának vagy a kötelezettségek visszafizetésének lényeges gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen és nem várható;

b) Az 575/2013/EU rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében meghatározott mérlegelésben részesülő anyaintézmények száma, valamint azoké, amelyeknek van leányvállalata harmadik országban;

c) minden tagállamban összesítve:

   i. Az 575/2013/EU rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében meghatározott mérlegelésben részesülő tagállami anyavállalatok összevont alapon számított szavatolótőkéjének teljes összege, amelyet harmadik országokban lévő leányvállalatokban tartanak;

   ii. a harmadik országokban lévő leányvállalatoknál lévő szavatolótőke által megtestesített, az említett rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében meghatározott mérlegelésben részesülő tagállami anyaintézmények összevont alapon számított összes szavatolótőkéjének százalékos aránya;

   iii. a harmadik országokban lévő leányvállalatoknál lévő szavatolótőke által megtestesített, az említett rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében meghatározott mérlegelésben részesülő tagállami anyaintézményeknek a rendelet 92. cikke szerint előírt összevont alapú teljes szavatolótőkéjének százalékos aránya.

(3) Az 575/2013/EU rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében meghatározott mérlegelési lehetőséggel élő illetékes hatóság nyilvánosságra hozza a következők mindegyikét:

a) azon kritériumok, amelyek szerint megállapítja, hogy a szavatolótőke haladéktalan transzferálásának vagy a kötelezettségek visszafizetésének lényeges gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen és nem várható;

b) Az 575/2013/EU rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében meghatározott mérlegelésben részesülő anyaintézmények száma, valamint azon anyaintézmények száma, amelyeknek van leányvállalata harmadik országban;

▼B

c) a tagállamban összesítve:

i. Az 575/2013/EU rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében meghatározott mérlegelésben részesülő anyaintézmények szavatolótőkéjének teljes összege, amelyet harmadik országokban lévő leányvállalatokban tartanak;

ii. a harmadik országokban lévő leányvállalatoknál lévő szavatolótőke által megtestesített, az 575/2013/EU rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében meghatározott mérlegelésben részesülő anyaintézmények teljes szavatolótőkéjének százalékos aránya;

iii. a harmadik országokban lévő leányvállalatoknál lévő szavatolótőke által megtestesített, az 575/2013/EU rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében meghatározott mérlegelésben részesülő anyaintézményeknek az említett rendelet 92. cikke szerint előírt teljes szavatolótőkéjének százalékos aránya.

IX. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS VÉGREHAJTÁSI AKTUSOK

145. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 148. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) a 3. cikkben és a 128. cikkben említett meghatározások pontosítása ezen irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében;

b) a 3. cikkben és a 128. cikkben említett meghatározások pontosítása az ezen irányelv alkalmazása során a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében;

c) a terminológia egységesítése és a 3. cikkben említett fogalom-meghatározások átalakítása az intézményekről és a kapcsolódó kérdésekről szóló későbbi jogi aktusokkal összhangban;

d) a 31. cikk (1) bekezdésében említett összegek kiigazítása az Eurostat által publikált európai fogyasztói árindex változásainak figyelembevétele céljából, összhangban és egy időben a 2002/92/EK irányelv 4. cikke (7) bekezdése alapján tett kiigazítással;

e) a 33. és a 34. cikkben említett és az I. mellékletben meghatározott jegyzék tartalmának kibővítése vagy az abban alkalmazott terminológia kiigazítása, a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások figyelembevétele céljából;

f) az 50. cikkben felsorolt területek azonosítása, amelyeken az illetékes hatóságoknak információkat kell cserélniük;

g) a 76–88. cikk és a 98. cikk rendelkezéseinek kiigazítása a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások – különös tekintettel az új pénzügyi termékekre –, vagy az uniós jogot figyelembe vevő számviteli standardok és követelmények változásainak fényében, vagy a felügyeleti gyakorlatok közelítésére tekintettel;

▼B

h) a nyilvánosságra hozatali követelmény elhalasztása a 89. cikk (3) bekezdése második albekezdésének megfelelően, ha a Bizottságnak az említett bekezdés első albekezdésének megfelelően benyújtott jelentése jelentős negatív hatásokról számol be;

i) a 23. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok kiigazítása a jövőbeni fejlemények figyelembevétele és ezen irányelv egységes alkalmazása érdekében.

▼M5

146. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

A 12. cikkben és a IV. címben előírt indulótőke összegének a gazdasági és pénzügyi területen bekövetkezett változások figyelembevétele céljából történő módosítását a 147. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban, végrehajtási jogi aktusként kell elfogadni.

▼B

147. cikk

Európai bankbizottság

(1) A Bizottságot az Európai Bankbizottság segíti a végrehajtási aktusok elfogadása során. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet 3. cikkének (2) bekezdése szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

148. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk tartalmazza.

(2) A 145. cikkben említett felhatalmazás 2013. július 17-tól számított határozatlan időtartamra szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 145. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő napon vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

▼B

(5) A 145. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő három hónapos határidő leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács a határidő leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal meghosszabbodik.

149. cikk

A szabályozástechnikai standardokkal szembeni kifogások

Ha a Bizottság az EBH által benyújtott szabályozástechnikai standardtervezettel megegyező, ezen irányelv szerinti szabályozástechnikai standardot fogad el, akkor az az időszak, amelynek során az Európai Parlament és a Tanács kifogást emelhet a szóban forgó szabályozástechnikai standarddal szemben, az értesítés időpontjától számított egy hónap. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam egy hónappal meghosszabbodik. Az 1093/2010/EU rendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdésétől eltérve, az az időszak, amelynek során az Európai Parlament, illetve a Tanács kifogást emelhet a szóban forgó szabályozástechnikai standarddal szemben, szükség esetén további egy hónappal meghosszabbítható.

X. CÍM

A 2002/87/EK IRÁNYELV MÓDOSÍTÁSAI

150. cikk

A 2002/87/EK irányelv módosításai

A 2002/87/EK irányelv 21a. cikke a következők szerint módosul:

a) a (2) bekezdése a) pontját el kell hagyni.

b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az ezen irányelv I. melléklete II. részében felsorolt számítási módszerek következetes alkalmazásának biztosítása érdekében, összefüggésben Az 575/2013/EU rendelet 49. cikke (1) bekezdésével és a 2009/138/EK irányelv 228. cikke (1) bekezdésével, de ezen irányelv 6. cikke (4) bekezdésének sérelme nélkül, az európai felügyeleti hatóságok (ESA) a vegyes bizottságon keresztül szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az ezen irányelv 6. cikk (2) bekezdése tekintetében.

Az európai felügyeleti hatóság (ESA) a 2009/138/EK irányelv 309. cikkének (1) bekezdésében említett alkalmazási időpontot öt hónappal megelőzően benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelettel összhangban történő elfogadására.”.

▼B

XI. CÍM

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

A letelepedési szabadságot és a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló intézmények felügyeletére vonatkozó átmeneti rendelkezések

151. cikk

Hatály

(1) A 40., 41., 43., 49., 50. és 51. cikk helyett e fejezet rendelkezései alkalmazandók mindaddig, amíg az 575/2013/EU rendelet 460. cikke szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően alkalmazandóvá válik a likviditásfedezeti követelmény.

(2) Annak biztosítása érdekében, hogy a likviditásra vonatkozó felügyeleti intézkedések fokozatos bevezetése teljes mértékben össze legyen hangolva az egységes likviditási szabályok kidolgozásával, a Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 145. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek révén legfeljebb két évvel elhalasztja az e cikk (1) bekezdésében említett határidőt, ha az Unióban nem került sor egységes likviditási szabályok bevezetésére, mivel az első albekezdésben említett időpontig nem született megállapodás a likviditási felügyeletre vonatkozó nemzetközi standardokról.

152. cikk

Adatszolgáltatási követelmények

A fogadó tagállamok statisztikai célokból előírhatják, hogy minden hitelintézet, amely területükön fiókteleppel rendelkezik, az érintett fogadó tagállamok illetékes hatóságainak rendszeresen beszámoljon a fogadó tagállamban folytatott tevékenységeiről.

Az ezen irányelv 156. cikkében rájuk rótt kötelezettségek teljesítése érdekében a fogadó tagállamok előírhatják, hogy a más tagállamokból származó hitelintézetek fióktelepei bocsássák rendelkezésre ugyanazokat az információkat, mint amelyeket ugyanebből a célból a nemzeti hitelintézetektől igényelnek.

153. cikk

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által a fogadó tagállamban végzett tevékenységekkel kapcsolatban hozott intézkedések

(1) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai megállapítják, hogy egy hitelintézet, amely a területükön fiókteleppel rendelkezik vagy szolgáltatást nyújt, nem felel meg a tagállamban az ezen irányelv alapján a fogadó tagállam illetékes hatóságainak hatáskörével kapcsolatban elfogadott jogszabályoknak, ezek a hatóságok elrendelik, hogy az érintett hitelintézet szüntesse meg a meg nem felelést.

(2) Ha az érintett hitelintézet elmulasztja a szükséges intézkedések megtételét, a fogadó tagállam illetékes hatóságai megfelelően tájékoztatják erről a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

▼B

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a lehető leggyorsabban megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy az érintett hitelintézet szüntesse meg a meg nem felelést. Az intézkedések természetéről tájékoztatni kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait.

(4) Ha a székhely szerinti tagállam által hozott intézkedések ellenére, vagy mert az intézkedések nem bizonyulnak megfelelőnek, illetőleg a szóban forgó tagállamban nem alkalmazhatók, a hitelintézet továbbra is megsérti az (1) bekezdésben említett, a fogadó tagállamban hatályos jogszabályokat, ez utóbbi tagállam a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatását követően megfelelő intézkedéseket hozhat a további jogsértések elkerülése vagy szankcionálása érdekében, és szükség esetén megakadályozhatja, hogy a hitelintézet további ügyleteket kezdeményezzen a területén. A tagállamok biztosítják annak lehetőségét, hogy az intézkedésekhez szükséges jogi dokumentumokat kézbesítsék a területükön lévő hitelintézeteknek.

154. cikk

Óvintézkedések

Vészhelyzet esetén a fogadó tagállam illetékes hatóságai a 153. cikkben előírt eljárás lefolytatását megelőzően, a betétesek, befektetők és a szolgáltatásokat igénybe vevő egyéb személyek kollektív érdekeinek védelmében megtehetik a szükséges óvintézkedéseket. A Bizottságot és a többi érintett tagállam illetékes hatóságait a lehető leghamarabb tájékoztatni kell ezekről az intézkedésekről.

Az érintett tagállamok illetékes hatóságaival folytatott konzultációt követően a Bizottság úgy határozhat, hogy a szóban forgó tagállamnak ezeket az intézkedéseket módosítania kell, vagy azokat hatályon kívül kell helyeznie.

155. cikk

Felelősség

(1) Az intézmény prudenciális felügyelete, beleértve azoknak a tevékenységeknek a felügyeletét, amelyeket a 33. és 34. cikknek megfelelően végez, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak felelőssége, az ezen irányelvben foglalt olyan rendelkezések sérelme nélkül, amelyek a fogadó tagállam illetékes hatóságaira ruháznak felelősséget.

(2) Az (1) bekezdés nem akadályozza az ezen irányelv alapján végzett összevont alapú felügyeletet.

(3) Az adott tagállam illetékes hatóságai általános feladataik végrehajtása során – és különösen vészhelyzetekben – az adott időben rendelkezésre álló információk alapján kellően mérlegelik a döntéseik által az összes többi érintett tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt hatást.

156. cikk

Likviditási felügyelet

A koordináció további megerősítéséig a fogadó tagállamok felelőssége marad, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival együttműködve felügyeljék a hitelintézeti fiókok likviditását.

▼B

Az Európai Monetáris Rendszer megerősítéséhez szükséges intézkedések sérelme nélkül a fogadó tagállamok továbbra is teljes körű felelősséget viselnek azokért az intézkedésekért, amelyek monetáris politikájuk végrehajtásából következnek.

Azon az alapon, hogy a hitelintézetet másik tagállamban engedélyezték, ezek az intézkedések nem rendelkezhetnek megkülönböztető vagy korlátozó jellegű bánásmódról.

157. cikk

Felügyeleti együttműködés

Az érintett tagállamok illetékes hatóságai szorosan együttműködnek abból a célból, hogy felügyeljék az olyan intézmények tevékenységeit, amelyek azon a tagállamon kívül, amelyikben központi irodájuk van, más tagállamban vagy tagállamokban is működnek, különösen fióktelepeken keresztül. Az illetékes hatóságok kölcsönösen ellátják egymást az ilyen intézmények irányítására és tulajdoni viszonyaira vonatkozó minden információval, amely várhatóan megkönnyíti felügyeletüket és az engedélyezési feltételek vizsgálatát, továbbá minden olyan információval, amely feltehetőleg megkönnyíti az intézmények ellenőrzését, különös tekintettel a likviditásra, a fizetőképességre, betétgaranciákra, a nagykockázatok vállalásának korlátozására, adminisztratív és számviteli eljárásokra és belső ellenőrzési mechanizmusokra.

158. cikk

Jelentős fióktelepek

(1) A fogadó tagállam illetékes hatóságai a 112. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóságtól, egyébként a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaitól kérhetik, hogy egy, az 575/2013/EU rendelet 95. cikke alá tartozó befektetési vállalkozástól eltérő intézmény fióktelepét jelentősnek tekintsék.

(2) A kérésben meg kell indokolni, hogy a fióktelep mi alapján tekinthető jelentősnek, különös tekintettel a következő szempontokra:

a) az intézmény fióktelepének fogadó tagállambeli piaci részesedése a betétállományt tekintve meghaladja-e a 2 %-ot;

b) az intézmény tevékenységének felfüggesztése vagy megszüntetése milyen hatást gyakorolna a fogadó tagállam rendszerszintű likviditási és fizetési, klíring- és elszámolási rendszereire;

c) az ügyfélszámot tekintve mekkora a fióktelep mérete és jelentősége a fogadó tagállam banki vagy pénzügyi rendszerében.

A székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai, és a 112. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóság minden lehetségeset megtesznek annak érdekében, hogy a fióktelep jelentőssé minősítésének ügyében együttesen határozzanak.

Ha az első albekezdésben említett kérés kézhezvételétől számított két hónapon belül nem hoznak együttes határozatot, akkor a fogadó tagállam illetékes hatóságai újabb két hónapos határidőn belül egyedül döntenek arról, hogy a fióktelep jelentősnek minősül-e. A fogadó tagállam illetékes hatóságai határozatukban figyelembe veszik az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak vagy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a véleményét és fenntartásait.

▼B

A második és a harmadik albekezdésben említett határozatokat egy teljes körű indokolást tartalmazó dokumentumba kell foglalni és meg kell küldeni az érintett illetékes hatóságoknak, továbbá irányadónak minősülnek, és az érintett tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazandók.

A fióktelep jelentőssé minősítése nem érinti az illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti jogait és kötelességeit.

(3) Egy jelentős fióktelep letelepedésekor a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai továbbítják a fogadó tagállam illetékes hatóságainak a 117. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett információt, és a fogadó tagállam illetékes hatóságaival együttműködve végrehajtják a 112. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett feladatokat.

(4) Ha egy székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a 114. cikk (1) bekezdésében említett vészhelyzetről szerez tudomást, akkor amint lehetséges, figyelmezteti az 58. cikk (4) bekezdésében és az 59. cikk (1) bekezdésében említett hatóságokat.

►C2 (5) Amennyiben a 116. cikk nem alkalmazható, úgy a más tagállamokban jelentős fióktelepekkel rendelkező intézményt felügyelő illetékes hatóságok az e cikk (2) bekezdése szerinti, a fióktelep jelentőssé minősítésének ügyében való együttes döntéshozatal és az 50. cikkben említett információcsere megkönnyítése céljából felügyeleti kollégiumot hoznak létre és betöltik annak elnöki posztját. ◄ A kollégium a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által, az érintett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően kidolgozott írásbeli megállapodás alapján jön létre és működik. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága dönt arról, hogy mely illetékes hatóságok vegyenek részt a kollégium adott ülésén vagy adott tevékenységeiben.

(6) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a döntésében figyelembe veszi a tervezendő vagy koordinálandó felügyeleti tevékenységnek az említett hatóságok szempontjából való fontosságát, különösen az érintett tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt, a 155. cikk (3) bekezdésében említett lehetséges hatásokat, valamint az e cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségeket.

(7) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága teljes körűen, előre tájékoztatja a kollégium valamennyi tagját az ülések megszervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a megtárgyalandó tevékenységekről. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága teljes körűen, megfelelő időben tájékoztatja továbbá a kollégium valamennyi tagját az ülések során tett lépésekről vagy a végrehajtott intézkedésekről.

159. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) A fogadó tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben egy másik tagállamban engedélyezett intézmény fióktelepen keresztül folytat tevékenységet, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fogadó tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatását követően elvégezhessék vagy közvetítőkkel elvégeztessék az 50. cikkben említett információk helyszíni ellenőrzését.

▼B

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fióktelepek ellenőrzése céljából szintén alkalmazhatják a 118. cikkben megállapított egyéb eljárások valamelyikét.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem befolyásolja a fogadó tagállam illetékes hatóságainak azt a jogát, hogy az ezen irányelv szerinti feladataik teljesítése érdekében helyszíni ellenőrzéseket végezzenek a területükön létesített fióktelepeken.

▼M5

1a. FEJEZET

A pénzügyi holding társaságokra és a vegyes pénzügyi holding társaságokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

159a. cikk

A pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok jóváhagyására vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 2019. június 27-én már meglévő pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak és vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak 2021. június 28-ig, a 21a. cikkel összhangban kérelmezniük kell a jóváhagyásukat. Ha egy pénzügyi holding társaság vagy egy vegyes pénzügyi holding társaság 2021. június 28-ig nem kérelmezi a jóváhagyását, a 21a. cikk (6) bekezdése értelmében megfelelő intézkedéseket kell hozni.

Az e cikk első bekezdésében említett átmeneti időszakban az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell az ezen irányelvben rájuk ruházott mindazon felügyeleti hatáskörökkel, amelyek a 21a. cikkel összhangban az összevont alapú felügyelet céljából jóváhagyandó pénzügyi holding társaságokra és vegyes pénzügyi holding társaságokra vonatkoznak.

▼B

2. FEJEZET

A tőkepufferekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

160. cikk

A tőkepufferekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) Ez a cikk a 2016. január 1. és 2018. december 31. közötti átmeneti időszakra vonatkozóan módosítja a 129. és a 130. cikk követelményeit.

(2) A 2016. január 1. és 2016. december 31. közötti időszakban:

a) a tőkefenntartási puffer elsődleges alapvető tőkeelemekből áll, és egyenlő az intézmény – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdése szerint számított – kockázattal súlyozott teljes kitettségértékének 0,625 %-ával;

▼B

b) az intézményspecifikus anticiklikus pufferráta nem lehet több, mint az intézmény – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdése szerint számított – kockázattal súlyozott teljes kitettségértékeinek 0,625 %-a.

(3) A 2017. január 1. és 2017. december 31. közötti időszakban:

a) a tőkefenntartási puffer elsődleges alapvető tőkeelemekből áll, és egyenlő az intézmény – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdése szerint számított – kockázattal súlyozott teljes kitettségértékének 1,25 %-ával;

b) az intézményspecifikus anticiklikus pufferráta nem lehet több, mint az intézmény – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdése szerint számított – kockázattal súlyozott teljes kitettségértékeinek 1,25 %-a.

(4) A 2018. január 1. és 2018. december 31. közötti időszakban:

a) a tőkefenntartási puffer elsődleges alapvető tőkeelemekből áll, és egyenlő az intézmény – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdése szerint számított – kockázattal súlyozott teljes kitettségértékének 1,875 %-ával;

b) az intézményspecifikus anticiklikus pufferráta nem lehet több, mint az intézmény – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdése szerint számított – kockázattal súlyozott teljes kitettségértékeinek 1,875 %-a.

(5) A tőkefenntartási tervre vonatkozó követelmény és a 141. és 142. cikkben említett kifizetési korlátozás a 2016. január 1. és 2018. december 31. közötti átmeneti időszakban alkalmazandó, ha az intézmények nem teljesítik az e cikk (2)–(4) bekezdésében előírt kombinált pufferkövetelményeket.

(6) A tagállamok az (1)- (4) bekezdésben meghatározottnál rövidebb átmeneti időszakot is meghatározhatnak, és ezáltal a tőkefenntartási puffert és az anticiklikus tőkepuffert 2013. december 31-től alkalmazhatják. Ha valamely tagállam rövidebb átmeneti időszakot határoz meg, ennek megfelelően tájékoztatnia kell az érintett feleket, beleértve a Bizottságot, az ERKT-t, az EBH-t és a releváns felügyeleti kollégiumot. A rövidebb időszakot más tagállamok is elismerhetik. Ha valamelyik tagállam elismeri e rövidebb átmeneti időszakot, döntéséről ennek megfelelően értesíti a Bizottságot, az ERKT-t, az EBH-t és a releváns felügyeleti kollégiumot.

(7) Ha egy tagállam rövidebb átmeneti időszakot határoz meg az anticiklikus tőkepufferre vonatkozóan, a rövidebb időszak csak az intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffer azon intézmények általi kiszámítása céljából alkalmazandó, amelyek abban a tagállamban engedélyezettek, amelyért a kijelölt hatóság felelős.

▼B

3. FEJEZET

Záró rendelkezések

161. cikk

Felülvizsgálat és jelentéstétel

(1) A Bizottság ezen irányelv végrehajtása tekintetében időszakos felülvizsgálatokat végez, annak biztosítása érdekében, hogy a végrehajtás nem vezet az intézmények nyilvánvaló megkülönböztetéséhez jogi formájuk vagy tulajdonosi modelljük alapján

(2) Az EBH-val szorosan együttműködve végzett felülvizsgálatot követően a Bizottság 2016. június 30-ig benyújtja jelentését az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében, az ebben az irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben a javadalmazásra vonatkozó rendelkezésekről, a nemzetközi fejlemények figyelembevételével és különös tekintettel az alábbiakra:

a) a hatékonyságuk, végrehajtásuk és érvényesítésük, beleértve az arányosság elvének az említett rendelkezésekre történő alkalmazásából eredő esetleges hiányosságok azonosítását.

b) a 94. cikk (1) bekezdésének g) pontjában előírt elvnek való megfelelés hatása az alábbiakra:

   i. versenyképesség és pénzügyi rendszer stabilitása, valamint

   ii. azon személyzet, amely ténylegesen és fizikailag az EGT-ben letelepedett anyaintézményeknek az EGT-n kívül letelepedett leányvállalataiban dolgozik.

A felülvizsgálat során különösen azt kell megvizsgálni, hogy a 94. cikk (1) bekezdésének g) pontjában előírt elvet továbbra is alkalmazni kell-e a személyzet azon tagjaira, akik az első albekezdés b) pontja ii. alpontjának hatálya alá tartoznak.

(3) 2014-től az EBH az EFBH-val és az EÉPH-val együttműködve évente kétszer jelentést tesz közzé arról, hogy a tagállamok joga milyen mértékben hivatkozik szabályozói céllal külső hitelminősítésekre, valamint a tagállamok által az ilyen hivatkozások csökkentése érdekében tett lépésekről. Ez a jelentés azt is ismerteti, hogy az illetékes hatóságok hogyan teljesítik a 77. cikk (1) és (3) bekezdésében és a 79. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott kötelezettségeiket. E jelentések felvázolják e tekintetben a felügyeletek közelítésének mértékét is.

(4) A Bizottság 2014. december 31-ig felülvizsgálja a 108. és a 104ó9. cikk végrehajtását, és erről adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(5) A Bizottság 2016. december 31-ig felülvizsgálja a 91. cikk (11) bekezdése alapján elért eredményeket, beleértve az intézményi sokszínűségi politikák értékelésének megfelelőségét, figyelembe véve az összes releváns uniós és nemzetközi fejleményt, és mindezekről – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(6) A Bizottság 2015. december 31-ig konzultál az ERKT-vel, az EBH-val, az EBFH-val, az EÉPH-val és más érdekelt felekkel az ezen irányelv szerinti információmegosztási szabályoknak normál viszonyok közötti és válság idején tapasztalt hatékonyságáról.

▼B

(7) Az EBH 2015. december 31-ig áttekinti az ezen irányelv és a hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló, …-i 575/2013/EU rendelet alkalmazását, valamint az Unió és a tagállamok harmadik országokkal való együttműködését, és ezekről a Bizottságnak jelentést nyújt be. Ezen jelentés során fel kell tárni minden olyan területet, amelyen az együttműködés és az információmegosztás tekintetében további előrelépésre van szükség. Az EBH közzéteszi a jelentést honlapján.

(8) A Bizottságtól kapott megbízás alapján az EBH megvizsgálja, hogy ezen irányelv és Az 575/2013/EU rendelet megfelelően vonatkoznak-e a pénzügyi szektor azon szervezeteire, amelyek bejelentik, hogy tevékenységüket az iszlám banki elvek szerint végzik. A Bizottság megvizsgálja az EBH jelentését, és szükség esetén jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(9) Az EBH 2014. július 1-jéig jelentést nyújt be a Bizottságnak arról, hogy a hitelintézetek hogyan vették igénybe a KBER központi bankjai általi hosszabb távú refinanszírozási műveleteket és az ezekhez hasonló, a központi bankok által a finanszírozás támogatása céljából hozott intézkedéseket, és hogy ezekből milyen előnyeik származtak. A Bizottság jelentés alapján és az EKB-val folytatott konzultációt követően 2014. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy az Unióban engedélyezett hitelintézetek hogyan vették igénybe a refinanszírozási műveleteket és a finanszírozás támogatása céljából hozott intézkedéseket, és hogy ezekből milyen előnyeik származtak és e jelentést adott esetben jogalkotási javaslat is kísérheti a refinanszírozási műveletek és a finanszírozás támogatása céljából hozott intézkedések használatáról.

▼M5

(10) A Bizottság 2023. december 31-ig felülvizsgálja a 104. cikk (1) bekezdésének j) és l) pontjában említett felügyeleti hatáskörök bevezetését és alkalmazását, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼B

162. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2013. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek.

▼C1

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2014. január 1-jétől alkalmazzák.

▼B

A tagállamok közlik a Bizottsággal és az EBH-val nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. Amennyiben a tagállamok által küldött, átültető intézkedésekről szóló értesítéshez mellékelt dokumentumok nem elégségesek ahhoz, hogy mindenre kiterjedően értékelni lehessen azt, hogy az átültető rendelkezések megfelelnek-e ezen irányelv egyes rendelkezéseinek, a Bizottság az EBH kérésére az 1093/2010/EU rendelet szerinti feladatai elvégzéseire figyelemmel, vagy saját kezdeményezésére előírhatja a tagállamoknak, hogy nyújtsanak részletesebb tájékoztatást a szóban forgó rendelkezések végrehajtásáról és ezen irányelv átültetéséről.

▼B

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a VII. cím 4. fejezete 2016. január 1-jétől alkalmazandó.

(3) A 94. cikk (1) bekezdésének g) pontjában előírtaknak való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben elő kell írni az intézmények számára, hogy az említett pontban foglalt elveket alkalmazzák a 2014. évtől nyújtott szolgáltatásokért, illetve teljesítményért járó javadalmazásra, ►C1 függetlenül attól, hogy az 2014. január 1. előtt vagy után kötött szerződéseken alapul-e. ◄

(4) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) és a (2) bekezdésben említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezéseknek tartalmazniuk kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásnak kell tekinteni. A hivatkozás és a nyilatkozat megfogalmazásának módját a tagállamok határozzák meg.

(5) Az e cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 131. cikket 2016. január 1-jétől kell alkalmazni. 2016. január 1-jétől a tagállamok a 131. cikk (4) bekezdését az alábbiak szerint hajtják végre:

a) 2016-ban a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer 25 %-a, amely a 131. cikk (4) bekezdésével összhangban kerül meghatározásra;

b) 2017-ben a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer 50 %-a, amely a 131. cikk (4) bekezdésével összhangban kerül meghatározásra;

c) 2018-ban a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer 75 %-a, amely a 131. cikk (4) bekezdésével összhangban kerül meghatározásra, valamint

d) 2019-ben a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer 100 %-a, amely a 131. cikk (4) bekezdésével összhangban kerül meghatározásra.

(6) ►C1 Az e cikk (2) bekezdésétől eltérve, a 133. cikket 2014. január 1-jétől kell alkalmazni. ◄

163. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv 2014. január 1-jétől hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozások erre az irányelvre és az 575/2013/EU rendeletre való hivatkozásnak tekintendők, és azokat az ezen irányelv II. mellékletében és az 575/2013/EU rendelet IV. mellékletében található megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

164. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

165. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

A KÖLCSÖNÖS ELISMERÉS TARTOZÓ TEVÉKENYSÉGEK JEGYZÉKE

1. Betétek és más visszafizetendő pénzeszközök gyűjtése.

2. Hitelezés, beleértve többek között: a fogyasztási hitelt, a lakóingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodásokat, a faktoringot visszkereseti joggal vagy anélkül, a kereskedelmi tranzakciók finanszírozását (beleértve a forfetírozást).

3. Pénzügyi lízing.

▼M3

4. Pénzforgalmi szolgáltatások az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 4. cikke 3. pontjának meghatározása szerint.

▼B

5. Egyéb fizetési eszközök (például utazási csekkek és bankváltók) kibocsátása és kezelése, amennyiben ez a tevékenység nem tartozik a 4. pont alá.

6. Garanciák és kötelezettségvállalások.

7. Kereskedés saját számlára vagy ügyfélszámlára a következőkkel:

   a) pénzpiaci eszközök (csekkek, váltók, letéti jegyek stb.);

   b) deviza;

   c) tőzsdei határidős pénzügyi ügyletek és opciók;

   d) árfolyam- és kamatlábügyletek;

   e) átruházható értékpapírok.

8. Részvétel értékpapírok kibocsátásában és az ezzel összefüggő szolgáltatások nyújtásában.

9. Tanácsadás vállalkozásoknak a tőkeszerkezetet, ipari stratégiát és az ezekhez kapcsolódó kérdéseket illetően, valamint vállalkozások egyesülésével és felvásárlásával összefüggő tanácsadás és szolgáltatások.

10. Ügynöki tevékenység a bankközi piacon.

11. Portfóliókezelés és tanácsadás.

12. Értékpapírok letéti őrzése és kezelése.

13. Hitelinformációs szolgáltatások.

14. Letétkezelési szolgáltatások.

15. Elektronikuspénz-kibocsátás.

A 2004/39/EK irányelv I. mellékletének A. és B. szakaszában előírt szolgáltatások és tevékenységek az említett irányelv I. melléklete C. szakaszában előírt pénzügyi instrumentumokra történő hivatkozás esetén az ezen irányelv szerinti kölcsönös elismerés hatálya alá tartoznak.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337, 2015.12.23., 35. o.).

▼B

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Ezen irányelv	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
1. cikk	1. cikk, (1) bekezdés	
2. cikk, (1) bekezdés		
2. cikk, (2) bekezdés		
2. cikk, (3) bekezdés		
2. cikk, (4) bekezdés	1. cikk, (2) bekezdés	
2. cikk, (5) bekezdés	2. cikk	
2. cikk, (6) bekezdés	1. cikk, (3) bekezdés	
3. cikk	4. cikk	
3. cikk, (1) bekezdés, 53. pont	4. cikk, 49. pont	
4. cikk, (1) bekezdés		
4. cikk, (2) bekezdés		
4. cikk, (3) bekezdés		
4. cikk, (4) bekezdés		
4. cikk, (5) bekezdés		35. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, (6) bekezdés		
4. cikk, (7) bekezdés		
4. cikk, (8) bekezdés		
5. cikk	128. cikk	
6. cikk	42b. cikk, (1) bekezdés	
7. cikk	40. cikk, (3) bekezdés	
8. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés	
8. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés	
8. cikk, (3) bekezdés	6. cikk, (3) bekezdés	
8. cikk, (4) bekezdés		
9. cikk	5. cikk	
10. cikk	7. cikk	
11. cikk	8. cikk	
12. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	
12. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	

▼B

Ezen irányelv	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
12. cikk, (3) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	
12. cikk, (4) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés	
13. cikk, (1) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés	
13. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (2) bekezdés	
14. cikk, (1) bekezdés	12. cikk, (1) bekezdés	
14. cikk, (2) bekezdés	12. cikk, (2) bekezdés	
14. cikk, (3) bekezdés	12. cikk, (3) bekezdés	
15. cikk	13. cikk	
16. cikk, (1) bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés	
16. cikk, (2) bekezdés	15. cikk, (2) bekezdés	
16. cikk, (3) bekezdés	15. cikk, (3) bekezdés	
17. cikk	16. cikk	
18. cikk	17. cikk, (1) bekezdés	
19. cikk	18. cikk	
20. cikk, (1) bekezdés	14. cikk	
20. cikk, (2) bekezdés	14. cikk	
20. cikk, (3) bekezdés		
20. cikk, (5) bekezdés	17. cikk, (2) bekezdés	
21. cikk	3. cikk	
22. cikk, (1) bekezdés	19. cikk, (1) bekezdés	
22. cikk, (2) bekezdés	19. cikk, (2) bekezdés	
22. cikk, (3) bekezdés	19. cikk, (3) bekezdés	
22. cikk, (4) bekezdés	19. cikk, (4) bekezdés	
22. cikk, (5) bekezdés	19. cikk, (5) bekezdés	
22. cikk, (6) bekezdés	19. cikk, (6) bekezdés	
22. cikk, (7) bekezdés	19. cikk, (7) bekezdés	
22. cikk, (8) bekezdés	19. cikk, (8) bekezdés	
22. cikk, (9) bekezdés	19. cikk, (9) bekezdés	
23. cikk, (1) bekezdés	19a. cikk, (1) bekezdés	
23. cikk, (2) bekezdés	19a. cikk, (2) bekezdés	
23. cikk, (3) bekezdés	19a. cikk, (3) bekezdés	
23. cikk, (4) bekezdés	19a. cikk, (4) bekezdés	
23. cikk, (5) bekezdés	19a. cikk, (5) bekezdés	

▼B

Ezen irányelv	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
24. cikk, (1) bekezdés	19b. cikk, (1) bekezdés	
24. cikk, (2) bekezdés	19b. cikk, (2) bekezdés	
25. cikk	20. cikk	
26. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés	
26. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (2) bekezdés	
27. cikk	21. cikk, (3) bekezdés	
28. cikk, (1) bekezdés		4. cikk
28. cikk, (2) bekezdés		9. cikk
29. cikk, (1) bekezdés		5. cikk, (1) bekezdés
29. cikk, (2) bekezdés		5. cikk, (2) bekezdés
29. cikk, (3) bekezdés		5. cikk, (3) bekezdés
29. cikk, (4) bekezdés		5. cikk, (2) bekezdés
30. cikk		6. cikk
31. cikk, (1) bekezdés		7. cikk
31. cikk, (2) bekezdés		8. cikk
32. cikk, (1) bekezdés		10. cikk, (1) bekezdés
32. cikk, (2) bekezdés		10. cikk, (2) bekezdés
32. cikk, (3) bekezdés		10. cikk, (3) bekezdés
32. cikk, (4) bekezdés		10. cikk, (4) bekezdés
32. cikk, (5) bekezdés		10. cikk, (5) bekezdés
33. cikk	23. cikk	
34. cikk, (1) bekezdés	24. cikk, (1) bekezdés	
34. cikk, (2) bekezdés	24. cikk, (2) bekezdés	
34. cikk, (3) bekezdés	24. cikk, (3) bekezdés	
35. cikk, (1) bekezdés	25. cikk, (1) bekezdés	
35. cikk, (2) bekezdés	25. cikk, (2) bekezdés	
35. cikk, (3) bekezdés	25. cikk, (3) bekezdés	
35. cikk, (4) bekezdés	25. cikk, (4) bekezdés	
35. cikk, (5) bekezdés	25. cikk, (5) bekezdés	
35. cikk, (6) bekezdés	25. cikk, (5) bekezdés	
35. cikk, (7) bekezdés	25. cikk, (5) bekezdés	
36. cikk, (1) bekezdés	26. cikk, (1) bekezdés	
36. cikk, (2) bekezdés	26. cikk, (2) bekezdés	
36. cikk, (3) bekezdés	26. cikk, (3) bekezdés	

▼B

Ezen irányelv	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
36. cikk, (4) bekezdés	26. cikk, (4) bekezdés	
36. cikk, (5) bekezdés	26. cikk, (5) bekezdés	
36. cikk, (6) bekezdés	26. cikk, (5) bekezdés	
36. cikk, (7) bekezdés	26. cikk, (5) bekezdés	
37. cikk	36. cikk	
38. cikk	27. cikk	
39. cikk, (1) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés	
39. cikk, (2) bekezdés	28. cikk, (2) bekezdés	
39. cikk, (3) bekezdés	28. cikk, (3) bekezdés	
39. cikk, (4) bekezdés	28. cikk, (4) bekezdés	
39. cikk, (5) bekezdés	28. cikk, (4) bekezdés	
39. cikk, (6) bekezdés	28. cikk, (4) bekezdés	
40. cikk, első albekezdés	29. cikk, első albekezdés	
40. cikk, második albekezdés		
40. cikk, harmadik albekezdés		
41. cikk, (1) bekezdés	30. cikk, (1) és (2) bekezdés	
41. cikk, (2) bekezdés		
42. cikk	32. cikk	
43. cikk, (1) bekezdés	33. cikk, első albekezdés	
43. cikk, (2) bekezdés		
43. cikk, (3) bekezdés		
43. cikk, (4) bekezdés		
43. cikk, (5) bekezdés		
44. cikk	31. cikk és 34. cikk	
45. cikk	35. cikk	
46. cikk	37. cikk	
47. cikk, (1) bekezdés	38. cikk, (1) bekezdés	
47. cikk, (2) bekezdés	38. cikk, (2) bekezdés	
47. cikk, (3) bekezdés	38. cikk, (3) bekezdés	
48. cikk, (1) bekezdés	39. cikk, (1) bekezdés	
48. cikk, (2) bekezdés	39. cikk, (2) bekezdés	
48. cikk, (3) bekezdés	39. cikk, (3) bekezdés	
48. cikk, (4) bekezdés	39. cikk, (4) bekezdés	
49. cikk, (1) bekezdés	40. cikk, (1) bekezdés	

▼B

Ezen irányelv	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
49. cikk, (2) bekezdés	40. cikk, (2) bekezdés	
49. cikk, (3) bekezdés	41. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés	
50. cikk, (1) bekezdés	42. cikk, első albekezdés	
50. cikk, (2) bekezdés		
50. cikk, (3) bekezdés		
50. cikk, (4) bekezdés		
50. cikk, (5) bekezdés	42. cikk, második albekezdés	
50. cikk, (6) bekezdés	42. cikk, harmadik és hatodik albekezdés	
50. cikk, (7) bekezdés	42. cikk, negyedik és hetedik albekezdés	
50. cikk, (8) bekezdés	42. cikk, ötödik albekezdés	
51. cikk, (1) bekezdés	42a. cikk, (1) bekezdés	
51. cikk, (2) bekezdés	42a. cikk, (2) bekezdés	
51. cikk, (3) bekezdés	42a. cikk, (3) bekezdés	
51. cikk, (4) bekezdés	42a. cikk, (3) bekezdés	
51. cikk, (5) bekezdés	42a. cikk, (3) bekezdés	
51. cikk, (6) bekezdés		
52. cikk, (1) bekezdés	43. cikk, (1) bekezdés	
52. cikk, (2) bekezdés	43. cikk, (2) bekezdés	
52. cikk, (3) bekezdés		
52. cikk, (4) bekezdés		
53. cikk, (1) bekezdés	44. cikk, (1) bekezdés	
53. cikk, (2) bekezdés	44. cikk, (2) bekezdés	
53. cikk, (3) bekezdés		
54. cikk	45. cikk	
55. cikk	46. cikk	
56. cikk	47. cikk	
57. cikk, (1) bekezdés	48. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	
57. cikk, (2) bekezdés	48. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	
57. cikk, (3) bekezdés	48. cikk, (2) bekezdés, első és második albekezdés	
57. cikk, (4) bekezdés	48. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	

▼B

Ezen irányelv	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
57. cikk, (5) bekezdés	48. cikk, (2) bekezdés, ötödik albekezdés	
57. cikk, (6) bekezdés	48. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés	
58. cikk	49. cikk, első albekezdés	
58. cikk, (2) bekezdés	49. cikk, második albekezdés	
58. cikk, (3) bekezdés	49. cikk, negyedik albekezdés	
58. cikk, (4) bekezdés	49. cikk, ötödik albekezdés	
59. cikk, (1) bekezdés	50. cikk	
59. cikk, (2) bekezdés		
60. cikk	51. cikk	
61. cikk, (1) bekezdés	52. cikk, első albekezdés	
61. cikk, (2) bekezdés	52. cikk, második albekezdés	
62. cikk		
63. cikk, (1) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés	
63. cikk, (2) bekezdés	53. cikk, (2) bekezdés	
64. cikk		
65. cikk		
66. cikk		
67. cikk		
68. cikk		
69. cikk		
70. cikk		
71. cikk		
72. cikk	55. cikk	
73. cikk	123. cikk	
74. cikk, (1) bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés	
74. cikk, (2) bekezdés	22. cikk, (2) bekezdés	
74. cikk, (3) bekezdés	22. cikk, (6) bekezdés	
74. cikk, (4) bekezdés		
75. cikk, (1) bekezdés	22. cikk, (3) bekezdés	
75. cikk, (2) bekezdés	22. cikk, (4) bekezdés	
75. cikk, (3) bekezdés	22. cikk, (5) bekezdés	
76. cikk, (1) bekezdés	V. melléklet, 2. pont	

▼B

Ezen irányelv	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
76. cikk, (2) bekezdés		
76. cikk, (3) bekezdés		
76. cikk, (4) bekezdés		
76. cikk, (5) bekezdés		
77. cikk		
78. cikk		
79. cikk	V. melléklet, 3., 4., és 5. pont	
80. cikk	V. melléklet, 6. pont	
81. cikk	V. melléklet, 7. pont	
82. cikk, (1) bekezdés	V. melléklet, 8. pont	
82. cikk, (2) bekezdés	V. melléklet, 9. pont	
83. cikk, (1) bekezdés	V. melléklet, 10. pont	
83. cikk, (2) bekezdés		IV. melléklet, 5. pont
83. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 38., és 41. pont
84. cikk	V. melléklet, 11. pont	
85. cikk, (1) bekezdés	V. melléklet, 12. pont	
85. cikk, (2) bekezdés	V. melléklet, 13. pont	
86. cikk, (1) bekezdés	V. melléklet, 14. pont	
86. cikk, (2) bekezdés	V. melléklet, 14a. pont	
86. cikk, (3) bekezdés		
86. cikk, (4) bekezdés	V. melléklet, 15. pont	
86. cikk, (5) bekezdés	V. melléklet, 16. pont	
86. cikk, (6) bekezdés	V. melléklet, 17. pont	
86. cikk, (7) bekezdés	V. melléklet, 18. pont	
86. cikk, (8) bekezdés	V. melléklet, 19. pont	
86. cikk, (9) bekezdés	V. melléklet, 20. pont	
86. cikk, (10) bekezdés	V. melléklet, 21. pont	
86. cikk, (11) bekezdés	V. melléklet, 22. pont	
87. cikk		
88. cikk, (1) bekezdés	V. melléklet, 1. pont	
88. cikk, (2) bekezdés		
89. cikk		

▼B

Ezen irányelv	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
90. cikk		
91. cikk		
92. cikk, (1) bekezdés	V. melléklet, 23. pont, (2) bekezdés	
92. cikk, (2) bekezdés, bevezető mondat	V. melléklet, 23. pont, bevezető mondat	
92. cikk, (2) bekezdés, a) pont	V. melléklet, 23. pont, a) alpont	
92. cikk, (2) bekezdés, b) pont	V. melléklet, 23. pont, b) alpont	
92. cikk, (2) bekezdés, c) pont	V. melléklet, 23. pont, c) alpont	
92. cikk, (2) bekezdés, d) pont	V. melléklet, 23. pont, d) alpont	
92. cikk, (2) bekezdés, e) pont	V. melléklet, 23. pont, e) alpont	
92. cikk, (2) bekezdés, f) pont	V. melléklet, 23. pont, f) alpont	
92. cikk, (2) bekezdés, g) pont		
93. cikk	V. melléklet, 23. pont, k) alpont	
94. cikk, (1) bekezdés, a) pont	V. melléklet, 23. pont, g) alpont	
94. cikk, (1) bekezdés, b) pont	V. melléklet, 23. pont, h) alpont	
94. cikk, (1) bekezdés, c) pont	V. melléklet, 23. pont, i) alpont	
94. cikk, (1) bekezdés, d) pont		
94. cikk, (1) bekezdés, e) pont	V. melléklet, 23. pont, j) alpont	
94. cikk, (1) bekezdés, f) pont	V. melléklet, 23. pont, l) alpont	
94. cikk, (1) bekezdés, g) pont		
94. cikk, (1) bekezdés, h) pont	V. melléklet, 23. pont, m) alpont	
94. cikk, (1) bekezdés, i) pont		
94. cikk, (1) bekezdés, j) pont	V. melléklet, 23. pont, n) alpont	
94. cikk, (1) bekezdés, k) pont	V. melléklet, 23. pont, n) alpont	

▼B

Ezen irányelv	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
94. cikk, (1) bekezdés, l) pont	V. melléklet, 23. pont, o) alpont	
94. cikk, (1) bekezdés, m) pont	V. melléklet, 23. pont, p) alpont	
94. cikk, (1) bekezdés, n) pont	V. melléklet, 23. pont, q) alpont	
94. cikk, (1) bekezdés, o) pont	V. melléklet, 23. pont, r) alpont	
94. cikk, (1) bekezdés, p) pont	V. melléklet, 23. pont, s) alpont	
94. cikk, (1) bekezdés, q) pont	V. melléklet, 23. pont, t) alpont	
94. cikk, (2) bekezdés	150. cikk, (3) bekezdés, b) pont	
95. cikk	V. melléklet, 24. pont	
96. cikk		
97. cikk, (1) bekezdés	124. cikk, (1) bekezdés	
97. cikk, (2) bekezdés	124. cikk, (2) bekezdés	
97. cikk, (3) bekezdés	124. cikk, (3) bekezdés	
97. cikk, (4) bekezdés	124. cikk, (4) bekezdés	
98. cikk, (1) bekezdés	XI. melléklet, 1. pont	
98. cikk, (2) bekezdés	XI. melléklet, 1a. pont	
98. cikk, (3) bekezdés	XI. melléklet, 2. pont	
98. cikk, (4) bekezdés	XI. melléklet, 3. pont	
98. cikk, (5) bekezdés	124. cikk, (5) bekezdés	
98. cikk, (6) bekezdés		
98. cikk, (7) bekezdés		
99. cikk		
100. cikk		
101. cikk		
102. cikk, (1) bekezdés	136. cikk, (1) bekezdés	
102. cikk, (2) bekezdés		
103. cikk		
104. cikk	136. cikk	
105. cikk		
106. cikk, (1) bekezdés	149. cikk	

▼B

Ezen irányelv	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
106. cikk, (2) bekezdés		
107. cikk		
108. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	68. cikk, (2) bekezdés	
108. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	3. cikk	
108. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés		
108. cikk, (2) bekezdés	71. cikk, (1) bekezdés	
108. cikk, (3) bekezdés	71. cikk, (2) bekezdés	
108. cikk, (4) bekezdés	73. cikk, (2) bekezdés	
109. cikk, (1) bekezdés	68. cikk, (1) bekezdés	
109. cikk, (2) bekezdés	73. cikk, (3) bekezdés	
109. cikk, (3) bekezdés		
110. cikk, (1) bekezdés	124. cikk, (2) bekezdés	
110. cikk, (2) bekezdés	23. cikk	
111. cikk, (1) bekezdés	125. cikk, (1) bekezdés	2. cikk
111. cikk, (2) bekezdés	125. cikk, (2) bekezdés	2. cikk
111. cikk, (3) bekezdés	126. cikk, (1) bekezdés	
111. cikk, (4) bekezdés	126. cikk, (2) bekezdés	
111. cikk, (5) bekezdés	126. cikk, (3) bekezdés	
111. cikk, (6) bekezdés	126. cikk, (4) bekezdés	
112. cikk, (1) bekezdés	129. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	
112. cikk, (2) bekezdés	129. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	
112. cikk, (3) bekezdés	129. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	
113. cikk, (1) bekezdés, a) pont	129. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	
113. cikk, (1) bekezdés b) pont		
113. cikk, (2) bekezdés, a) pont, első albekezdés	129. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	
113. cikk, (2) bekezdés, b) pont, első albekezdés		
113. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	129. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	
113. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés	129. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés	

▼B

Ezen irányelv	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
113. cikk, (3) bekezdés	129. cikk, (3) bekezdés, negyedik–hetedik albekezdés	
113. cikk, (4) bekezdés	129. cikk, (3) bekezdés, nyolcadik és kilencedik albekezdés	
113. cikk, (5) bekezdés	129. cikk, (3) bekezdés, tizedik és tizenegyedik albekezdés	
114. cikk	130. cikk	
115. cikk,	131. cikk	
116. cikk, (1) bekezdés	131a. cikk, (1) bekezdés, első–harmadik albekezdés	
116. cikk, (2) bekezdés	131a. cikk, (1) bekezdés, negyedik albekezdés	
116. cikk, (3) bekezdés	131a. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	
116. cikk, (4) bekezdés	131a. cikk, (2) bekezdés, második és harmadik albekezdés	
116. cikk, (5) bekezdés	131a. cikk, (2) bekezdés, negyedik és ötödik albekezdés	
116. cikk, (6) bekezdés	131a. cikk, (2) bekezdés, hatodik albekezdés	
116. cikk, (7) bekezdés	131a. cikk, (2) bekezdés, hetedik albekezdés	
116. cikk, (8) bekezdés	131a. cikk, (2) bekezdés, nyolcadik albekezdés	
116. cikk, (9) bekezdés	131a. cikk, (2) bekezdés, kilencedik albekezdés	
117. cikk, (1) bekezdés	132. cikk, (1) bekezdés, első–hatodik albekezdés	
117. cikk, (2) bekezdés	132. cikk, (1) bekezdés, hetedik és nyolcadik albekezdés	
117. cikk, (3) bekezdés	132. cikk, (2) bekezdés	
117. cikk, (4) bekezdés	132. cikk, (3) bekezdés	
118. cikk,	141. cikk	
119. cikk, (1) bekezdés	127. cikk, (1) bekezdés	
119. cikk, (2) bekezdés	127. cikk, (2) bekezdés	
119. cikk, (3) bekezdés	127. cikk, (3) bekezdés	
120. cikk	72a. cikk	
121. cikk	135. cikk	
122. cikk	137. cikk	
123. cikk, (1) bekezdés	138. cikk, (1) bekezdés	

▼B

Ezen irányelv	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
123. cikk, (2) bekezdés	138. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	
124. cikk	139. cikk	
125. cikk	140. cikk	
126. cikk	142. cikk	
127. cikk	143. cikk	
128. cikk		
129. cikk		
130. cikk		
131. cikk		
132. cikk		
133. cikk		
134. cikk		
135. cikk		
136. cikk		
137. cikk		
138. cikk		
139. cikk		
140. cikk		
141. cikk		
142. cikk		
143. cikk	144. cikk	
144. cikk, (1) bekezdés	122a. cikk, (9) bekezdés	
144. cikk, (2) bekezdés	69. cikk, (4) bekezdés	
144. cikk, (3) bekezdés	70. cikk, (4) bekezdés	
145. cikk	150. cikk, (1) bekezdés	
146. cikk	150. cikk, (1a) bekezdés	
147. cikk, (1) bekezdés	151. cikk, (1) bekezdés	
147. cikk, (2) bekezdés	151. cikk, (2) bekezdés	
148. cikk, (1) bekezdés	151a. cikk, (3) bekezdés	
148. cikk, (2) bekezdés	151a. cikk, (1) bekezdés	
148. cikk, (3) bekezdés	151b. cikk	
148. cikk, (4) bekezdés	151a. cikk, (2) bekezdés	

▼B

Ezen irányelv	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
148. cikk, (5) bekezdés	151c. cikk	
149. cikk		
150. cikk		
151. cikk		
152. cikk	29. cikk	
153. cikk	30. cikk	
154. cikk	33. cikk	
155. cikk	40. cikk	
156. cikk	41. cikk	
157. cikk	42. cikk	
158. cikk	42a. cikk	
159. cikk	43. cikk	
160. cikk		
161. cikk, (1) bekezdés	156. cikk, (6) bekezdés	
161. cikk, (2) bekezdés	156. cikk, (4) bekezdés	
161. cikk, (3) bekezdés		
161. cikk, (4) bekezdés		
161. cikk, (5) bekezdés		
161. cikk, (6) bekezdés		
161. cikk, (7) bekezdés		
161. cikk, (8) bekezdés		
161. cikk, (9) bekezdés		
162. cikk, (1) bekezdés		
162. cikk, (2) bekezdés		
162. cikk, (3) bekezdés		
162. cikk, (4) bekezdés	157. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	
162. cikk, (5) bekezdés		
162. cikk, (6) bekezdés		
163. cikk	158. cikk	
164. cikk	159. cikk	
165. cikk	160. cikk	
I. melléklet	I. melléklet	